Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1239/2013,

ze dne 2. prosince 2013,

kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky

(Úř. věst. L 325, 5.12.2013, s. 66)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1054 ze dne 29. června 2016	L 173	44	30.6.2016

▼B

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1239/2013,

ze dne 2. prosince 2013,

kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ([1]), a zejména na čl. 15 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise předložený po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

1.1. Zahájení šetření

(1) Oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení“) informovala Evropská komise (dále jen „Komise“) dne 8. listopadu 2012 o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“ nebo „dotčená země“) do Unie.

(2) Antisubvenční řízení bylo zahájeno na základě podnětu, který dne 26. září 2012 podala iniciativa EU ProSun (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících více než 25 % celkové výroby krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů v Unii. Podnět obsahoval důkazy *prima facie* o subvencování uvedeného výrobku a o výsledné podstatné újmě, které byly uznány za dostatečný důvod k zahájení řízení.

(3) Před zahájením šetření a v souladu s čl. 10 odst. 7 nařízení (ES) č. 597/2009 (dále jen „základní nařízení“) oznámila Komise vládě ČLR (dále jen „čínská vláda“), že obdržela podnět s náležitými podklady, podle nějž subvencovaný dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů pocházejících z ČLR způsobuje výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. Čínská vláda byla vyzvána ke konzultacím, aby se vyjasnily otázky uvedené v podnětu a dosáhlo se řešení

([1]) Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93.
([2]) Úř. věst. C 340, 8.11.2012, s. 13.

▼B

na základě dohody. Čínská vláda přijala nabídku ke konzultacím, jež pak následně proběhly. Řešení na základě vzájemné dohody se v rámci těchto konzultací nedosáhlo. Bylo však řádně přihlédnuto k vyjádřením, jež čínská vláda učinila ve smyslu nenapadnutelnosti režimů uvedených v podnětu. V návaznosti na konzultace byla obdržena podání ze strany čínské vlády.

1.2. **Souběžné antidumpingové řízení**

(4) Oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie* ([1]) dne 6. září 2012 informovala Evropská komise o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících z ČLR.

(5) Dne 6. června 2013 uložila Komise nařízením (EU) č. 513/2013 ([2]) prozatímní antidumpingové clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z ČLR (dále jen „prozatímní antidumpingové nařízení“).

(6) Analýza újmy provedená v rámci tohoto antisubvenčního šetření a analýza újmy provedená v rámci souběžně probíhajícího antidumpingového šetření vycházejí ze stejné definice výrobního odvětví Unie, reprezentativních výrobců v Unii a období šetření a přinášejí stejné závěry, není-li uvedeno jinak. Tento přístup byl považován za vhodný pro zefektivnění analýzy újmy a dosažení odpovídajícího zjištění v obou řízeních. Z tohoto důvodu byly připomínky týkající se aspektů újmy předložené v kterémkoli z těchto řízení zohledněny v obou řízeních.

1.3. **Celní evidence**

(7) Na základě podnětu žadatele podporovaného požadovanými důkazy přijala Komise dne 1. března 2013 nařízení (EU) č. 182/2013 ([3]), kterým se zavádí celní evidence dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, a to počínaje dnem 6. března 2013.

([1]) Úř. věst. C 269, 6.9.2012, s. 5.

([2]) Nařízení Komise (EU) č. 513/2013 ze dne 4. června 2013 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky a o změně nařízení (EU) č. 182/2013, kterým se zavádí celní evidence tohoto dovozu pocházejícího nebo odesílaného z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 152, 5.6.2013, s. 5).

([3]) Nařízení Komise (EU) č. 182/2013 ze dne 1. března 2013, kterým se zavádí celní evidence dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 61, 5.3.2013, s. 2).

▼B

(8) Některé zúčastněné strany tvrdily, že rozhodnutí týkající se celní evidence dovozu bylo neodůvodněné, jelikož nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 24 odst. 5 základního nařízení. Tato tvrzení však nebyla doložena ani se nezakládala na věcných důkazech. V okamžiku, k němuž Komise přijala rozhodnutí o celní evidenci dovozu, disponovala dostatečně jasnými důkazy, na jejichž základě byla zdůvodněna nezbytnost celní evidence dovozu, zejména pak důkazy o prudkém nárůstu objemů celkového dovozu a podílu na trhu. Tvrzení v tomto ohledu bylo proto třeba zamítnout.

1.4. **Strany dotčené řízením**

(9) O zahájení řízení Komise oficiálně vyrozuměla žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce v ČLR, orgány ČLR a známé dovozce. Zúčastněné strany dostaly možnost, aby ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení předložily svá písemná stanoviska a požádaly o slyšení.

(10) Vzhledem ke zjevně vysokému počtu vyvážejících výrobců, výrobců v Unii a dovozců, kteří nejsou ve spojení, byli všichni známí vyvážející výrobci a dovozci, kteří nejsou ve spojení, požádáni, aby se Komisi přihlásili a aby v souladu s oznámením o zahájení řízení uvedli základní údaje o svých činnostech souvisejících s dotčeným výrobkem, jak je uvedeno ve 38. bodě odůvodnění níže. Tyto informace byly požadovány podle článku 27 základního nařízení, aby Komise mohla rozhodnout, zda bude zapotřebí výběr vzorku, a pokud ano, umožnit jí tyto vzorky vybrat. Proběhly rovněž konzultace s orgány ČLR.

a) *Výběr vzorku vyvážejících výrobců*

(11) Zpočátku poskytlo požadované informace a souhlasilo se zařazením do vzorku 121 čínských vyvážejících výrobců nebo skupin výrobců. Tyto spolupracující společnosti představují více než 80 % celkového objemu čínského vývozu. Na základě informací získaných od vyvážejících výrobců a v souladu s článkem 27 základního nařízení vybrala Komise původně vzorek sedmi vyvážejících výrobců nebo skupin vyvážejících výrobců.

(12) Vybraný vzorek složený ze sedmi skupin společností tvoří tři spolupracující vývozci s největším objemem vývozu modulů, dva spolupracující vývozci s největším objemem vývozu článků a dva spolupracující vývozci s největším objemem vývozu destiček. Vzorek těchto sedmi skupin vyvážejících výrobců sloužil jako základ pro stanovení míry subvencování těchto skupin, jakož i míry subvencování v případě všech spolupracujících výrobců nezahrnutých ve vzorku v souladu s čl. 15 odst. 2 a 3 základního nařízení. Jak je vysvětleno v 46. bodě odůvodnění níže, Komise vyloučila v konečné fázi šetření destičky

▼B

z definice výrobku. Některé společnosti byly do vzorku vybrány na základě největšího objemu vývozu destiček. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že Komise již šetření v těchto společnostech provedla a ověřila jimi předložené údaje, a rovněž s ohledem na značný objem vývozu modulů a/nebo článků všech těchto společností se nepovažovalo za nutné vzorek upravovat.

(13) Počet vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byl nakonec stanoven na osm společností/skupin. Původně bylo totiž oznámeno, že Jinko Solar Co. Ltd a Renesola Jiangsu Ltd jsou společnosti ve spojení, avšak následně bylo zjištěno, že ve spojení nejsou.

b) *Výběr vzorku výrobců v Unii*

(14) Komise v oznámení o zahájení řízení uvedla, že předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. O výběru tohoto předběžného vzorku výrobců v Unii byli informováni všichni známí výrobci a známá sdružení výrobců v Unii. Tento předběžný vzorek sestával z devíti výrobců z celkového počtu asi 215 výrobců v Unii, o nichž bylo před zahájením šetření známo, že vyrábějí obdobný výrobek, a již byli vybráni na základě největšího reprezentativního objemu výroby, s přihlédnutím k objemu prodeje a zeměpisné poloze, aby mohl být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Bylo zajištěno, aby tento vzorek zahrnoval vertikálně integrované i neintegrované výrobce v Unii. Rovněž zúčastněné strany byly vyzvány, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily.

(15) Některé zúčastněné strany vznesly proti předběžnému vzorku výrobců v Unii následující připomínky:

i) Některé strany uvedly, že omezené informace poskytnuté k předběžně vybranému vzorku nebyly dostačující a neumožnily jim vznést smysluplné připomínky k navrženému vzorku. Kritizovaly zejména to, že totožnost výrobců v Unii byla považována za důvěrný údaj, a požadovaly, aby bylo zveřejněno, ve kterých členských státech se nacházejí výrobci v Unii zařazení do vzorku, jaký je podíl těchto vybraných výrobců v Unii na celkovém objemu výroby fotovoltaických modulů a článků a jaký podíl na výrobě a prodeji mají jednotlivé společnosti zařazené do vzorku i vzorek jako celek.

▼B

ii) Způsob výběru vzorku byl zpochybněn s poukazem na to, že „směšuje tři různé kroky“, a sice podporu pro zahájení šetření, vymezení výrobního odvětví Unie a výběr vzorku. Tvrdilo se, že proto není jasné, zda v době výběru vzorku bylo již vymezeno výrobní odvětví Unie, a zda tedy tento vzorek lze považovat za reprezentativní. Jestliže výrobní odvětví Unie nebylo ve fázi výběru vzorku vymezeno, neměly zúčastněné strany možnost si ověřit, zda je tento předběžný vzorek reprezentativní, a zda tedy na základě tohoto vzorku lze správně posoudit situaci v tomto výrobním odvětví Unie v období šetření stanoveném v 38. bodě odůvodnění níže. Dále bylo uváděno, že není vhodné, aby byl předběžný vzorek vybírán na základě odpovědí výrobců v Unii na zjišťování podpory pro zahájení šetření.

iii) Též se tvrdilo, že předběžný vzorek byl vybrán pouze ze společností, jež stávajícímu šetření vyjádřily podporu.

iv) Jedna strana tvrdila, že vzhledem k tomu, že do předběžného vzorku byly zařazeny i vertikálně integrované společnosti, může být objem výroby článků započítán dvojmo nebo trojmo, což vyvolává pochyby o celkové reprezentativnosti tohoto vzorku. Bylo požadováno, aby u vertikálně integrovaných výrobců byl započítáván pouze objem výroby modulů, a nikoli objem výroby článků.

v) Stejná strana tvrdila, že údaje, z nichž se při výběru vzorků vycházelo, jsou přinejmenším zčásti nespolehlivé, což může mít dopad na reprezentativnost předběžného vzorku jako celku.

vi) Jedna strana předložila seznam, který údajně obsahoval přibližně 150 dalších výrobců obdobného výrobku v Unii, a tvrdila, že by i oni měli být vzati v úvahu za účelem výběru vzorku výrobců v Unii.

(16) Na argumenty vznesené těmito stranami bylo reagováno takto: Výrobci v Unii požádali, aby údaje o jejich totožnosti byly považovány za důvěrné, vzhledem k hrozícímu riziku odvety. Výrobci totiž skutečně čelili hrozbám, že dojde k poškození jejich podnikatelské činnosti v Unii i mimo ni. Komise se domnívala, že tyto žádosti jsou dostatečně odůvodněné, aby jim bylo vyhověno. Zveřejnění lokality nebo podílu na výrobě a prodeji jednotlivých výrobců v Unii zařazených do vzorku by snadno mohlo vést ke zjištění totožnosti dotčeného výrobce, a proto požadavky na zveřejnění výše uvedených informací musely být zamítnuty.

▼B

(17) Komise „nesměšovala“ zjišťování podpory pro zahájení šetření, vymezení výrobního odvětví Unie a výběr předběžného vzorku, neboť tyto kroky zůstaly navzájem nezávislé a o každém z nich bylo rozhodováno odděleně. Nebylo prokázáno, v jaké míře použití údajů o výrobě a prodeji poskytnutých výrobci v rámci zjišťování podpory pro zahájení šetření ovlivnilo reprezentativnost vzorku. Na počátku bylo výrobní odvětví Unie skutečně vymezeno jen předběžně. Pro předběžné stanovení celkové výroby Unie v období šetření, které je stanoveno v 38. bodě odůvodnění níže, byly použity veškeré dostupné informace o výrobcích v Unii, včetně informací obsažených v podnětu a údajů shromážděných od výrobců v Unii a jiných stran před zahájením šetření.

(18) Pro zařazení do vzorku byli vzati v úvahu všichni výrobci v Unii, kteří odpověděli na otázky týkající se podpory pro zahájení šetření, bez ohledu na to, zda šetření podpořili, vyslovili se proti němu nebo nevyjádřili žádné stanovisko. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(19) Otázka dvojího/trojího započítávání byla při výběru prozatímního vzorku zvážena. Bylo zřejmé, že vyloučením výroby a prodeje článků vyráběných vertikálně integrovanými výrobci v Unii by nebyla vzata v úvahu část výroby článků prodávaných na volném trhu. Proto byl učiněn závěr, že vyloučení prodejů článků z celkového objemu výroby by nutně nevedlo k reprezentativnějšímu vzorku. Ostatně reprezentativnost vzorku byla zajištěna nejen na základě objemu výroby, ale i na základě zeměpisného rozmístění a vyváženého zastoupení vertikálně integrovaných a neintegrovaných výrobců. Relativní reprezentativnost objemu výroby byla vypočítána na úrovni každého typu obdobného výrobku. Na základě toho se mělo za to, že metoda výběru prozatímního vzorku byla přiměřená, a vzorek je proto považován za reprezentativní pro celé výrobní odvětví Unie vyrábějící výrobek, který je předmětem šetření. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto. Pokud jde o spolehlivost údajů, byl vzorek vybrán na základě informací dostupných v době výběru vzorku, jak stanoví článek 27 základního nařízení. Pokud jde o spolehlivost údajů použitých na podporu zahájení šetření, při šetření se neprokázalo, že by údaje shromážděné před zahájením vykazovaly značné nedostatky. Lze tedy důvodně předpokládat, že základ, z něhož vycházel výběr předběžného vzorku, byl dostatečně spolehlivý. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(20) Pokud jde o seznam přibližně 150 dalších výrobců v Unii, je nutno poznamenat, že tato informace byla předložena po uplynutí lhůty stanovené pro zúčastněné strany, aby se vyjádřily k výběru prozatímního vzorku, a pro výrobce v Unii, aby se přihlásili a požádali o zařazení do vzorku. Mimoto přibližně

▼B

30 výrobců v Unii obsažených v tomto seznamu bylo ve skutečnosti v době výběru vzorku Komisi známo. Při výběru vzorku byli zvažováni všichni výrobci v Unii, kteří se po zveřejnění oznámení o zahájení šetření přihlásili. Reprezentativnost vzorku nebyla tudíž ovlivněna. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(21) Po obdržení připomínek bylo složení vzorku přezkoumáno, neboť existovaly náznaky, že jedna z vybraných společností nemusí být schopna plně spolupracovat. V zájmu zachování míry reprezentativnosti vzorku byl vybrán další výrobce v Unii. Tento revidovaný vzorek tedy tvořilo deset společností vybraných na základě největšího reprezentativního objemu na každé úrovni výroby, s přihlédnutím k objemu prodejů na trhu Unie a k zeměpisné poloze, který by mohl být v době, která je k dispozici, přiměřené přezkoumán. Vzhledem k vyloučení destiček z definice dotčeného výrobku, a tudíž i z příslušného šetření (viz 42.–46. a 349. bod odůvodnění níže) se vzorek skládal z devíti společností. Revidovaný vzorek výrobců v Unii pak představoval, vyjádřeno procentním podílem na celkové výrobě Unie, u modulů mezi 18 % a 21 % a u článků mezi 17 % a 24 % a zahrnoval výrobce vertikálně integrované i neintegrované. Přesné podíly nemohly být uvedeny vzhledem k tomu, že přesný podíl by umožnil vypočítat objem výroby dalšího výrobce v Unii uvedeného výše, a mohla by tak být zjištěna jeho totožnost.

(22) Výrobci v Unii, kteří předložili Komisi informace požadované pro účely výběru vzorku v rámci tohoto antisubvenčního řízení se shodují s výrobci v Unii, kteří poskytli příslušné informace v rámci souběžně probíhajícího antidumpingového šetření. Kromě toho všichni výrobci v Unii zařazení do konečného vzorku v antidumpingovém šetření poskytli příslušné informace v rámci tohoto antisubvenčního šetření, což Komisi umožnilo výběr vzorku. Považovalo se tedy za vhodné, aby konečné vzorky výrobců v Unii byly v obou řízeních totožné.

(23) Čínská vláda zopakovala své tvrzení, že zachování důvěrnosti v případě jmen žadatelů a výrobců v Unii zařazených do vzorku není opodstatněné. Jak již bylo uvedeno v 9. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, výrobci v Unii požádali, aby byly údaje o jejich totožnosti považovány za důvěrné, vzhledem k hrozícímu riziku odvety. Komise byla toho názoru, že tyto žádosti jsou dostatečně odůvodněné, aby jim bylo vyhověno. Informace, které byly Komisi poskytnuty k doložení hrozícího rizika odvety, nelze zpřístupnit třetím stranám, jelikož poskytnutí těchto informací by zmařilo účel žádosti o zachování důvěrnosti. Navíc

▼B

v případě, kdy, jak uvedla čínská vláda, jeden výrobce v Unii přehodnotil svůj postoj a odhalil svou totožnost podáním žaloby na prozatímní nařízení u soudu, již neexistuje důvod pro poskytnutí informací, na jejichž základě byla zaručena anonymita, jelikož totožnost již byla odhalena.

(24) Po poskytnutí konečných informací zopakovala Čínská obchodní komora pro dovoz a vývoz strojních zařízení a elektronických výrobků (China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, CCCME) své argumenty týkající se použité metody pro výběr prozatímního vzorku výrobců v Unii. Tvrdila zejména, že orgány nevzaly v úvahu 120 výrobců. Komise se již touto otázkou zabývala v 9. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Orgány mimoto ověřily činnosti společností uvedených na tomto seznamu. Ukázalo se, že seznam zahrnuje zejména montážní firmy, distributory, dovozce ve spojení a vyvážejícího výrobce v Číně, na Tchaj-wanu a v Indii. CCCME proto nebyla schopna prokázat, že orgány přehlédly významný počet výrobců v Unii. Kromě toho CCCME neposkytla jiné údaje, kterými by zpochybnila celkovou výrobu v Unii, ani nepředložila žádné důkazy, že reprezentativnost vzorku mohla být ovlivněna tím, že žádný z údajných dalších výrobců v Unii nebyl zařazen do vzorku, byli-li Komisi známi.

c) *Výběr vzorku dovozců, kteří nejsou ve spojení*

(25) Z přibližně 250 dovozců, kteří nejsou ve spojení, uvedených žadatelem a kontaktovaných Komisí zaslalo odpovědi na formulář pro výběr vzorku, který byl přiložen k oznámení o zahájení řízení, dvacet stran, z toho 12 odpovědí se týkalo modulů a jedna odpověď se týkala článků. Kromě toho se přihlásilo sedm dalších stran, avšak tyto nevykazovaly žádný dovoz nebo další prodej dotčeného výrobku. Vzorek byl vybrán v souladu s článkem 27 základního nařízení tak, aby pokrýval co největší reprezentativní objem dovozu, který by mohl být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Vzorek dovozců, kteří nejsou ve spojení, tedy tvořili dva dovozci modulů a jeden dovozce článků, představující přibližně 2 % až 5 % celkového dovozu z dotčené země. Po obdržení odpovědí na dotazník však vyšlo najevo, že hlavní činností jednoho z těchto tří dovozců jsou ve skutečnosti solární zařízení, a nikoliv obchodování s dotčenými výrobky. Pokud jde o činnost druhého dovozce, jednalo se o dovoz modulů a nikoli dovoz článků. Kvalita informací, jež tento dovozce poskytl v odpovědi na dotazník, nebyla nicméně dostačující k tomu, aby byl zahrnut do analýzy dovozců, kteří nejsou ve spojení. Šetření navíc ukázalo, že většina dovozu dotčeného výrobku je na trh Unie uváděna prostřednictvím společností, které jsou ve spojení s vyvážejícími výrobci v ČLR, nebo prostřednictvím montážních firem nebo společností připravujících projekty.

▼B

(26) Po uložení prozatímních antidumpingových opatření v rámci souběžného antidumpingového šetření se Komise obrátila na další dovozce, kteří při šetření spolupracovali již v počáteční fázi a poskytli základní informace o svých činnostech v souvislosti s výrobkem, který je předmětem šetření, v období šetření v souladu s oznámením o zahájení řízení. Účelem bylo zjistit, zda by nebylo možné velikost vzorku dovozců, kteří nejsou ve spojení, zvětšit. Přihlásilo se a ochotu k další spolupráci při šetření projevilo šest společností, jež se považovaly za dovozce, kteří nejsou ve spojení a kteří obchodují s dotčeným výrobkem (tj. zabývají se jeho nákupem a následným prodejem). Z těchto šesti společností odpovědělo ve stanovené lhůtě pět společností. Pouze tři z těchto pěti odpovědí byly dostatečně úplné a umožňovaly smysluplné posouzení. Vzorek dovozců, kteří nejsou ve spojení, se tak rozšířil a sestával ze čtyř dovozců modulů, představujících přibližně 2 % až 5 % celkového dovozu z dotčené země. S ohledem na strukturu dovozců, kteří nejsou ve spojení a kterými byly většinou malé a střední podniky, nebylo možné kvůli omezeným zdrojům, jež měly orgány k dispozici, sestavit vzorek zastupující větší podíl.

d) *Odpovědi na dotazník a ověřování*

(27) Komise rozeslala dotazníky zástupcům ČLR (včetně zvláštních dotazníků pro China Development Bank, Export Import Bank of China, Bank of China, Bank of Shanghai, Sinosure, jiné důležité finanční instituce a výrobce polykrystalického křemíku ve státním vlastnictví, skla a hliníku, jež dodávali tyto suroviny dotčenému odvětví během období šetření), osmi vyvážejícím výrobcům v ČLR zařazeným do vzorku, dalším vyvážejícím výrobcům v ČLR, kteří o to požádali, jakož i výrobcům v Unii zařazeným do vzorku, dovozcům, kteří nejsou ve spojení, zařazeným do vzorku a hospodářským subjektům na počátku výrobního řetězce i navazujícím hospodářským subjektům a jejich sdružením, kteří se přihlásili ve lhůtách stanovených v oznámení o zahájení řízení. Komise kontaktovala také jedno reprezentativní sdružení spotřebitelů.

(28) Komise obdržela odpovědi od čínské vlády, všech vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a jejich společností ve spojení v ČLR, od pěti vyvážejících výrobců, kteří žádali o individuální zjišťování, od všech výrobců v Unii zařazených do vzorku, všech dovozců v Unii, kteří nejsou ve spojení, zařazených do vzorku a od 21 hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce a hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie a od tří jejich sdružení.

(29) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné, aby mohla rozhodnout o subvencování, výsledné újmě a zájmu Unie. Inspekce na místě se uskutečnily v prostorách těchto státních orgánů, finančních institucí, společností zařazených do vzorku, jednoho dovozce, který není ve spojení, dvou hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce a čtyř hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie, sdružení a nezávislého konzultanta:

▼B

a) Vláda Čínské lidové republiky

— Čínské ministerstvo obchodu, Peking, Čína

— Huaxia Bank, Peking, Čína

— China Development Bank, Peking, Čína

— Export Import Bank of China, Peking, Čína

— China Export & Credit Insurance Corporation (SINOSURE), Peking, Čína

b) Výrobci v Unii

— osm výrobců v Unii zařazených do vzorku

c) Skupiny vyvážejících výrobců (a společností ve spojení) v ČLR

— Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd, Čína

— Delsolar (Wujiang) Ltd. (Wujiang) Co. Ltd., Čína

— Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd., Čína

— JingAo Group, Čína

— Wuxi Suntech Power Co. Ltd, PRC Power Co. Ltd, Čína

— Yingli Green Energy Holding Company, Čína

— Zhejiang Yuhui Solar Energy Source Co. Ltd and Renesola Jiangsu Ltd, Čína

— Jinko Solar Co Ltd, Čína

d) Dovozce v Unii, který není ve spojení

— IBC SOLAR AG, Bad Staffelstein, Německo

e) Hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce

— Roth & Rau AG, Hohenstein-Ernsthal, Německo

— WACKER Chemie AG, Burghausen, Německo

f) Hospodářské subjekty navazující na výrobní odvětví Unie

— Juwi Solar GmbH, Worrstadt, Německo

— ValSolar SL, Badajoz, Španělsko

— Jayme de la Costa, Pedroso, Portugalsko

— Sunedison, Spain Construction, Madrid, Španělsko

g) Sdružení

— European Photovoltaic Industry Association (EPIA), Brusel, Belgie

h) Nezávislá konzultační společnost

— Europressedienst, Bonn, Německo

▼B

(30) Komentáře předložené zúčastněnými stranami byly vzaty v úvahu a příslušně zohledněny.

(31) Aliance pro dostupnou solární energii (dále jen „AFASE“), zastupující dovozce, hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce a hospodářské subjekty navazující na výrobní odvětví Unie zpochybnila právní základ pro inspekci na místě provedenou v prostorách Europressedienst a uvedla, že nezávislá konzultační společnost není zúčastněnou stranou podle článku 26 základního nařízení. Nicméně zjištění by měla být založena na spolehlivých a ověřitelných údajích, kdykoli je to možné. Europressedienst poskytla na základě smlouvy informace o makroekonomických ukazatelích. Komise provedla inspekci na místě v prostorách společnosti Europressedienst v zájmu zásady veřejné správy, aby ověřila spolehlivost a přesnost údajů, na nichž založila svá zjištění.

(32) Čínská vláda uvedla, že bylo porušeno její právo na obhajobu, pokud jde o přístup ke spisům, které byly zúčastněným stranám k dispozici pro kontrolu, jelikož i) ve spisem, které neměly důvěrnou povahu, chyběly informace aniž byl uveden „rozumný důvod“ nebo poskytnuta dostatečně podrobná shrnutí, nebo výjimečně důvody pro neposkytnutí shrnutí bez důvěrných informací, ii) chyběla verze celé odpovědi na dotazník jednoho výrobce v Unii bez důvěrných informací a iii) verze odpovědí výrobců v Unii na dotazník, které neměly důvěrnou povahu, byly zúčastněným stranám poskytnuty se značným zpožděním.

(33) (i) Pokud jde o tvrzení, že ve veřejně přístupném spise chyběly informace, zúčastněná strana neupřesnila, o jaké informace se jedná. ii) Její tvrzení, že nebyla dostupná verze celé odpovědi na dotazník, která nemá důvěrnou povahu, je nepravdivé. iii) Pokud jde o zpoždění při poskytování odpovědí výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazníky, které neobsahují důvěrné informace, bylo dotčené straně vysvětleno, že dotazníky byly do spisu neobsahujícího důvěrné informace zařazeny až poté, co byla ověřena jejich úplnost a přiměřenost provedených shrnutí. Aby bylo zaručeno právo výrobců v Unii na zachování anonymity, bylo rovněž zajištěno, aby verze dotazníků bez důvěrných informací neodhalily totožnost dotčeného výrobce v Unii. V některých případech proto musela strana svoji verzi neobsahující důvěrné informace odpovídajícím způsobem upravit, než mohla být zpřístupněna ostatním zúčastněným stranám.

(34) Každopádně se má za to, že tímto nebylo nijak dotčeno právo zúčastněných stran na obhajobu. Komise všem zúčastněným stranám umožnila včas reagovat na informace obsažené ve spise zpřístupněném pro kontrolu, tak aby mohla zohlednit jejich stanoviska, byla-li řádně doložená a opodstatněná, před vyvozením závěrů v rámci šetření. Zúčastněná strana měla příležitost se vyjádřit k odpovědím výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazníky rovněž po poskytnutí prozatímních

▼B

a konečných informací. Ačkoli se poskytnutí informací a přístup ke spisu, který je zúčastněným stranám k dispozici pro kontrolu, zakládá na rozdílných právních ustanoveních, je třeba uvést, že zúčastněné strany měly mnoho příležitostí vyjádřit se ke všem informacím, které poskytla jakákoli strana, jíž se řízení týká. Toto tvrzení bylo proto nutno zamítnout.

(35) Všechny zúčastněné strany byly informovány o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit uložení vyrovnávacích cel na dovoz křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky („poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž se mohly ke konečným informacím vyjádřit.

(36) Připomínky předložené zúčastněnými stranami byly zváženy a případně vzaty v úvahu.

1.5. **Přijetí závazku s ohledem na konečné clo**

(37) Po poskytnutí konečných informací obdržela Komise od vyvážejících výrobců společně s Čínskou obchodní komorou pro dovoz a vývoz strojních zařízení a elektronických výrobků pozměněnou nabídku závazku, která se vztahuje rovněž na souběžné antidumpingové šetření. Prováděcím rozhodnutím Komise 2013/707/EU ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření ([1]) Komise potvrdila přijetí tohoto závazku.

1.6. **Období šetření a posuzované období**

(38) Šetření subvencování a újmy se týkalo období od 1. července 2011 do 30. června 2012 (dále jen „období šetření“). Zkoumání tendencí významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2009 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

([1]) Viz strana 214 v tomto čísle Úředního věstníku.

▼B

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Dotčený výrobek

(39) V počáteční fázi byl dotčený výrobek definován jako krystalické křemíkové fotovoltaické moduly nebo panely a články a destičky typů používaných v krystalických křemíkových fotovoltaických modulech nebo panelech pocházející nebo odesílané z ČLR. Tloušťka článků a destiček nepřesahuje 400 mikrometrů. Tento výrobek v současnosti spadá pod kódy KN ex 3818 00 10, ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 a ex 8541 40 90.

(40) Z definice dotčeného výrobku jsou vyloučeny tyto typy výrobků:

— přenosné solární nabíječky skládající se z méně než šesti článků a napájející přístroje elektřinou nebo sloužící k nabití baterií,

— produkty z tenkého fotovoltaického filmu,

— krystalické křemíkové fotovoltaické výrobky, jež jsou trvale zabudovány do elektrických spotřebičů, jež mají jinou funkci než výrobu elektrické energie a které spotřebovávají elektřinu vyrobenou zabudovaným(i) krystalickým(i) křemíkovým(i) fotovoltaickým(i) článkem (články).

2.2. Obdobný výrobek

(41) Při šetření bylo zjištěno, že dotčený výrobek a výrobek vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a stejná základní konečná použití. Proto se ve smyslu čl. 2 písm. c) základního nařízení považují za obdobné.

2.3. Tvrzení týkající se definice výrobku

2.3.1. *Vyloučení destiček*

(42) Zúčastněné strany tvrdily, že destičky by měly být vyňaty z definice výrobku, neboť nemají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti jako články a moduly. Kromě argumentů vznesených před vyhlášením prozatímního antidumpingového nařízení byly následně v této souvislosti předloženy další dva argumenty.

(43) Zaprvé, zúčastněné strany tvrdily, že destičky lze použít i k jiným účelům než k výrobě článků, především k výrobě integrovaných obvodů a jiných mikropřístrojů. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že v definici výrobku v rámci tohoto šetření nejsou zahrnuty všechny destičky, neboť šetření je omezeno na „*destičky typů používaných v krystalických křemíkových fotovoltaických modulech nebo panelech*“ a „*destičky, jejichž tloušťka nepřesahuje 400 mikrometrů*“. Ačkoli destičky jistě existují i v jiných aplikacích, šetření se nikdy nevztahovalo na destičky, které se

▼B

používají při výrobě jiných výrobků, jako jsou integrované obvody. Kromě toho se nepřihlásili žádní výrobci, dovozci nebo uživatelé, kteří jsou účastníky trhu s těmito jinými typy destiček a kteří by tvrdili, že se na jejich destičky vztahuje celní evidence nebo prozatímní antidumpingové clo. Dospělo se tudíž k závěru, že tyto jiné typy destiček nejsou zahrnuty do definice výrobku v rámci tohoto šetření. Z výše uvedeného zároveň vyplývá, že destičky nemají nutně stejné konečné použití jako články a moduly.

(44) Zadruhé se tvrdí, že nezpracované destičky nemají základní elektrické vlastnosti, které odlišují solární články a moduly od ostatních výrobků. Zejména pak, že destičky nemohou přeměňovat sluneční záření na elektřinu, což je hlavní funkce krystalických fotovoltaických článků a modulů.

(45) Šetření skutečně prokázalo, že teprve přeměnou destičky na článek vzniká její schopnost přeměňovat sluneční záření na elektřinu. K přeměně dochází v článcích, které pohlcují světlo a přeměňují ho pomocí krystalického křemíku na elektrický proud. Články mají přechod mezi kladně a záporně dotovanou vrstvou, který slouží ke sběru a odvádění článkem vyráběné elektřiny. Při montáži modulů se články pomocí plochých drátů nebo kovových pásek spájejí dohromady a vzniká řetězec článků. Tyto články jsou laminovány mezi jednotlivé vrstvy. Navrchu je většinou používáno sklo a vespod polymerová krycí vrstva. Rámy jsou obvykle zhotoveny tak, aby umožňovaly montáž v terénu (např. na střechách). Modul může, ale nemusí mít invertor.

(46) Vzhledem k odlišným základním fyzikálním a technickým vlastnostem definovaným během šetření, mimo jiné co se týká schopnosti přeměňovat sluneční záření na elektřinu, byl nakonec učiněn závěr, že by destičky měly být z definice dotčeného výrobku vyloučeny, a šetření by se na ně tudíž nemělo vztahovat.

2.3.2. *Fyzikální, chemické a technické vlastnosti a konečné použití*

(47) Některé zúčastněné strany tvrdily, že šetření se nemůže týkat dvou výrobků s různými fyzikálními, chemickými a technickými vlastnostmi, a že na moduly a články by se proto měly vztahovat dvě samostatná šetření. Dále tvrdily, že není jasné, zda se šetření týká jediného výrobku nebo dvou samostatných výrobků, a že proto nemají plnou možnost hájit své zájmy.

▼B

(48) Navazující výroba článků a modulů je jeden výrobní proces s různými výrobními kroky. Články určují vlastnosti konečného výrobku (tj. modulů). Šetření ukázalo, že přímým a výlučným cílem výroby článků je výroba modulů; moduly a články mají stejné fyzikální, chemické a technické vlastnosti (které jsou výsledkem použitých surovin) a stejné základní konečné použití, tj. jsou prodávány za účelem jejich integrace do fotovoltaických solárních systémů. Výkon modulů bezprostředně souvisí s výkonem článků.

(49) V oznámení o zahájení řízení bylo jasně uvedeno, že výrobek, který je předmětem šetření, představují moduly a články. Zúčastněné strany proto měly plnou možnost hájit své zájmy s ohledem na dotčený výrobek, tak jak byl vymezen. Na základě uvedených skutečností byly uvedené argumenty zamítnuty.

2.3.3. *Odlišná nomenklatura*

(50) Dále bylo uváděno, že moduly a články by neměly být považovány za jediný výrobek, jelikož mají různé osmimístné kódy KN, šestimístné položky a čtyřmístná čísla HS. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že články i moduly mohou být deklarovány pod podpoložkou 8541 40 90, zatímco položky v čísle 8501 jsou určeny pro elektrické generátory obecně, a nikoli pro solární produkty. Z uvedených důvodů bylo toto tvrzení zamítnuto.

2.3.4. *Přidaná hodnota článků*

(51) Některé strany tvrdily, že největší část hodnoty modulu tvoří přidaná hodnota v procesu přeměny článků, a že články musí být tudíž považovány za samostatný výrobek.

(52) Ze šetření vyplynulo, že výroba článků je technologicky nejnáročnější částí výrobního procesu. Ukázalo se však i to, že uvedené dva výrobní kroky spolu navzájem souvisejí a že přidaná hodnota není soustředěna v jedné konkrétní fázi výrobního procesu, ale je rozprostřena v celém výrobním procesu. Na základě uvedených skutečností bylo toto tvrzení zamítnuto.

2.3.5. *Samostatné velkoobchodní trhy*

(53) Některé zúčastněné strany tvrdily, že moduly a články mají samostatné velkoobchodní trhy, a že by proto měly být považovány za různé výrobky, čemuž by nasvědčovala i skutečnost, že u velkého počtu výrobců se nejedná o výrobce vertikálně integrované.

▼B

(54) Moduly a články nelze považovat za samostatné výrobky, jejichž ceny kolísají výlučně v závislosti na tržních faktorech. Ve skutečnosti jsou jejich ceny navzájem úzce provázány a jsou ovlivňovány cenou polykrystalického křemíku. Dotčený výrobek, jak bylo vysvětleno ve 49. bodě odůvodnění výše, se rovněž vyrábí v rámci jediného výrobního procesu s různými kroky. Skutečnost, že někteří výrobci nejsou vertikálně integrovaní, je pouze výsledkem podnikatelského rozhodnutí a je určována ekonomickými měřítky a nic na daném závěru nemění. Na základě uvedených skutečností musel být tento argument zamítnut.

2.3.6. *Konečné použití a vzájemná zaměnitelnost*

(55) Některé zúčastněné strany tvrdily, že k modulům a článkům musí být přistupováno jako k různým výrobkům vzhledem k tomu, že mají různé konečné použití a nejsou vzájemně zaměnitelné.

(56) Jak bylo již zmíněno výše, šetření ukázalo, že navazující výrobní proces článků a modulů je jediný výrobní proces a že otázku vzájemné zaměnitelnosti mezi různými kroky jediného výrobního procesu nelze uplatnit. Moduly a články mají mimoto stejné konečné použití, tj. přeměňovat sluneční záření na elektřinu, a nemohou být používány v jiných aplikacích.

2.3.7. *Distribuční kanály*

(57) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že moduly a články nemají stejné distribuční kanály, a že je proto nelze považovat za jediný výrobek. Šetření ukázalo, že moduly a články mohou být distribuovány různými nebo obdobnými distribučními kanály. Hlavním kritériem pro definici jediného výrobku jsou stejné fyzikální, chemické a technické vlastnosti a konečné použití. S ohledem na 47. až 49. bod odůvodnění výše se dospělo k závěru, že různé distribuční kanály proto nejsou považovány za určující prvek. Tento argument je proto třeba zamítnout.

2.3.8. *Vnímání spotřebiteli*

(58) Tvrdilo se, že moduly a články se podstatně liší z hlediska jejich vnímání spotřebiteli, a že by proto neměly být považovány za jediný výrobek.

(59) Jak již bylo uvedeno výše, hlavním kritériem pro definici jediného výrobku jsou stejné fyzikální, chemické a technické vlastnosti a konečné použití. S ohledem na 47. až 49. bod odůvodnění výše se dospělo k závěru, že různé vnímání spotřebiteli není považováno za určující prvek. Tento argument je proto třeba zamítnout.

▼B

2.3.9. *Oddělená šetření pro články a moduly*

(60) Zúčastněné strany zopakovaly, že články a moduly netvoří jediný výrobek, a proto by měly být posuzovány odděleně. Na rozdíl od destiček, články a moduly však mají stejnou základní vlastnost, tj. schopnost přeměňovat sluneční záření na elektřinu. Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

(61) Po poskytnutí konečných informací jeden vývozce namítl, že články samy o sobě nemohou vyrábět elektřinu. K tomu je prý údajně zapotřebí, aby byly začleněny do modulů. Každý článek má však sám o sobě schopnost přeměňovat sluneční záření na elektřinu, obvykle okolo 4 W. Ačkoli tento výkon nemusí být pro většinu aplikací, které vyžadují spojení více článků do modulů, dostatečný, neznamená to, že článek sám o sobě není schopen přeměňovat sluneční záření na elektřinu.

(62) Po poskytnutí konečných informací jeden vývozce dále uvedl, že články nejsou jen jiným typem modulu, ale že se jedná o zcela odlišný výrobek. Článek je v podstatě hlavní součástí modulu. Jakožto hlavní součást modulu nemůže být článek „zcela jiným výrobkem“, neboť moduly a články mají stejné základní vlastnosti, jež umožňují přeměňovat sluneční záření na elektřinu, jak je uvedeno v 60. bodě odůvodnění výše.

(63) Tatáž strana tvrdila, že při výběru vzorků výrobců v Unii a čínských vývozců nebyl rozdíl mezi články a moduly vzat v úvahu. Proto měly být pro moduly a články stanoveny odlišné celní sazby. V této souvislosti je třeba konstatovat, že rozdíl mezi moduly a články byl při výběru vzorků výrobců v Unii a čínských vývozců zohledněn, jak je uvedeno v 10. a 14. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení. Avšak pouze z toho důvodu, aby byl vzorek reprezentativní, a neznamená to, že články a moduly by neměly být považovány za jeden výrobek, nebo že by pro ně měly být stanoveny samostatné celní sazby. Aby byla zajištěna reprezentativnost vzorku pro všechny typy výrobku, bylo skutečně důležité rozlišovat při jeho výběru mezi články a moduly. Vzhledem k tomu, že existovaly určité pochybnosti, zda články a moduly mají být považovány za jeden výrobek, nebo za dva samostatné výrobky, bylo nutné reprezentativnost pro oba možné výsledky.

(64) Vyvážející výrobci tvrdili, že skutečnost, že závazek ukládá pro články a moduly rozdílné minimální dovozní ceny a objemy, údajně potvrzuje, že moduly a články jsou odlišné výrobky, které vyžadují dvě samostatná šetření. Rozdílné minimální

▼B

dovozní ceny však pouze naznačují, že články a moduly jsou různé skupiny typů výrobku prodávané za různé ceny. Je proto třeba stanovit rozdílné ceny, aby byly minimální dovozní ceny smysluplné.

(65) Skutečnost, že články a moduly představují rozdílné skupiny typů výrobků, nemá pro definici dotčeného výrobku až takový význam. Pro definici dotčeného výrobku postačuje, že výrobky mají stejné základní vlastnosti a konečné použití, což je případ modulů a článků, jak je uvedeno v 46. a 71. bodě odůvodnění.

(66) Čínská vláda tvrdila, že se posouzení, zda články a moduly jsou jedním výrobkem, nezabývá řadou kritérií stanovených odvolacím orgánem ve věci *ES – Azbest* ([1]). Tato kritéria se používají pro definici „obdobného výrobku“, a nikoliv dotčeného výrobku. Jinými slovy, tato kritéria musí být použita pro definici obdobného výrobku, například obdobného výrobku vyráběného výrobním odvětvím Unie, který se poté porovná s dotčeným výrobkem, který vyvážejí čínští vyvážející výrobci. Tato kritéria proto nejsou pro definici dotčeného výrobku vhodná. Orgány každopádně podotýkají, že by uplatnění kritérií použitých ve věci *ES – Azbest* na definici dotčeného výrobku v daném případě nevedlo k jinému výsledku. První a druhé kritérium (vlastnosti, povaha a jakost respektive konečná použití) jsou totožná jako kritéria týkající se fyzikálních, chemických a technických vlastností a konečného použití, jež byla použita v předchozích bodech odůvodnění. Třetí kritérium (vkus a zvyky spotřebitele) není v daném případě použitelné, jelikož články jsou hlavní částí modulů; pokud jde o čtvrté kritérium, sazební zařazení, podotýká se, že články i moduly mohou být deklarovány pod podpoložkou 8541 40 90, zatímco položky v čísle 8501 jsou určeny pro elektrické generátory obecně, a nikoli pro solární produkty.

(67) Jiné zúčastněné strany tvrdily, že objektivní použití kritérií, která vypracoval Soudní dvůr v předchozích věcech ([2]) údajně vede k závěru, že moduly a články jsou rozdílné výrobky. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že Soudní dvůr pouze uvedl řadu kritérií, která lze vzít v úvahu, neexistuje však povinnost použít ve všech případech všechna kritéria, jelikož ne všechna mohou být relevantní. Tato kritéria byla posouzena v 27. až 39. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení, v nichž se konstatovalo, že v daném případě není řada kritérií relevantních.

([1]) Zpráva odvolacího orgánu: *Opatření Společenství týkající se azbestu a výrobků obsahujících azbest,* WT/DS135/AB/R, přijatá dne 5. dubna 2001.
([2]) Věc T-401/06 *Brosmann Footwear (HK) Ltda další v. Rada*; Věc T-314/06 *Whirlpool Europe v. Rada.*

▼B

V rozsudku ve věci *Brosmann* bylo posouzení, zda do „dotčeného výrobku“ patří různé typy obuvi, rovněž provedeno na základě pouze tří kritérií, jež byla považována za relevantní. Jelikož zúčastněné strany neuvedly žádný důvod, proč objektivní použití kritérií vede k závěru, že moduly a články představují rozdílné výrobky, nelze toto tvrzení uznat.

(68) Kromě toho je třeba připomenout, že články a moduly mají stejné základní konečné použití, tj. prodávají se za účelem jejich integrace do fotovoltaických solárních systémů. Výkon modulů bezprostředně souvisí s výkonem článků, jak je uvedeno v 28. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení.

(69) Jedna zúčastněná strana uvedla, že s ohledem na vyloučení destiček z definice výrobku a vzhledem k náročnosti výroby modulů z článků, je tvrzení, že články a moduly mají stejná konečná použití, rovněž nesprávné. Dále tvrdila, že hodnocení, že moduly a články mají stejné konečné použití, vychází z předpokladu, že destičky, moduly a články procházejí stejným výrobním procesem.

(70) Za prvé je mylný závěr, že hodnocení, že moduly a články mají stejné konečné použití, je založeno na výrobním procesu. Přestože obě tvrzení jsou uvedena v témže 36. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení, neznamená to, že jeden závěr je založen na druhém předpokladu. Z použití slova „mimoto“ ve druhé větě jasně vyplývá, že druhé prohlášení není založeno na prvním tvrzení. Obě tvrzení se navíc zabývají rozdílnými otázkami v části týkající se „konečného použití a vzájemné zaměnitelnosti“. První prohlášení týkající se výrobního procesu se zabývá vzájemnou zaměnitelností, zatímco druhé prohlášení se zabývá konečným použitím. Základní tvrzení, hodnocení, že moduly a články mají stejné konečné použití, je založeno na předpokladu, že destičky, moduly a články mají stejný výrobní proces, proto není správné.

(71) Pokud jde o skutečné koncové použití článků a modulů, zúčastněné strany nezpochybňují, že moduly a buňky se prodávají za účelem jejich integrace do fotovoltaických solárních systémů. Potvrzuje se proto závěr, že moduly a články mají stejné konečné použití.

2.3.10. *Produkty z tenkého filmu*

(72) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že do definice dotčeného výrobku by měly být zahrnuty i produkty z tenkého fotovoltaického filmu, přičemž argumentovala tím, že mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a stejné základní konečné použití.

▼B

(73) Produkty z tenkého fotovoltaického filmu jsou z definice výrobku výslovně vyloučeny, viz 40. bod odůvodnění výše. Produkty z tenkého fotovoltaického filmu mají totiž v porovnání s dotčeným produktem odlišné fyzikální, chemické a technické vlastnosti. Jsou vyráběny odlišným výrobním procesem a nejsou vyráběny z krystalického křemíku, který je hlavní surovinou pro výrobu modulů a článků. Mají nižší účinnost přeměny a nižší výkon ve wattech, a proto nejsou vhodné pro stejné způsoby použití, jako jsou způsoby použití dotčeného výrobku. Na základě těchto skutečností musely být tyto argumenty zamítnuty.

2.3.11. *Polotovary*

(74) Rovněž se tvrdilo, že články by měly být považovány za polotovary používané jako vstupní suroviny, zatímco moduly jsou konečné výrobky, a neměly by proto být považovány za jediný výrobek.

(75) Jak bylo uvedeno výše, hlavním kritériem pro definici jediného výrobku jsou stejné fyzikální, chemické a technické vlastnosti a konečné použití. S ohledem na 47. až 49. bod odůvodnění výše se dospělo k závěru, že rozdíl mezi polotovary a hotovými výrobky proto není považován za určující prvek. Tento argument je proto třeba zamítnout.

2.3.12. *Solární nabíječky*

(76) Jedna zúčastněná strana požadovala vyloučit solární panely určené výlučně k nabití 12 V baterií na základě toho, že mají odlišné konečné použití než moduly pro zapojení do elektrické sítě, neboť vyrábějí elektrický proud o mnohem nižším napětí, a proto se nehodí pro zapojení do elektrické sítě.

(77) V souladu s oznámením o zahájení řízení jsou ze šetřeného výrobku vyloučeny přenosné solární nabíječky skládající se z méně než šesti článků a napájející přístroje elektřinou nebo sloužící k nabití baterií. Moduly skládající se z více než šesti článků určené pouze k nabití baterií mají stejné základní vlastnosti a stejný výkon jako moduly pro připojení do elektrické sítě. Je v nich použit obvod s napětím naprázdno, který má nižší napětí než obvod používaný v modulech pro připojení k síti. I přes tento rozdíl z šetření vyplynulo, že tento typ modulů lze připojit k elektrické síti. Nižší napětí může být snadno kompenzováno zvětšením rozměru článků a/nebo zvýšením počtu článků. Proto moduly určené k nabíjení baterií a skládající se z více než šesti článků spadají do definice dotčeného výrobku.

(78) Zúčastněné strany rovněž tvrdily, že definice „solární nabíječky skládající se z méně než šesti článků“ je příliš úzká a měla by být rozšířena na výrobky s obdobnou funkcí, které do této definice zahrnuty nejsou, jako např. výrobky podobné velikosti, jež používají větší počet menších článků.

▼B

(79) Zúčastněné strany dále uvedly, že definice „křemíkové fotovoltaické výrobky, jež jsou trvale zabudovány do elektrických spotřebičů“, je příliš úzká, jelikož vylučuje pouze kompletní elektrické spotřebiče, přičemž nejsou nutně vyloučeny solární komponenty určené k zabudování do elektrických spotřebičů.

(80) Analýza tvrzení předložených různými zúčastněnými stranami skutečně ukázala, že je vhodnější definovat vyloučení takových výrobků na základě technických norem, než na základě počtu článků. Zejména bylo zjištěno, že vymezení výrobků, které by měly být vyňaty z oblasti působnosti opatření, lépe vyhovuje definice podle „normy IEC 61730-1 aplikační třída C“.

(81) Po poskytnutí konečných informací byly obdrženy připomínky týkající se vyloučení, které vychází z výše uvedené mezinárodní normy. Uvádělo se, že místo odkazu na tuto normu by bylo vhodnější stanovit vyloučení na základě výstupního napětí a výkonu jako „*moduly nebo panely s výstupním stejnosměrným napětím nepřesahujícím 50 V a výkonem nepřesahujícím 50 W určené výhradně pro přímé použití k nabití baterií v systémech se stejnými charakteristikami, pokud jde o napětí a výkon*“. Toto tvrzení bylo možno uznat a vyloučení je s konečnou platností stanoveno podle této definice.

2.3.13. *Střešní solární moduly*

(82) Jiná zúčastněná strana uvedla, že by z definice výrobku v rámci tohoto šetření měly být vyloučeny střešní solární moduly, jelikož tyto moduly spojují funkci solárního modulu s funkcí střešní tašky nebo krytiny. Nejsou proto přímo zaměnitelné s běžným solárním modulem.

(83) Šetřením však bylo prokázáno, že běžné moduly i střešní solární moduly musí splňovat stejné elektrické normy. Ačkoli střešní solární modul nemůže být jednoduše nahrazen běžným modulem, může být nahrazen běžným modulem a střešními taškami nebo krytinami. Tyto výrobky proto mají stejnou základní technickou vlastnost, kterou je přeměna slunečního záření na elektřinu. Přidaná funkce, kterou jinak plní střešní materiál, se nepovažuje za podstatnou a neodůvodňuje vyloučení střešních solárních modulů z definice výrobku.

▼B

(84) Po poskytnutí konečných informací tatáž zúčastněná strana tvrdila, že neexistence vzájemné zaměnitelnosti mezi střešními solárními moduly a běžnými solárními moduly naznačuje, že by střešní solární moduly měly být z oblasti působnosti opatření vyloučeny, a to s odkazem na věc týkající se *obuvi* ([1]) obecně, a konkrétně sportovní obuvi vyráběné speciální technologií („STAF“). Důvodů pro vyloučení obuvi STAF však byla celá řada a neexistenci vzájemné zaměnitelnosti nepovažoval Tribunál v rozsudku ve věci *Brosmann* ([2]) samu o sobě za dostatečný důvod a potvrdil, že i velmi rozdílné výrobky, jako je městská obuv a turistická obuv, mohou být skutečně považovány za dotčený výrobek v jednom antidumpingovém šetření navzdory svým rozdílům.

(85) Zúčastněná strana mimoto uvedla, že neexistence výroby v Unii a skutečnost, že zúčastněná strana je držitelem práv k duševnímu vlastnictví, údajně potvrzuje, že střešní solární moduly jsou inovativní výrobky, které se liší od ostatních výrobků. Co se týče věci *obuv* zmíněné zúčastněnou stranou, Tribunál ve věci Brosmann rozhodl, že „*skutečnost, že se ve Společenství tento typ obuvi nevyrábí, a existence patentu nejsou určující*“ ([3]) Obuv s patentovanou technologií byla proto v tomto případě považována za dotčený výrobek.

(86) Zúčastněná strana rovněž uvedla, že by střešní solární moduly měly být z definice dotčeného výrobku vyloučeny, jelikož jsou prodávány za podstatně vyšší ceny než běžné moduly. Ve výše zmíněné věci týkající se *obuvi* byla obuv STAF nad určitou cenu vyloučena z definice dotčeného výrobku. V tomto ohledu se uvádí, že střešní solární modul spojuje funkci solárního modulu s funkcí střešní tašky nebo krytiny, jak bylo uvedeno výše v 83. bodě odůvodnění. Přímé srovnání cen není proto smysluplné, jelikož přidaná funkce vede přirozeně k vyšším cenám.

(87) V reakci na toto tvrzení zúčastněná strana uvedla, že na základě této argumentace by nebylo vůbec možné uplatnit cenové rozdíly jako dodatečný ukazatel, který odůvodňuje vyloučení z definice výrobku. Tento výklad je však příliš dalekosáhlý. V předchozím bodě odůvodnění se pouze uvádí, že v daném případě, kdy

([1]) *Obuv se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu*, nařízení Komise (ES) č. 553/2006 ze dne 23. března 2006 (prozatímní); Nařízení Komise (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 (konečné).
([2]) Věc T-401/06, *Brosmann Footwear (HK) v. Rada Evropské unie*, bod 133.
([3]) Věc T-401/06, *Brosmann Footwear (HK) v. Rada Evropské unie*, bod 135.

▼B

střešní moduly spojují funkci dotčeného výrobku a dalšího výrobku (v tomto případě střešní tašky nebo krytiny), není cena přirozeně smysluplným ukazatelem. To neznamená, že v jiných případech nemůže být cenový rozdíl užitečným ukazatelem při zjišťování, zda by měl být určitý výrobek vyloučen z definice dotčeného výrobku.

(88) Zúčastněná strana rovněž uvedla, že by jejímu dodavateli střešních solárních modulů měl být umožněn přístup k závazku týkajícímu se minimální ceny. Zdá se však, že dotyčný čínský výrobce při šetření nespolupracoval a jako nespolupracující strana se nemůže závazku účastnit. Tuto žádost proto nebylo možné přijmout.

2.3.14. *Monokrystalické a polykrystalické články*

(89) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že se v Unii monokrystalické články nevyrábějí a že její vývoz monokrystalických článků nijak nekonkuruje výrobnímu odvětví EU. Z šetření však vyplynulo, že v Unii se ve skutečnosti monokrystalické články vyrábějí. Tento argument byl proto zamítnut. V každém případě podle rozhodnutí Tribunálu ve věci Brosmann není skutečnost, že se ve Společenství určitý typ výrobku nevyrábí, určující.

2.3.15. *Doložka „odesílaný z“*

(90) Některé zúčastněné strany tvrdily, že vzhledem k tomu, že šetření bylo zahájeno pouze ve vztahu k výrobkům pocházejícím z ČLR, je rozšíření rozsahu tohoto šetření na výrobky „odesílané z“ ČLR neodůvodněné.

(91) Výrobky odesílané z ČLR však bylo zahrnuto již v počáteční fázi. V bodě 5 oznámení o zahájení řízení se uvádí, že „se společnosti, které dovážejí výrobek, který je předmětem šetření, z Čínské lidové republiky, avšak domnívají se, že část tohoto dovozu nebo dokonce celý tento dovoz nemá pro celní účely původ v Čínské lidové republice, vyzývají, aby se v rámci šetření přihlásily a poskytly všechny podstatné informace.“ Proto je zřejmé, že všechny společnosti odesílající zboží z ČLR měly ke spolupráci při tomto šetření příležitost. Dále vzhledem k tomu, že výrobek, který je předmětem šetření, často obsahuje komponenty a části z různých zemí, bylo v bodě 5 oznámení o zahájení řízení rovněž oznámeno, že „mohou být přijata zvláštní ustanovení“ zabývající se touto otázkou.

(92) Usuzuje se proto, že všechny dotčené hospodářské subjekty byly náležitě informovány o možnosti, že s ohledem na výrobky odesílané z Číny mohou být případně přijata zvláštní ustanovení, a byly vyzvány, aby při šetření spolupracovaly. Šetření proto nebylo rozšířeno na výrobky „odesílané z Číny“, neboť ty jsou v něm zahrnuty od samého počátku.

(93) Po poskytnutí informací zúčastněné strany namítaly, že bez ohledu na ustanovení v oznámení o zahájení řízení uvedená v 91. bodě odůvodnění, bylo šetření omezeno na výrobky pocházející z ČLR a neposuzovalo dopad výrobků odesílaných z ČLR.

▼B

(94) V této souvislosti se uvádí, že k zajištění toho, aby během šetření byly posouzeny všechny výrobky odesílané z ČLR, a nikoli pouze výrobky pocházející z ČLR, byly přijaty tyto kroky:

— Všechny společnosti, které dovážejí dotčený výrobek z ČLR, byly vyzvány, aby se v rámci tohoto šetření přihlásily bez ohledu na původ zboží.

— V příloze A oznámení o zahájení řízení byli vývozci požádáni, aby předložili informace o všech výrobcích, které společnost vyrábí. Tyto informace nebyly omezeny na zboží pocházející z ČLR.

— Na základě těchto informací, které se týkaly veškerého vývozu do EU bez ohledu na původ zboží, byl vybrán reprezentativní vzorek.

— Výrobci zařazení do vzorku obdrželi dotazník pro „výrobce vyvážejí do Evropské unie“ a ČLR byla uvedena jako „dotčená země“, nikoli jako země původu. Bylo proto zřejmé, že byly prověřeny všechny výrobky bez ohledu na jejich původ.

(95) Z výše uvedeného vyplývá, že se šetření týkalo všech výrobků pocházejících nebo odesílaných z ČLR, a že zjištění v rámci šetření, včetně ohledně subvencování a újmy, se týkají všech výrobků pocházejících nebo odesílaných z ČLR.

(96) Po poskytnutí konečných informací zúčastněné strany uvedly, že podnět obsahoval pouze důkazy *prima facie*, které se týkaly pouze dovozu solárních panelů pocházejících z ČLR, a nikoli výrobků odesílaných z ČLR. V tomto ohledu je třeba objasnit, že se podnět skutečně vztahoval na výrobky „z ČLR“, což je patrné z úvodní stránky předložené žadatelem a označené razítkem. Této stránce předchází ve spisu stránka, která skutečně používá znění „pocházející z Čínské lidové republiky“. Tato stránka však nebyla součástí dokumentu, který předložil žadatel, ale byla přidána jako titulní stránka útvary Komise s uvedením názvu šetření místo zopakování názvu žadatele. Proto se má za to, že se podnět týkal všech výrobků z ČLR, ať už pocházely z ČLR, či nikoli.

(97) Čínští vyvážející výrobci dále tvrdili, že nelze přiměřeně očekávat, že vyvážejícím výrobcům ve třetích zemích je známo, že by jejich výrobky rovněž mohly být předmětem šetření. V této souvislosti je třeba poznamenat, že se opatření nevztahují na výrobky v tranzitu ve smyslu článku V dohody GATT. Na vyvážející výrobce, kteří nevykonávají činnost v ČLR, se proto opatření nevztahují. Žádní vyvážející výrobci ve třetích zemích se mimoto nepřihlásili a neuvedli, že výrobky, které vyvážejí, podléhají příslušným opatřením.

▼B

(98) Stejní vyvážející výrobci uvedli, že vyvážející výrobci ve třetích zemích nebyli vyzváni, aby se přihlásili, a že jim nebyla dána příležitost prokázat, že jejich výrobky nejsou subvencovány. Orgány se domnívají, že na vyvážející výrobce, kteří nevykonávají činnost v ČLR, se opatření nevztahují, jelikož se jejich výrobky v případě, že jsou odesílány z ČLR, považují za výrobky v tranzitu. Všichni ostatní vyvážející výrobci byli prostřednictvím oznámení o zahájení řízení informováni, že jejich činnosti jsou předmětem šetření.

2.3.16. *Závěr*

(99) S ohledem na výše uvedené skutečnosti je dotčený výrobek s konečnou platností definován jako krystalické křemíkové fotovoltaické moduly nebo panely a články typů používaných v krystalických křemíkových fotovoltaických modulech nebo panelech pocházející nebo odesílané z Čínské lidové republiky, ledaže by byly v tranzitu ve smyslu článku V GATT. Tloušťka článků nepřesahuje 400 mikrometrů. Tento výrobek v současnosti spadá pod kódy KN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 a ex 8541 40 90.

(100) Z definice dotčeného výrobku jsou vyloučeny tyto typy výrobků:

— přenosné solární nabíječky skládající se z méně než šesti článků a napájející přístroje elektřinou nebo sloužící k nabití baterií,

— produkty z tenkého fotovoltaického filmu,

— krystalické křemíkové fotovoltaické výrobky, jež jsou trvale zabudovány do elektrických spotřebičů, jež mají jinou funkci než výrobu elektrické energie a které spotřebovávají elektřinu vyrobenou zabudovaným(i) krystalickým(i) křemíkovým(i) fotovoltaickým(i) článkem (články),

— moduly nebo panely s výstupním stejnosměrným napětím nepřesahujícím 50 V a výkonem nepřesahujícím 50 W určené výhradně pro přímé použití k nabití baterií v systémech se stejnými charakteristikami, pokud jde o napětí a výkon.

3. **SUBVENCOVÁNÍ**

(101) Žadatel tvrdil, že fotovoltaické odvětví je v ČLR ve značné míře subvencované státem a poukázal na řadu politických a plánovacích dokumentů, jakož i právních předpisů, na nichž je státní podpora v daném odvětví založena. Komise přezkoumala a analyzovala dokumenty uvedené v podnětu, jakož i další dokumenty

▼B

předložené v průběhu šetření čínskou vládou a vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku a zjistila, že z řady z nich skutečně vyplývá, že fotovoltaické odvětví v ČLR využívá v mnoha oblastech preferenčního zacházení.

(102) Čínská vláda zahrnula fotovoltaický průmysl mezi „strategická“ výrobní odvětví ve svém 12. pětiletém plánu ([1]). Čínská vláda rovněž vytvořila zvláštní plán pro solární fotovoltaické odvětví (spadající pod 12. pětiletý plán): 12. pětiletý plán pro solární fotovoltaické odvětví. V uvedeném plánu vyjádřila čínská vláda svoji podporu „*hlavním podnikům*“ ([2]) a „*klíčovým podnikům*“ ([3]), zavázala se „*propagovat zavádění nejrůznějších politik na podporu fotovoltaického odvětví*“ ([4]) a „*vypracovat všeobecný návrh politik na podporu průmyslu, financí, daní…*“ ([5])

Rozhodnutí Státní rady č. 40 prohlašuje, že čínská vláda *aktivně podpoří rozvoj nových odvětví energetiky a urychlí rozvoj odvětví solární energie* ([6]), vyzývá všechny finanční instituce, aby poskytly úvěrovou pomoc podporovaným projektům (kategorie, do níž patří fotovoltaické projekty) a slibuje provádění „*dalších preferenčních politik na podporované projekty*“ ([7]). Jiné rozhodnutí Státní rady ze dne 10. října 2010 zmiňuje rozšíření „*intenzity fiskální a finanční politiky pomoci*“, vyzývá finanční instituce, aby „*rozšířily úvěrovou pomoc*“ a slibuje „*využití fiskálních preferenčních politik, jako je kompenzace za riziko*“ ([8]) pro nová strategická výrobní odvětví, mezi něž patří solární fotovoltaické odvětví. Národní plán pro

([1]) Kapitola 10, oddíl 1 12. pětiletého plánu: „*V novém energetickém průmyslu je středem zájmu rozvoj… využití solární energie, výroba fotovoltaické a fototermální energie*“.
([2]) Oddíl III.ii.1 12. pětiletého plánu pro solární fotovoltaické odvětví.
([3]) Oddíl III.ii.1 12. pětiletého plánu pro solární fotovoltaické odvětví.
([4]) Oddíl III.ii.3 12. pětiletého plánu pro solární fotovoltaické odvětví.
([5]) Oddíl VI.i 12. pětiletého plánu pro solární fotovoltaické odvětví.
([6]) Kapitola *Zaměření a priority restrukturalizace průmyslu*, článek 5 rozhodnutí Státní rady č. 40 o vyhlášení a provedení dočasných pravidel o podpoře průmyslové restrukturalizace.
([7]) Kapitola III, článek 17 rozhodnutí Státní rady č. 40 o vyhlášení a provedení dočasných pravidel o podpoře průmyslové restrukturalizace.
([8]) Články 7.1 a 7.3 rozhodnutí Státní rady ze dne 10. října 2010 o podpoře rozvoje 7 nových strategických odvětví.

▼B

střednědobý a dlouhodobý rozvoj v oblasti vědy a technologie (2006–2020) slibuje, že „*politika financování bude na prvním místě*“, že *„podpoří finanční instituce, aby poskytovaly preferenční úvěrovou pomoc hlavním národním projektům v oblasti vědecké a technologické industrializace“, „podpoří finanční instituce, aby zlepšily a posílily finanční služby poskytované podnikům působícím v oblasti špičkových technologií“* a „*zavede preferenční daňovou politiku v zájmu rozvoje podniků působících v oblasti špičkových technologií*“ ([1]).

Rovněž zákon ČLR o vědeckém a technologickém pokroku uvádí řadu opatření na podporu strategických výrobních odvětví včetně solárního fotovoltaického odvětví. Mimo jiné uvádí, že stát poskytuje pomoc a dává pokyny finančním institucím, aby tyto mohly poskytnutím úvěrů podpořit odvětví využívající nové a špičkové technologie ([2]), dává pokyny politicky orientovaným finančním institucím, aby při nabízení finančních služeb ([3]) dávaly přednost rozvoji odvětví využívajících nové a špičkové technologie, stanoví „*úrokovou diskontní sazbu a záruku pro půjčky*“ poskytované některým podnikům a „*zvláštní pomoc*“ poskytovaná politicky orientovanými finančními institucemi projektům podporovaným státem. ([4]) Praktické provádění těchto opatření je podrobně popsáno níže.

3.1. **Úvodní poznámky**

(103) Čínská vláda a čínští vyvážející výrobci zahrnutí do vzorku poskytli odpovědi na dotazník a souhlasili s inspekcemi na místě ([5]) za účelem ověření odpovědí.

(104) Po analýze odpovědi na dotazník zaslala Komise čínské vládě písemné upozornění na nedostatky, oznámení o inspekci a následné upřesnění programu inspekce na místě. Komise poskytla čínské vládě dostatek času na přípravu a předložení vlastního vyjádření, kdykoli ji o to čínská vláda s uvedením důvodů požádala. Ve skutečnosti byla lhůta čínské vládě výrazně prodloužena, tj. lhůta pro odpověď na dotazník byla prodloužena o 30 dní, čímž byla konečná lhůta na předložení odpovědi na dotazník prodloužena na 69 dní a v případě odpovědi na písemné upozornění na nedostatky poskytla Komise čínské vládě 25 dní. Celkově měla tedy čínská vláda více než tři měsíce na to, aby Komisí požadované informace poskytla.

([1]) Oddíl VII kapitoly 1 a 5 Národního plánu pro střednědobý a dlouhodobý rozvoj v oblasti vědy a technologie (2006–2020).
([2]) Článek 18 Zákona ČLR o vědeckém a technologickém pokroku.
([3]) Tamtéž.
([4]) Článek 34 Zákona ČLR o vědeckém a technologickém pokroku.
([5]) S výjimkou některých finančních institucí ve státním vlastnictví.

▼B

(105) Během inspekce na místě u čínského ministerstva obchodu v Pekingu a čtyř finančních institucí (China Development Bank, Export Import Bank of China, Huaxia Bank a SINOSURE) se Komise v souladu s článkem 11 a 26 základního nařízení snažila předložené informace ověřit na základě podkladů použitých při přípravě odpovědi čínské vlády. Předběžně přitom dospěla k závěru, že vzhledem k nedostatku informací a podkladů poskytnutých čínskou vládou nelze odpověď na dotazník řádně ověřit. Určité informace navíc nebyly předloženy vůbec, přestože o ně Komise výslovně požádala, a část dotazů zůstala jednoduše nezodpovězena. Čínská vláda byla následně upozorněna na důsledky nedostatečné spolupráce podle čl. 28 odst. 1 a 6 základního nařízení.

(106) Čínská vláda rovněž uvedla, že Komise na ni ukládá neodůvodněnou zátěž a že v dotazníku a následném písemném upozornění na nedostatky požaduje nepodstatné a nadbytečné informace.

(107) S ohledem na požadované informace je třeba poznamenat, že Komise žádala o informace, jež jsou pokládány za nezbytné pro reprezentativní zjištění, a zůstala ve svých požadavcích důsledná, když během šetření vyžadovala tytéž údaje a informace a čínskou vládu žádala o vysvětlení předložených informací a jejich vlivu na programy, jež byly předmětem šetření. Jinými slovy, Komise požadovala pouze informace, které byly nutné pro posouzení toho, zda dochází k subvencování, a v jaké míře je pro dotčený výrobek dostupné na základě údajných subvenčních programů uvedených v podnětu.

3.2. **Nedostatečná spolupráce**

(108) Jak již bylo uvedeno v 106. bodě odůvodnění, v návaznosti na inspekce na místě dne 23. května 2013 Komise oznámila čínské vládě, že zvažuje možnost použití dostupných údajů v souladu s článkem 28 základního nařízení. Tento dopis Komise zaslala na základě svého předběžného závěru, že vzhledem k nedostatku informací a podkladů ze strany čínské vlády není možné odpověď na antisubvenční dotazník, písemné upozornění na nedostatky a další dostupná podání poskytnutá čínskou vládou v průběhu řízení řádně ověřit. Na místě bylo navíc zjištěno, že některé informace nebyly v odpovědi na dotazník a následných podáních ze strany čínské vlády poskytnuty, ačkoli Komise tyto informace výslovně požadovala. Kromě toho určité otázky zůstaly jednoduše nezodpovězeny. Možnost vycházet z dostupných údajů se týkala vládních plánů projektů, různých právních předpisů a dalších dokumentů; politiky preferenčních úvěrů, jiného financování, záruk a pojištění; oběžníků Čínské lidové

▼B

banky; ověření u bank; pojištění vývozních úvěrů a ověření Sinosure; demonstračního programu „Golden Sun“; programů na osvobození od přímých daní či na jejich snížení; programů týkající se nepřímých daní a dovozního cla; poskytování vstupů za cenu nižší než přiměřenou: týká se polykrystalického křemíku, hliníkových výlisků a skla; a poskytování práv k užívání pozemků.

(109) V dopise ze dne 3. června 2013 vznesla čínská vláda námitky proti předběžnému záměru Komise uplatnit ustanovení článku 28 základního nařízení, přičemž uvedla, že v daném případě neexistuje důvod pro to, aby se nepřihlíželo k předloženým informacím nebo dokonce pro to, aby se „vyplnily mezery v informacích“.

(110) Čínská vláda tvrdila, že „pochybnosti“ o správnost informací, které pramení pouze ze skutečnosti, že Komise nebyla schopna tyto informace ověřit ke své „nejvyšší“ spokojenosti, by neměly vést k tomu, aby se k těmto informacím nepřihlíželo. Komise s tímto tvrzením nesouhlasí, jelikož neodpovídá skutečnosti. Komise pochopitelně „nepřehlédla“ žádnou z informací pouze na základě toho, že ji nemohla ověřit při inspekci na místě. Pokud však bylo zjištěno, že informace a vysvětlení, které poskytla čínská vláda, jsou buď rozporuplné a/nebo neúplné ve srovnání s informacemi, jež má Komise k dispozici, a zároveň nebylo možné ověřit tyto informace během inspekce na místě, nemohla Komise uvedené informace přijmout jako takové. Každá informace je řádně zvážena v závislosti na stupni spolupráce ze strany čínské vlády. Rovněž je třeba poznamenat, že na rozdíl od tvrzení čínské vlády Komise nijak nehodnotila formát, v němž byly informace poskytnuty, ale spíše jejich správnost a/nebo úplnost.

(111) Čínská vláda rovněž tvrdila, že některé informace požadované Komisí představovaly takovou zátěž, že neměla praktickou možnost je poskytnout. V této souvislosti je třeba poznamenat, že Komise požadovala pouze informace nezbytné k ověření tvrzení žadatele (podložená důkazy *prima facie*), a poskytla čínské vládě dostatek času a příležitostí, aby takové informace předložila. Komise si je plně vědoma i toho, že vzhledem k značnému počtu podrobně vypracovaných tvrzení žadatele v daném případě musela od čínské vlády požadovat značný objem informací. Nicméně, jak bylo vysvětleno výše (104. až 107. bod odůvodnění), požadované informace nebyly nepřiměřené a pro jejich poskytnutí byla udělena patřičná lhůta.

▼B

(112) Čínská vláda rovněž poukázala na rozdíl mezi nepřihlédnutím k předloženým informacím a doplněním obdržených informací o údaje ze záznamů. Jsouc si vědoma tohoto rozdílu a jednajíc v souladu s příslušnými ustanoveními článku 28 základního nařízení Komise musí zdůraznit, že, jsou-li předložené informace v rozporu s ostatními informacemi, jež se týkající stejné záležitosti a jež má Komisi k dispozici, nelze tyto informace doplnit. V takových případech (např. u předložených informací týkajících se vlastnické struktury bank) musela Komise rozhodnout, které z informací jsou spolehlivější. Komise zároveň dbala na to, aby použití dostupných údajů nebylo sankční a vycházelo údajů, které jsou skutečně dostupné.

(113) Čínská vláda tvrdila, že Komise nemá žádný důvod pro to, aby v tomto případě považovala čínskou vládu za nespolupracující, neboť Komise zřejmě ignorovala či nepochopila svou povinnost zvážit „praktickou možnost“ čínské vlády odpovědět na daný požadavek. Podle čínské vlády představovalo šetření jako celek příliš velkou zátěž na to, aby spolupráce byla vůbec možná, přičemž Komise jakožto vyšetřující orgán opakovaně odmítla tuto zátěž ve spolupráci s čínskou vládou zmírnit. Toto tvrzení je založeno na nesprávném výkladu skutečností. Aby splnila své právní povinnosti po obdržení řádně doloženého podnětu a zároveň respektovala příslušnou judikaturu WTO, požadovala Komise od čínské vlády pouze informace nezbytné pro ověření a posouzení tvrzení v podnětu, doplněných o dostatečné důkazy. Komise nabídla svou pomoc čínské vládě v průvodním dopise k dotazníku i v samotném dotazníku. Rovněž v písemném upozornění na nedostatky bylo čínské vládě nabídnuto, aby se v případě jakýchkoli dotazů týkajících se požadovaných informací obrátila na Komisi. Komise také poskytla pro předložení informací výjimečně dlouhou lhůtu (viz 104. bod odůvodnění výše). Kromě toho v rámci daného šetření požadovala Komise od čínské vlády informace týkající se jednotlivých obchodních operací, pouze pokud jde o vývozce zařazené do vzorku, nikoliv všechny výrobce solárních panelů v Číně, čímž byl potenciální objem požadovaných informací z velké části snížen. Komise konstatuje, že čínská vláda očividně slučuje argumenty týkající se praktické možnosti poskytnout údaje s jinými otázkami.

Například na podporu svého tvrzení, že žádost Komise o informace o bankách a finančních institucích je nepřiměřená, uvádí zejména údajnou nedostatečnost podnětu, který podle ní vychází z „protiprávních rozhodnutí“ v případu *bezdřevého natíraného papíru*. Zdá se tedy, že stížnost čínské vlády souvisí s kvalitou důkazů pro zahájení řízení, nikoli s praktickou možností poskytnout informace. V dopise ze dne 3. června 2013 čínská vláda zopakovala své tvrzení z předchozích podání, kde uvádí, že zahájení řízení v případě mnohých programů nesplňuje

▼B

důkazní práh čl. 11 odst. 2 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, a Komise tudíž zahájením řízení, pokud jde o tyto programy, porušila čl. 11 odst. 3 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Komise na tato tvrzení již reagovala v dopise a memorandu, jež zaslala čínské vládě, a jelikož dopis ze dne 3. června 2013 žádná nová tvrzení nepřinesl, není třeba se stejnými tvrzeními znovu zabývat v tomto nařízení.

(114) Čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise jí neposkytla dostatek času na vyplnění dotazníku. Toto tvrzení je nepravdivé. Jak je uvedeno ve 104. bodě odůvodnění výše, Komise čínské vládě příslušné lhůty podstatně prodloužila, a poskytla jí tak maximální čas, který dovolovalo včasné dokončení případu. Lhůta pro vyplnění dotazníku a odpověď na upozornění na nedostatky byla výrazně delší než doba požadovaná podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení.

(115) Čínská vláda tvrdila, že Komise nereagovala na její žádost o pomoc při určení relativní nezbytnosti odpovědí na dotazník, čímž chtěla čínská vláda předejít tomu, aby se vycházelo z dostupných údajů. Ve svém podání uvádí, že se obrátila na Komisi, aby jí vysvětlila účel určitých požadovaných informací, jakož i to, k jakým věcným zjištěním by vedly, aby tak mohla „zajistit co nejlepší spolupráci v rámci praktické možnosti a zároveň poskytnout nejdůležitější informace“. Komise pochopitelně nemohla vědět, k jakému závěru určitá informace povede, aniž by byla předem poskytnuta. Čínská vláda rovněž tvrdí, že Komise strukturovala dotazník tak, aby bylo „prakticky nemožné“ jej vyplnit, a že spekulativně shromažďuje informace. Tato tvrzení Komise kategoricky odmítá. Jak je vysvětleno výše, v dotazníku byly požadovány pouze informace nezbytné pro následná zjištění.

(116) Čínská vláda dále uvedla, že Komise trvala na poskytnutí dokumentů, které čínská vláda nemohla ze zákona vyhotovit či si vyžádat jejich vyhotovení, přičemž v této souvislosti připomněla příslušné právní předpisy EU a WTO, podle nichž se nepřihlíží pouze k *nepravdivým* nebo *zavádějícím* informacím, a dodala, že neměla „praktickou možnost“ poskytnout určité informace, na které se vztahuje státní tajemství nebo jiné předpisy a jejichž šíření vnitrostátní právní předpisy přísně zakazují. Rovněž tvrdila, že příslušná ustanovení antidumpingové dohody WTO a dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, která uvádějí způsob poskytování důvěrných informací vyšetřujícím orgánům a „důvěrného zacházení“ s těmito informacemi, se ne vždy vztahují na případy, kdy mají být informace poskytnuty orgánem třetí země, v tomto případě čínskou vládou. Čínská vláda rovněž tvrdila, že pokud Komise odmítne uznat

▼B

právní rozdíl mezi praktickou možností vlády poskytnout informace, které ze zákona nesmí uvolnit, a jinými důvěrnými informacemi, u nichž může při běžném průběhu šetření požadovat důvěrné zacházení, dostane se do rozporu s dohodou WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.

(117) Komise nepřehlédla žádné informace, které čínská vláda z jakéhokoli důvodu nepředložila, neboť jednoduše nelze přihlížet či nepřihlížet k informacím, které nebyly poskytnuty. Na druhou stranu, pokud čínská vláda nepředložila nebo neposkytla pro šetření určité informace, a informace podobné povahy měla Komise k dispozici z jiných zdrojů (většinou z veřejně dostupných zdrojů, ale také od spolupracujících vyvážejících výrobců či předložené některými bankami během šetření na místě), zahrnula Komise tyto informace do spisu a použila je při vyvozování svých závěrů. Komise nesouhlasí s tvrzením, že ustanovení antidumpingové dohody WTO a dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, která uvádějí způsob poskytování důvěrných informací vyšetřujícím orgánům a „důvěrného zacházení“ s těmito informacemi, se nevztahují na čínskou vládu. V této souvislosti čínská vláda uvádí, že spolupráce vlády by měla být stanovena na jiné úrovni než v případě vývozců a že vládě přísluší „minimální vstřícné jednání“, které nemohou vyžadovat vývozci. Pokud jde o vedení šetření ohledně vyrovnávacího cla, Komise nesouhlasí. Čínská vláda je v rámci řízení pro účely základního nařízení jednou ze zúčastněných stran a zároveň jako „zúčastněný člen“ je čínská vláda vázána ustanoveními a judikaturou WTO.

Článek 28 odst. 1 základního nařízení uvádí, že: „Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.“ Článek 12 odst. 7 dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních jasně odkazuje na důsledky nespolupráce vlády („zúčastněný člen“): „V případech, kdy zúčastněný člen nebo zúčastněná strana odmítne přístup k potřebné informaci nebo ji jinak neposkytne v rozumné době nebo významně brání šetření, mohou být předběžná a konečná, kladná nebo záporná zjištění učiněna na základě dostupných údajů.“ Jestliže tedy vyšetřující země, v tomto případě EU, využívá při šetření ohledně vyrovnávacího cla svých práv v rámci WTO a požaduje informace, které považuje za nutné pro účely šetření, podléhají vlády i vývozci stejné povinnosti spolupracovat. V průběhu šetření se čínská vláda při udávání důvodu neposkytnutí požadovaných informací pro účely ověření často odvolávala na

▼B

pravidla o důvěrnosti, např. v případě oběžníků Čínské lidové banky. Je třeba poznamenat, že i když čínská vláda prohlašuje, že „ze zákona nesmí takové informace uvolnit“, je stále vázána svými povinnostmi v rámci WTO poskytnout informace, které jsou pro šetření považovány za nezbytné. V tomto ohledu nemůže vnitrostátní právo nebo vnitřní pravidla zprostit člena WTO jeho povinnosti v rámci WTO spolupracovat při šetřeních; v takových případech rozporu je čínská vláda povinna navrhnout způsob, jakým může být příslušná informace získána, aby ji bylo možné patřičně ověřit. Čínská vláda navíc toto své tvrzení nikdy skutečně nevysvětlila a neposkytla v tomto ohledu žádné důkazy (tj. právní ustanovení, které by jí „zakazovalo“ takovou informaci uvolnit).

(118) Čínská vláda dále tvrdila, že oznámení o inspekci ze dne 25. května 2013 nebylo dostatečně podrobné a neobsahovalo konkrétní otázky, které měly být řešeny při inspekci na místě. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že ačkoli Komise nemá povinnost zaslat seznam všech otázek, jež budou kladeny během šetření na místě (a nepovažuje toto za vhodné), obsahovalo oznámení o inspekci ze dne 25. března 2013 značně konkrétní a podrobný seznam otázek a dokumentů, které budou řešeny v souladu s čl. 26 odst. 3 základního nařízení a požadavky WTO. V dopise bylo však jasně uvedeno, že seznam není úplný a že v závislosti na situaci se lze zabývat i jinými otázkami a důkazy. V tomto ohledu je rovněž nutno poznamenat, že před ověřením čínská vláda proti obsahu tohoto dopisu nic nenamítala, a poté odmítla projednat některé body, které v dopise výslovně zmíněny nebyly, jako např. informace o největších bankách v ČLR, úlohu Komunistické strany Číny v řízení některých bank nebo přístup některých bank k devizovým rezervám Státní správy devizových rezerv, a prohlásila, že není připravena odpovídat na dotazy týkající se těchto otázek.

(119) Čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise neprojevila během inspekce na místě flexibilitu a že „*pro jakoukoli žádost o změnu ze strany čínské vlády stanovila nekompromisní lhůtu*“. Ve stejném duchu tvrdila, že Komise nepřijala žádné z „funkčních“ řešení, která čínská vláda navrhla a která se týkala možnosti ověření údajů u národního statistického úřadu a odmítla poskytnout prodloužení lhůty do pondělí 22. dubna 2013, aby

▼B

mohlo proběhnout ověření u národního statistického úřadu. Úředníci Komise navíc podle čínské vlády začínali s postupem ověřování téměř každý pracovní den se zpožděním, přičemž důvodem byly jejich pozdní příchody.

(120) Pokud jde o výše uvedená tvrzení, Komise zdůrazňuje, že flexibilita, kterou na místě projevovali její úředníci, byla úplná a bezpodmínečná. Úředníci Komise mimořádně svolili, že ověří dokumenty a důkazy, které byla čínská vláda připravena předložit až po uzavření určité tematické oblasti, přičemž v řadě případů se jednalo o činnost mimo pracovní dobu. Takových případů, kdy bylo třeba přemístit se ve velmi pozdní hodinu na jiná místa za účelem provedení inspekce a/nebo se vrátit na místa, která úředníci Komise již navštívili a poskytli tak příležitost k ověření dokumentů, bylo několik. Čínská vláda bohužel tyto nabídky v daných případech nepřijala, z čehož jednoznačně vyplývá, že důvodem pro nepředložení dokumentů požadovaných Komisí nebylo časové omezení či neochota Komise tyto dokumenty ověřit. Pokud jde o zpoždění při zahájení ověřování na místě, Komise poznamenává, že úředníci se vždy dostavili včas, nicméně určitá zpoždění byla způsobena každodenními registračními postupy pro udělení přístupu na různá místa inspekce požadovanými čínskou vládou, případně tím, že úředníky Komise nikdo ze zástupců čínské vlády při jejich příchodu na místo inspekce neočekával, aby je doprovodil, a úředníci tak museli před začátkem inspekce dlouho vyčkávat. Komise rovněž konstatuje, že každý den ověřování na místě značně přesahovala běžnou pracovní dobu, a že to byla čínská vláda, kdo první den zrušil odpolední blok inspekce na místě, jelikož se zástupci ministerstva technologie rozhodli, že se inspekce nezúčastní (viz 122. bod odůvodnění). Pokud by čínská vláda přijala všechny opakované nabídky úředníků Komise ohledně ověření dokumentů po skončení pracovní doby, kontroly by trvaly déle. Nestalo se tak z důvodu nespolupráce čínské vlády.

(121) Čínská vláda dále napadla postup Komise, na jehož základě nepřijímá nové dokumenty a důkazy pro ověření poté, co byl příslušný oddíl ověřování uzavřen. V této souvislosti je třeba upřesnit, že záměrem Komise není a nikdy nebylo přímo ignorovat takto poskytnuté informace. Komise vzala v úvahu všechny předložené informace, analyzovala jejich kvalitu (např. s výpisem z auditované účetní závěrky je nakládáno jinak než s jednoduchým souborem v Excelu nebo dokumentem ve Wordu s číselnými údaji, u nichž není doložen žádný oficiální zdroj) a přiřadila jim určitou váhu s ohledem na skutečnost, že tuto informaci nebyla schopna při inspekci na místě ověřit.

▼B

(122) Pokud jde o šest dokumentů ([1]) předložených čínskou vládou v průběhu šetření a obsah, který čínská vláda odmítla během inspekce na místě projednat, čínská vláda tvrdila, že Komisi nic neopravňuje k tomu, aby použila dostupné údaje v souladu s článkem 28 základního nařízení. Rovněž tvrdila, že Komise nepomohla čínské vládě porozumět požadavku na předložení těchto dokumentů a prokázat, že všechny tyto dokumenty jsou relevantní, a to i přesto, že čínská vláda „*výslovně vyzvala Komisi před zahájením ověřování, aby jí pomohla porozumět požadavku na předložení těchto dokumentů a prokázala, že všechny tyto dokumenty jsou relevantní*“. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že všechny dokumenty se přímo týkají dotčeného odvětví ([2]), a jejich začlenění do rozsahu ověření bylo tedy důvodné.

Znění dopisu ze dne 11. dubna 2013, který čínská vláda zaslala Komisi, bylo navíc jiné než zmiňované znění dopisu ze dne 3. června 2013. Ve skutečnosti čínská vláda ve svém dopise ze dne 11. dubna 2013 uvedla, že ověřování uvedených dokumentů „*je pozastaveno, ledaže Komise přesvědčivě prokáže souvislost těchto dokumentů pro stávající šetření, zejména ve vztahu k údajným subvencím*“. Vzhledem k tomu, že všechny tyto dokumenty se přímo týkají dotčeného průmyslového odvětví a dokonce určitých subvenčních režimů, jako jsou preferenční úvěry či preferenční daňové režimy, jak je zřejmé z jejich znění, Komise nechápe, co dalšího k prokázání jejich opodstatněnosti dodat. Komisi překvapilo, že čínská vláda neměla problém

([1]) Národní plán střednědobého a dlouhodobého rozvoje v oblasti vědy a technologie (2006–2020); Katalog čínských výrobků špičkové technologie pro vývoz; Vývozní seznam výrobků špičkových a nových technologií; Zákon ČLR o vědeckém a technologickém pokrok (vyhláška č. 82 prezidenta ČLR); Prozatímní nařízení o řízení národního plánu pro vědu a techniku a prozatímní opatření na řízení národního projektu plánu pro vědu a techniku.

([2]) Např. Národní plán střednědobého a dlouhodobého rozvoje v oblasti vědy a technologie (2006–2020) označuje solární průmysl jako klíčové odvětví a předpokládá, že „*politika financování bude na prvním místě*“ nebo že „*podpoří finanční instituce, aby poskytovaly preferenční úvěrovou pomoc hlavním národním projektům v oblasti vědecké a technologické industrializace*“ anebo navrhuje zavést širší preferenční daňovou politiku, což vyvážející výrobci zařazení do vzorku skutečně využívali. Katalog čínských výrobků špičkové technologie pro vývoz a vývozní seznam výrobků špičkových a nových technologií mají rovněž pro solární průmysl velký význam, neboť většina vyvážejících výrobců zařazených do vzorku je držitelem osvědčení pro podnik využívající nejnovější a špičkové technologie. Zákon ČLR o vědeckém a technologickém pokroku mimo jiné ukládá politicky orientovaným finančním institucím, aby upřednostnily odvětví špičkových a nových technologií (kam patří i solární průmysl). Prozatímní nařízení o řízení národního plánu pro vědu a techniku a dočasné opatření na řízení národního projektu plánu pro vědu a techniku jsou rovněž součástí organizace a fungování některých projektů solární energie.

▼B

s významem těchto dokumentů při jejich předložení, ale až tehdy, když Komise požádala o příslušná vysvětlení.

(123) V dopise ze dne 23. května 2013 Komise uvedla, že jí nebylo umožněno, aby ověřila většinu předložených informací na základě původní dokumentace a podrobila je křížové kontrole s výchozími údaji použitými pro přípravu odpovědí čínské vlády, pokud jde o údaje o finančním trhu a finančních institucích v ČLR. Čínská vláda namítla, že vzhledem k „velmi obecné a nekonkrétní citaci“ neumožnila Komise čínské vládě smysluplně vyjádřit její připomínky, a tedy využít jejího práva na obhajobu. To tvrzení neodpovídá skutečnosti. V dotazníku Komise kladla velmi konkrétní otázky a v souladu s běžnou praxí mnohých vyšetřujících orgánů se snažila ověřit odpovědi čínské vlády při inspekci na místě.

(124) Ve své odpovědi na dotazník čínská vláda uvedla, že „půjčky dotčenému průmyslovému odvětví tvoří velmi malý podíl všech poskytnutých půjček. Některé banky například v dodatečném dotazníku uvedly, že půjčky poskytnuté dotčenému průmyslovému odvětví tvoří méně než 1 % celkových půjček“. Během ověřování nebyla čínská vláda schopna podpořit toto tvrzení jakýmkoli důkazem a odkázala Komisi, aby se obrátila na banky.

(125) Komise rovněž žádala o statistiky v souvislosti s půjčkami dotčenému odvětví. Čínská vláda tvrdila, že žádné takové záznamy nevede. Na dotaz Komise, zda se čínská vláda pokusila o vypracování této statistiky a vyžádala si od bank příslušné informace, odpověděl zástupce Čínské bankovní regulační komise (CBRC), jenž byl přítomen ověřování, že žádné takové informace nemá a že otázky ohledně statistiky přísluší jinému oddělení bankovní regulační komise. Čínská vláda neposkytla žádné statistiky, které byly požadovány v dotazníku a opakovaně při upozornění na nedostatky. V oznámení o inspekci Komise znovu uvedla, že toto téma bude pokryto.

(126) Pokud jde o banky, Komise se rovněž během inspekce na místě dotazovala na posouzení rizika a bonity, celkovou provozní situaci, situaci řízení, úvěrový stupeň, finanční využití, schopnost splácet, záruky a obchodní spolupráci mezi bankami a dlužníky, jelikož čínská vláda vznesla ve své odpovědi na dotazník k těmto otázkám připomínky. Navzdory skutečnosti, že tato témata byla uvedena v oznámení o inspekci, nepředložila čínská vláda na podporu svých tvrzení ani v tomto případě žádné důkazy a Komisi odkázala na banky.

▼B

(127) Ve své odpovědi na písemné upozornění na nedostatky poskytla čínská vláda určité informace týkající se vlastnického podílu vlády v některých bankách. Je třeba poznamenat, že původně čínská vláda v odpovědi na dotazník uvedla, že tyto informace nemá k dispozici a příslušné informace poskytla až poté, co Komise zdůraznila, že podle článku 24 zákona o komerčních bankách musí banky tyto informace oznamovat Čínské bankovní regulační komisí. Když se Komise během inspekce na místě dotazovala na zdroj těchto informací, přítomný zástupce Čínské bankovní regulační komise uvedl, že odpověď nezná, neboť za sběr podobných údajů odpovídá jiná organizační složka bankovní regulační komise. V souladu s článkem 2 *Prozatímních nařízení týkajících se dozorčích orgánů v klíčových finančních institucích ve státním vlastnictví* (předloženo bankou EXIM v odpovědi na písemné upozornění na nedostatky) „*je seznam finančních institucí ve státním vlastnictví, do nichž Státní rada vysílá dozorčí orgány, doporučen správním orgánem pro dozorčí orgány ve finančních institucích ve státním vlastnictví*“. Jelikož se toto právní ustanovení vztahuje na správní orgán pro dozorčí orgány ve finančních institucích ve státním vlastnictví, zdá se, že čínská vláda ví, které finanční instituce vlastní. Komise však tuto informaci nemohla ověřit či určit její zdroj z důvodu nedostatečné spolupráce ze strany čínské vlády. Veřejně dostupné informace naznačují, že kromě bank, které čínská vláda uvedla ve své odpovědi na písemné upozornění na nedostatky, existují i jiné banky ve státním vlastnictví (jež poskytly úvěry vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku) ([1]).

(128) V dopise ze dne 3. června 2013 čínská vláda tvrdila, že Komise ani v dotazníku ani v písemném upozornění na nedostatky nepožadovala „příslušné důkazy nebo údaje o zdrojích“ a „poté náhle tvrdí, že jí tyto příslušné důkazy nebo údaje o zdrojích chybí“. V zájmu vyjasnění dané záležitosti Komise uvádí, že podobně jako jiné vyšetřující orgány ověřuje během řízení údaje poskytnuté všemi stranami a že čínská vláda byla v tomto směru informována, neboť Komise již v dotazníku a v průvodním dopise k dotazníku upozornila, že odpovědi mohou být ověřovány. Navíc v oznámení o inspekci Komise zahrnula toto konkrétní téma mezi oblasti, které budou podléhat ověřování ([2]). Skutečnost, že Komise požaduje pro tvrzení učiněná čínskou vládou příslušné důkazy, zajisté nebyla pro čínskou vládu překvapením, ale standardním postupem, který Komise uplatňuje ve všech případech.

([1]) Např. China Bohai Bank, Guangdong Development Bank, Huishang Bank, Bank of Shanghai, Shenzhen Development Bank.

([2]) Oznámení Komise o inspekci ze dne 25. března 2013, strana 7: „Komise bude požadovat vysvětlení ohledně informací požadovaných v dodatku A k dotazníku. Otázky vznesené během inspekce se budou týkat bodů a) až r) dodatku A“. Písmeno g) dodatku A: Seznam všech akcionářů banky/finanční instituce, kteří vlastní alespoň 1 % akcií nebo hodnoty společnosti a seznam činností těchto akcionářů v excelové tabulce dodatku A–1.

▼B

(129) Když během ověřování požádala Komise čínskou vládu, aby předložila seznam deseti největších bank v ČLR a údaje o podílu na trhu, který zastupují, CBRC odpověděla, že je schopna tyto informace předložit, avšak že na danou otázku nemůže odpovědět, aniž by tato byla předložena v písemné podobě. Komise vysvětlila, že dotazy kladené ústně v průběhu inspekce na místě mají stejnou váhu jako jakékoli dotazy zaslané písemně, a poukázala na skutečnost, že v případě jiných ústně kladených otázek čínská vláda jejich písemné předložení nevyžadovala. I přes toto ujasnění čínská vláda příslušné informace neposkytla.

(130) V dotazníku Komise požádala o dokumenty, které zakládají CBRC a udělují jí příslušný mandát. Čínská vláda předložila dokument ze shromáždění lidových zástupců, který pouze konstatuje, že má být vytvořena CBRC. Na dotaz Komise, zda existují nějaké další dokumenty upřesňující pověření a účel Čínské bankovní regulační komise, její zástupce přítomný během inspekce uvedl, že bankovní regulační komise se týká celá řada dalších právních předpisů, avšak, chtěla-li Komise tyto dokumenty získat, měla o ně požádat před inspekcí. Je třeba poznamenat, že v dotazníku Komise čínskou vládu žádala, aby „*poskytla dokumenty, které zakládají Čínskou bankovní regulační komisi a udělují jí příslušný mandát*“, a tudíž si tyto dokumenty vyžádala před uskutečněním inspekce.

(131) Když Komise žádala o statistické údaje a zprávy od bank, které v období šetření poskytly úvěry vývozcům zařazeným do vzorku, poukázala přitom na článek 33 *Zákona ČLR o regulaci a kontrole bankovního sektoru,* ([1]) z něhož vyplývá, že CBRC tyto statistické údaje shromažďuje. Přítomný zástupce CBRC uvedl, že musí nejprve získat povolení od právního odboru, avšak do konce inspekce žádné informace v tomto ohledu neposkytl. Opět je třeba poznamenat, že Komise o tyto informace žádala v dotazníku a písemném upozornění na nedostatky, a v oznámení o inspekci uvedla, že statistické údaje budou předmětem ověření.

(132) Čínská vláda dále uvedla, že prohlášení v podnětu o tom, že čínské banky jsou veřejnoprávními subjekty, vycházejí pouze z tvrzení o vlastnickém podílu státu, jež se navíc zakládá na „protiprávních“ rozhodnutích v případu *bezdřevého natíraného papíru*. Toto tvrzení je chybným výkladem skutečností uvedených v podnětu. Žadatel v podnětu nepoukazuje pouze na vlastnictví státu, ale mimo jiné i na úvěry poskytnuté bankami na základě politických směrnic vládním agenturám, které ukládají finančním institucím, aby zvýšily úvěry a půjčky podnikům na podporu nových technologií a výrobků (včetně fotovoltaického průmyslu). Zjištění z případu *bezdřevého natíraného papíru*, která shledávají čínské banky veřejnoprávními subjekty,

([1]) Článek 33 *Zákona ČLR o regulaci a kontrole bankovního sektoru*: S ohledem na plnění svých povinností má bankovní regulační orgán pravomoc vyžadovat, aby finanční instituce bankovního sektoru předkládaly v souladu s příslušnými právními předpisy zprávy týkající se rozvahy, výkazy zisků a jiné finanční výkazy, statistické zprávy a informace o podnikatelské činnosti a řízení, jakož i zprávy o auditu vypracované autorizovanými účetními znalci.

▼B

vycházela z více prvků než z pouhého vlastnického podílu (např. vládní zásahy a vedení bank k tomu, aby prostřednictvím vládních plánů poskytovaly přímé preferenční úvěrové režimy papírenskému průmyslu), přičemž uvedená zjištění jsou v plném souladu s právními předpisy EU a WTO. Kromě toho byla zjištění o statusu státních bank jako veřejnoprávních subjektů rovněž potvrzena v případu *oceli s organickým povlakem*.

(133) Čínská vláda rovněž dále tvrdila, že nemá praktickou možnost poskytnout informace o všech 3 800 bankách a finančních institucích, které v ČLR existují, a že CBRC navíc ani záznamy o podílu vládní účasti v bankách neuchovává. Komise nerozumí tomu, proč čínská vláda opakovaně odkazuje na všechny banky v ČLR v souvislosti s jejich vlastnictvím ze strany čínské vlády, pokud jsou požadované informace výslovně omezeny na banky „v nichž má čínská vláda přímý či nepřímý podíl“ ([1]). Jak je vysvětleno v 127. bodě odůvodnění výše, tvrzení čínské vlády, že CBRC (nebo jakýkoli jiný vládní orgán) neuchovává záznamy o vlastnickém podílu bank, se zdá být v rozporu s několika čínskými právními předpisy.

(134) V dopise ze dne 3. června 2013 čínská vláda zopakovala své tvrzení, že nemá právo požadovat od „nezávislých bank“, aby poskytly důvěrné informace, a poukázala na dopis, který údajně v této věci bankám zaslala. Je pravda, že v průběhu inspekce předložila čínská vláda originál dopisu určeného bankám, avšak když ji Komise požádala, aby prokázala, kterým bankám a finančním institucím tento dopis odeslala, nebyla čínská vláda schopna takové důkazy poskytnout. Čínská vláda rovněž tvrdila, že některé orgány uvedené v příloze 7 písemného upozornění na nedostatky nebyly bankami. Komise k tomuto tvrzení poznamenává, že uvedené instituce byly Evropské komisi oznámeny vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku jako instituce, které jim poskytly půjčky.

(135) Čínská vláda tvrdila, že ani v dotazníku ani v upozornění na nedostatky Komise nikdy nevznesla otázku oběžníků Čínské lidové banky YinFa [2003] a [2004]. Je pravda, že v dotazníku žádala Komise o „nařízení/oběžníky/interní dokumentaci Čínské lidové banky týkající se regulace úrokových sazeb v ČLR“. Je ovšem zřejmé, že oba oběžníky spadají do této kategorie. Ve své odpovědi na písemné upozornění na nedostatky zmínila čínská vláda článek na internetové stránce Čínské lidové banky, který o jednom z oběžníků pojednává. Čínská vláda však žádné oběžníky Čínské lidové banky neposkytla a pouze uvedla údaje z jejích internetových stránek, které byly, pokud jde o řízení úrokových sazeb u úvěrů a vkladů v Číně v porovnání s oběžníky YinFa [2003] a [2004] dostupnými na internetu, neúplné. Rovněž je třeba poznamenat, že čínská vláda neodmítla předložit tyto dokumenty na základě toho, že na danou otázku

([1]) Písemné upozornění Komise na nedostatky ze dne 30. ledna 2013, otázka C-III-A.A.

▼B

nebyla připravena, ale spíše z důvodu údajné důvěrnosti oběžníků. V této souvislosti je třeba poznamenat, že požadavek čínské vlády týkající se důvěrnosti oběžníků Čínské lidové banky není v souladu s jejími vlastními postupy v rámci tohoto řízení. Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda předložila plné znění jiného oběžníku Čínské lidové banky na podporu svého tvrzení, že zvláštní půjčky poskytnuté komerčními bankami ve státním vlastnictví byly zrušeny, přičemž důvěrnost vyžadovaná v případě jiných oběžníků nebyla v daném případě překážkou. Pokud jde o výtahy z internetových stránek Čínské lidové banky, Komise je vzala na vědomí a jejich obsah nijak neignorovala. Aby však měla o dané záležitosti úplné informace, požadovala rovněž údaje z uvedených dvou oběžníků, které doplňovaly informace předložené čínskou vládou.

3.3. **Individuální zjišťování**

(136) Žádost o individuální zjišťování předložilo šest spolupracujících vyvážejících výrobců v souladu s čl. 27 odst. 3 základního nařízení, tj. společnosti CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd., Jiangsu Runda PV Co., Ltd., Kinve Solar Power Co., Ltd (Maanshan), Phono Solar Technology Co. Ltd., Shandong Linuo Photovoltaic Hi-Tech Co. Ltd., and Shandong Linuo Solar Power Holdings Co. Ltd. Žádosti těchto společností o individuální zjišťování nebylo možné vyhovět, neboť vzhledem k vysokému počtu údajných režimů subvencí a časově náročné povaze šetření by takové zajišťování představovalo nadměrnou zátěž a bránilo by dokončení šetření v rozumné době.

3.4. **Konkrétní programy**

(137) Na základě informací uvedených v podnětu si Komise vyžádala informace týkající se těchto programů, v jejichž rámci byly údajně poskytovány subvence ze strany vládního orgánu:

i) Úvěry v rámci preferenční politiky, jiné financování, záruky a pojištění

— Politika preferenčních úvěrů

— Poskytování úvěrových linek

— Subvenční programy vývozních úvěrů

▼B

— Vývozní záruky a pojištění pro zelené technologie

— Výhody poskytované zprostředkováním přístupu k offshore holdingovým společnostem a splátky úvěru vládou

ii) Grantové programy

— Rozvojový fond pro výzkum v oblasti výrobků na vývoz

— Subvence na rozvoj „známých značek“ a programu „China World Top Brands“

— Fondy pro expanzi průmyslu v provincii Guandong

— Demonstrační program „Golden Sun“

iii) Programy osvobození od přímých daní a jejich snížení

— Dva roky úplného a tři roky polovičního osvobození od daně pro podniky se zahraničními investicemi

— Snížení daně z příjmů pro podniky se zahraničními investicemi orientované na vývoz

— Úleva na dani z příjmu pro subjekty se zahraničními investicemi na základě zeměpisné polohy

— Snížení daně pro podniky se zahraničními investicemi, které nakupují zařízení vyrobená v Číně

— Zápočet daně u výzkumných a vývojových činností podniků se zahraničními investicemi

— Vrácení daně za reinvestici zisků v případě podniků se zahraničními investicemi orientovanými na vývoz

— Preferenční daňové programy pro podniky se zahraničními investicemi, které jsou označovány jako podniky využívající nejnovější a špičkové technologie

— Snížení daní pro podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií a zapojené v definovaných projektech

— Preferenční politika, pokud jde o daně z příjmu pro podniky v severovýchodním regionu

— Daňové programy pro provincii Guandong

iv) Programy týkající se nepřímých daní a dovozního cla

— Osvobození od DPH a snížení dovozních cel při využívání dovezeného zařízení

▼B

— Odpočty DPH pro podniky se zahraničními investicemi na nákup zařízení vyrobeného v Číně

— Osvobození od DPH a od cla na nákupy fixních aktiv rámci programu fondů na rozvoj zahraničního obchodu

v) Dodání zboží nebo poskytnutí služeb vládou za cenu nižší než přiměřenou

— Dodání polykrystalického křemíku vládou za cenu nižší než přiměřenou

— Dodání hliníkových výlisků vládou za cenu nižší než přiměřenou

— Dodání skla vládou za cenu nižší než přiměřenou

— Dodání elektrické energie vládou

— Poskytování pozemků a práv k užívání pozemků za cenu nižší než přiměřenou ze strany vlády

3.4.1. *Politika preferenčních úvěrů, jiné financování, záruky a pojištění*

a) Nedostatečná spolupráce a využití dostupných údajů

— Finanční trh a instituce v Číně

(138) Komise požádala čínskou vládu o informace týkající se podílu úvěrů poskytnutých bankami, v nichž je čínská vláda největším nebo jediným akcionářem, dále bankami, v nichž má čínská vláda podíl, avšak není jejich největším akcionářem, bankami, v nichž čínská vláda není akcionářem a bankami se zahraničním vlastníkem, jak pro výrobní odvětví jako celek, tak pro výrobní odvětví, jichž se toto řízení týká. Čínská vláda odpověděla, že záznamy o množstvích a procentních podílech úvěrů poskytovaných státem vlastněnými bankami neuchovává, a to ani v případě záznamů o půjčkách pro fotovoltaický průmysl. Čínská vláda žádný alternativní zdroj těchto informací neuvedla.

(139) K úvodnímu antisubvenčnímu dotazníku připojila Komise zvláštní dotazník (dodatek A) určený pro banky/finanční instituce a požádala čínskou vládu, aby jej zaslala bankám/finančním institucím, které poskytly úvěry dotčeném průmyslovému odvětví. Účelem dodatku A bylo ověřit tvrzení žadatele, že čínské banky ve státním vlastnictví jsou veřejnoprávními subjekty. Komise rovněž vyhledala informace týkající se struktury vládního dozoru ve výše uvedených čínských bankách a provádění vládní politiky nebo sledování vládních zájmů, pokud jde o fotovoltaický průmysl (tj. složení správní rady a valné hromady, zápisy z valných hromad/zasedání správní rady, státní příslušnost akcionářů/členů vedení, politika poskytování úvěrů a posouzení rizik souvisejících s úvěry poskytnutými spolupracujícím vyvážejícím výrobcům). V reakci na dotazník předložila čínská

▼B

vláda odpověď na dodatek A pouze v případě pěti bank (China Development Bank (CDB), EXIM Bank, Bank of Shanghai, Bank of China ([1]) a Huaxia Bank). Komise následně zopakovala původní žádost o informace v písemném upozornění na nedostatky. V zájmu usnadnění spolupráce zaslala Komise seznam bank/finančních institucí, které poskytly úvěry společnostem zařazeným do vzorku, a znovu požádala čínskou vládu, aby tento dodatek předala příslušným subjektům. Žádné další odpovědi na dodatek A však v reakci na písemné upozornění na nedostatky předloženy nebyly.

(140) Komise si rovněž vyžádala informace o státním vlastnictví bank a finančních institucí. V odpovědi na dotazník čínská vláda uvedla, že žádné záznamy o vlastnických podílech neuchovává, a ani nenaznačila, jak takové informace získat. Poté, co Komise upozornila na skutečnost, že tyto informace banky povinně uvádějí ve svých stanovách, které jsou čínské vládě jakožto akcionáři přístupné, poskytla čínská vláda informace o vlastnických podílech u 16 bank. Nicméně pouze u pěti bank byly informace podloženy výročními zprávami, v ostatních případech čínská vláda k uvedeným informacím příslušné důkazy ani zdroje neposkytla. Pokud jde o ostatní banky, jež poskytly úvěr dotčenému průmyslovému odvětví, čínská vláda žádné informace o vlastnickém podílu nepředložila. Komise tedy přesnost a správnost vykázaných údajů týkajících se vlastnického podílu státu v těchto bankách a jiných finančních institucích nemohla ověřit.

(141) Čínská vláda tvrdila, že rating BB použitý pro vyvážející výrobce (s ohledem na referenční úroveň) je „*extrémně nevýhodný*“ a že Komise „s ohledem na skutečnosti případu nevysvětlila, jak k takovému závěru dospěla, a na základě čeho stanovila, že jde o závěr správný a nejrozumnější. Čínská vláda rovněž tvrdila, že použitý postup vede k ‚*nepřípustnému nepříznivému dopadu*‘.“ Ačkoli bylo toto prohlášení učiněno ve vztahu k předchozím případům (tj. bezdřevému natíranému papíru) a před zveřejněním informací týkajících se ratingu použitého pro vyvážející výrobce v tomto šetření, je třeba zdůraznit, že Komise nepoužila „nepříznivé dostupné údaje“ ani v tomto případě ani v žádných jiných případech, na něž čínská vláda ve

([1]) Dotazník nebyl vyplněn Bank of China, ale čínskou vládou jménem banky.

▼B

svých podáních odkazuje. Komise pouze ze zaznamenaných údajů vyvodila příslušné závěry, které ukázaly nedostatek posouzení úvěrového rizika, viz 175.–178. bod odůvodnění. Je třeba zdůraznit, že během období šetření zaznamenal čínský fotovoltaický průmysl značné ztráty a bylo jasné, že se nacházel ve velmi těžké finanční situaci. Několik posouzení úvěrového rizika poskytnutých společnostmi zařazenými do vzorku ukázalo, že hodnocení BB období šetření jakožto celku nebylo přiměřené. Některá posouzení úvěrového rizika jasně ukazují, že jisté skupiny byly více či méně nesolventní.

— Ověřování u bank

(142) V oznámení o inspekci Komise uvedla, že plánuje ověření u bank, které odpověděly na dodatek A k dotazníku a které vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku poskytly značnou část úvěrů, tj. China Development Bank, Export-Import Bank of China, Bank of Shanghai and Huaxia Bank, a připojila podrobný seznam témat, které budou předmětem inspekce. Již v úvodním dotazníku pro čínskou vládu Komise jasně uvedla, že informace poskytnuté v odpovědi na dotazník mohou být předmětem ověření na místě. V oznámení o inspekci Komise rovněž uvedla, že čínská vláda „*je žádána, aby poskytla všechny dostupné podpůrné dokumenty, které byly při přípravě věcných odpovědí použity, včetně původního zdroje dokumentů a žádosti*“. Další dva hlavní poskytovatelé preferenčního financování vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku buď žádné z požadovaných informací nepředložily (Agricultural Bank of China) nebo byly informace předloženy jejich jménem bez možnosti ověření (Bank of China).

— Bank of Shanghai

(143) V oznámení o inspekci ze dne 25. března 2013 informovala Komise čínskou vládu o svém úmyslu provést ověření u banky Šanghaj (dále jen „“) a nabídla, že v zájmu usnadnění průběhu inspekce na místě pro čínskou vládu prodlouží v případě nutnosti tuto inspekci do 22. dubna 2013 ([1]). Ve své původní odpovědi na oznámení o inspekci ze dne 5. dubna čínská vláda uvedenou inspekci u BoS nepotvrdila, ale dotázala se, zda by Komise byla ochotna provést zbývající část ověření u Bank of Shanghai v jiné lokalitě (tj. v Šanghaji namísto Pekingu). Pro usnadnění inspekce na místě Komise s touto žádostí výjimečně souhlasila, vyzvala však čínskou vládu, aby potvrdila inspekci v Šanghaji nejpozději do 9. dubna (tj. tři pracovní dny před zahájením inspekce v Pekingu), aby byl inspekční tým schopen tuto změnu v plánovaném ověřování z praktického hlediska zajistit. O skutečnosti, že BoS je dostupná pro inspekci dne 23. nebo 24. dubna, však čínská vláda informovala až dne 11. dubna (tj. jeden pracovní den před začátkem ověřování). Téhož dne Komise čínské vládě sdělila, že vzhledem k pozdnímu potvrzení již nebylo možné plán měnit. Kromě toho data navrhovaná čínskou vládou (tj. 23. nebo 24. dubna) přesahovala jak dobu dohodnutou mezi čínskou vládou a Komisí, během níž měla inspekce proběhnout,

([1]) Inspekce byla původně naplánována mezi 15. do 19. dubnem 2013.

▼B

tak i časové prodloužení nabídnuté Komisí. V důsledku toho nemohla Komise odpověď BoS na dodatek A ani údaje o úvěrech, které tato banka poskytla vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku, ověřit. Komise proto dopisem ze dne 23. května 2013 čínskou vládu vyrozuměla, že v případě neověřených informací předložených BoS zvažuje použití článku 28 nařízení (ES) č. 597/2009.

(144) V dopise ze dne 3. června 2013 čínská vláda uvedla, že ověření údajů u BoS neproběhlo kvůli nepružnosti Komise, která pro inspekci nenavrhla žádné alternativní datum a jednoduše „*odmítla ověření u Bank of Shanghai provést*“. Tato tvrzení jsou nepravdivá. Komise v oznámení o inspekci jasně uvedla, že původně byla pro ověření u bank navržena data 17. a 18. dubna 2013 s možností přidání dalšího dne 22. dubna, přičemž bylo na čínské vládě, aby k návštěvě bank navrhla vhodnou dobu v průběhu celého období ověřování (tj. úplný pracovní týden plus další den). Čínská vláda navrhla pro inspekci u BoS data mimo toto období, a učinila tak jeden pracovní den před začátkem ověřování. Komise je toho názoru, že flexibilita, kterou nabídla, byla více než dostatečná; na rozdíl od tvrzení čínské vlády totiž pro inspekci u BoS navrhla celkem šest alternativních dnů.

— Hua Xia Bank

(145) V dopise ze dne 23. května 2013 sdělila Komise čínská vládě, že není schopna ověřit některé části odpovědi Huaixia Bank (dále jen „Huaxia“) k dodatku A, zejména pokud jde o vlastnické struktury, posouzení bonity vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a pojištění rizika požadované od různých výrobních odvětví a zejména od dotčeného odvětví.

(146) Ve své odpovědi ze dne 3. června 2013 čínská vláda uvedla, že Huaxia Komisi objasnila vlastnickou strukturu a poskytla další podrobnosti a vysvětlení ohledně jejích akcionářů a že posouzení bonity klienta je kryto bankovním tajemstvím a smluvními dohodami mezi bankami a jejich zákazníky.

▼B

(147) Pokud jde o strukturu vlastnictví, je třeba poznamenat, že Huaxia ve své odpovědi na dodatek A uvádí, že je korporační bankou „*bez jakéhokoli státního podílu*“ a žádné informace o vlastnickém podílu státu, přestože ji o to Komise zvláště žádala v dodatku A, neposkytla. Komise zdůraznila, že toto je v rozporu s ostatními informacemi, které poskytla čínská vláda a že Huaxia připustila, že někteří z akcionářů jsou ve vlastnictví státu a o některých z nich předložila informace v čínštině. Z informací předložených Huaxia není stále zřejmé, jaký je podíl státního vlastnictví banky.

(148) Pokud jde o posouzení bonity, Komise podotýká, že banka poskytla dokumenty ohledně jedné ze společností (poté, co v zájmu ochrany její totožnosti provedla v dokumentu některé změny), zatímco u ostatních požadovaných dokumentů tvrdila, že jsou kryti tajemstvím a smluvními dohodami mezi bankami a jejich zákazníky. Je těžké porozumět tomuto rozdílnému přístupu.

— Export Import Bank of China

(149) V dopise ze dne 23. května 2013 informovala Komise čínskou vládu o tom, že odpovědi Export-Import Bank of China (dále jen „EXIM“) na dodatek A a písemné upozornění na nedostatky byly neúplné a že EXIM nepředložila některé dokumenty, o něž Komise výslovně žádala, tj. stanovy, *Oznámení o založení Export-Import Bank of China vydané Státní radou nebo Opatření Export-Import Bank of China týkající se řízení úvěrů pro prodejce, kteří vyvážejí výrobky špičkových technologií*. Pokud jde o stanovy, čínská vláda uvedla ve svém dopise ze dne 3. června 2013, že EXIM nemůže tyto stanovy (jež jsou součástí dokumentu týkajícího se vnitřního řízení) s ohledem na interní předpisy předložit, a odkázala na internetovou verzi, která byla údajně k dispozici k nahlédnutí na laptopu poskytnutém bankou EXIM v průběhu inspekce. Komise se domnívá, že toto vysvětlení je matoucí a postrádá smysl. Pokud byl dokument v průběhu inspekce dostupný online, nevidí Komise žádný důvod, proč nemohl být předložen dříve, jak bylo opakovaně požadováno v dotazníku, upozornění na nedostatky a znovu během ověřování. Tvrzení, že banka zpřístupnila daný dokument na laptopu během ověřování, je nepravdivé. EXIM prohlásila, že Komise měla daný dokument přezkoumat online, avšak její úředník prý uvedl, že na místě kontroly nemají přístup k internetu. Kromě toho EXIM žádný odkaz na internetovou verzi stanov neposkytla.

(150) Rovněž u dalších dvou dokumentů EXIM uvedla, že je vzhledem k jejich důvěrné povaze a vnitřním pravidlům nelze poskytnout. Banka EXIM sama v odpovědi na písemné upozornění na nedostatky prohlásila, že „EXIM *byla založena a je provozována v souladu s Oznámením o založení Export-Import Bank of China vydané Státní radou a stanovami Export-Import Bank of China*“. Proto byly stanovy považovány za základní

▼B

dokument pro ověření tvrzení uvedených v podnětu, podle nichž je EXIM veřejnoprávním subjektem. Komisi však byl přístup k tomuto dokumentu odmítnut. V této souvislosti je třeba poznamenat, že další banka zajišťující politiku státu, tj. China Development Bank, poskytla podobný dokument týkající se jejího založení a v rámci daného šetření bylo rovněž předloženo několik dalších oznámení Státní rady. Ani EXIM nepodpořila svá prohlášení o důvěrnosti žádným důkazem. Kromě toho, jak bylo vysvětleno v 117. bodě odůvodnění, se vlády nemohou jednoduše odvolávat na interní pravidla, aby se tak vyhnuly povinnostem vyplývajících z dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a ze základního nařízení. Totéž platí pro případ *Opatření Export-Import Bank of China týkající se řízení úvěrů pro prodejce, kteří vyvážejí výrobky špičkových technologií*, kdy EXIM své tvrzení o důvěrnosti nepodpořila žádným důkazem a dokonce odmítla projednat účel tohoto dokumentu.

(151) EXIM rovněž nebyla schopna poskytnout informace o složení správní rady a dozorčí rady, o něž byla opakovaně žádána, a uvedla, že „*složení správní rady se mění*“ a že otázky Komise týkající se příslušnosti členů rady ke Komunistické straně Číny „*jsou v kontextu antisubvenčního šetření invazivní a nevhodné otázky*“. Skutečnost, že složení správní rady se mění, není pro účely tohoto šetření relevantní. Důležité naopak je, v jaké míře je v řídící a dozorčí radě EXIM zastoupen stát; čínská vláda a EXIM však tyto informace odmítly poskytnout. Komise se rovněž domnívá, že členství vrcholného vedení EXIM (a všech bank v této záležitosti) v Komunistické straně Číny je pro účely stanovení vlivu státu na řízení bank velmi relevantní. Vzhledem k tomu, že podle Ústavy Komunistické strany Číny „*musí strana podporovat a zlepšit základní ekonomický systém, kde veřejné vlastnictví hraje zásadní úlohu a různá hospodářská odvětví se vyvíjejí vedle sebe…*“ ([1]), bylo přezkoumání vlivu Komunistické strany Číny v EXIM považováno pro účely tohoto šetření a zejména pro posouzení úrovně státní kontroly bank za nezbytné.

(152) Co se týče statistiky o vývozu různých kategorií výrobků, která byla požadována již v dotazníku a kterou je EXIM ze zákona povinna hlásit CBRC, uvedla čínská vláda ve svém dopise ze dne 3. června 2013, že na přípravu těchto informací je zapotřebí více času. Je třeba poznamenat, že jelikož Komise tyto informace požadovala již v počátečním dotazníku, měla čínská vláda více než tři a půl měsíce na jejich přípravu, nicméně tak neučinila. EXIM tvrdila, že „tento typ informací lze najít ve výročních zprávách“, což ale není pravda. Informace ve výročních zprávách, na něž čínská vláda odkazuje, se týkají jiných období než informace požadované Komisí v dotazníku a během inspekce na místě.

([1]) Preambule *Ústavy Komunistické strany Číny*.

▼B

(153) Čínská vláda správně uvedla, že v odpovědi na dotazník předložila mimo jiné výši vývozních úvěrů souvisejících s vývozem mechanických a elektrických výrobků a výrobků špičkových technologií. Je třeba poznamenat, že Komise předložení těchto údajů nikdy nezpochybnila. Namítla však, že v okamžiku, kdy se pokusila příslušné údaje ověřit během inspekce na místě, nebyla EXIM schopna předložit žádné důkazy a ani vysvětlit, odkud tyto údaje pocházejí. Podobně nebylo Komisi umožněno ověřit údaje týkající se podílu vývozních úvěrů pro fotovoltaické výrobní odvětví, které čínská vláda uvedla v odpovědi na dotazník. Je zajímavé, že EXIM nepovažovala žádné z těchto údajů za důvěrné, avšak když ji Komise požádala, aby poskytla příslušné zdroje pro jejich ověření, EXIM toto odmítla, neboť se prý jedná o důvěrné informace. Stejné argumenty použila EXIM v případě výše vývozních úvěrů poskytnutých výrobcům zařazeným do vzorku a spolupracujícím výrobcům. Číselné údaje sice uvedla v odpovědi na písemné upozornění na nedostatky, avšak jejich ověření Komisi neumožnila s ohledem na jejich údajnou důvěrnou povahu. Většinu statistických údajů předložených EXIM nebylo možné ověřit.

(154) EXIM rovněž odmítla vysvětlit a příslušnými důkazy podpořit úvěrové ratingy vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a analýzy, které vedly k těmto hodnocením.

— China Development Bank (dále jen „CDB“)

(155) V dopise ze dne 3. června 2013 čínská vláda vyjádřila znepokojení nad tím, že Komise žádá „*osobní otázky týkající se stranické příslušnosti členů správní a dozorčí rady a vrcholného vedení*“. Toto tvrzení je nesprávné. Otázky týkající se vazby členů představenstva a vrcholného vedení na Komunistickou stranu Číny byly čistě technické povahy, a jak je vysvětleno ve 151. bodě odůvodnění, důvodem tohoto zjišťování bylo vymezit úlohu této strany v čínské ekonomice.

(156) Během šetření se Komise pokusila ověřit posouzení bonity vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. CDB poskytla některé obecné informace, ale zveřejnit jakékoli informace týkající se posouzení bonity vyvážejících výrobců zařazených do vzorku nebo hodnocení rizik či hodnotící zprávy fotovoltaického odvětví odmítla.

(157) V odpovědi na písemné upozornění na nedostatky předložila CDB číselné údaje o pojistném rizika požadovaném od dotčeného výrobního odvětví. Během ověřování CDB svoji odpověď v této souvislosti opravila, ale pro uvedené číselné údaje neposkytla žádné příslušné důkazy ani vysvětlení, z čeho vycházejí, přestože ji o to Komise během inspekce na místě opakovaně žádala.

▼B

b) Čínské banky ve státním vlastnictví jsou veřejnoprávními subjekty.

(158) Žadatel tvrdí, že čínské banky ve státním vlastnictví jsou v ČLR veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení.

(159) Odvolací orgán WTO ve své zprávě „Spojené státy – Konečná antidumpingová a antisubvenční cla na některé výrobky z Číny“ ([1]) (zpráva odvolacího orgánu) definoval veřejnoprávní subjekt jako entitu, která „má či vykonává vládní pravomoci nebo je jimi pověřena“. Podle odvolacího orgánu může důkaz o tom, že vláda vykonává účinnou kontrolu nad subjektem a jeho chováním, sloužit jako důkaz, že daný subjekt má vládní moc a tuto moc uplatňuje při výkonu vládních funkcí. Jestliže z důkazů vyplývá, že existuje celá řada formálních indicií státní kontroly a rovněž existují důkazy, že takováto kontrola je vykonávána účinným způsobem, pak lze na základě těchto důkazů dojít k závěru, že dotčený subjekt vykonává vládní moc ([2]). Podle odvolacího orgánu je pro veřejnoprávní orgány rovněž charakteristický „výkon vládních funkcí“ ([3]), které by „za běžných okolností v rámci právního řádu příslušného člena byly vládní praxí“ ([4]).

(160) Následná analýza se zaměřila na to, zda dotčené komerční banky ve státním vlastnictví vykonávají funkce, jež jsou v Číně běžně považovány za součást výkonu státní moci a v případě, že ano, zda přitom jednají z pověření vlády. Šetření zjistilo, že vládní zásahy jsou pro čínský finanční trh charakteristické, neboť většina významných bank je ve státním vlastnictví. Čínské orgány předložily pouze velmi omezené informace k podílníkům, resp. vlastnické struktuře bank v ČLR. Jak je však uvedeno dále, Komise shromáždila všechny dostupné údaje, aby dospěla k reprezentativnímu zjištění. Při analýze, zda mají banky vládní pravomoci nebo zda jsou jimi pověřeny či je vykonávají (jakožto veřejnoprávní subjekty), Komise nezjišťovala pouze informace týkající se státního vlastnictví bank, ale také další parametry, jako je zastoupení vlády ve správní radě, vládní dozor nad činností, provádění vládní politiky nebo sledování vládních zájmů a skutečnost, zda byl příslušný subjekt zřízen na základě právního předpisu.

(161) Z dostupných informací lze vyvodit závěr, že banky ve státním vlastnictví mají v ČLR největší podíl na trhu a jsou na čínském finančním trhu předními aktéry. Podle průzkumu bankovního

([1]) Dokument WT/DS379/AB/R, 11. března 2011
([2]) Bod 317 zprávy odvolacího orgánu.
([3]) Bod 290 zprávy odvolacího orgánu.
([4]) Bod 297 zprávy odvolacího orgánu.

▼B

sektoru ČLR, který v roce 2006 provedla Deutsche Bank ([1]), může podíl bank ve státním vlastnictví dosahovat více než 2/3 čínského trhu. Ke stejnému tématu přezkum WTO týkající se čínské obchodní politiky uvádí, že „*dalším významným rysem čínského finančního sektoru je vysoký stupeň státního vlastnictví*“ ([2]) a že „*ve struktuře trhu čínského bankovního sektoru, který je ovládán bankami ve státním vlastnictví, nedošlo k žádným velkým změnám*“ ([3]). Je třeba poznamenat, že pět největších komerčních bank ve státním vlastnictví (Agricultural Bank, Bank of China, Construction Bank of China, Bank of Communications a Industrial and Commercial Bank) zjevně představuje více než polovinu čínského bankovního sektoru ([4]). Vlastnický podíl vlády v pěti největších bankách ve státním vlastnictví byl rovněž potvrzen čínskou vládou v její odpovědi na písemné upozornění na nedostatky.

(162) Komise rovněž požádala o informace týkající se struktury vládního dozoru ve výše uvedených čínských bankách a provádění vládní politiky nebo sledování vládních zájmů, pokud jde o fotovoltaický průmysl (tj. složení správní rady a valné hromady, zápisy z valných hromad/zasedání správní rady, státní příslušnost akcionářů/členů vedení, politika poskytování úvěrů a posouzení rizik souvisejících s úvěry poskytnutými spolupracujícím vyvážejícím výrobcům). Nicméně jak je uvedeno ve 139. bodě odůvodnění výše, čínská vláda poskytla v tomto ohledu jen velmi omezené informace a neumožnila ověřit velkou část předložených informací. Komise musela tudíž použít údaje, které jí byly dostupné. Na základě dostupných údajů dospěla Komise k závěru, že výše uvedené banky podléhají vládnímu dozoru prostřednictvím vlastnictví, správní kontroly jejich „obchodního“ chování včetně mezních hodnot stanovených pro vklady a úrokové sazby úvěrů (viz 164. — 167. bod odůvodnění níže) a v některých případech dokonce na základě stanov ([5]).

Zdrojem relevantních údajů, o něž se opírají výše uvedená zjištění, byly informace od čínské vlády, výroční zprávy čínských bank, jež předložila buď čínská vláda nebo jsou veřejně

([1]) http://www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD0000000000204417.PDF
([2]) Dokument WT/TPR/S/230 s. 79, duben 2010.
([3]) Dokument WT/TPR/S/264 s.122, červenec 2012.
([4]) Tamtéž.
([5]) Článek 15 stanov China Development Bank (CDB) uvádí, že obchodním účelem CDB je mimo jiné „*sloužit střední a dlouhodobé rozvojové strategii národního hospodářství.*“ Další finanční výkazy CDB na rozpočtový rok 2011 uvádějí, že „*posláním bank a jejích dceřiných společností (dále jen ‚skupina‘) je posílení konkurenceschopnosti Číny a zlepšení životní úrovně jejích občanů, podpora klíčových střednědobých a dlouhodobých vládních strategií a politik prostřednictvím střednědobých až dlouhodobých úvěrů, investic, záruk a leasingu*“ a „*v reakci na výzvu státu podporovat domácí podniky, aby se staly ‚globálními‘, skupina se rovněž věnuje celé řadě činností zaměřených na mezinárodní spolupráci*“.

▼B

dostupné, dále informace z průzkumu, který v roce 2006 provedla Deutsche Bank o čínském bankovním sektoru ([1]), přezkumu politiky WTO týkající se Číny (2012) ([2]), zprávy Světové banky Čína 2030 ([3]) nebo hospodářského přehledu OECD týkajícího se Číny ([4]), z informací od spolupracujících vyvážejících výrobců a údajů v podnětu. Pokud jde o zahraniční banky, připadá na ně v čínském bankovním sektoru podle nezávislých odhadů jen malý podíl, a hrají tedy při poskytování úvěrů podle politického záměru jen nevýznamnou roli; podle relevantních údajů by tento podíl mohl činit pouhé 2 % čínského trhu ([5]). Relevantní veřejně dostupné informace dále potvrzují, že zejména velké čínské komerční banky nadále spoléhají na to, že se v případě nedostatečné kapitálové přiměřenosti v důsledku úvěrové expanze postarají o navýšení kapitálu jejich podílníci ve státním vlastnictví a vláda ([6]).

(163) V této souvislosti je třeba uvést, že většina bank, které úvěrovaly spolupracující vyvážející výrobce, je ve státním vlastnictví. Na základě dostupných informací ([7]) bylo zjištěno, že velkou většinu úvěrů spolupracujícím vyvážejícím výrobcům poskytly banky ve státním vlastnictví a jiné státem vlastněné subjekty. Jedná se především o největší komerčních banky a banky spojené s vládní politikou v ČLR jako China Development Bank, EXIM Bank, Agricultural Bank of China, Bank of China, China Construction Bank a Industrial and Commercial Bank of China. Pokud jde o ostatní dotčené banky ve státním vlastnictví, Komise požádala o stejné informace týkající se vládního dozoru a provádění vládní politiky nebo sledování vládních zájmů, pokud jde o fotovoltaické odvětví, jak bylo uvedeno výše. Žádné takové podrobné informace nebyly poskytnuty. Proto byl učiněn závěr, že tyto banky jsou kontrolovány vládou. Že se jedná o účinnou kontrolu, dokazuje mimo jiné vládní politika na podporu dotčeného odvětví, která dává bankám pokyn, aby byly patřičně nápomocné (viz 102. bod odůvodnění). Z těchto důvodů by komerční banky ve státním vlastnictví a banky zajišťující vládní politiku V ČLR měly být považovány za veřejnoprávní subjekty.

([1]) Průzkum Deutsche Bank „China's Banking Sector: Ripe for the next stage“, 7. prosince 2006.

([2]) „China Trade Policy Review“ WT/TPR/S/264, s. 122, 98. bod odůvodnění

([3]) „China 2030 Building a modern, harmonious, and creative society“, Světová banka a Středisko rozvoje a výzkumu Státní rady, ČLR, ss. 28–29, 125.

([4]) Hospodářský přehled OECD: Čína 2010, s. 55 „hlavním účelem stropu úvěrové a vkladové sazby Čínské lidové banky je zajistit ziskovost bankovního sektoru, který je z velké části vlastněn státem. Postupným zvětšováním rozdílu mezi referenční úrovní úvěrových a vkladových sazeb přesunula Čínská lidová banka část nákladů na restrukturalizaci banky na čínské dlužníky a střadatele, ačkoli v letech 2008–2009 tento rozdíl snížila. Referenční sazby však oslabují pobídku pro komerční banky, aby patřičně ohodnotily riziko, a brání konkurenci v bankovním sektoru“.

([5]) Informace získané z průzkumu, který v roce 2006 provedla Deutsche Bank o čínském bankovním sektoru, strany 3–4.

([6]) Informace získané ze zprávy o čínské monetární politice za druhé čtvrtletí 2010 (China Monetary Report Quarter Two, 2010) datované 5. srpna 2010, kterou zpracovala analytická skupina pro monetární politiku při Čínské lidové bance.

([7]) Údaje předložené čínskou vládou, informace získané ze stanov a výročních zprávách některých bank a informace získané z internetu (např. http://www.fas.org/sgp/crs/row/R42380.pdf).

▼B

(164) Další známkou zapojení čínské vlády do čínského finančního trhu je úloha, kterou sehrává Čínská lidová banka při určování konkrétních limitů pro způsob stanovení úrokových sazeb a jejich fluktuace. Šetření totiž zjistilo, že uvedená banka má konkrétní pravidla, jež pohyb úrokových sazeb v ČLR regulují. Podle dostupných informací je úprava těchto pravidel obsažena v Oběžníku Čínské lidové banky o otázkách úpravy úrokových sazeb u vkladů a úvěrů – YinFa [2004] č. 251. Finanční instituce mají podle nich stanovit své úrokové sazby v určitém rozmezí, jež je odvozeno od základní úrokové sazby Čínské lidové banky. V případě úvěrů od komerčních bank a komerčně spravovaných úvěrů od bank spojených s vládní politikou není stanoveno horní, nýbrž jen dolní limitní rozmezí. V případě městských a venkovských úvěrových družstev je stanoveno horní i dolní limitní rozmezí. V případě preferenčních úvěrů a úvěrů, pro něž Státní rada vydala zvláštní úpravu, se úrokové sazby nesmějí pohybovat směrem nahoru. Komise žádala čínskou vládu o vysvětlení k definicím a formulacím, jež jsou obsaženy ve výše uvedeném oběžníku, a k právnímu předpisu, který oběžníku č. 251 předcházel (Oběžník Čínské lidové banky o rozšíření rozmezí pro pohyb úrokových sazeb u úvěrů poskytovaných finančními institucemi – YinFa [2003] č. 250). Nicméně, jak je popsáno ve 135. bodě odůvodnění výše, čínská vláda tyto oběžníky odmítla poskytnout, a Komisi tak znemožnila ověřit jejich obsah a hledat vysvětlení. Vzhledem k tomu, že čínská vláda nepředložila v tomto ohledu žádné příslušné informace, které by naznačovaly, že situace se od března 2013, kdy Komise dokončila své antisubvenční šetření ohledně oceli s organickým povlakem ([1]), změnila, dochází se k závěru, že Čínská lidová banka je zapojena do určování úrokových sazeb komerčními bankami ve státním vlastnictví a rovněž tyto sazby ovlivňuje. Čínská vláda nepředložila žádné důkazy o tom, že by se situace zjištěná v šetření týkajícím se bezdřevého natíraného papíru a oceli s organickým povlakem změnila. Proto byl na základě dostupných údajů a jiných důkazů uvedených výše učiněn závěr, že pokud jde o postup použitý pro stanovení úrokových sazeb, byla situace stejná během celého období šetření.

(165) Limity úrokových sazeb společně se stropy pro sazby z vkladů vytvářejí situaci, kdy banky mají zaručený přístup k levnému kapitálu (vzhledem k nařízení o sazbách z vkladů) a jsou schopny půjčovat vybraným výrobním odvětvím za výhodné sazby.

(166) Na banky se rovněž vztahují právní předpisy, které mimo jiné vyžadují, aby vykonávaly úvěrovou činnost v souladu s potřebami národního hospodářství ([2]), poskytovaly úvěrovou pomoc podporovaným projektům ([3]) či upřednostňovaly rozvoj

([1]) 169. bod odůvodnění prováděcího nařízení Rady (EU) č. 215/2013 ze dne 11. března 2013 (Úř. věst. L 73, 15.3.2013, s. 16).
([2]) Zákon ČLR o komerčních bankách (článek 34).
([3]) Rozhodnutí Státní rady č. 40 o vyhlášení a provedení dočasných pravidel o podpoře průmyslové restrukturalizace.

▼B

výrobních odvětví využívajících nové a špičkové technologie ([1]). Banky jsou povinny tato pravidla dodržovat. Vyvážející výrobci zařazení do vzorku patří jak do kategorie podporovaných projektů, tak do kategorie výrobních odvětví využívajících nové a špičkové technologie.

(167) Z různých nezávislých zdrojů informací vyplývá, že vliv státu na čínský finanční sektor je značný a trvající. Například i) pracovní dokument MMF 2006 uvádí, že liberalizace bank v ČLR je neúplná a úvěrové riziko není náležitě zohledněno ([2]); ii) zpráva MMF 2009 zdůrazňuje, že v Číně chybí liberalizace v oblasti úrokových sazeb ([3]); iii) zpráva MMF 2010 o zemích uvádí, že investiční náklady v Číně jsou relativně nízké, přidělování úvěrů se často řídí jinými než cenovými hledisky a vysoké úspory společností částečně souvisí s nízkými náklady na různé vstupy (včetně kapitálu a půdy) ([4]); iv) zpráva OECD o čínské ekonomice za rok 2010 ([5]) a pracovní dokument hospodářské sekce OECD č. 747 o reformách čínského finančního sektoru ([6]) uvádí, že dominantním vlastníkem finančních institucí zůstává stát; nabízí se tudíž otázka, do jaké míry vycházejí rozhodnutí bank o úvěrech čistě z obchodních úvah, když jejich tradiční role odpovídá vládním agenturám s vazbou na vládu.

(168) Na základě výše uvedených důkazů se dospělo k závěru, že komerční banky ve státním vlastnictví a banky zajišťující vládní politiku vykonávají státní správu jménem čínské vlády, zejména pak povinnou podporu některých hospodářských odvětví v souladu se státním plánováním a politickými dokumenty. Zásadní vlastnický podíl státu ve státem vlastněných bankách a další informace o vazbách mezi bankami vlastněnými státem a vládou (včetně nedostatečné spolupráce čínské vlády v tomto ohledu) potvrzují, že banky podléhají při výkonu svých veřejných funkcí vládní kontrole. Čínská vláda vykonává účinnou kontrolu nad komerčním bankami ve státním vlastnictví a bankami zajišťujícími vládní politiku tím, že všudypřítomně ovlivňuje finanční sektor a naléhá na banky ve státním vlastnictví, aby se řídily vládními politikami. Komerční banky ve státním vlastnictví a banky zajišťující vládní politiku jsou proto považovány za veřejnoprávní subjekty, neboť mají vládní moc, jsou jí pověřeny, a uplatňují ji.

([1]) Zákon ČLR o vědeckém a technologickém pokroku (vyhláška č. 82).
([2]) Pracovní dokument MMF „Progress in China's Banking Sector Reform: Has Bank Behaviour Changed?“, WP/06/71, březen 2006 (viz ss. 3–4, 18–20).
([3]) Pracovní dokument MMF „Interest Rate Liberalization in China“ (Liberalizace úrokových sazeb v Číně), WP/09/171, srpen 2009 (viz s. 3–4, 21–23).
([4]) Zpráva MMF o zemích, ČLR: 2010 článek IV konzultace č. 10/238, červenec 2010, (viz s. 22, 24 a 28–29).
([5]) Hospodářský přehled OECD 2010: Čína, únor 2010, (viz kapitola 3, s. 71, 73–81, 97).
([6]) Pracovní dokument hospodářské sekce OECD: Reformy čínského finančního sektoru č. 747, ECO/WKP (2010) 3, 1. února 2010, (viz strany 2, 8–15, 36).

▼B

c) Soukromé banky v ČLR jsou pověřeny a řízeny čínskou vládou

(169) Komise rovněž zjišťovala, zda soukromé komerční banky v ČLR jsou pověřeny nebo řízeny čínskou vládou, aby výrobcům ve fotovoltaickém odvětví nabízely preferenční (subvencované) úvěry ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

— Existence politiky čínské vlády

(170) Z výše uvedeného oddílu o zapojení státu v oblasti fotovoltaického odvětví (101. bod odůvodnění) a z níže popsaných zjištění je zřejmé, že čínská vláda využívá politiku poskytování preferenčních úvěrů fotovoltaickému odvětví, neboť na tomto poskytování se podílejí veřejnoprávní subjekty (komerční banky ve státním vlastnictví) ([1]) s vedoucím postavením na trhu, které jim umožňuje nabízet úrokové sazby nižší než tržní.

— Rozšíření politiky na soukromé banky

(171) Zákon o komerčním bankovnictví [2003] platí stejným způsobem pro komerční banky ve státním vlastnictví i pro soukromé komerční banky. Např. článek 38 tohoto zákona pro všechny komerční banky stanoví (tj. rovněž pro ty, které jsou v soukromém vlastnictví), aby „*určily úrokovou sazbu v souladu s horní a dolní hranicí úrokové sazby stanovené Čínskou lidovou bankou*“, podle článku 34 Zákona o komerčním bankovnictví musí komerční banky „*vykonávat úvěrovou činnost v souladu s potřebami národního hospodářství a sociálního rozvoje a v duchu státní průmyslové politiky*“.

(172) Na preferenční úvěry fotovoltaickému výrobnímu odvětví odkazuje řada vládních politických a plánovacích dokumentů a právních předpisů. Například rozhodnutí *Státní rady ze dne 10. října 2010 o podpoře rozvoje 7 nových strategických průmyslových odvětví* slibuje větší fiskální a politickou podporu strategickým odvětvím ([2]) (fotovoltaické odvětví je jedním z nich), vybízí finanční instituce, aby „*rozšířily úvěrovou pomoc*“ těmto odvětvím a „*využily fiskální preferenční politiky jako je např. kompenzace za riziko*“. Rovněž *Národní plán střednědobého a dlouhodobého rozvoje v oblasti vědy a technologie (2006–2020)*, který řadí solární energii a fotovoltaické články mezi klíčové oblasti a prioritní témata ([3]) slibuje, že „*podpoří finanční instituce, aby poskytovaly preferenční úvěrovou pomoc hlavním národním projektům v oblasti vědecké a technologické industrializace*“ a dává vládě pokyn, aby „*pomohla finančním institucím a soukromému kapitálu zapojit se do vědeckého a technologického rozvoje*“. *Zákon ČLR o vědeckém a technologickém pokroku (vyhláška č. 82 prezidenta ČLR)* stanoví, že stát musí vést a orientovat finanční instituce tak, aby podpořily rozvoj výrobních odvětví využívajících nové a špičkové technologie poskytováním úvěrů, a že finanční instituce mají upřednostňovat

([1]) Viz zjištění týkající se veřejnoprávních subjektů v 53. bodě odůvodnění.
([2]) Ustanovení článku VII *Rozhodnutí Státní rady ze dne 10. října 2010 o podpoře rozvoje 7 nových strategických průmyslových odvětví*.
([3]) *Národní plán střednědobého a dlouhodobého rozvoje v oblasti vědy a technologie (2006–2020),* oddíl III, kapitola 1.

▼B

rozvoj výrobních odvětví využívajících nové a špičkové technologie ([1]). Podle téhož zákona mají politicky orientované finanční instituce v rámci své činnosti nabízet zvláštní pomoc projektům, jež se týkají nezávislé inovace a jsou podporované státem ([2]).

(173) Výše zmiňovaný limit pro stanovení úrokových sazeb, který určuje Čínská lidová banka (164. a 165. bod odůvodnění) je rovněž závazný pro soukromé komerční banky.

(174) Výše uvedené citace z právních předpisů týkajících se bankovního sektoru ukazují, že politika čínské vlády vedoucí k poskytování preferenčních úvěrů fotovoltaickém výrobnímu odvětví zahrnuje rovněž soukromé komerční banky, přičemž ve skutečnosti jim čínská vláda dává pokyny, aby „*vykonávaly úvěrovou činnost v souladu s potřebami národního hospodářství a společenského rozvoje a pod vedením státní průmyslové politiky*“ ([3]).

— Hodnocení úvěrového rizika

(175) Komise požádala čínskou vládu, aby jí poskytla příslušné informace s cílem posoudit, jak banky v ČLR provádějí hodnocení úvěrového rizika společností působících ve fotovoltaickém odvětví dříve, než rozhodnou o tom, zda jim úvěr udělí, jakož i o podmínkách pro poskytnuté půjčky. V dodatku A k příslušnému dotazníku požadovala Komise informace o tom, jak banky zohledňují při poskytování půjček rizika, tj. jak posuzují bonitu žadatele o úvěr, jaké je pojistné rizika, jež v ČLR banky účtují u různých společností/odvětví, které faktory bere banka v úvahu při posuzování žádosti o úvěr, jakou podobu má žádost o úvěr a schvalovací proces atd. Ani čínská vláda ani jednotlivé banky však v dotazníku žádné příslušné důkazy (s jednou výjimkou uvedenou v 176. bodě odůvodnění níže) neposkytly. Čínská vláda poskytla pouze odpovědi obecné povahy, které nepředstavují žádný důkaz o tom, že by se prováděla hodnocení úvěrového rizika.

(176) V průběhu ověřování u jedné z bank se Komisi podařilo přezkoumat jedno posouzení rizika. Část tohoto posouzení úvěrového rizika se týkalo vládní podpory společností působících v oblasti solární energie a vládních plánů na podporu fotovoltaického výrobního odvětví obecně a tato skutečnost se odrazila pozitivně v ratingu uděleném této společnosti. Tento příklad

([1]) *Zákon ČLR o vědeckém a technologickém pokroku (vyhláška č. 82 prezidenta ČLR)*, článek 18.
([2]) *Zákon ČLR o vědeckém a technologickém pokroku (vyhláška č. 82 prezidenta ČLR)*, článek 34.
([3]) Článek 34 Zákona o komerčním bankovnictví.

▼B

ukazuje, jak vládní politika (a subvence zaměřené na určité odvětví) ovlivňuje rozhodování bank, pokud jde o financování společností působících v oblasti solární energie.

(177) Komise rovněž požadovala podobné informace od spolupracujících vyvážejících výrobců a pokusila se je ověřit během inspekcí na místě u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Většina vyvážejících výrobců zařazených do vzorku odpověděly, že banky požadují určité dokumenty a před poskytnutím úvěrů provádějí určitou analýzu úvěrových rizik. Svá tvrzení však nemohly podpořit žádnými důkazy. Během inspekce na místě požadovala Komise důkazy o tom, že banky takové dokumenty požadovaly nebo že tyto dokumenty společnosti bankám poskytly, případně jakoukoliv zprávu vydanou bankami, která by byla důkazem toho, že takováto analýza úvěrových rizik byla provedena. Dané skupiny vyvážejících výrobců zařazených do vzorku však nebyly schopny takové ani jiné důkazy na podporu svých tvrzení předložit.

(178) Informace týkající se hodnocení úvěrového rizika byly od zúčastněných stran opakovaně žádány, neboť se považuje za velmi důležité zohlednit informace uvedené v 167. bodě odůvodnění výše.

(179) S ohledem na výše uvedené skutečnosti se zjištění týkající se hodnocení úvěrového rizika v ČLR vztahují na komerční banky ve státním vlastnictví, soukromé komerční banky a banky zajišťující vládní politiku. Výše uvedené důkazy vedou k závěru, že soukromé banky v ČLR se při poskytování úvěrů musí řídit vládními politikami, zejména pokud jde o fotovoltaické odvětví, a jednat stejným způsobem jako banky ve státním vlastnictví, jak je uvedeno v 168. bodě odůvodnění. Z toho plyne, že soukromé banky jsou pověřeny a řízeny čínskou vládu, aby vykonávaly funkce obvykle svěřené vládě, ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

(180) Kromě toho výše uvedené důkazy prokazují, že i kdyby banky ve státním vlastnictví nebyly považovány za veřejnoprávní subjekty, byly by rovněž považovány za pověřené a řízené čínskou vládu, aby vykonávaly funkce obvykle svěřené vládě, ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

d) Narušení čínského finančního trhu

(181) Z informací shromážděných v průběhu tohoto šetření vyplývá, že podíl bank ve státním vlastnictví dosahuje více než 2/3 čínského trhu. Pět největších komerčních bank ve státním vlastnictví (Agricultural Bank, Bank of China, Construction Bank of China, Bank of Communications a Industrial and Commercial

▼B

Bank) představuje více než polovinu čínského bankovního sektoru ([1]). Navíc China Development Bank a China Export-Import Bank jsou zcela ve vlastnictví státu. Těchto sedm bank poskytlo velkou většinu úvěrů osmi vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku v případě solárních panelů. Toto všudypřítomné státní vlastnictví v kombinaci s narušením čínského finančního trhu a politikou čínské vlády, která vybraným odvětvím zabezpečuje levné peníze, narušuje rovné podmínky v mezinárodním obchodu a poskytuje nepřiměřenou výhodu čínským výrobcům.

(182) Banky v ČLR nemohou zcela svobodně rozhodovat o podmínkách půjček. V případě úrokových sazeb jsou povinny zůstat v mezích stanovených Čínskou lidovou bankou. Tyto limity společně se stropy pro sazby z vkladů vytvářejí situaci, kdy banky mají zaručený přístup k levnému kapitálu (vzhledem k nařízení o sazbách z vkladů) a jsou schopny půjčovat vybraným výrobním odvětvím za výhodné sazby.

(183) Na banky se rovněž vztahují právní předpisy, které mimo jiné vyžadují, aby vykonávaly úvěrovou činnost v souladu s potřebami národního hospodářství ([2]), poskytovaly úvěrovou pomoc podporovaným projektům ([3]) či upřednostňovaly rozvoj průmyslových odvětví využívajících nové a špičkové technologie ([4]). Banky jsou povinny tato pravidla dodržovat.

(184) Podle posledních zjištění byl některým velkým komerčním bankám v ČLR poskytnut přístup ke státním devizovým rezervám ([5]). Tím se výrazně snižují jejich náklady na kapitál a tyto „levné peníze“ jsou využívány pro půjčky v USD a EUR vybraným společnostem a projektům, jež jsou v souladu s politikou vývozu „going out“. Proto jsou schopny nabídnout podmínky, kterým běžné obchodní banky nemohou konkurovat.

(185) Dalším významným narušením ve financování fotovoltaického odvětví je zvláštní privilegované postavení China Development Bank („CDB“), která je největším věřitelem dotčeného odvětví a poskytla velkou část půjček nebo úvěrových linek vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku. China Development Bank je

([1]) Dokument WT/TPR/S/264 s. 122, červenec 2012.
([2]) Zákon ČLR o komerčních bankách (článek 34).
([3]) Rozhodnutí Státní rady č. 40 o vyhlášení a provedení dočasných pravidel o podpoře průmyslové restrukturalizace.
([4]) Zákon ČLR o vědeckém a technologickém pokroku (vyhláška č. 82).
([5]) http://english.caixin.com/2012-04-19/100381773.html

▼B

téměř úplně financována z prodeje dluhopisů, a nikoli z vkladů, a po ministerstvu financí je druhým největším emitentem dluhopisů v zemi. Prostřednictvím tohoto zvláštního mechanismu se CDB může levně financovat z vlastních zdrojů a následně poskytovat půjčky vybraným odvětvím za zvýhodněných podmínek ([1]).

3.4.1.1. Zvýhodněná půjčka

a) ***Úvod***

(186) Žadatel tvrdí, že čínská vláda subvencuje fotovoltaické odvětví prostřednictvím preferenčních úvěrů a cílených úvěrů.

b) ***Právní základ***

(187) Preferenční úvěry v Číně upravují tyto právní předpisy: Zákon ČLR o komerčních bankách, obecná pravidla týkající se půjček (prováděná Čínskou lidovou bankou), Rozhodnutí Státní rady č. 40 o vyhlášení a provedení dočasných pravidel o podpoře průmyslové restrukturalizace.

c) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(188) S ohledem na všechny uvedené skutečnosti se dospělo k závěru, že naprostá většina úvěrů pro dotčené skupiny vyvážejících výrobců zařazených do vzorku je poskytována bankami ve státním vlastnictví, které byly shledány veřejnoprávními subjekty v 168. bodě odůvodnění výše, neboť jsou pověřeny vládními pravomocemi a vykonávají vládní funkce. Existují další důkazy o tom, že tyto banky ve skutečnosti jednají z pověření vlády, neboť, jak je vysvětleno ve 164. bodě odůvodnění, stát (tj. Čínská lidová banka) zřetelně zasahuje do způsobu, jakým komerční banky rozhodují o úrokových sazbách úvěrů, jež poskytují čínským společnostem. Za těchto okolností jsou úvěrové postupy těchto subjektů přímo přičitatelné vládě. Skutečnost, že banky jednají z pověření vlády, potvrzuje rovněž způsob, jakým slouží články 7 a 15 *obecných pravidel týkajících se půjček* (prováděných Čínskou lidovou bankou), *rozhodnutí č. 40* a *článek 34 Zákona o komerčních bankách* s ohledem na plnění státní průmyslové politiky. Existuje rovněž řada nepřímých důkazů podporovaných objektivními studiemi a zprávami, které svědčí o tom, že v čínském finančním systému stále dochází k rozsáhlým vládním intervencím, jak již bylo vysvětleno ve 172. a 178. bodě odůvodnění výše. A konečně, čínská vláda neposkytla informace, které by umožnily lepší pochopení

([1]) Čínská bankovní regulační komise (CBRC) rozhodla, že komerční banky v Číně mohou nakoupit dluhopisy CDB (toto platí výhradně pro dluhopisy CDB) a těmto aktivům přidělit nulové riziko. To znamená, že banky nejsou povinny stanovit pro tato aktiva žádný kapitál jako preventivní opatření v případě, kdy vlastní uvedené dluhopisy, což ovlivňuje přístup banky ke kapitálu a zabezpečuje přístup k levným penězům. Výnosy CDB z dluhopisů jsou obvykle vyšší než referenční úroveň vkladových sazeb, ale nižší než úvěrová sazba, což vede k tomu, že čínské komerční banky vydělávají peníze, pokud kupují bezrizikové dluhopisy CDB. Vzhledem k tomuto stálému zdroji příjmů mohou banky poskytovat úvěry určitým výrobním odvětvím za zvýhodněných sazeb, neboť ušlý zisk pokryjí prostřednictvím popsaného mechanismu.

▼B

vztahu mezi státem vlastněnými bankami a vládou, jak je vysvětleno ve 139. a 140. bodě odůvodnění. Komise tudíž činí závěr, že v případě úvěrů poskytnutých komerčními bankami ve státním vlastnictví v ČLR se jedná o finanční příspěvky výrobcům ve fotovoltaickém odvětví ve formě přímého převodu peněžních prostředků od vlády ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení. Navíc stejné důkazy jsou svědectvím toho, že komerční banky ve státním vlastnictví (jakož i soukromé banky) jsou pověřeny nebo řízeny vládou, což v důsledku znamená, že existuje finanční příspěvek ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

(189) S přihlédnutím k analýze v 169.–182. bodě odůvodnění výše se rovněž stanovuje, že soukromé banky jsou čínskou vládou pověřeny a řízeny tak, aby poskytovaly úvěry výrobcům ve fotovoltaickém odvětví a že existuje finanční příspěvek podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) a čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

(190) V míře, v níž jsou vládní půjčky nebo půjčky od soukromých subjektů pověřených nebo řízených vládou poskytovány za podmínek výhodnějších, než jaké by mohli jejich příjemci skutečně získat na trhu, je těmto poskytována výhoda ve smyslu čl. 3 odst. 2 a čl. 6 písm. b) základního nařízení. Nevládní úvěry v ČLR nepředstavují odpovídající tržní referenční úroveň, neboť bylo zjištěno, že soukromé banky jsou pověřeny a řízeny čínskou vládou, a tudíž lze předpokládat, že se řídí úvěrovými postupy bank ve státním vlastnictví. Proto byly referenční úrovně stanoveny pomocí metody popsané v 198.–200. bodě odůvodnění níže. Použití této referenční úrovně ukazuje, že půjčky fotovoltaickému výrobnímu odvětví jsou poskytovány za výhodnějších podmínek, než jsou podmínky tržní.

(191) Fotovoltaické odvětví patří podle rozhodnutí č. 40 do podporované kategorie. Rozhodnutí č. 40 je nařízením Státní rady jakožto nejvyššího správního orgánu v ČLR a v tomto ohledu je rozhodnutí právně závazné pro ostatní veřejnoprávní a hospodářské subjekty. Rozhodnutí člení průmyslová odvětví na „podporované, omezované a eliminované projekty“. Tento akt představuje průmyslově-politickou směrnici, která spolu se směrným indexem ozřejmuje způsob, jakým čínská vláda realizuje svou politiku stimulace a podpory určité skupiny podniků či výrobních odvětví, jako je fotovoltaické odvětví/odvětví nových energií, které směrný index řadí do kategorie odvětví „podporovaných“. K počtu odvětví klasifikovaných jako „podporovaná“ je třeba poznamenat, že představují pouze část čínského hospodářství. Navíc v rámci těchto podporovaných odvětví mají status „podporovaných“ jen určité činnosti. Rozhodnutí č. 40 v článku 17 dále stanoví, že „podporované investiční projekty“ mají nárok na zvláštní výhody a pobídky, mimo jiné na finanční podporu. Na druhé straně rozhodnutí č. 40 v souvislosti s „omezovanými a eliminovanými projekty“ zmocňuje státní orgány, aby přímo intervenovaly za účelem regulace trhu. Články 18 a 19 stanoví,

▼B

že příslušný orgán má zabránit tomu, aby finanční instituce takovýmto „omezovaným a eliminovaným projektům“ poskytla úvěr. Z výše uvedeného je jasné, že rozhodnutí č. 40 stanoví pravidla závazná pro všechny hospodářské instituce, a to v podobě direktiv o pomoci podporovaným odvětvím, k nimž patří rovněž fotovoltaické výrobní odvětví.

(192) Jak bylo vysvětleno v 172. bodě odůvodnění výše, čínská vláda adresuje preferenční úvěry omezenému počtu výrobních odvětví, a fotovoltaický průmysl je jedním z nich. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že čínské orgány povolují finančním institucím poskytovat preferenční úvěry pouze omezenému počtu odvětví/společností, které jsou v souladu s příslušnými politikami čínské vlády. Na základě důkazů obsažených ve spisu a při nedostatečné spolupráci ze strany čínské vlády v této věci byl učiněn závěr, že subvence v podobě preferenčních úvěrů neplatí obecně, a jsou tudíž specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení. Kromě toho žádná ze zúčastněných stran nepředložila žádné důkazy, které by naznačovaly, že subvence vychází z objektivních kritérií nebo podmínek podle čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení.

d) ***Závěr***

(193) Šetření ukázalo, že všichni vyvážející výrobci zařazení do vzorku využívali v období šetření preferenčních úvěrů.

(194) S ohledem na výše uvedené je třeba financování fotovoltaického odvětví pokládat za subvenci.

(195) Vzhledem k existenci finančního příspěvku, výhody vzniklé vyvážejícím výrobcům a své specifičnosti by tato subvence měla být pokládána za napadnutelnou.

e) ***Výpočet výše subvence***

(196) Výše napadnutelné subvence je vypočtena na základě výhody, kterou získali její příjemci a která byla zjištěna za období šetření. V souladu s čl. 6 písm. b) základního nařízení je výhoda, kterou získal příjemce, rozdílem mezi částkou, kterou platí společnost za vládní půjčku, a částkou, již by společnost zaplatila za srovnatelnou obchodní půjčku na trhu.

▼B

(197) Jak je vysvětleno výše (190. bod odůvodnění), jsou úvěry, jež čínské banky poskytují, projevem významných vládních zásahů v bankovním sektoru a jejich úrokové sazby neodrážejí sazby na fungujícím trhu; vhodný základ pro srovnání podle obvyklých tržních podmínek byl tudíž sestaven pomocí níže popsané metody. Vzhledem k nedostatečné spolupráci čínské vlády využila Komise ke zjištění vhodného srovnávacího základu u úrokových sazeb rovněž dostupné údaje.

(198) Při vytváření vhodné referenční úrovně pro úvěry v RMB je pokládáno za přiměřené použít čínské úrokové sazby upravené tak, aby odrážely běžné tržní riziko. Aktuální finanční situace vývozců byla totiž zjišťována za zkreslených tržních podmínek a čínské banky neposkytly spolehlivé údaje o tom, jak měří rizika a určují úvěrový rating. V takové situaci je proto pokládáno za nezbytné vycházet z údajů o úvěruschopnosti čínských vývozců a zároveň uplatnit přirážku, která bude odrážet potenciální dopad zkreslených podmínek čínského trhu na finanční situaci těchto vývozců.

(199) Stejná situace platí pro půjčky v cizích měnách. Jako referenční úroveň byly použity podnikové dluhopisy s ratingem BB v příslušné měně vydaných během období šetření.

(200) S ohledem na výše uvedené byli čínská vláda i spolupracující vyvážející vývozci (jak je uvedeno v 138. až 140. bodě odůvodnění) požádáni o informace k úvěrové politice čínských bank a ke způsobu, jakým byly tyto úvěry vyvážejícím výrobcům poskytovány. Navzdory opakovaným žádostem nebyly tyto informace poskytnuty. Vzhledem k takto nedostatečné spolupráci a ke všem dostupným údajům a v souladu s čl. 28 odst. 6 základního nařízení je považováno za vhodné domnívat se, že všem podnikům v Číně je udělena pouze nejvyšší známka pro dluhopisy neinvestičního stupně (BB dle agentury Bloomberg), a uplatnit na standardní úvěrovou sazbu Čínské lidové banky adekvátní prémii předpokládanou u dluhopisů, jež podniky s tímto ratingem vydávají. Výhoda pro vyvážející výrobce byla vypočtena tím způsobem, že úrokový diferenciál byl v procentním vyjádření vynásoben nesplacenou výší úvěru, tj. byl uvažován úrok nezaplacený během období šetření. Tato částka byla poté rozpočítána na celkový obrat spolupracujících vyvážejících výrobců.

(201) Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

▼B

Politika preferenčních úvěrů	
Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd, ČLR a společnosti ve spojení	1,14 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,61 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,25 %
JingAo Group a společnosti ve spojení	0,92 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	1,80 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,02 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,84 %
Jinko Solar Co Ltd a společnosti ve spojení	0,85 %

3.4.1.2. Poskytování úvěrových linek

a) ***Úvod***

(202) Žadatel tvrdil, že čínské banky poskytly čínským vývozcům dotčeného výrobku nepřiměřené úvěrové linky. Šetření skutečně potvrdilo, že všechny šetřené společnosti získaly od čínských bank velké úvěrové linky, jež byly ve většině případů poskytnuty bezplatně nebo za velmi nízký poplatek. Za normálních tržních podmínek jsou takové úvěrové linky podmíněny významným závazkem a správními poplatky, které umožňují bankám kompenzovat náklady a rizika.

b) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

Úvěrové linky jsou potenciální převod finančních prostředků

(203) Zpráva panelu *EC-Aircraft* potvrdila, že takové úvěrové linky, nad účinkem jednotlivých úvěrů, mohou představovat přímé převody peněžních prostředků podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení, a tedy i finanční příspěvky. Panel zjistil, že výhoda z možného převodu finančních prostředků vyplývá z *pouhé existence* povinnosti provádět přímý převod finančních prostředků. Rovněž bylo zjištěno, že úvěrová linka *sama o sobě* by mohla příjemci poskytnout výhodu, a je tedy možným převodem peněžních prostředků mimo jakékoli přímé převody peněžních prostředků ve formě individuálních půjček ([1]).

([1]) Zpráva panelu: Evropská společenství a některé členské státy – opatření ovlivňující obchod týkající se velkých civilních letadel, WT/DS316/R (30.6.2010), body 7.735-7.738.

▼B

Banky poskytující úvěrové linky jsou veřejnoprávní orgány nebo jsou pověřené vládou

(204) Úvěrové linky byly vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku poskytnuty stejnými bankami jako v případě preferenčních úvěrů popsaných výše. Jak již bylo uvedeno, tyto banky jsou veřejnoprávními subjekty (158.–166. bod odůvodnění) nebo jsou pověřeny a řízeny čínskou vládu, aby poskytovaly preferenční financování fotovoltaickému výrobnímu odvětví (169.–178. bod odůvodnění).

(205) Jak je vysvětleno výše (158.–185. bod odůvodnění), čínský trh je narušen právními předpisy a postupy bank ve státním vlastnictví a bylo zjištěno, že ve většině případů byly úvěrové linky poskytnuty bezplatně nebo za velmi nízké poplatky. Za normálních tržních podmínek jsou takové úvěrové linky podmíněny významným závazkem a správními poplatky, jež bankám umožňují kompenzovat náklady a rizika.

(206) Výši výhody představují poplatky, které se běžně uplatňují v případě komerčních úvěrových linek poskytovaných společnostem a které byly vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku ve většině případů prominuty. Komise uplatnila výši poplatků za úvěrovou linku, kterou poskytla jednomu z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku zahraniční komerční banka.

(207) Fotovoltaické odvětví patří podle rozhodnutí č. 40 do podporované kategorie. Rozhodnutí č. 40 je nařízením Státní rady jakožto nejvyššího správního orgánu v ČLR a v tomto ohledu je rozhodnutí právně závazné pro ostatní veřejnoprávní a hospodářské subjekty. Rozhodnutí člení průmyslová odvětví na „podporované, omezované a eliminované projekty“. Tento akt představuje průmyslově-politickou směrnici, která spolu se směrným indexem ozřejmuje způsob, jakým čínská vláda realizuje svou politiku stimulace a podpory určité skupiny podniků či výrobních odvětví, jako je fotovoltaické odvětví/odvětví nových energií, které směrný index řadí do kategorie odvětví „podporovaných“. K počtu odvětví klasifikovaných jako „podporovaná“ je třeba poznamenat, že představují pouze část čínského hospodářství. Navíc v rámci těchto podporovaných odvětví mají status „podporovaných“ jen určité činnosti. Rozhodnutí č. 40 v článku 17 dále stanoví, že „podporované investiční projekty“ mají nárok na zvláštní výhody a pobídky, mimo jiné na finanční podporu. Na druhé straně rozhodnutí č. 40 v souvislosti s „omezovanými a eliminovanými projekty“ zmocňuje státní orgány, aby přímo intervenovaly za účelem regulace trhu. Články 18 a 19 ve skutečnosti stanoví, že příslušný orgán má zabránit tomu, aby finanční instituce takovýmto „omezovaným a eliminovaným projektům“ poskytla úvěr. Z výše uvedeného je jasné, že rozhodnutí č. 40 stanoví pravidla závazná pro všechny hospodářské instituce, a to v podobě direktiv o pomoci podporovaným odvětvím, k nimž patří rovněž fotovoltaické výrobní odvětví.

▼B

(208) Jak je vysvětleno v 172. a 192. bodě odůvodnění výše, čínská vláda uplatňuje pro omezený počet odvětví preferenční systém úvěrů, jehož důležitou součástí je poskytování úvěrových linek. Odvětví fotovoltaiky patří do této skupiny výrobních odvětví a využívá diskriminační preferenční úvěry.

(209) S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že čínské orgány povolují finančním institucím poskytovat preferenční úvěrové linky pouze omezenému počtu odvětví/společností, které jsou v souladu s příslušnými politikami čínské vlády. Na základě důkazů obsažených ve spisu a při nedostatečné spolupráci ze strany čínské vlády v této věci byl učiněn závěr, že subvence v podobě nepřiměřených úvěrových linek neplatí obecně, a jsou tudíž specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení. Kromě toho žádná ze zúčastněných stran nepředložila žádné důkazy, které by naznačovaly, že subvence vychází z objektivních kritérií nebo podmínek podle čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení.

c) ***Závěr***

(210) Šetření ukázalo, že všechny skupiny vyvážejících výrobců zařazených do vzorku využívaly v období šetření úvěrových linek, které jim byly poskytovány bezplatně nebo za cenu nižší než tržní.

(211) S ohledem na výše uvedené je třeba poskytování těchto úvěrových linek fotovoltaickému odvětví pokládat za subvenci.

(212) Vzhledem k existenci finančního příspěvku, výhody vzniklé vyvážejícím výrobcům a své specifičnosti by tato subvence měla být pokládána za napadnutelnou.

d) ***Výpočet výše subvence***

(213) Poskytnutí úvěrové linky bezplatně nebo za poplatky nižší než tržní se považuje za poskytnutí finančních služeb (čl. 3 odst. 1 písm. a) bod iii) základního nařízení) za cenu nižší než přiměřenou. Výše napadnutelné subvence je vypočtena na základě výhody, kterou získali její příjemci a která byla zjištěna za období šetření. Z důvodu narušení trhu popsaných ve 158.–185. bodě odůvodnění výše nebylo možné s ohledem na podmínky převládající na trhu v ČLR stanovit přiměřenost odměny za finanční služby (v tomto případě poskytování úvěrových linek). V souladu s čl. 6 písm. b) základního nařízení je proto výhoda, kterou příjemce získal, rozdílem mezi částkou, kterou platí společnost za poskytnutí úvěrových linek čínskými bankami a částkou, kterou by společnost zaplatila za srovnatelnou

▼B

obchodní úvěrovou linku na trhu. Úvěrové linky lze rovněž považovat za možný převod finančních prostředků podle článku podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení.

(214) Jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku získal úvěrovou linku od banky, jejíž ústředí má sídlo v oblasti jiné finanční jurisdikce než ČLR a tato úvěrová linka byla předmětem závazku a správních poplatků, které jsou běžné na světových finančních trzích. Ačkoli úvěrová linka byla poskytnuta prostřednictvím čínské dceřiné společnosti dané banky, považuje se za přiměřený ekvivalent referenční úrovně. Bylo považováno za vhodné použít výši poplatků za tuto úvěrovou linku jako referenční úroveň v souladu s čl. 6 písm. d) bodu ii) základního nařízení.

(215) Výše poplatků použitá jako referenční úroveň se uplatnila poměrným podílem na výši každé příslušné úvěrové linky, aby se tak zjistila výše subvence (snížená o veškeré uhrazené poplatky). V případech, kdy úvěrová linka trvala více než jeden rok, byla celková výše subvence přepočtena na dobu trvání úvěrové linky a byla určena odpovídající výše na období šetření.

(216) Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

Poskytování úvěrových linek

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	1,97 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	2,14 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	1,09 %
JingAo Group a společnosti ve spojení	1,28 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,92 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,24 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,50 %
Jinko Solar Co Ltd a společnosti ve spojení	2,59 %

▼B

3.4.1.3. Subvenční programy vývozních úvěrů

(217) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci daného programu během období šetření žádné výhody.

3.4.1.4. Vývozní záruky a pojištění pro zelené technologie

a) ***Úvod***

(218) Žadatel tvrdil, že China Export & Credit Insurance Corporation (dále jen „Sinosure“) poskytuje výrobcům dotčeného výrobku pojištění vývozních úvěrů za preferenčních podmínek, mimo jiné prostřednictvím programu nazvaného „Green Express“. Ve stížnosti se uvádí, že pojištění Sinosure v oblasti vývozních úvěrů není přiměřené, ani pokud jde o pokrytí dlouhodobých provozních nákladů a ztrát v rámci tohoto programu.

b) ***Nedostatečná spolupráce a využití dostupných údajů***

(219) Jak bylo uvedeno v 104. a 105. bodě odůvodnění výše, informace, které Komise požadovala v dotazníku, písemném upozornění na nedostatky a během inspekce na místě od čínské vlády a Sinosure, nebyly poskytnuty.

(220) Komise žádala o institucionální rámec a příslušné dokumenty upravující působení Sinosure jakožto oficiálního státního pojistitele vývozních úvěrů. Čínská vláda předložila pouze oznámení, které v roce 2004 společně vydalo ministerstvo obchodu a Sinosure, avšak nepředložila řadu dalších příslušných dokumentů, včetně například tzv. plánu 840 uvedeného v oznámení Státní Rady ze dne 27. května 2009 ([1]).

(221) Pokud jde o ověření odpovědi na dotazník a přílohu 1 týkající se Sinosure, Komisi se nepodařilo získat řadu dokumentů a ověřit určité prvky požadované na místě. Ze strany Sinosure nebyly předloženy zejména tyto informace a důkazy požadované Komisí: a) finanční výkazy za rok 2012, které údajně ještě nebyly na internetových stránkách Sinosure k dispozici, b) příslušné podklady týkající se pojištění vývozních úvěrů v případě dvou spolupracující vývozců zařazených do vzorku, včetně smluv, posouzení rizik, korespondence a dokladu o zaplacení pojistného; c) konkrétní informace týkající se vyšších vedoucích pracovníků jmenovaných Státní radou; d) důkazy

([1]) http://www.gov.cn/ldhd/2009-05/27/content_1326023.htm

▼B

týkající se prvků a výhod vyjmenovaných v oznámení z roku 2004 společně vydaném ministerstvem obchodu a Sinosure, včetně dokladů týkajících se schválení omezení, flexibility směnných kurzů a slevy v rámci proměnlivého rozpětí pojistného; e) důkazy týkající se dlouhodobých provozních nákladů a zisku z pojištění vývozních úvěrů; f) důkazy týkající se hodnocení situace na trhu, pokud jde o fotovoltaické výrobní odvětví.

(222) Komisi se rovněž nepodařilo ověřit řadu prvků obsažených v odpovědi na dotazník a týkajících se operací Sinosure, včetně zejména odpovědí týkajících se posouzení rizik, vlastního stanovení pojistného a prováděcího a schvalovacího postupu, neboť Sinosure odmítla o konkrétních smlouvách se spolupracujícími vývozci zařazenými do vzorku hovořit. Sinosure nebyla rovněž schopna objasnit nebo předložit dokumenty v případě některých nesrovnalostí v údajích nebo v případě jiných prvků uvedených v odpovědi na dotazník a písemné upozornění na nedostatky, které zjistila Komise.

(223) Čínská vláda a Sinosure se v průběhu inspekce na místě a v dopise čínské vlády ze dne 3. června 2013 pokusily tuto nedostatečnou spolupráci zdůvodnit důvěrností údajů. V tomto ohledu bylo v oznámení o inspekci a následné e-mailové korespondenci jasně uvedeno, že cílem Komise je smysluplné ověření informací a že samozřejmě přijme veškerá nutná opatření k ochraně důvěrných informací, které byly předloženy nebo jen poskytnuty za účelem kontroly, v souladu s právní povinností vycházející z příslušných přísných pravidel EU tyto informace chránit. Dokumenty, které měla Sinosure v úmyslu předložit až po ukončení inspekce na místě, aniž by Komisi umožnila jejich řádné ověření, nelze zohlednit, jelikož byly speciálně připraveny pro šetření a Komise nemohla ověřit jejich zdroje.

(224) Vzhledem k nedostatečné spolupráci čínské vlády a Sinosure nemohla Komise ověřit některé prvky týkající se poskytování pojištění vývozních úvěrů ze strany Sinosure spolupracujícím vyvážejícím výrobcům dotčeného výrobku zařazeným do vzorku. Komise tedy vychází při svých zjištěních z dostupných informací v souladu s článkem 28 základního nařízení.

▼B

c) ***Sinosure je veřejnoprávním subjektem***

(225) Šetřením bylo zjištěno, že Sinosure je veřejnoprávním subjektem ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení a příslušné judikatury WTO ([1]), neboť má vládní moc, vykonává ji nebo je jí pověřena. Čínská vláda vykonává nad Sinosure účinnou kontrolu ([2]) a Sinosure uplatňuje při provádění veřejných funkcí vládní moc.

(226) Komise konstatuje, že činnost Sinosure spojená s pojištěním vývozních úvěrů je nedílnou součástí širšího finančního sektoru, kde vládní zásahy přímo ovlivňují a narušují normální fungování finančního trhu v ČLR (viz 185. bod odůvodnění a dále).

(227) Sinosure provádí veřejné funkce ve své roli jediné oficiální instituce pro pojištění vývozních úvěrů v ČLR. Má proto na trhu pojištění vývozních úvěrů monopolní postavení. Uvedená společnost potvrdila, že tento trh není otevřený, a to i přesto, že v ČLR působí některé mezinárodní konkurenční společnosti.

(228) Vláda je úplným vlastníkem Sinosure a vykonává nad ní finanční kontrolu. Stoprocentním vlastníkem Sinosure je Státní rada, tedy stát. Základní kapitál ve výši 4 miliard RMB pochází z fondu rizikového pojištění vývozních úvěrů v souladu s rozpočtem státních financí. Navíc v roce 2011 investoval stát 20 miliard RMB prostřednictvím čínského státního investičního fondu China Investment Corporation ([3]). Stanovy společnosti uvádějí, že příslušným obchodním oddělením je ministerstvo financí, jemuž je společnost povinna předkládat k posouzení a ke schválení finanční a účetní zprávy a fiskální rozpočtovou zprávu.

(229) Pokud jde o vládní kontrolu, nemá společnost Sinosure, jejímž jediným vlastníkem je stát, správní radu. Stejně jako v případě dozorčí rady jsou všichni její členové jmenováni Státní radou a plní své úkoly v souladu s „prozatímními předpisy týkajícími se dozorčích orgánů v klíčových finančních institucích ve státním vlastnictví.“ Vrcholné vedení Sinosure rovněž jmenuje vláda. Z výroční zprávy společnosti Sinosure za rok 2011 („výroční zpráva 2011“) vyplývá, že prezident Sinosure je tajemníkem stranického výboru a že většina vrcholného vedení je

([1]) Zpráva odvolacího orgánu ve věci *US – antidumpingová a vyrovnávací cla (Čína)*, bod 317.
([2]) Zpráva odvolacího orgánu ve věci *US – antidumpingová a vyrovnávací cla (Čína)*, bod 318.
([3]) Zdroje: http://en.wikipedia.org/wiki/China_Export_ %26_Credit_ Insurance_Corporation and http://uk.reuters.com/article/2011/05/26/china-cic-sinosure-idUKL3E7GQ10720110526

▼B

rovněž jeho členem. Jelikož Sinosure odmítla předložit další informace týkající se vrcholného vedení, lze vyvodit závěr, že vedení je v přímém spojení s vládou, která jmenuje členy dozorčí rady i vysoké vedoucí pracovníky. Sinosure je tedy účinně kontrolována čínskou vládou.

(230) Je natolik jasné a zjevné, že Sinosure vykonává vládní funkce a politiky, že ji lze označit za vlastního vykonavatele státní moci. Výroční zpráva Sinosure za rok 2011 obsahuje několik příslušných prohlášení: Sinosure „aktivně prováděla politické funkce vývozní úvěrové agentury (ECA) … a v prvním roce období 12. pětiletého plánu dosáhla dobrých výsledků“ (s. 4, výroční zpráva 2011); „reforma společnosti posílila politickou funkci Sinosure jakožto vývozní úvěrové agentury. Konference Ústředního výboru Komunistické strany Číny věnovaná oblasti ekonomiky zdůraznila důležitost této funkce a vyslovila jasné požadavky na pojištění úvěrů, což nasměrovalo vývoj naší společnosti“ (s. 5, výroční zpráva 2011); „V roce 2011 Sinosure provedla strategie, rozhodnutí a opatření, Ústředního výboru Komunistické strany Číny a Státní rady, vládní politiky v oblasti diplomacie, zahraničního obchodu, průmyslu a financí, plně využila své politické funkce a dosáhla rychlého růstu“ (s. 11, výroční zpráva 2011); „Sinosure plně provedla státní politiku ‚zvláštního režimu pro financování pojištění vývozu velkých kompletních sad zařízení‘ a splnil své povinnosti stanovené státem“ (s. 11, výroční zpráva 2011).

(231) Institucionální rámec a další dokumenty vydané čínskou vládou, které definují činnost Sinosure, jsou dalším důkazem toho, že tato společnost je veřejnoprávním subjektem, zmocněným k provádění vládních politik. *Oznámení o provádění strategie podpory obchodu prostřednictvím vědy a technologie s využitím pojištění vývozních úvěrů (Shang Ji Fa [2004] č. 368 ze dne 26. července 2004)* bylo společně vydáno v roce 2004 ministerstvem obchodu a Sinosure a stále řídí činnost této společnosti. Jedním z cílů tohoto sdělení je podpora vývozu nových a špičkových technologií a produktů s vysokou přidanou hodnotou, a to prostřednictvím pojištění vývozních úvěrů. Oznámení dává Sinosure jasný pokyn, aby podporovala klíčová vývozní odvětví uvedená v seznamu čínských výrobků nových a špičkových technologií z roku 2006. „Solární články a moduly“ jsou v tomto seznamu uvedeny coby způsobilé výrobky, a proto lze předpokládat, že jsou přímo podporovány Sinosure. V oznámení jsou uvedeny tyto výhody: tzv. „green channel“, tedy zvláštní podpora pro výrobky uvedené v katalogu, které by měly být schváleny do pěti dnů, pokud jsou splněny podmínky pro uzavření pojištění, a schválení omezení pro prioritní pojištění; flexibilita směnných kurzů sestávající z nejvyšší slevy na zvýšenou sazbu v rámci proměnlivého rozpětí Sinosure. Oznámení rovněž předpokládá, že regionální a místní obchodní

▼B

orgány musí na podporu výrobků uvedených v adresáři přijmout další opatření. Dále vyžaduje, aby Sinosure přizpůsobila příslušný pojišťovací model národní průmyslové politice a povaze vývozu výrobků nových a špičkových technologií a aby podpořila inovace a odvětví vědy a výzkumu, které jsou zvláště podporované státem.

(232) Komisi je známo, že existují další dokumenty, jež dokazují, že Sinosure přímo provádí vládní politiku, která mimo jiné zvýhodňuje vyvážející výrobce. Tzv. *plán 840* je podrobně uveden v oznámení Státní rady ze dne 27. května 2009 ([1]). Název odkazuje na 84 miliard USD poskytnutých na vývozní pojištění a je jedním ze šesti opatření zavedených v roce 2009 Státní radou v zájmu stabilizace vývozní poptávky v návaznosti na světovou krizi a z něho vyplývající zvýšenou poptávku po pojištění vývozních úvěrů. Těchto šest opatření zahrnuje především lepší pokrytí pojištění vývozních úvěrů, poskytování pojištění krátkodobých vývozních úvěrů ve výši 84 miliard USD v roce 2009 a snížení sazby pojistného. Jakožto jediná politická instituce zaručující pojištění vývozních úvěrů je Sinosure uvedena jako vykonavatel plánu. Pokud jde o snížení pojistné sazby, byla Sinosure vyzvána, aby zajistila snížení průměrné sazby pojištění krátkodobých vývozních úvěrů o 30 %, a to na základě celkové průměrné sazby v roce 2008.

(233) Tzv. plán 421 byl zahrnut do Oznámení o otázkách k provádění zvláštních opatření pro financování pojištění vývozu velkých kompletních sad zařízení, které společně vydalo ministerstvo obchodu a ministerstvo financí dne 22. června 2009. Je rovněž významným politickým opatřením na podporu čínské politiky „going out“ v reakci na světovou finanční krizi v roce 2009, přičemž v jeho rámci bylo poskytnuto 42,1 miliard USD na financování pojištění na podporu vývozu velkých kompletních sad zařízení. Financování řídila a poskytovala společnost Sinosure a některé jiné finanční instituce. Podniky, jimiž se tento dokument zabývá, mohly využívat preferenční finanční opatření, včetně pojištění vývozních úvěrů. Vzhledem k nedostatečné spolupráci čínské vlády nemohla Komise požadovat dodatečné informace o uplatnění tohoto oznámení. Není-li k dispozici důkaz o opaku, Komise má důvod se domnívat, že uvedený dokument se rovněž vztahuje na fotovoltaická zařízení a fotovoltaické výrobní odvětví.

(234) Další dokumenty, které dokládají státní podporu na poskytování pojištění krátkodobých vývozních úvěrů, zahrnují dva dokumenty týkající se zvýšení finanční podpory strategickým nově vznikajícím odvětvím. Oznámení Státní rady týkající se rozvoje a zvýšené podpory nově vznikajícím odvětvím zahrnutým ve strategickém rozhodnutí, Guo Fa [2010] č. 32, ze dne 18. října 2010, odst. 7 písm. c) vybízí finanční instituce, aby zvýšily finanční podporu. Prováděcí pokyny pro rozvoj strategických nově vznikajících odvětví, které společně vydaly všechna příslušná ministerstva (tj. národní komise pro rozvoj

([1]) http://www.gov.cn/ldhd/2009-05/27/content_1326023.htm

▼B

a reformy, ministerstvo obchodu, ministerstvo vědy, ministerstvo průmyslu a informačních technologií, ministerstvo životního prostředí, ministerstvo financí, státní daňová správa, všeobecná celní správa, všeobecná správa kontroly kvality, kontrolní úřad pro duševní vlastnictví) Guo Fa [2011] č. 310, ze dne 21. října 2011, rovněž výslovně odkazují v bodě (Xxvii) na aktivní podporu mimo jiné prostřednictvím pojištění vývozních úvěrů strategickým nově vznikajícím odvětvím. Tato strategická nově vznikající odvětví se zaměřují na výrobky, technologie a služby pro rozvoj mezinárodního trhu, leteckého a kosmického průmyslu, výroby zařízení špičkových technologií nebo pro povzbuzení domácích patentovaných technologií a standardních strategických výrobků na vývoz z nově vznikajících odvětví. Jelikož neexistuje důkaz o opaku, lze se domnívat, že také dotčený výrobek a vývozci zařazení do vzorku patří do skupiny „strategických nově vznikajících průmyslových odvětví“ a vztahují se na ně příslušné výhody.

(235) Na základě výše uvedených skutečností dochází Komise k závěru, že Sinosure je veřejnoprávním subjektem, neboť je zmocněná k provádění vládní politiky, je vládou účinně kontrolována a vykonává vládní funkce.

d) ***Právní základ***

(236) Právní základ tohoto programu tvoří: Oznámení o provádění strategie podpory obchodu prostřednictvím vědy a technologie s využitím pojištění vývozních úvěrů (Shang Ji Fa [2004] č. 368) společně vydané ministerstvem obchodu a Sinosure; Vývozní seznam čínských výrobků nových a špičkových technologií pro rok 2006; tzv. plán 840 uvedený v oznámení Státní rady ze dne 27. května 2009; tzv. plán 421, který je součástí Oznámení o otázkách k provádění zvláštních opatření pro financování pojištění vývozu velkých kompletních sad zařízení, které společně vydalo ministerstvo obchodu a ministerstvo financí dne 22. června 2009; Oznámení Státní rady o urychlení rozvoje nově vznikajících odvětví strategického významu, Guo Fa [2010] č. 32 ze dne 18.října 2010) a jeho prováděcí pokyny (Guo Fa [2011] č. 310 ze dne 21. října 2011).

d) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(237) Vzhledem k tomu, že Sinosure je veřejnoprávním subjektem, který je pověřen vládní mocí nebo vykonává vládní předpisy a plány, představuje poskytování pojištění vývozních úvěrů

▼B

výrobcům dotčeného výrobku finanční příspěvek ve formě potenciálního přímého převodu finančních prostředků od vlády ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení.

(238) Pokud jde o snížení části pojistného placeného vyvážejícími výrobci prostřednictvím místních orgánů, rovněž se jedná o přímý převod finančních prostředků ve formě grantu podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení.

(239) Jedná se o výhodu ve smyslu čl. 3 odst. 2 a čl. 6 písm. c) základního nařízení, neboť Sinosure poskytuje pojištění vývozních úvěrů za výhodnějších podmínek, než jaké jsou na trhu obvykle nabízeny, nebo že poskytuje pojištění, které by jinak na trhu vůbec neexistovalo. Další výhodou ve smyslu čl. 3 odst. 2 poskytnutou vyvážejícímu výrobci je peněžní snížení části pojistného, jež Sinosure zaplatily některé místní orgány příslušné pro oblasti, v nichž mají sídlo někteří vyvážející výrobci.

(240) Oznámení z roku 2004 uvádí seznam všech výhod poskytovaných Sinosure a/nebo místními orgány podnikům, které zahrnuje adresář pro rok 2006 a které jsou ve shodě s vládními politikami. Šetření ukázalo, že pojistné smlouvy uzavřené mezi Sinosure a vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, stejně jako snížení části pojistného poskytnutého místními orgány tyto dávky plně odrážejí. „Green Express“ znamená zjednodušení a zrychlení postupu při poskytování plnění a vyřizování nároku s rychlým určením škody a návaznou urychlenou platbou ve prospěch klienta.

(241) Šetření rovněž prokázalo, že opatření, která byla přijata v návaznosti na finanční krizi v roce 2009 a která jsou podrobně popsána v plánu 840 a plánu 421 a později v opatřeních z roku 2011 ve prospěch strategických nově vznikajících odvětví, poskytla vyvážejícím výrobcům značné výhody. Tato opatření zvýšila dostupnost pojištění a dále snížila pojistné účtované Sinosure, a to navzdory obtížné hospodářské situaci a výrazně zvýšenému riziku pro Sinosure při poskytování pojištění, a plně se odrážejí v pojistném krytí, které Sinosure poskytla vyvážejícím výrobcům. Šetření zejména ukázalo, že podmínky a pojistné účtované v příslušných letech zahrnujících období šetření se nijak zásadně nezměnily nebo se zlepšily, a to navzdory zvýšení pohledávek na úroky z prodlení vyplácených společností Sinosure a značně se zhoršující situaci ve fotovoltaickém odvětví.

(242) S ohledem na existenci případné výhody Komise nejdříve přezkoumala, do jaké míry pojistné společnosti Sinosure zahrnuje náklady na pojištění krátkodobých vývozních úvěrů. Sinosure uvedla argument na základě bodu j) Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, podle něhož je „zakázanou“ vývozní subvencí ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) uvedené dohody poskytování pojištění vývozních úvěrů pro programy využívající pojistné sazby, která je nepřiměřená pokrytí dlouhodobých provozních nákladů a ztrátám v rámci příslušných programů. V odpovědi na dotazník Sinosure pouze odkázala na zisky a ztráty za posledních pět let a uvedla, že vzhledem k celkovému zisku, jehož bylo v daném období

▼B

dosaženo, není podle Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních poskytování pojištění krátkodobých vývozních úvěrů vyvážejícím výrobcům subvencí. Jak je vysvětleno výše (viz 221. a 222. bod odůvodnění), Komise požádala Sinosure, aby poskytla konkrétní informace a důkazy týkající se dlouhodobé ziskovosti z pojišťování vývozních úvěrů, včetně příjmu z pojistného a provozních nákladů a ztrát v rámci příslušného programu v souladu s Dohodou WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Sinosure však dokumenty a důkazy požadované v průběhu inspekce na místě nepředložila a trvala na údajích o celkové ziskovosti, které obsahují její auditované výroční zprávy.

(243) Komise konstatuje, že i kdyby se spolehla pouze na výroční zprávy společnosti Sinosure, aniž by mohla ověřit údaje a prvky v nich obsažené, nebylo by možné dospět k závěru, že uvedená společnost dosáhla dlouhodobých zisků z pojištění vývozních úvěrů, které odpovídá „programu“ uvedenému v bodě j). Kromě pojištění vývozních úvěrů se společnost Sinosure zabývá řadou dalších činností, přičemž číselné údaje a informace uvedené ve výroční zprávě jsou souhrnné údaje pro všechny tyto činnosti a žádný přesný rozpis pro jednotlivé činnosti neexistuje. Z některých výročních zpráv (nikoli však nejaktuálnějších) vyplývá, že pojištění krátkodobých vývozních úvěrů je pro Sinosure evidentně hlavní činností, avšak žádné přesné údaje k dispozici nejsou. Jelikož Sinosure odmítla poskytnout požadované informace a důkazy pouze ohledně této činnosti, která je důležitou součástí analýzy „programu“ podle bodu j) přílohy 1 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, jsou zjištění Komise založena na dostupných důkazech zaznamenaných ve spisu.

(244) Komise na začátek poznamenává, že podle článku 11 stanov společnosti Sinosure jsou zisky této společnosti nulové. Jinými slovy, cílem Sinosure ze zákona není maximalizovat zisk, ale musí usilovat o nulový zisk ve prospěch svého hlavního poslání, kterým je výlučné pojištění vývozních úvěrů v ČLR. Jak bylo vysvětleno výše, ze záznamů vyplývá, že právní a politické podmínky, v nichž společnost Sinosure působí, vyžadují, aby tato společnost plnila vládní politiky a plány v rámci naplnění svého veřejného poslání. Mezi vybranými odvětvími a podniky se zvláštní státní podporou mají vyvážející výrobci zajištěn plný přístup k pojištění vývozního úvěru, jež je poskytováno společností Sinosure za preferenční sazby, a to i v období po celosvětové krizi v roce 2009 a za stavu, v němž odvětví fotovoltaiky procházelo dosud nebývalou krizí, včetně období šetření.

▼B

Sinosure tudíž poskytuje neomezené pojistné krytí pro odvětví fotovoltaiky a nepřiměřeně nízké pojistné, jež nabízí, neodráží skutečná rizika v oblasti pojištění vývozu v rámci tohoto odvětví. Na základě všech těchto zaznamenaných skutečností by bylo možné již v tomto okamžiku dospět k závěru, že nelze vyloučit, že sazby pojistného účtované společností Sinosure jsou pravděpodobně nepřiměřené k pokrytí jejího dlouhodobého fungování, což se jeví jako velice pravděpodobné.

(245) Z důvodu nedostatku spolupráce ze strany společnosti Sinosure zvážila Komise i další prvky, kterými dále podkládá své rozhodnutí. Důkazy, jež jsou veřejně přístupné, již jednoznačně prokazují, že společnost Sinosure funguje v dlouhodobé provozní ztrátě ([1]). Komise také analyzovala relevantní údaje ve výsledovce výroční zprávy společnosti Sinosure za roky 2006 až 2011 předložené touto společností k prokázání ziskovosti údajů uvedených v její odpovědi na dotazník. Tato čísla ukazují, že společnost Sinosure zahrnula významné dlouhodobé provozní ztráty ze svých kombinovaných činnosti v oblasti pojišťovnictví, které vylučují příjmy z investic a ostatní výnosy. Konkrétně v každém jednotlivém roce 2006 až 2011 (s jedinou výjimkou v roce 2010) se vyplacené nároky již (téměř) rovnají čistému pojistnému získanému Sinosure nebo jej (zdaleka) překračují. Pokud se od čistého pojistného rovněž odečtou provozní náklady a náklady na provizi, výsledkem je ještě znatelnější ztráta. Tyto údaje ukazují, že navzdory mírnému zisku v roce 2010 je provozní ztráta z pojistných operací za celkové období značná. Z výročních zpráv vyplývá, že k celkovému zisku Sinosure přispívají významným způsobem výnosy z investic a další výnosy, které nejsou pro posouzení životaschopnosti pojištění vývozních úvěrů daného programu relevantní. Jelikož pojištění krátkodobých vývozních úvěrů představuje hlavní náplň činnosti společnosti Sinosure a jelikož neexistuje důkaz o opaku, vyvozuje se závěr, že program pojištění vývozních úvěrů znamenal pro Sinosure značné dlouhodobé ztráty.

Vzhledem k tomu, že program pojištění vývozních úvěrů přináší společnosti Sinosure ztráty, stanoví se existence výhody na základě porovnání pojistného, které platí vyvážející výrobci, s pojistným, které je k dispozici na trhu. Sinosure je jediným úředním pojistitelem vývozních úvěrů, a tudíž zcela kontroluje domácí trh. Jelikož v ČLR není pro tyto nástroje k dispozici žádná komerční referenční úroveň a vzhledem k tomu, že finanční trh v ČLR je narušený vládními zásahy, je vhodné

([1]) http://www.stewartlaw.com/Article/ViewArticle/608, Stewart and Stewart, *How trade rules can help level the export financing playing field: New developments and a path forward for 2013*: „Sinosure, čínská oficiální pojišťovna vývozních úvěrů, je provozována se značnou kumulativní ztrátou pro vládu, přičemž uvádí, že její podpora je rovněž vysoce subvencována“ a „přehled výročních zpráv Sinosure v letech 2002 až 2011 ukazuje kumulativní provozní ztrátu ve výši 3,3 miliardy RMB“.

▼B

použít vnější referenční úroveň mimo ČLR, tj. pojistné účtované za normální situace na trhu. Jak je popsáno níže v oddílu o výpočtu výše subvence, pojistné je poskytováno za sazby nižší než tržní a je jím udílena podpora.

(246) Výše uvedené subvence jsou podmíněny vývozní výkonností ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. a) základního nařízení, neboť je nelze získat bez vývozu. Kromě toho jsou také specifické podle čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, protože přístup je omezen na určité podniky. Solární články a moduly jsou výslovně uvedeny na seznamu čínských výrobků nejnovějších a špičkových technologií pro rok 2006, což je podmínka pro nárok na preferenční zacházení stanovené v oznámení z roku 2004. Kromě toho jedním z hlavních cílů společnosti Sinosure je provádění národních politik a plánů, včetně 12. pětiletého plánu pro fotovoltaické výrobní odvětví. Plány 840 a 421 rovněž zvýhodňují fotovoltaické výrobní odvětví jako jedno z mála vybraných (viz 232. a 233. bod odůvodnění). Fotovoltaické výrobní odvětví je rovněž jedním z podporovaných odvětví na základě rozhodnutí č. 40 a dalších plánovacích dokumentů a právních předpisů (viz 207. a 208. bod odůvodnění). Toto výrobní odvětví navíc spadá do kategorie „strategická a nově vznikající výrobní odvětví“, které jsou zvýhodňována v souladu s vládními politikami (viz 102. bod odůvodnění). Většina vyvážejících výrobců má také formální status podniku využívajícího nejnovější a špičkové technologie, který jim na základě příznivých vládních politik uděluje řadu výhod.

(247) Je proto zřejmé, že výhody poskytované společností Sinosure nebo místními orgány v podobě úhrady části pojistného nejsou k dispozici pro všechna průmyslová odvětví a podniky, avšak jsou omezeny pouze na odvětví a podniky, které konkrétně plní příslušné vládní politiky podpory a jejich související podkladové dokumenty. Komise dospěla k závěru, že výhody poskytované společností Sinosure a/nebo místními orgány výrobcům dotčeného výrobku jsou specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení. Dále, protože neexistovaly žádné důkazy, z nichž by vyplývalo, že subvence vychází z objektivních kritérií či podmínek podle čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení, je subvence specifická rovněž v tomto ohledu.

f) ***Závěr***

(248) Šetření ukázalo, že šest skupin vyvážejících výrobců zařazených do vzorku využívalo v období šetření pojištění vývozních úvěrů poskytované společností Sinosure.

(249) Poskytování pojištění vývozních úvěrů společností Sinosure ve prospěch fotovoltaického průmyslu musí být považováno za subvenci, a to v rozsahu, v němž se pojistné pohybuje pod tržními sazbami.

▼B

(250) Vzhledem k existenci finančního příspěvku, výhodě vzniklé vyvážejícím výrobcům a specifičnosti by tato subvence měla být pokládána za napadnutelnou.

g) ***Výpočet výše subvence***

(251) Výše napadnutelné subvence je vypočtena na základě výhody, kterou získali její příjemci a která byla zjištěna za období šetření. Výpočet výhody se podobá okolnostem při poskytnutí záruk u půjčky. V souladu s čl. 6 písm. c) základního nařízení je výhoda, kterou získal příjemce, rozdílem mezi částkou, kterou platí daná společnost za krátkodobé pojištění poskytované společností Sinosure a částkou pojistného, již by společnost zaplatila za srovnatelné pojištění vývozu na trhu.

(252) Vzhledem k tomu, že krátkodobé pojištění vývozních úvěrů poskytované Sinosure je výsledkem cílů vládní politiky a Sinosure je na domácím trhu v monopolním postavení, neboť funguje jako jediná státní organizace pro poskytování vývozních úvěrů, byla za použití níže uvedené metodiky sestrojena příslušná tržní referenční hodnota. Vzhledem k nedostatečné spolupráci čínské vlády a společnosti Sinosure využila dále Komise ke zjištění vhodného tržního pojistného pro pojištění poskytované výrobcům fotovoltaiky rovněž dostupné skutečnosti.

(253) Komise se domnívá, že nejvhodnější referenční hodnotou, pro kterou jsou již údaje snadno k dispozici, jsou výše pojistných sazeb uplatňované ze strany Export-Import Bank („Ex-Im Bank“) USA. Podle veřejně dostupných informací ([1]) je EX-IM Bank oficiálním poskytovatelem úvěrů na vývoz federální vlády USA a je soběstačná. Činnosti EX-IM Bank zahrnují pojištění vývozních úvěrů a další činnosti, jako jsou záruky na provozní kapitál a záruky na půjčky (financování kupujícího). Jejím úkolem je vytvořit a podporovat v USA pracovní místa podporou vývozu USA určeného mezinárodním odběratelům. EX-IM Bank působí jako vládní subjekt v rámci Kongresu USA. Proto existuje řada shod se společností Sinosure a tato banka se považuje za odpovídající referenční instituci.

(254) Referenční pojistné bylo vypočítáno podle skutečných poplatků účtovaných při vývozu OECD pro pojištění celého obratu s 90 % krytím pojištěného objemu a s trváním v délce 120 dnů. Skutečné pojistné je průměr mediánu pěti různých kategorií zahraničních kupujících rozlišených podle míry solventnosti a rizika selhání. To představuje co nejbližší referenční základ pro výpočet pojistného, jež by výrobce dotčeného produktu musel hradit za tržních cen.

([1]) Zdroj: http://en.wikipedia.org/wiki/US-Exim_Bank

▼B

(255) Výše výhody byla vypočtena z informací od čínské vlády a vztahuje se na částky společnosti Sinosure, jež byly pokryty pojištěním úvěru, a z poplatků, jež v období šetření byly za takové pojištění hrazeny. Informace poskytnuté spolupracujícími podniky o společnosti Sinosure nebyly použity, jelikož bylo zřejmé, že čínská vláda podala ucelenější přehled (například ne všechny společnosti vykázaly své pojistky uzavřené se společností Sinosure ve svých odpovědích na dotazník či toto sdělily v průběhu kontroly na místě).

(256) Pokud jde o úhradu části pojistného pojištění místními orgány, vypočítávají se výhody coby objem slev a grantů udělených společnostem zařazeným do vzorku v průběhu období šetření.

(257) Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

Vývozní záruky a pojištění

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,58 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,95 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,71 %
JingAo Group a společnosti ve spojení	0,50 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,39 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,63 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %

3.4.1.5. Výhody poskytované zprostředkováním přístupu k offshore holdingovým společnostem a splátky úvěru vládou

(258) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

▼B

3.4.2. *Grantové programy*

3.4.2.1. Rozvojový fond pro výzkum v oblasti výrobků na vývoz

(259) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

3.4.2.2. Subvence na rozvoj „známých značek“ a programu „China World Top Brands“

(260) Komise zjistila, že někteří vyvážející výrobci zařazení do vzorku využily v období šetření výhod těchto programů. Avšak vzhledem k tomu, že výše získaných výhod není nijak vysoká a že dopad na rozpětí subvence je zanedbatelný, nepovažovala Komise za nutné napadnutelnost těchto režimů analyzovat.

3.4.2.3. Fondy pro expanzi průmyslu v provincii Guandong

(261) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

3.4.2.4. Demonstrační program „Golden Sun“

a) ***Úvod***

(262) V podnětu se tvrdilo, že výrobci dotčeného výrobku obdrželi subvence v rámci *demonstračního programu Golden Sun* („Golden Sun“), který zavedla čínská vláda v červenci 2009. Podnět obsahoval důkazy *prima facie*, že čtyři z vývozců zařazených do vzorku obdrželi v rámci tohoto programu přímé subvence na dotčený výrobek. Rovněž bylo uvedeno, že jeden z vývozců zařazených do vzorku byl vybrán jako dodavatel dotčeného výrobku s ohledem na 70 % celkové kapacity instalované provozovateli projektu (tj. společnostmi vyrábějícími a prodávajícími elektřinu vyrobenou fotovoltaickými systémy) v roce 2011. Podnět rovněž obsahoval informace, z nichž vyplývá, že přístup k programu Golden Sun nebyl provozovatelům projektu udělován transparentně a na základě soutěže.

b) ***Nedostatečná spolupráce a využití dostupných údajů***

(263) Komise žádala čínskou vládu o informace týkající se programu Golden Sun v dotazníku, v písemném upozornění na nedostatky a během inspekce na místě, avšak, jak je podrobněji uvedeno v 104. a 105. bodě odůvodnění, tyto informace poskytnuty nebyly.

(264) Pokud jde o informace požadované v dotazníku a v písemném upozornění na nedostatky, čínská vláda trvala na tom, že uvedený program podpory není určen výrobcům dotčeného výrobku. Čínská vláda tak řadu otázek týkajících se daného programu a výhod pro výrobce dotčeného výrobku nezodpověděla a ve svých odpovědích pouze uvedla „nepoužije se“. Čínská vláda

▼B

neposkytla ani všechny příslušné právní předpisy, nařízení, administrativní pokyny a další právní akty požadované v dotazníku, a předložila pouze dokument představující hlavní právní základ programu.

(265) Na začátku ověřování programu Golden Sun požádala Komise čínskou vládu, aby k výchozímu právnímu základu předložila všechny příslušné přílohy a aby uvedla, zda má v úmyslu poskytnout další úřední dokumenty týkající se daného programu. Čínská vláda předložila požadované přílohy a odpověděla, že nemá v úmyslu předložit žádné další dokumenty. Komise poté ukázala čínské vládě dokument o rozpočtu vydaný ministerstvem financí a předložený spolupracujícími vývozci (dokument ministerstva financí č. 965 [2010] ze dne 2. prosince 2010), v němž byly uvedeny konkrétní financované projekty a příslušné částky poskytnuté v rámci daného programu. Z dodatků k tomuto dokumentu vyplývá, že jeden z vývozců zařazených do vzorku obdržel významné příspěvky na své projekty v rámci programu Golden Sun a rovněž jako dodavatel způsobilého zařízení v rámci několika projektů financovaných programem Golden Sun. Zástupci ministerstva financí, kteří byli přítomni u ověřování, uvedený dokument znali a Komise je požádala, aby předložili všechny podobné rozpočtové dokumenty vydané ministerstvem financí a týkající se období provádění programu Golden Sun. Ačkoli zástupci ministerstva financí s předložením těchto dokumentů v zásadě souhlasili, žádný z nich Komisi nepředložili.

(266) Komise rovněž ukázala ministerstvu obchodu rozpočtové dokumenty týkající se programu Golden Sun, které vydal místní finanční odbor provincie a obce a předložil jeden ze spolupracujících vývozců, a požádala čínskou vládu, aby poskytla příslušné podobné dokumenty (tj. vydané provinciemi nebo obcemi) o daném programu. Čínská vláda odpověděla, že tyto dokumenty nemá k dispozici, neboť se týkají provincií a/nebo obcí, a tudíž je nemůže předložit.

(267) V dopise ze dne 3. června 2013 čínská vláda zopakovala, že program Golden Sun není určen pro výrobce dotčeného výrobku a objasnila, že pokud tito výrobci program využili, pak vystupovali jako provozovatelé projektu, a nikoli jako výrobci solárních panelů, neboť pouze provozovatelé projektů mohou získat subvence v rámci daného programu. V dopise se rovněž tvrdí, že Komise požádala pouze o tři jmenovitě uvedené dokumenty, které čínská vláda předložila. Toto tvrzení je nesprávné, neboť během ověřování požádala Komise o konkrétní rozpočtové dokumenty vydané ministerstvem financí (rovněž výslovně uvedené v dopise Komise ze dne 23. května

▼B

2013) a místními orgány příslušnými pro oblast, kde mají sídlo vyvážející výrobci (odkazující na konkrétních dokumenty předložené vyvážejícími výrobci), které však čínská vláda neposkytla.

(268) Komise rovněž požadovala zvláštní informace o výplatách prostředků v rámci programu Golden Sun, kterou obdržel jeden spolupracující vývozce, neboť po dodání dotčeného výrobku přímo obdržel příslušné prostředky od vlády. V průběhu inspekce na místě nebyla čínská vláda schopna tuto situaci vysvětlit ani poskytnout jakékoli podrobnosti a pouze kontaktovala právního poradce společnosti, který měl uvést, že daná situace již byla s úředníky Komise během inspekce na místě vysvětlena, což není zcela pravda. Další podrobnosti o situaci jsou popsány v 276. až 278. bodě odůvodnění níže. Jak je blíže popsáno v 275. až 278. bodě odůvodnění níže, šetřením bylo zjištěno, že spolupracující výrobci zařazení do vzorku opravdu přímo či nepřímo využívali granty v rámci programu Golden Sun i pro dodávky dotčeného výrobku. Tvrzení čínské vlády, že tento program nezvýhodňuje výrobu dotčeného výrobku, je tedy v jasném rozporu s důkazy a skutečnostmi ověřenými během šetření.

(269) Vzhledem k nedostatečné spolupráci čínské vlády nemohla Komise ověřit některá zásadní hlediska programu Golden Sun a skutečné výhody poskytované výrobcům dotčeného výrobku. Čínská vláda navíc nepředložila všechny příslušné dokumenty, o které byla žádána, zejména pak rozpočtové dokumenty týkající se programu Golden Sun vydané ministerstvem financí pro období provádění daného programu. Některá zjištění tedy vycházejí z nejlepších dostupných údajů v souladu s článkem 28 základního nařízení.

c) ***Právní základ***

(270) Výchozím právním základem je Oznámení o provádění demonstračního programu Golden Sun ze dne 16. července 2009 a připojená prozatímní opatření pro řízení fondu finanční podpory pro demonstrační program Golden Sun, spis CaiJian č. 397 [2009] vydané ministerstvem financí, ministerstvem vědy a národní radou pro energetiku; Oběžník o úspěšném provádění činností demonstračního programu Golden Sun, spis č. 718 [2009]; Oběžník o úspěšném provedení demonstračního programu Golden Sun 2010, spis č. 622 [2010]; Oběžník ministerstva financí s pokyny týkajícími se indexů finanční pomoci, pokud jde o stavební náklady v rámci demonstračních programů Golden Sun 2010, spis č. 965 [2010] ze dne 2. prosince 2010, vydané ministerstvem financí; Oběžník finančního odboru provincie Hebei o rozdělení rozpočtového cíle s ohledem na

▼B

fiskální subvence vyčleněné pro programy Golden Sun 2011, spis JCJ č. 336 ze dne 1. září 2011; Oběžník finančním odborem Hengshui o rozdělení rozpočtového cíle s ohledem na fiskální subvence vyčleněné pro programy Golden Sun 2011, spis HCJ č. 135 ze dne 8. listopadu 2011.

d) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(271) Program Golden Sun byl zřízen v roce 2009 na podporu technologického pokroku a zvýšil rozvoj odvětví solárního fotovoltaického systému. Na ústřední úrovni za program zodpovídá ministerstvo financí, ministerstvo vědy a národní rada pro energetiku. Oznámení o provádění programu Golden Sun uvádí řadu kritérií způsobilosti pro financování v rámci tohoto programu, včetně: a) podniky musí být zahrnuty do místního prováděcího plánu demonstračního projektu Golden Sun; b) musí mít instalovaný výkon alespoň 300 kWh; c) délka období výstavby nesmí překročit jeden rok a provoz musí trvat nejméně dvacet let; d) vlastníci projektů v oblasti fotovoltaiky musí mít celková aktiva ve výši nejméně 100 milionů RMB a kapitál ve výši alespoň 30 % investičních nákladů; e) výrobci integrovaného systému a klíčových zařízení, jež se využívají v projektech pro výrobu fotovoltaiky, by měli být vybíráni v rámci nabídkových řízení. Způsobilé projekty mohou obdržet až 50 % celkových investičních nákladů od vlády, a tento strop se zvyšuje na 70 % pro vlastníky projektu se sídlem v odlehlých oblastech bez elektrifikace.

(272) Co se týče postupu, podniky, které chtějí získat finanční prostředky v rámci tohoto programu, musí předložit příslušnému vládnímu orgánu žádost a podkladové dokumenty. Odbory pro finance, technologii a energetiku odpovídají na úrovni provincie za organizaci programu a předkládají společnou souhrnnou zprávu ministerstvu financí, ministerstvu pro vědu a národní energetické radě. Těm přísluší dohled nad projekty v provinciích, pokud jde o provádění dohledu nad technickými programy, podmínkami výstavby, financováním a všemi dalšími aspekty. Po konečném schválení vládou přiděluje ministerstvo financí prostředky přímo vlastníkovi projektu a uchovává příslušnou schvalovací dokumentaci a doklady o vyplacení prostředků.

(273) Ve skutečnost předkládají provozovatelé projektů žádosti o financování vládě po uzavření smlouvy s dodavatelem způsobilého fotovoltaického zařízení (tj. zejména dotčeného výrobku). Podle příslušných právních předpisů jsou tito dodavatelé fotovoltaického zařízení vybíráni na základě nabídkového řízení. Čínská vláda však nevysvětlila, jakým způsobem při výběru provozovatelů projektu pro demonstrační projekt Golden Sun podle plánu jeho provádění uplatňuje své rozhodovací pravomoci a jakým způsobem tito provozovatelé projektu následně vybírají dodavatele způsobilého fotovoltaického zařízení. Čínská vláda a zúčastněné strany neprokázaly, že v případě výběrového řízení se jedná o otevřený, transparentní a nediskriminační postup, neboť nepředložily příslušnou dokumentaci. Neexistují žádné indicie o tom, že by bylo kdy pořízeno případné fotovoltaické zařízení

▼B

ze zahraničí. Valná většina způsobilého fotovoltaického zařízení byla poskytnuta jediným spolupracujícím výrobce zařazeným do vzorku. Na základě dostupných skutečností proto orgány docházejí k závěru, že program Golden Sun je používán k tomu, aby vytvářel uměle poptávku po výrobcích vybraných čínských výrobců dotčeného výrobku. Bude-li na základě rozhodnutí vlády projekt způsobilý, měla by mu přidělit finanční prostředky.

(274) Program Golden Sun nabízí subvence ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení v podobě převodu finančních prostředků od čínské vlády výrobcům dotčeného výrobku v podobě grantů.

(275) Šetřením bylo konkrétně zjištěno, že několik spolupracujících výrobců zařazených do vzorku získalo přímo granty v rámci programu Golden Sun, a to na instalaci výrobních solárních zařízení ve svých prostorách. Tyto granty vyplácené spolupracujícím výrobcům jsou proto přímo spojené s dotčeným výrobkem a vyrovnávají jim část nákladů, které by jinak nesli.

(276) Při šetření bylo rovněž dále zjištěno, že spolupracující výrobci zařazení do vzorku využívají financování podle tohoto programu k dodávce dotčeného výrobku provozovatelům projektů, kteří nejsou ve spojení. Zejména bylo v průběhu šetření na místě zjištěno, že jeden spolupracující vývozce zařazený do vzorku získal přímo od čínské vlády značnou jednorázovou paušálních platbu pro všech 40 projektů zřízených v rámci programu Golden Sun, pro které dodal dotčený výrobek. Spolupracující vyvážející výrobce zařazený do vzorku však takové množství ve svém dotazníku v odpovědích nevykázal. Podle oběžníku ministerstva financí z roku 2010 vyplývalo, že tento spolupracující vývozce byl vybrán, aby dodával dotčený výrobek několika provozovatelům projektů, kteří nejsou ve spojení, a to ze soukromého i veřejného sektoru. Komise se snažila získat informace od čínské vlády s ohledem na tuto přímou platbu pro spolupracujícího vývozce zařazeného do vzorku, neboť článek 13 prozatímních opatření oznámení o programu Golden Sun z roku 2009 výslovně vyžaduje, aby byly granty vypláceny přímo provozovateli projektu (tj. nikoli dodavateli fotovoltaického zařízení), přičemž čínská vláda výslovně tuto skutečnost v průběhu ověřování potvrdila. Jak je vysvětleno výše, čínská vláda neposkytla žádné vysvětlení během inspekce na místě, kterým by zdůvodnila přímé financování, které obdržel vývozce zařazený do vzorku. V dopise ze dne 3. června 2013 se čínská vláda vyjadřuje pouze k jednomu projektu ze 40 a stroze uvádí, že mezi provozovatelem projektu a vyvážejícím výrobcem

▼B

zařazeným do vzorku existovalo finanční ujednání, neboť provozovatel nedisponoval dostatečnými finančními prostředky, a tudíž bylo sjednáno, že subvence bude vyplacena přímo vyvážejícímu výrobci zařazenému do vzorku. Toto ničím nepodložené a velmi stručné vysvětlení, jež se týká pouze jednoho projektu, kterého se účastnil spolupracující vývozce zařazený do vzorku, a to ze čtyřiceti projektů uvedených v dokumentu ministerstva financí, je z hlediska Komise k vyjasnění situace zcela nedostačující.

(277) Spolupracující vývozce zařazený do vzorku se ve svém dopise ze dne 24. června 2013 snažil zdůvodnit, že tato přímá platba za 40 dotčených projektů nebyla uvedena, neboť představovala subvenci pro provozovatele projektu coby „uživatele“ a nikoli pro dodavatele. Tento vývozce potvrdil, že obdržel přímou paušální platbu týkající se dodávek pro 40 projektů uvedených v oběžníku ministerstva financí. Rovněž doplnil, že vláda může převést prostředky přímo dodavateli, aby bylo zajištěno, že tyto granty budou použity pouze pro povolené fotovoltaické systémy a usnadnila se kontrola. Tento vývozce se však ve své odpovědi zaměřil pouze na jeden projekt, k němuž byla shromážděna dokumentace při kontrole na místě, a nevyjádřil se k dalším 39 projektům, za něž obdržel financování v rámci programu Golden Sun. I když vývozce prokázal, že prostředky pro tento konkrétní projekt byly zaúčtovány coby příjem a nikoli jako záloha vládního grantu, nepředložil žádné jiné důkazy o skutečné realizaci tohoto či jiných projektů, včetně důkazů o realizaci dodávky dotčeného výrobku, za kterou byly získány finanční prostředky. Jeho vysvětlení rovněž neobjasnilo nesrovnalosti, pokud jde o přímé platby vlády podle příslušných prováděcích předpisů uvedených výše, jež stanovují, že finanční prostředky se obvykle převádí ze strany vlády provozovateli projektu a nikoli dodavateli zařízení.

(278) Komise má za to, že vysvětlení čínské vlády o finančním ujednání mezi spolupracujícím vývozcem zařazeným do vzorku a provozovatelem projektu je nepřesvědčivé, neboť je zvláštní, že dva soukromé subjekty se mohou samostatně rozhodnout, že uzavřou ujednání, jež obnáší kroky ze strany vlády (tj. přímou platbu od vlády dodavateli, odchylně od článku 13 oznámení z roku 2009, aniž by se toho vláda účastnila či o této skutečnosti věděla. Čínská vláda nepředložila v této věci přímých plateb dodavatelům žádné přesvědčivější důkazy či připomínky a svou odpověď omezila pouze na jeden anonymní projekt ze čtyřiceti projektů provedených spolupracujícími vývozci zařazenými do vzorku. Vysvětlení poskytnutá tímto vývozcem rovněž

▼B

nechávají bez povšimnutí vyjádření čínské vlády o tom, že provozovatel jistého projektu, který čínská vláda nijak nespecifikovala, se nacházel v obtížné finanční situaci. Navíc prohlášení vývozce týkající se možnosti přímé platby a jejich odůvodnění nelze potvrdit z jiných pramenů ani od čínské vlády.

(279) S ohledem na uvedené omezené a rozporuplné připomínky předložené čínskou vládou a spolupracujícím vývozcem zařazeným do vzorku se nabízí jediný společným bod a logický závěr, totiž ten, že přímá jednorázová paušální platba ze strany čínské vlády spolupracujícímu vývozci zařazenému do vzorku byla nutná, aby vývozce obdržel příslušnou částku, jinak by v souvislosti s obtížnou finanční situací provozovatele projektu hrozilo riziko nezaplacení. Skutečností zůstává, že spolupracující vývozce zařazený do vzorku nebyl schopen vysvětlit, jak jednorázovou paušální platbu od vlády využil, tj. zda bylo fotovoltaické zařízení nakonec provozovatelům projektu poskytnuto a případně jakou cenu za ně provozovatelé projektu zaplatili. Vzhledem k tomu, že k tomuto spisu nejsou k dispozici žádné další důkazy a ani Komise je nemůže jinak přiměřeně získat, je podle článku 28 základního nařízení učiněn závěr, že jednorázová paušální platba spolupracujícímu vývozci představuje přímý grant ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení.

(280) Komise dále dochází k závěru, že granty poskytnuté dodavatelům dotčeného výrobku, ať již v pozici provozovatelů projektu nebo v případě údajného dodávání fotovoltaického zařízení provozovatelům projektu, kteří nejsou ve spojení, představují výhodu ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení. V případě provozovatelů projektu umožňuje financování v rámci programu Golden Sun, aby výrobci dotčeného výrobku ušetřili náklady na instalaci zařízení na výrobu solární energie ve svých prostorách. V případě dodavatelů fotovoltaického zařízení provozovatelům projektu, kteří nejsou ve spojení, jsou finanční prostředky programu Golden Sun v rukou výrobců dotčeného výrobku, aniž by bylo nutné poskytnout zařízení a/nebo ochranu proti riziku neplacení provozovateli projektu, kteří nejsou ve spojení. V druhém případě obdrží výrobci dotčeného výrobku platbu, kterou by jinak od provozovatele projektu, jenž není ve spojení, nezískali.

(281) Tento subvenční program je rovněž specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť přístup k němu je podle právních předpisů, jimiž se řídí orgán poskytující subvenci, omezen na určité provozovatele projektu a odvětví zařazené do kategorie podporovaných, např. na provozovatele projektu činné v odvětví solární energetiky. Navíc, vzhledem k tomu, že ani výběr dodavatele fotovoltaického zařízení ani výběr provozovatelů projektu není založen na otevřeném, transparentním a nediskriminačním konkurenčním postupu a že dochází k přímým platbám ze strany čínské vlády dodavatelům fotovoltaického zařízení, je režim rovněž specifický, neboť poskytuje výhody pouze určitým dodavatelům fotovoltaického

▼B

zařízení. Tento program nesplňuje požadavky nespecifičnosti podle čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení, neboť podmínky způsobilosti a skutečná kritéria pro výběr, jež se vztahují na podniky, které mají být zahrnuty do místních plánů provádění projektů, a na finální projekty, jež mají být vybírány na základě rozdílných technických a finančních hledisek, nejsou objektivní a neuplatní se ve všech případech bez rozdílu.

e) ***Závěr***

(282) Program Golden Sun je specifickou subvencí ve formě grantu. Šetřením bylo zjištěno, že někteří spolupracující vývozci tuto subvenci využili.

f) ***Výpočet výše subvence***

(283) Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

Demonstrační program „Golden Sun“

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,24 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,09 %
JA Group	0,00 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,02 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,05 %

3.4.3. *Programy osvobození od přímých daní a jejich snížení*

3.4.3.1. Dva roky úplného a tři roky poloviční osvobození od daně pro podniky se zahraničními investicemi,

a) ***Úvod***

(284) V podnětu se tvrdí, že existuje zvláštní právní předpis z roku 1991 na podporu zahraničních investic v Číně, a to prostřednictvím *zákona o podnicích se zahraničními investicemi a dani z příjmu zahraničních podniků*. K výhodám podniků se zahraničními investicemi patří subvenční program označovaný jako „Dva roky úplné a tři roky poloviční“, který stanoví úplné osvobození od přímých daní pro první dva roky ziskovosti podniku

▼B

se zahraničními investicemi a poloviční osvobození od daně z příjmu pro následující tři roky.

(285) Program „Dva roky úplné a tři roky poloviční“ rovněž existuje v jiné podobě pro společnosti se statusem podniků využívajících nejnovější a špičkové technologie, které se nacházejí v určitých vymezených oblastech. Výhody v rámci této varianty rovněž mohou platit i po roce 2013. Šetření ukázalo, že jeden ze spolupracujících vývozců (Yingli Hainan) požíval od roku 2011 výhod v rámci tohoto programu, které spočívaly v plném osvobození od daně na roky 2011 a 2012 a 50 % snížení daně v následujících třech letech.

(286) Komise se snažila tento programu ověřit během inspekce na místě u čínské vlády. Čínská vláda však o této variantě programu „Dva roky úplné a tři roky poloviční“ neposkytla žádné informace. V dopise ze dne 3. června 2013 čínská vláda tvrdila, že tento program není v podnětu napaden a že pro podniky se zahraničními investicemi uvedenými v podnětu není náhradním programem varianty „Dva roky úplné a tři roky poloviční“, která se uplatňuje bez zeměpisného omezení. Komise bere tato vysvětlení čínské vlády na vědomí a chápe, že uvedený daňový program je v porovnání s programem „Dva roky úplné a tři roky poloviční“ pro podniky se zahraničními investicemi formálně samostatným programem. Jelikož však jeho výhody pokračují i po údajném vypršení platnosti uvedeného režimu pro podniky se zahraničními investicemi, jsou působení, povaha a účinky příslušných výhod stejné jako v případě programu pro podniky se zahraničními investicemi, jak bylo uvedeno jedním ze spolupracujících vývozců zařazených do vzorku, a Komise se proto domnívá, že tento program má úzkou spojitost s programem „Dva roky úplné a tři roky poloviční“ pro podniky se zahraničními investicemi, je jeho pokračováním, a měl by proto být vyrovnán. V tomto ohledu Komise poznamenává, že čl. 10 odst. 1 základního nařízení umožňuje šetření všech „údajných subvencí“ označených žadatelem a nečiní žádný odkaz na „údajný subvenční program“. Vzhledem k tomu, že v daném případě zahrnují oba programy stejnou subvenci, tj. ušlé daň z příjmu právnických osob, je Komise oprávněna je šetřit jako jedinou subvenci.

b) ***Právní základ***

(287) Právní základ tohoto programu představuje článek 8 daňového práva pro podniky se zahraničními investicemi a článek 72 prováděcích pravidel zákona o dani z příjmu Čínské lidové republiky ve vztahu k podnikům se zahraničními investicemi a zahraničním podnikům. Podle čínské vlády byl program ukončen

▼B

počínaje rokem 2008 na základě přijetí zákona o dani z příjmu podniků dne 16. března 2007 na 5. schůzi 10. zasedání Všečínského shromáždění lidových zástupců Čínské lidové republiky, konkrétně na základě článku 57 zákona o dani z příjmu podniků, s postupným ukončením výhod do konce roku 2012.

(288) Právním základem zvláštního programu „Dva roky úplné a tři roky poloviční“ je vyhláška č. 40 [2007] tj. oznámení Státní rady k realizaci přechodných preferenčních politik o dani z příjmu pro podniky působící v oblasti špičkových technologií zřízené ve zvláštní hospodářské zóně a Shanghai Pudong New District na základě čl. 57 odst. 3 zákona ČLR o dani z příjmů podniků, spolu se správními opatřeními pro označení podniků využívajících nejnovější a špičkové technologie.

c) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(289) Pouze výrobní podniky se zahraničními investicemi, jejichž provoz je plánován na dobu nejméně deseti let, jsou osvobozeny od daně z příjmu. Výjimka se uplatní od roku, ve kterém podnik začne realizovat zisky, na dobu prvních dvou let, a pak dojde ke snížení platných daňových sazeb o padesát procent po následující tři roky.

(290) Aby podniky mohly využít zvláštní variantu režimu podpory, musí mít status podniků využívajících nejnovější a špičkové technologie s příslušným správním osvědčením, tj. podniky v oblasti duševního vlastnictví, které rovněž splňují podmínky stanovené v článku 93 prováděcího předpisu zákona o dani z příjmu podniků.

(291) Společnost, která se chce daného programu účastnit, musí státní daňové správě předložit každoroční přiznání týkající se daně z příjmu právnických osob, dodatky a finanční výkazy. Tento postup se rovněž vztahuje na zvláštní variantu programu.

(292) Čínská vláda tvrdila, že tento program byl postupně ukončen poté, co v roce 2008 vstoupil v platnost zákon o dani z příjmu podniků a jeho výhody platily do konce roku 2012. Čínská vláda rovněž uvedla, že žádný náhradní program pro subjekty se zahraničními investicemi neexistuje a že daňové zacházení, pokud jde o subjekty se zahraničními investicemi, je nyní stejné jako v případě ostatních daňových poplatníků z řad právnických osob. Komise konstatuje, že tento daňový program poskytl během období šetření výhody několika výrobcům ve fotovoltaickém odvětví. Kromě toho nelze vyloučit, že výhody v rámci tohoto programu stále platí nebo že existuje nebo v budoucnosti vznikne podobný náhradní program. Jak bylo vysvětleno výše, šetření prokázalo, že existují i další varianty programu „Dva roky úplné a tři roky poloviční“, který nadále zvýhodňuje výrobce solárních panelů. Tento program je proto nadále shledán napadnutelným.

▼B

(293) Zvláštní variantu programu využil jeden spolupracující vývozce, Yingli Green Energy.

d) ***Závěr***

(294) Program tudíž představuje subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení v podobě prominutí příjmů vládou, čímž přijímající společnosti získávají výhodu.

(295) Tento subvenční program je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť přístup k němu je podle právních předpisů, jimiž se řídí orgán poskytující subvenci, omezen na určité podniky, které patří do kategorie podniků se zahraničními investicemi a které splňují zvláštní kritéria stanovená příslušnými právními předpisy.

(296) Tato subvence by proto měla být pokládána za napadnutelnou.

(297) Tato varianta programu by proto měla být pokládána za subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a odst. 2 základního nařízení v podobě prominutí příjmů vládou, kterým získávají společnosti z řad příjemců výhodu.

(298) Tento subvenční program je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť přístup k němu je podle právních předpisů, jimiž se řídí orgán poskytující subvenci, omezen na určité podniky a odvětví zařazené do kategorie podporovaných, jako např. fotovoltaické výrobní odvětví. Režim je rovněž specifický ve smyslu čl. 4 odst. 3, neboť je omezen na určité regiony.

(299) Tato varianta by proto měla být pokládána za napadnutelnou.

e) ***Výpočet výše subvence***

(300) Výše napadnutelné subvence se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která je zjištěna za období šetření. Za výhodu získanou vyvážejícími výrobci se považuje výše celkové daňové povinnosti vypočtené podle běžné daňové sazby, a to po odečtení zaplacené částky se sníženou preferenční daňovou sazbou. Částky vyrovnávacího opatření vycházejí z údajů daňového přiznání dané společnosti za rok 2011. Jelikož u žádného spolupracujícího vývozce zařazeného do vzorku nebylo k dispozici auditované daňové přiznání za daňový rok 2012, byly vzaty v úvahu údaje za celý zdanitelný rok 2011.

▼B

(301) V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla výše této subvence (čitatel) rozpočítána na obrat z prodeje výrobků, jehož spolupracující vyvážející výrobci za období šetření dosáhli, neboť daná subvence nebyla poskytnuta v závislosti na vývozní výkonnosti, ani podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

(302) Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

Dva roky úplné a tři roky poloviční osvobození

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,31 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,35 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %
JingAo Group a společnosti ve spojení	0,47 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,00 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	1,03 %

3.4.3.2. Snížení daně z příjmů pro proexportně zaměřené podniky se zahraničními investicemi

(303) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

3.4.3.3. Úleva na dani z příjmu pro subjekty se zahraničními investicemi na základě zeměpisné polohy

(304) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

3.4.3.4. Snížení daně pro podniky se zahraničními investicemi, které nakupují zařízení vyrobená v Číně

(305) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

▼B

3.4.3.5. Zápočet daně u výzkumných a vývojových činností podniků se zahraničními investicemi

a) ***Úvod***

(306) V podnětu se tvrdí, že za svou činnost v oblasti výzkumu a vývoje mají podniky se zahraničními investicemi nárok na preferenční daňové zacházení, a to prostřednictvím 150 % zápočtu daně z nákladů, pokud tyto byly zvýšeny o alespoň 10 % v porovnání s předchozím rokem.

(307) Čínská vláda tvrdila, že tento program byl ukončen přijetím zákona o dani z příjmu podniků v roce 2008 a že nenásledovalo žádné přechodné období. Několik spolupracujících vývozců zařazených do vzorku však uvedlo, že v rámci zákona o dani z příjmu podniků z roku 2008 využívali výhod podobného programu, což svědčí o tom, že preferenční program pro započítání nákladů v oblasti výzkumu a vývoje pro podniky se zahraničními investicemi byl v roce 2008 nahrazen zvláštním programem. Další informace o 150 % započítání daně čínská vláda v odpovědi na dotazník ani v odpovědi na upozornění neposkytla.

b) ***Právní základ***

(308) Tento režim je upraven čl. 30 odst. 1 Zákona o dani z příjmu podniků a článkem 95 *Prováděcích předpisů zákona o dani z příjmu podniků* ČLR a *Správními opatřeními pro určení podniků působících v oblasti špičkových a nových technologií* (Guo Ke Fa Huo [2008] č. 172) a článkem 93 *Prováděcích předpisů zákona o dani z příjmu podniků* spolu s oznámením státní daňové správy o otázkách týkajících se *daně z příjmů podniků působících v oblasti špičkových a nových technologií* (Guo Shui Han [2008] č. 985).

(309) Článek 95 stanoví, že další 50 % odečtení výdajů v oblasti výzkumu a vývoje uvedené v čl. 30 bodě 1 se vztahuje na výdaje na výrobky nových a špičkových technologií tak, že tyto podléhají odpisům, které ze 150 % vycházejí z nákladů na dlouhodobá aktiva.

c) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(310) Jak je uvedeno výše, čínská vláda neposkytla v odpovědi na dotazník a písemné upozornění na nedostatky žádné relevantní informace ohledně daného programu. Tento program byl již napaden v šetření týkajícím se *bezdřevého natíraného papíru* ([1]) a *oceli s organickým povlakem* ([2]). Příslušná právní ustanovení opravdu ukazují, že tento program poskytuje výhodu pouze společnostem, které mají úřední status společností využívajících nejnovější a špičkové technologie. Účelem výdajů těchto společností v oblasti výzkumu a vývoje musí být rovněž vývoj nových

([1]) 116. bod odůvodnění prováděcího nařízení Rady (EU) č. 452/2011 ze dne 6. května 2011 o uložení konečného antisubvenčního cla na dovoz bezdřevého natíraného papíru pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 128, 14.5.2011, s. 18).

([2]) 226. bod odůvodnění prováděcího nařízení Rady (EU) č. 215/2013 ze dne 11. března 2013 o uložení vyrovnávacího cla na dovoz určitých výrobků z oceli s organickým povlakem pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 73, 15.3.2013, s. 16).

▼B

technologií, nových produktů a nových dovedností. Způsobilé podniky mohou odečíst dalších 50 % svých výdajů na výzkum a vývoj oproti povinnosti vyplývající z daně z příjmu. Rovněž náklady z dlouhodobých aktiv opravňují způsobilé společnosti k 150 % odečtu skutečných nákladů těchto společností.

(311) Šetřením bylo zjištěno, že společnosti, které daný režim využívají, musí předkládat přiznání k dani z příjmu a příslušné přílohy. Skutečná výše výhody je zahrnuta jak v daňové přiznání, tak v příloze V. Pouze společnosti, které získaly formální osvědčení, jež jim přiznává status podniků působících v oblasti špičkových a nových technologií, mohou tento režim využít.

d) ***Závěr***

(312) Daný režim proto představuje subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení v podobě ušlých příjmů vlády, čímž přijímající společnosti získávají výhodu.

(313) Tato subvence je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož samotné právní předpisy omezují použití tohoto programu pouze na některé podniky formálně uznané jako podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií, a jejichž výdaje v oblasti výzkumu a vědy jsou určeny na nové technologie, nové produkty a nové dovednosti.

(314) Tato subvence by proto měla být pokládána za napadnutelnou.

e) ***Výpočet výše subvence***

(315) Výše napadnutelné subvence je vypočtena na základě výhody, kterou získali její příjemci a která byla zjištěna za období šetření. Za výhodu získanou vyvážejícími výrobci se považuje výše celkové daňové povinnosti k úhradě podle běžné daňové sazby, po odečtení částek zaplacených na základě dalšího 50 % odpočtu za skutečně vzniklé náklady v souvislosti s výzkumem a vývojem u schválených projektů. Částky vyrovnávacího opatření vycházejí z údajů daňového přiznání dané společnosti za rok 2011. Jelikož u žádného spolupracujícího vývozce zařazeného do vzorku nebylo k dispozici auditované daňové přiznání za daňový rok 2012, byly vzaty v úvahu údaje za celý zdanitelný rok 2011.

▼B

(316) V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla výše této subvence (čitatel) rozpočítána na celkový obrat z prodeje, jehož spolupracující vyvážející výrobci za období šetření dosáhli, neboť daná subvence nebyla poskytnuta v závislosti na vývozní výkonnosti, ani podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

(317) Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

Zápočet daně u výzkumných a vývojových činností

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,10 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,49 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %
JingAo Group a společnosti ve spojení	0,02 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,29 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,33 %

3.4.3.6. Vrácení daně za reinvestici zisků v případě podniků se zahraničními investicemi orientovanými na vývoz

(318) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

3.4.3.7. Preferenční daňové programy pro podniky se zahraničními investicemi, které jsou označovány jako podniky využívající nejnovější a špičkové technologie

(319) Šetření potvrdilo, že společnostem zařazeným do vzorku nebyly v období šetření poskytnuty v rámci daného programu žádné výhody, neboť uvedené společnosti využívaly nový program, který toto preferenční zacházení nahradil. Podrobnosti jsou uvedeny v bodě 3.4.4.8. níže.

▼B

3.4.3.8. Snížení daní pro podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií a zapojené v definovaných projektech

a) ***Úvod***

(320) Na základě tohoto programu může podnik se statusem podniku využívajícího nejnovější a špičkové technologie využívat sníženou sazbu u daně z příjmů ve výši 15 % v porovnání s běžnou sazbou 25 %. Tento program shledala EU při šetření případu *bezdřevého natíraného papíru* a *oceli s organickým povlakem* jako napadnutelný; rovněž byl napadnut ze strany orgánů USA.

b) ***Právní základ***

(321) Právní základ tohoto programu tvoří čl. 28 odst. 2 *zákona o dani z příjmu* podniků spolu se *Správními opatřeními pro určení podniků působících v oblasti špičkových a nových technologií,* (Guo Ke Fa Huo [2008] č. 172) a článek 93 prováděcího nařízení k zákonu o dani z příjmu podniků spolu s Oznámením státní daňové správy o otázkách *úhrady daně z příjmů podniků působících v oblasti špičkových a nových technologií*, (Guo Shui Han [2008] č. 985).

c) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(322) Tento režim je použitelný pro podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií a potřebují zásadní podporu státu. Tyto podniky musí mít základní nezávislá práva duševního vlastnictví a musí splňovat řadu požadavků: i) jejich výrobci jsou zahrnuti do oblasti působnosti výrobků v odvětví nejnovějších a špičkových technologií s klíčovou státní podporou; ii) celkové výdaje na výzkum a vývoj tvoří určitou část celkového příjmu z prodeje; iii) příjem z výrobků nejnovějších a špičkových technologií tvoří určitou část celkového příjmu z prodeje; iv) pracovníci zapojení do výzkumu a vývoje představují určité procento z celkového počtu zaměstnanců; v) splňovat ostatní požadavky stanovené správními opatřeními pro výrobky nejnovějších a špičkových technologií z roku 2008.

(323) Společnosti, které daný režim využívají, musí předkládat přiznání k dani z příjmu a příslušné přílohy. Skutečná výše výhody je zahrnuta jak v daňovém přiznání, tak v příloze V.

d) ***Závěr***

(324) Program je proto nutno pokládat za subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, neboť existuje finanční příspěvek v podobě ušlých příjmů vlády, čímž získávají společnosti z řad příjemců výhodu. Výhoda pro příjemce se rovná daňové úspoře, kterou může prostřednictvím tohoto programu podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení získat.

▼B

(325) Tato subvence je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož je omezena na podniky se statusem podniků využívajících nejnovější a špičkové technologie a splňujících všechny požadavky správních opatření z roku 2008. Navíc neexistují žádná objektivní kritéria stanovená právními předpisy nebo orgánem poskytujícím subvenci, pokud jde o způsobilost pro tento program, a nárok na subvenci není automatický podle čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení.

(326) Tato subvence by proto měla být pokládána za napadnutelnou.

e) ***Výpočet výše subvence***

(327) Výše napadnutelné subvence je vypočtena na základě výhody, kterou získali její příjemci a která byla zjištěna za období šetření. Za výhodu získanou vyvážejícími výrobci se považuje výše celkové daňové povinnosti vypočtené podle běžné daňové sazby, a to po odečtení zaplacené částky se sníženou preferenční daňovou sazbou. Částky vyrovnávacího opatření vycházejí z údajů daňového přiznání dané společnosti za rok 2011. Jelikož u žádného spolupracujícího vývozce zařazeného do vzorku nebylo k dispozici auditované daňové přiznání za daňový rok 2012, byly vzaty v úvahu údaje za celý zdanitelný rok 2011.

(328) Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

Snížení daní pro podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií a zapojené v definovaných projektech

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,31 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,42 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,35 %
JingAo Group a společnosti ve spojení	0,13 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,86 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,00 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %

▼B

3.4.3.9. Preferenční politika, pokud jde o daně z příjmu pro podniky v severovýchodním regionu

(329) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

3.4.3.10. Daňové programy v provincii Guandong

(330) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

3.4.4. *Programy týkající se nepřímých daní a dovozního cla*

3.4.4.1. Osvobození od DPH a snížení dovozních cel při využívání dovezeného zařízení

a) ***Úvod***

(331) Tento program stanoví osvobození od DPH a dovozních cel ve prospěch subjektů se zahraničními investicemi a tuzemských podniků pro dovoz kapitálového vybavení použitého v jejich výrobě. Osvobození od daně je podmíněno tím, že vybavení nesmí být uvedeno na seznamu nezpůsobilých zařízení a že podnik musí obdržet osvědčení o státem podporovaném projektu, jež vydávají čínské orgány nebo národní komise pro rozvoj a reformy v souladu s příslušnými právními předpisy týkajícími se investicí, daní a cel. Tento program byl napaden v antisubvenčním řízení týkajícím se *bezdřevého natíraného papíru* a *oceli s organickým povlakem*.

b) ***Právní základ***

(332) Právní základ tohoto programu tvoří Oběžník Státní rady o úpravě daňové politiky v případě dováženého zařízení, Guo Fa č. 37/1997, Oznámení ministerstva financí, všeobecné celní správy a státní daňové správy o úpravě některých preferenčních politik týkajících se cla na dovoz, sdělení ministerstva financí, všeobecné celní správy a státní daňové správy [2008] č. 43, Oznámení národní komise pro rozvoj a reformy č. 316/2006 ze dne 22. února 2006 o důležitých otázkách k vyřizování potvrzení o státem podporovaných projektech financovaných z domácích a zahraničních zdrojů a Katalog zboží dováženého pro podniky se zahraničními investicemi a podniky domácí, jež nelze vyjmout z celní povinnosti, pro rok 2008.

c) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(333) Má se za to, že uvedený program poskytuje finanční příspěvek v podobě ušlých příjmů čínské vlády ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení, neboť subjekty se zahraničními investicemi a další způsobilé tuzemské podniky jsou osvobozené od platby DPH a/nebo jiných cel, které by byly jinak splatné. Proto představuje výhodu pro společnosti z řad příjemců ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Program je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť právní předpisy, kterými se tento orgán řídí, omezují přístup k subvenci na podniky, které investují v rámci konkrétní

▼B

obchodní kategorie taxativně vymezené zákonem a které patří buď do podporované kategorie, nebo do omezené kategorie B v rámci *katalogu pro orientaci průmyslu v oblasti zahraničních investic a převodu technologií* nebo které jsou v souladu *s katalogem klíčových odvětví, výrobků a technologií, jejichž rozvoj je podporovaný státem*. Navíc nejsou dána ani objektivní kritéria, podle nichž lze vznik nároku na subvenci omezit, ani přesvědčivé důkazy o tom, že nárok vzniká automaticky v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení.

d) ***Výpočet výše subvence***

(334) Výše napadnutelné subvence je vypočtena na základě výhody, kterou získali její příjemci a která byla zjištěna za období šetření. Výše výhody, kterou příjemci získali, je stanovena ve výši osvobození dovezeného zařízení od DPH a cla. Aby se zajistilo, že se napadnutelná částka bude vztahovat pouze na období šetření, byla získaná výhoda odepisována po dobu životnosti zařízení v souladu s běžnými účetními postupy společnosti.

(335) Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program během období šetření u vyvážejících výrobců činí:

Osvobození od DPH a snížení dovozních cel při využívání dovezeného zařízení

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,24 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,44 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,38 %
JingAo Group a společnosti ve spojení	0,35 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,78 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,07 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,63 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %

▼B

3.4.4.2. Odpočty DPH pro podniky se zahraničními investicemi na nákup zařízení vyrobeného v Číně

a) ***Úvod***

(336) Tento program stanoví osvobození od DPH pro podniky se zahraničními investicemi při nákupu zařízení vyrobeného v tuzemsku. Této výhody lze využít v případě, že zařízení není uvedeno na seznamu nezpůsobilých zařízení a jeho hodnota nepřekračuje určitou prahovou úroveň. Tento program byl předmětem antisubvenčního řízení týkajícího se *bezdřevého natíraného papíru* a *oceli s organickým povlakem*.

b) ***Právní základ***

(337) Právní základ tvoří prozatímní opatření o vrácení daně při nákupu zařízení vyrobeného na domácím trhu podniky/subjekty se zahraničními investicemi, zkušební správní opatření týkající se snížení daně pro projekty se zahraničními investicemi při nákupu zařízení vyrobeného v Číně a oznámení ministerstva financí a státní daňové správy o zrušení rabatové politiky pro zařízení vyrobené na domácím trhu a nakupované podniky se zahraničními investicemi.

c) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(338) V odpovědi na antisubvenční dotazník čínská vláda tvrdila, že uvedený program byl ukončen počínaje 1. lednem 2009 a odkázala na oběžník *ministerstva financí a státní daňové správy o zrušení rabatové politiky pro zařízení vyrobené na domácím trhu a nakupované podniky se zahraničními investicemi (CAISHUI 2008 č. 176)*. Šetření však ukázalo, že několik vyvážejících výrobců zařazených do vzorku využívalo v průběhu období šetření výhody tohoto režimu. Dotčení vývozci zařazení do vzorku předložili o tomto režimu podrobné informace, včetně údajů o výši poskytované výhody. S ohledem na výše uvedené byl učiněn závěr, že čínská vláda neposkytla o daném programu přesné informace, a jak ukazuje situace některých vyvážejících výrobců, uvedený program přetrvává.

(339) Jelikož čínská vláda neposkytla žádnou z požadovaných informací, Komise vyšla z informací předložených vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku.

(340) Má se za to, že uvedený program poskytuje finanční příspěvek v podobě ušlých příjmů čínské vlády ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení, neboť subjekty se zahraničními investicemi jsou osvobozené od platby DPH, která by byla jinak splatná. Proto představuje výhodu pro společnosti z řad příjemců ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Program je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť právní předpisy, kterými se tento orgán řídí, omezují přístup k subvenci na podniky se zahraničními investicemi, které kupují zařízení vyrobené na domácím trhu a které patří do podporované kategorie a do omezené kategorie B *Katalogu pro odvětví se zahraničními investicemi nebo zařízení*

▼B

koupené na domácím trhu uvedené v Katalogu klíčových odvětví, výrobků a technologií, jejichž rozvoj je podporovaný státem. Dále *Zkušební správní opatření týkající se snížení daně pro projekty se zahraničními investicemi při nákupu zařízení vyrobeného v Číně a oznámení ministerstva financí* omezují výhody na podniky se zahraničními investicemi, které patří do podporované kategorie v *Katalogu pro orientaci odvětví se zahraničními investicemi* nebo *Katalogu zvýhodněných odvětví se zahraničními investicemi v centrálních a západních regionech v Číně*. Navíc nejsou dána ani objektivní kritéria, podle nichž lze vznik nároku na subvenci omezit, ani přesvědčivé důkazy o tom, že nárok vzniká automaticky v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Tento program je rovněž specifický ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. b) základního nařízení, neboť závisí na přednostním používání domácího zboží na úkor zboží dováženého.

d) ***Výpočet výše subvence***

(341) Výše napadnutelné subvence je vypočtena na základě výhody, kterou získali její příjemci a která byla zjištěna za období šetření. Výše výhody, kterou příjemci získali, je stanovena ve výši osvobození domácího zařízení od DPH. Aby se zajistilo, že se napadnutelná částka bude vztahovat pouze na období šetření, byla získaná výhoda odepisována po dobu životnosti zařízení v souladu s běžnými postupy v daném odvětví.

(342) Míra subvence zjištěná s ohledem na tento program během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

Odpočty DPH pro podniky se zahraničními investicemi na nákup zařízení vyrobeného v Číně

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,00 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %
JingAo Group a společnosti ve spojení	0,07 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,03 %

▼B

Odpočty DPH pro podniky se zahraničními investicemi na nákup zařízení vyrobeného v Číně

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,15 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,05 %

3.4.4.3. Osvobození od DPH a od cla na nákupy fixních aktiv rámci programu fondů na rozvoj zahraničního obchodu

(343) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku neobdržely v rámci programu během období šetření žádné výhody.

3.4.5. *Dodání zboží nebo poskytnutí služeb vládou za cenu nižší než přiměřenou*

3.4.5.1. Dodání polykrystalického křemíku vládou za cenu nižší než přiměřenou

(344) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku nezískaly z tohoto programu během období šetření žádnou výhodu.

3.4.5.2. Dodání hliníkových výlisků vládou za cenu nižší než přiměřenou

(345) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku nezískaly z tohoto programu během období šetření žádnou výhodu.

3.4.5.3. Dodání skla vládou za cenu nižší než přiměřenou

(346) Šetření potvrdilo, že společnosti zařazené do vzorku nezískaly z tohoto programu během období šetření žádnou výhodu.

3.4.5.4. Dodání elektrické energie vládou

a) ***Úvod***

(347) Žadatel tvrdí, že někteří čínští výrobci polykrystalického křemíku měli výhodu z levné elektřiny dodávané za nižší než přiměřenou cenu.

b) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(348) Šetřením se zjistilo, že mnoho vyvážejících výrobců zařazených do vzorku bylo ve spojení s výrobcem polykrystalického křemíku v rámci své skupiny společností. Bylo zjištěno, že jedna ze skupin vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, LDK Solar, dostávala pravidelně významné subvence na poplatky za elektřinu od finančního úřadu ekonomické zóny Xin Yu. Společnost v tomto případě sice nezískala výhodu přímo z nižší sazby za elektřinu, než je jinak dostupná na trhu, značné slevy na dani poskytované finančním úřadem ekonomické zóny Xin Yu však nakonec vedly k tomu, že společnost těžila z dodávek levnější elektrické energie, a jsou proto funkčně rovnocenné vládním

▼B

dodávkám za ceny nižší než tržní. V každém případě, i kdyby byla sleva na dani posouzena jako grant, opatření je úzce spojené s tvrzením žadatele a spadá do oblasti šetření. Dotčené společnosti ze skupiny LDK Group byly totiž téměř v plné výši zpětně proplaceny poplatky za elektrickou energii dlužné v období šetření.

(349) Skupina LDK Solar prostřednictvím výrobce polykrystalického křemíku, se kterým byla ve spojení, obdržela finanční příspěvek ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iii) základního nařízení, neboť jí místní vláda poskytla subvence na poplatky za elektřinu, nebo ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i). To představuje vládní finanční příspěvek ve formě poskytování zboží, které není součástí obecné infrastruktury ve smyslu základního nařízení. Alternativně vzato jde o přímý převod peněžních prostředků.

(350) LDK Solar získala výhodu ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení v rozsahu, v jakém vláda dodala elektrickou energii za cenu nižší než přiměřenou. Bylo zjištěno, že tomuto vývozci byla v důsledku subvencí na poplatky za elektřinu skutečně poskytnuta nižší sazba, než je sazba obecně dostupná. Přímý převod finančních prostředků poskytuje výhodu, protože jde o nevratný příspěvek, který není na trhu k dispozici.

(351) Subvence ve formě dodávání levné elektřiny prostřednictvím slevy na dani pro jednoho z výrobců zařazených do vzorku je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť subvence na poplatky za elektřinu byly poskytovány pouze společnosti LDK. Subvence je též regionálně specifická pro určité podniky v ekonomické zóně Xin Yu. Vzhledem k nedostatku spolupráce ze strany společnosti LDK a čínské vlády při ohlašování této subvence vycházejí výše uvedené závěry z dostupných údajů.

c) ***Výpočet výše subvence***

(352) Výše subvence byla rovna výši slevy platné během období šetření.

(353) Subvenční sazba zjištěná v rámci tohoto programu během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

Elektřina za cenu nižší než přiměřenou	
Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,00 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %

▼B

Elektřina za cenu nižší než přiměřenou	
Společnost/skupina	Subvenční sazba
Skupina JingAo a společnosti ve spojení	0,00 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	2,45 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společností ve spojení	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	0,00 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,00 %

3.4.5.5. Poskytování práv k užívání pozemků za cenu nižší než přiměřenou

a) ***Úvod***

(354) Žadatel tvrdí, že čínští výrobci dotčeného výrobku získávají práva k užívání pozemků od čínské vlády za cenu nižší než přiměřenou tím způsobem, že vnitrostátní nebo místní vlády neudělují práva v souladu s tržními zásadami.

(355) Čínská vláda uvedla, že jde o standardní a řádně konkurenční trh s pozemky, na němž musí být práva k užívání pozemků veřejně obchodována podle právních předpisů platných pro trh s pozemky. Podle čínské vlády by pozemky pro průmyslové a obchodní využití měly být získány náhradou za jejich využití na volném trhu prostřednictvím výzvy k podávání nabídek, dražby nebo soutěže a „*bez ohledu na počet nabídek nebo původní cenu představuje cena, která je nakonec zaplacena, tržní cenu určenou nabídkou a poptávkou na volném trhu*“. Čínská vláda rovněž tvrdila, že převod práva k užívání pozemků nesmí zahrnovat omezení, jež by se týkalo vyhlašování záměru převodu prostřednictvím nabídkového řízení, aukce a cenových odhadů, která negativně ovlivňují spravedlivou hospodářskou soutěž.

(356) Čínská vláda nepředložila žádné údaje ohledně skutečných cen za práva k užívání pozemků a počátečních cen pozemků určovaných vládou. Informace požadované v dotazníku, které čínská vláda poskytla, pokud jde o převody práv k užívání pozemků, byly neúplné. Při opravě své původní odpovědi na dotazník během inspekce na místě také potvrdila, že některé z ohlášených převodů byly předmětem nabídkového řízení. Nebyly však předloženy žádné podrobnosti o počtu nabídek a rozdílu mezi počáteční a konečnou cenu, jak bylo požadováno v dotazníku.

(357) Během inspekce požádala Komise čínskou vládu o důkazy na podporu jejích tvrzení, že převody práv k užívání pozemků v Číně probíhají prostřednictvím výzvy k podávání nabídek, cenových odhadů či dražby. Je třeba poznamenat, že podle článku 11 *Ustanovení o přidělování práv k užívání stavebních pozemků ve státním vlastnictví na základě výzev k podávání nabídek, dražeb a cenových odhadů* příslušný státní orgán veřejně oznámí konání veškerých výzev k podávání nabídek/dražeb/cenových odhadů. Na základě toho si Komise vyžádala

▼B

všechna veřejná oznámení týkající se převodů, u nichž byly uplatněny tyto postupy, tak aby shromáždila a ověřila informace požadované v dotazníku. Čínská vláda nepředložila žádné z těchto oznámení a tvrdila, že „*již neexistují*“. Komise tak nemohla ověřit informace o převodech práv k užívání pozemků vyvážejících výrobců zařazených do vzorku.

(358) Komise čínskou vládu vyrozuměla o tom, že zvažuje uplatnění ustanovení článku 28 nařízení (ES) č. 597/2009, pokud jde o tento program subvencí, a vzhledem k tomu, že čínská vláda ve své odpovědi na dopis Komise ze dne 23. května 2013 neposkytla v této věci uspokojivé vysvětlení nebo nové důkazy, Komise musela svá zjištění opřít o nejlepší dostupné údaje, tj. v tomto případě o informace poskytnuté vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku a další veřejně dostupné informace.

(359) V rámci předpokladu, že v ČLR neexistují tržní ceny pozemků, Komise rovněž požádala čínskou vládu o její názory ohledně možných základů pro srovnání. Ačkoliv v době, kdy byl dotazník čínské vládě zaslán, šlo jen o předpoklad, a v žádném případě ne o zjištění či závěr, čínská vláda vyjádřila názor, že je tento předpoklad nepravdivý, a žádné konkrétní informace o možných základech pro srovnání neposkytla. Čínská vláda pouze uvedla, že „*v rozsahu, ve kterém by měl být jakýkoli základ pro srovnání použit, by se muselo jednat o ceny, jež by musely za podobný pozemek zaplatit čínské podniky, které nejsou upřednostňovány*“. Vzhledem k tomu, že čínská vláda neuvedla, které podniky nejsou „upřednostňovány“, a ani neposkytla žádné informace o cenách, jež tyto podniky za průmyslové pozemky v Číně platí, nemohla Komise posoudit, zda představují vhodný základ pro srovnání. V této souvislosti je třeba poznamenat, že ve svých předchozích šetřeních týkajících se *bezdřevého natíraného papíru* a *oceli s organickým povlakem* Komise zjistila, že ustanovení týkající se práv k užívání pozemků pro tyto podniky rovněž nedodržují tržní zásady.

b) ***Právní základ***

(360) Ustanovení týkající se práva k užívání pozemků v Číně je součástí zákona o správě půdy Čínské lidové republiky.

c) ***Zjištění, jež šetření přineslo***

(361) Podle článku 2 zákona o správě půdy je vlastníkem veškeré půdy vláda, neboť podle čínské ústavy a příslušných právních předpisů je půda v kolektivním vlastnictví čínského lidu. Podle tohoto zákona nelze pozemky prodávat, lze však přidělovat práva k jejich užívání. Státní orgány tak mohou činit na základě veřejné výzvy k podávání nabídek, cenových odhadů či dražby.

(362) Spolupracující vyvážející výrobci předložili údaje k pozemkům, jež mají v držbě, i k většině smluv či osvědčení o právech k užívání pozemků; čínská vláda však poskytla jen velmi omezené informace k tomu, jak se stanovují ceny práva k užívání pozemků.

▼B

(363) Jak je uvedeno výše, čínská vláda tvrdila, že práva k užívání pozemků v Číně se přidělují prostřednictvím výzvy k podávání nabídek, dražby a soutěže. Takové ustanovení je rovněž obsaženo v článku 137 zákona Čínské lidové republiky o nemovitostech.

(364) Bylo nicméně zjištěno, že tento systém popsaný čínskou vládou ne vždy takto v praxi funguje. Během inspekcí u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku Komise získala určitá oznámení vydaná příslušnými orgány o právech k užívání pozemků připravených k převodu. Zatímco jedno oznámení konkrétně omezuje potenciální kupující práv k užívání pozemků na podniky fotovoltaického průmyslu ([1]), jiné stanoví omezení ceny původně stanovené státními orgány, čímž znemožňuje stanovení tržní ceny. ([2]) Samotné dražby pak podle všeho nepředstavovaly skutečnou hospodářskou soutěž, neboť v mnoha případech sledovaných během inspekcí na místě u vyvážejících výrobců podala nabídku pouze jedna společnost (pouze výrobce v odvětví fotovoltaiky zařazený do vzorku), a proto vyvolávací cena těchto pozemků (hodnota stanovená místním pozemkovým úřadem) představovala konečnou cenu za metr čtvereční.

(365) Výše uvedené důkazy jsou v rozporu s tvrzením čínské vlády, že ceny placené za práva k užívání pozemků v ČLR představují tržní cenu určenou nabídkou a poptávkou na volném trhu a že převod práva k užívání pozemků nezahrnuje omezení při oznamování převodu prostřednictvím nabídkového řízení, aukce a cenových odhadů, které negativně ovlivňují spravedlivou hospodářskou soutěž. Bylo rovněž zjištěno, že někteří vyvážející výrobci zařazení do vzorku obdrželi od místních orgánů zpětné platby jako náhradu za (již tak nízké) ceny, které zaplatili za právo k užívání pozemku.

(366) Kromě nízkých cen obdrželi někteří z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku další finanční prostředky spojené s nákupem práva k užívání pozemků, které ve svém důsledku skutečnou cenu zaplacenou za tato práva dále snížily.

(367) Zjištění vycházející z řízení potvrzují, že situace týkající se poskytování a získávání pozemků v ČLR je nejasná a netransparentní a že ceny jsou často libovolně stanoveny příslušnými orgány. Orgány stanoví ceny podle hodnotícího systému městských pozemků, který jim dává mimo jiné pokyny, aby při stanovení ceny pozemků pro průmyslové využití rovněž zohlednily průmyslovou politiku ([3]).

([1]) Oznámení o výzvě k podávání nabídek pro přidělování práva k užívání pozemků u státem vlastněných stavebních pozemků s průmyslovým využitím v městské oblasti Yangzhou (čísla pozemků 2008G017, 2008G018 a 2008G019, Městský pozemkový úřad v Yangzhou, 30. ledna 2008).

([2]) Oznámení o převodu práva k využívání pozemků ve vlastnictví státu (2009-02) v Tianwei vydané pozemkovým úřadem města Baoding, článek 7.

([3]) Prováděcí nařízení (EU) č. 215/2013, 116. bod odůvodnění.

▼B

(368) Také nezávislé veřejně dostupné informace naznačují, že pozemky v ČLR jsou poskytovány za ceny nižší, než jsou běžné tržní sazby ([1]).

d) ***Závěr***

(369) Poskytování práv k užívání pozemků čínskou vládou je proto nutno pokládat za subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení v podobě dodání zboží, kterým získávají společnosti z řad příjemců výhodu. Jak je vysvětleno ve 364. až 367. bodě odůvodnění výše, fungující trh s pozemky v ČLR neexistuje; jak ukázalo použití vnějšího základu pro srovnání (viz 372. bod odůvodnění výše), je částka, kterou výrobci zařazení do vzorku za práva k užívání pozemků zaplatili, výrazně pod úrovní běžné tržní ceny. Kromě toho jsou zpětné platby od místních orgánů přímými převody finančních prostředků, které představují výhodu, protože jde o nevratné příspěvky, jež nejsou na trhu k dispozici. Subvence je specifická podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 2 písm. c) základního nařízení, neboť přednostní přístup k průmyslovým pozemkům je omezen pouze na společnosti, které působí v určitém průmyslovém odvětví, v tomto případě fotovoltaickém průmyslu, pouze některé obchodní operace podléhaly nabídkovému řízení, ceny jsou často určovány státními orgány a postupy vlády v dané oblasti jsou nejasné a netransparentní. Situaci týkající se pozemků v ČLR rozebírá rovněž pracovní dokument MMF, který potvrzuje, že při poskytování práv k užívání pozemků čínským podnikům nejsou dodržovány tržní podmínky ([2]).

(370) Tato subvence je proto považována za napadnutelnou.

e) ***Výpočet výše subvence***

(371) S ohledem na učiněný závěr, že situace v ČLR, pokud jde o práva k užívání pozemků, není řízena trhem, se zdá, že základy pro srovnání v soukromém sektoru pro tuto zemi zcela chybějí. Úprava nákladů či cen tedy není v případě ČLR proveditelná. Za těchto okolností se má za to, že v ČLR neexistuje trh, a v souladu s čl. 6 písm. d) bodem ii) základního nařízení je oprávněné použít pro účely srovnání vnější základ, tak aby bylo možno výši výhody určit. S ohledem na to, že čínská vláda nespolupracovala nebo nenavrhla žádný vnější základ, jenž by mohl být pro srovnání použit, musela Komise ke stanovení vhodného vnějšího základu pro srovnání využít dostupných údajů. V této souvislosti se má za to, že za vhodný základ pro srovnání je vhodné použít údaje ze samostatného celního území Tchaj-wan. Tyto údaje byly použity i v předchozích šetřeních týkajících se *bezdřevého natíraného papíru* a *oceli s organickým povlakem*.

([1]) George E. Peterson, Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option, World Bank Policy Research Working Paper 4043 (studie Světové banky 4043 týkající se pronájmu a prodeje půdy jako možnosti financování infrastruktury), 7. listopadu 2006; IMF Working Paper (WP/12/100), An End to China's Imbalances (pracovní dokument MMF o ukončení nerovnováhy v Číně), duben 2012, s. 12.

([2]) Pracovní dokument MMF (WP/12/100) „An End to China's Imbalances“, duben 2012, s. 12.

▼B

(372) Podle názoru Komise jsou ceny pozemků na Tchaj-wanu aproximačně nejbližší k oblastem v ČLR, kde jsou spolupracující vyvážející výrobci usazeni. Většina vyvážejících výrobců se nachází v rozvinutých oblastech s vysokým HDP v provinciích s vysokou hustotou obyvatelstva.

(373) Výše napadnutelné subvence je vypočtena na základě výhody, kterou získali její příjemci a která byla zjištěna za období šetření. Tato výhoda se vypočte s ohledem na rozdíl mezi částkou, kterou ve skutečnosti zaplatí každá společnost za práva k užívání pozemků, (sníženou o částku zpětných vládních plateb), a částkou, která by měla být běžně zaplacena na základě tchajwanského základu pro srovnání.

(374) Při tomto výpočtu použila Komise průměrnou cenu pozemků za metr čtvereční na Tchaj-wanu, jež byla upravena o oslabení měny a vývoj HDP ode dne, kdy byla uzavřena ta která smlouva o přidělení užívacích práv k pozemkům. Údaje o cenách pozemků pro průmyslové využití byly získány z internetové stránky odboru průmyslu tchajwanského ministerstva obchodu. Depreciace měny a vývoj HDP pro Tchaj-wan byly vypočteny na základě míry inflace a vývoje DPH na obyvatele při současných cenách v USD na Tchaj-wanu, kterou zveřejnil Mezinárodní měnový fond ve svém výhledu na rok 2011 s názvem World Economic Outlook. V souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení byla výše této subvence (čitatel) rozpočítána na dobu šetření; přitom byla uvažována běžná doba trvání práv k užívání pozemků určených k průmyslovému využití, tj. 50 let. Tato částka byla následně rozpočítána na celkový obrat z prodeje výrobků, jehož spolupracující vyvážející výrobci za období šetření dosáhli, neboť daná subvence nebyla poskytnuta v závislosti na vývozní výkonnosti ani podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

(375) Subvenční sazba zjištěná v rámci tohoto programu během období šetření u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku činí:

Práva k užívání pozemku za cenu nižší než přiměřenou

Společnost/skupina	Subvenční sazba
Wuxi Suntech Power Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,31 %
Yingli Green Energy Holding Company a společnosti ve spojení	0,77 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd a společnosti ve spojení	0,65 %
JingAo Group a společnosti ve spojení	1,31 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd a společnosti ve spojení	4,28 %

▼B

Práva k užívání pozemku za cenu nižší než přiměřenou	
Společnost/skupina	Subvenční sazba
Delsolar (Wujiang) Ltd. a společnosti ve spojení	0,32 %
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	1,73 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	1,66 %

3.5. ***Připomínky stran po zveřejnění konečných informací***

(376) Čínská vláda namítala, že některé informace z konečného informačního dokumentu byla po poskytnutí informací citována některými médii a zúčastněnými stranami. V této souvislosti je třeba poznamenat, že Komise dokument nezveřejnila. Nemůže však kontrolovat činnost několika set zúčastněných stran, které informační dokument obdržely. Pokud se některé strany rozhodly dokument zveřejnit nebo k němu vyjádřit své stanovisko, Komise neměla žádné prostředky, jak jim v tom zabránit.

3.5.1. *Připomínky čínské vlády týkající se údajně chybných prohlášení v dokumentu poskytujícím konečné informace*

(377) Čínská vláda tvrdila, že Komise porušila požadavek čl. 12 odst. 1 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (dále jen „dohoda WTO o subvencích“), který se týká „široké možnosti předložit písemně všechny důkazy“. Značné prodloužení lhůt pro zaslání odpovědí na dotazník, jež Komise poskytla (jak je podrobně uvedeno v 104. bodě odůvodnění výše), bylo podle čínské vlády pro tento účel nedostatečné. Čínská vláda dále tvrdila, že to, co je „rozumnou dobou“ podle čl. 12 odst. 7 dohody WTO o subvencích, by představovalo také „širokou možnost“ podle čl. 12 odst. 1 dohody WTO o subvencích pro všechny ostatní dokumenty typu dotazníku. Čínská vláda rovněž tvrdila, že mohla oslovit vyvážející vývozce zařazené do vzorku až poté, co byl dokončen výběr vzorku, a proto doba vyhrazená na odpověď mezi obdržením dotazníku a rozhodnutím o výběru vzorku neměla žádný význam. Čínská vláda tvrdila, že „přání“ Komise rychle dokončit šetření bylo, jak se zdá, silnější než „neoddiskutovatelný požadavek“ poskytnout „širokou možnost“ podle čl. 12 odst. 1. Komise s těmito tvrzeními nesouhlasí, jelikož učinila vše, co bylo v jejích silách, aby poskytla čínské vládě co nejvíce času k předložení odpovědí na dotazník a na písemné upozornění na nedostatky. Čínské vládě bylo rovněž sděleno, že je možné předložit požadované dokumenty až do data konání inspekce na místě.

Komise nenamítala nic proti tomu, aby čínská vláda předkládala jakékoli informace v průběhu celého řízení, a vícekrát čínskou vládu upozornila na možnost požádat o slyšení, při kterých by

▼B

mohly být předloženy informace a názory čínské vlády. Podotýká se, že žádné informace předložené čínskou vládou v průběhu celého řízení nebyly odmítnuty z časových důvodů. Tvrzení čínské vlády, že doba poskytnutá na odpověď mezi obdržením dotazníku a rozhodnutím o výběru vzorku neměla žádný význam, není správné. Významná část dotazníku se týkala celkové úrovně subvencování dotčeného odvětví/výrobku a čínská vláda nebyla rozhodnutím o výběru vzorků nijak omezována ve shromažďování informací obecné povahy. Ještě důležitější je, že po výběru vzorku zbývalo čínské vládě stále 43 dnů na shromáždění specifických informací od jednotlivých vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Komise postupovala v souladu s čl. 12 odst. 1 dohody WTO o subvencích a poskytla čínské vládě širokou možnost předložit všechny důkazy, které považuje za významné, se zřetelem k tomu, že taková povinnost nemůže mít neomezené trvání, aby bylo možné zajistit dokončení šetření.

(378) Čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise původně požadovala podrobné informace o vyvážejících výrobcích, kteří nebyli zařazeni do vzorku, což nebyly „informace nezbytné“ pro účel šetření založeného na výběru vzorku. V této souvislosti se podotýká, že v době, kdy byl dotazník určený pro čínskou vládu odesílán, nebylo ještě definitivně rozhodnuto, zda v tomto řízení bude uplatněn výběr vzorku, či nikoli. Poté, co Komise obdržela od čínských vyvážejících výrobců odpovědi v dotazníku pro výběr vzorku a bylo zjevné, že spolupráce ze strany vývozců je vysoká, a jakmile se vyjasnilo, že vývozci zařazení do vzorku budou spolupracovat náležitým zodpovězením dotazníků, netrvala Komise na poskytnutí specifických informací o společnostech týkajících se subvencování za vyvážející vývozce, kteří nebyli zařazeni do vzorku. Proto Komise s tímto tvrzením nesouhlasí.

(379) Čínská vláda tvrdila, že v dokumentu poskytujícím konečné informace Komise chybně uvedla, že čínská vláda v odpovědi na dotazník a následně předložených dokumentech nesdělila určité informace. To není pravda. Jak Komise již uvedla ve svém dopise čínské vládě ze dne 23. května 2013, čínská vláda neposkytla požadované informace, pokud jde o finanční instituce ve státním vlastnictví, dokumenty týkající se subjektu Sinosure a poskytování pojištění vývozních úvěrů, dokumenty týkající se demonstračního programu Golden Sun, a informace týkající se poskytování užívacích práv k pozemkům.

(380) Podle čínské vlády Komise nepoužila fakta dostupná v rámci mechanismu pro doplnění chybějících informací, jak vyplývá z judikatury rozhodčích panelů WTO a sporů v rámci WTO ([1]), a místo toho „*uplatnila nepříznivé závěry sankčním způsobem a dále porušila ustanovení dohody WTO o subvencích*“. Čínská vláda dále tvrdila, že Komise nepoužila dostupná fakta „*pouze za účelem nahrazení informací, jež mohou chybět, ale jako konkrétní základ pro veškeré své závěry ohledně subvencování,*

([1]) Zpráva o činnosti Mexico-Rice, body 289 a 293. Zpráva odborné skupiny, China-GOES, body 7.296 a 7.302.

▼B

a zcela tak ignorovala značné množství informací poskytnutých čínskou vládou a nejčastěji zapojenými finančními institucemi, a to z toho důvodu, že údajně neposkytly vyčerpávající odpovědi nebo nedoložily každý číselný údaj“. To ovšem Komise neučinila. Veškeré informace včetně plánů a právních předpisů předložené čínskou vládou byly zváženy a analyzovány, a závěry jsou založeny právě na těchto dokumentech poskytnutých čínskou vládou ve všech případech, kdy byly tyto dokumenty předloženy a ověření potvrdilo jejich přesnost. Příkladem toho, jak Komise přistupovala k informacím předloženým čínskou vládou, jsou časté citace z těchto dokumentů, které závěry podporují. Ve 110. bodě odůvodnění výše Komise jasně vysvětluje jediné situace, kdy předložené informace nebyly vzaty za bernou minci.

(381) Čínská vláda dále tvrdila, že Komise si sama protiřečí, když v dokumentu poskytujícím konečné informace tvrdí, že při tomto šetření požadovala informace o jednotlivých transakcích pouze v souvislosti s vývozci zařazenými do vzorku, a na jiném místě ve stejném dokumentu uvedla, že „dotazník pro vládu se neomezuje na vývozce zařazené do vzorku“. To není pravda. Komise neučinila protichůdné výroky. Jak je uvedeno v 378. bodě odůvodnění, po rozhodnutí použít výběr vzorku Komise omezila svou původní žádost o poskytnutí specifických informací o společnostech na vyvážející výrobce zařazené do vzorku. Aby však bylo možno posoudit napadnutelnost údajných subvenčních režimů, požádala Komise také o jiné informace, než jsou informace vztahující se k vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku, např. informace týkající se finančních trhů v Číně nebo trhu s užívacími právy k pozemkům. Proto je uvedeno, že „dotazník pro vládu se neomezuje na vývozce zařazené do vzorku“.

(382) Čínská vláda také tvrdila, že Komise, jak se zdá, přehlédla, že informace nelze odmítnout jen proto, že nebyly dány k dispozici k ověření. Takto však Komise v tomto řízení k informacím nepřistupovala. Ani v jednom případě nebyla „nedostupnost ověření“ jediným důvodem pro to, aby takové informace nebyly vůbec přijaty. Jestliže jim však jiné informace ve složce protiřečily, a čínská vláda přitom nebyla schopna je podpořit jinými důkazy, nemohly být takové informace přijaty doslova.

▼B

(383) Podle čínské vlády Komise v odstavci 85 dokumentu poskytujícího konečné informace (reprodukován v 117. bodě odůvodnění výše) „uznala“, že čínská vláda neovládá bankovní a finanční instituce a nemůže je donutit, aby poskytovaly informace. Podotýká se, že Komise si takového výroku není vědoma a po přezkoumání znění uvedeného bodu odůvodnění se nezdá, že by se tak stalo.

(384) Čínská vláda tvrdila, že Komise se zřejmě rozchází s čínskou vládou v tom, že v případě šetření nemohou být požadavky základního nařízení EU nebo dohody WTO o subvencích nadřazeny vnitrostátním předpisům. Spojitost, kterou čínská vláda vyvodila z neposkytnutí údajně důvěrných informací, není na místě. Komise však poukázala (viz 117. bod odůvodnění výše) na to, že ustanovení zákona o obcích nebo vnitrostátní předpisy člena WTO ho nemohou zprostit povinností vyplývajících z členství ve WTO, tj. spolupracovat při šetřeních, a v případě vzniku sporu je na čínské vládě, aby navrhla, jakým způsobem může být zajištěn přístup k informacím tak, aby je bylo možno náležitě ověřit. Jako příklad navrženého způsobu ověření údajně omezených informací odkázala čínská vláda na situaci, kdy bankovní úředník poskytl posouzení úvěrového rizika týkající se určité společnosti zařazené do vzorku, a uvedla, že „Komise nebyla stále ještě spokojena“. Naproti tomu, jak jasně vyplývá ze znění 148. bodu odůvodnění výše, Komise neměla problém s ověřením tohoto konkrétního dokumentu a ve svých závěrech vzala tyto informace plně v úvahu. Jednalo se však o výjimečnou situaci, která se u většiny informací podobné povahy vyžádaných v rámci tohoto šetření bohužel neopakovala.

(385) V této souvislosti čínská vláda i nadále tvrdila, že „citlivé interní dokumenty“ bank lze považovat za náležité informace podle dohody WTO o subvencích a jejich neposkytnutí nemůže vést ke zohlednění skutečností, které jsou dostupné. Komise považuje tento výrok za příliš paušalizující a není jí jasné, jak by řádné ověření (provedené podle náležitých postupů týkajících se důvěrnosti) mohlo být provedeno ve všech případech, jestliže takové dokumenty (včetně dokumentů týkajících se transakcí s klienty) zkrátka nejsou poskytnuty. Jestliže ověření není možné, mohou být k zaplnění mezer při shromažďování fakt použita fakta, která jsou dostupná.

(386) Čínská vláda opakovaně tvrdila, že oznámení o inspekci neobsahovalo konkrétní otázky týkající se inspekce, a odkázala na dopis Komise ze dne 23. května 2013, kde byla tato formulace použita. Komise však v odstavci 86 dokumentu poskytujícího konečné informace (reprodukován jako 118. bod odůvodnění výše) uvedla, že oznámení o inspekci ze dne 25. března 2013 obsahovalo velmi konkrétní a podrobný seznam problémů a dokumentů, jimiž se bude během inspekce zabývat, zcela v souladu s čl. 26 odst. 3 základního nařízení a s požadavky

▼B

WTO. To, že nebyl předložen seznam konkrétních otázek, jehož poskytnutí nemá v základním nařízení ani v pravidlech WTO žádnou oporu, není důvodem pro to, aby čínská vláda nemohla během inspekce plně spolupracovat.

(387) Čínská vláda tvrdila, že Komise během inspekce projevila naprostý nedostatek pružnosti. To je dezinterpretace faktů a situace před a během inspekce na místě. Jak bylo již vysvětleno v odstavcích 88 až 90 dokumentu poskytujícího konečné informace (reprodukovány jako 120. až 122. bod odůvodnění výše), Komise projevila plnou a ničím nepodmíněnou míru pružnosti. Pokusy čínské vlády poskytnout informace, které v rámci programu inspekcí na místě nebylo možno vzájemně ověřit, bohužel znamenaly, že takové informace nebylo možno podrobit ověření pomocí jiných údajů a dodat jim váhu ověřeného dokumentu. Čínská vláda rovněž upozornila Komisi na judikaturu WTO z panelu *EC-Salmon*, podle níž to, zda jsou dokumenty „ověřitelné“, není vždy určováno pouze možností provedení šetření na místě, a tvrdila, že Komise nemůže odmítnout informace pouze proto, že nejsou dostupné při inspekcích na místě. Komise podotýká, že takovým informacím, jejichž spolehlivost a přesnost lze během inspekce na místě těžko ověřit, může být přikládána menší váha, než kdyby byly řádně ověřeny, a že se tak v tomto případě někdy stalo.

(388) Čínská vláda zpochybňuje údajnou praxi Komise nepřijímat nové dokumenty a důkazy, které vyžadují ověření, po ukončení ověřovací relace, do níž patří. Jak bylo již vysvětleno v odstavci 89 dokumentu poskytujícího konečné informace (reprodukován v 121. bodě odůvodnění výše), není tomu tak a nikdy nebylo. Je pravdou, že Komise nemůže běžně přijímat dokumenty jako podání k ověření po ukončení ověřovací relace a že není prakticky možné takové dokumenty ověřovat, avšak čínské vládě nic nebrání v tom, aby takové dokumenty předložila v písemné podobě, což se také v tomto případě skutečně stalo.

(389) Čínská vláda tvrdila, že Komise neobjasnila důvod žádosti o šest dokumentů uvedených ve 122. bodě odůvodnění výše, a na tomto základě nebylo jejich ověřování povoleno. Toto tvrzení vznesla čínská vláda již ve svém dopise ze dne 3. června 2013 a Komise na ně odpověděla v 122. bodě odůvodnění výše. Znovu se konstatuje, že všechny tyto dokumenty se týkají dotčeného odvětví a vztahují se dokonce ke konkrétním subvenčním režimům, jako je poskytování preferenčních půjček nebo preferenční daňové režimy. Je to očividné z jejich názvů a obsahu, kvůli kterému byly šetřeny. Čínská vláda však během inspekce na místě jednoduše odmítla odpovědět na jakékoli otázky položené v této souvislosti, přičemž jako jediný důvod uváděla, že jsou údajně irelevantní z hlediska dokumentu, jehož se řízení týká.

▼B

(390) Čínská vláda tvrdila, že nemůže poskytnout podpůrné důkazy pro informace, které poskytla v odpovědi na dotazník týkající se procentního podílu úvěrů poskytnutých dotčenému odvětví, jelikož tyto informace jsou v držení bank, jež jsou nezávislými subjekty, a nikoli orgány čínské vlády, a že by si Komise měla tyto údaje ověřit u bank. Čínská vláda odkázala na ustanovení zákona o komerčním bankovnictví, který stanoví, že banky vykonávají svou obchodní činnost v souladu s tímto zákonem (článek 4) a že nesmí docházet k žádnému vměšování orgánů místní správy nebo vládních orgánů na různých úrovních, veřejných organizací nebo jednotlivců do hospodářské činnosti bank (článek 5). Faktem je, že čínská vláda v odpovědi na dotazník uvedla určitý výrok a nebyla vůbec schopna ho podpořit. Ani banky, u kterých se Komise pokusila o ověření, vůbec nebyly schopny tyto informace podpořit žádnými jinými informacemi. Má-li to být považováno za přijatelnou praxi, šetřená strana by prostě mohla učinit jakýkoli výrok, který podporuje její věc, a vyšetřující orgán by ho musel přijmout, aniž by měl možnost ověřit, zda odpovídá skutečnosti. Ještě důležitější to je vzhledem k tomu, že tyto konkrétní informace jsou v rozporu s jinými informacemi ve složce. V zákoně o komerčním bankovnictví existují i jiné články, které bankám ukládají „vykonávat úvěrovou činnost v souladu s potřebami národního hospodářství a sociálního rozvoje a v duchu státní průmyslové politiky“ (článek 34). Jak správně poukazuje čínská vláda ve svých připomínkách, banky musí vykonávat své hospodářské činnosti v souladu se zákonem, tj. také s uvedenými ustanoveními článku 34 zákona o komerčním bankovnictví. Tato předpokládaná jasná linie mezi vládou a bankami nebyla fakty potvrzena.

(391) Čínská vláda tvrdila, že poskytla veškeré informace týkající se vlastnictví bank, jimiž disponuje. Tvrdila také, že údaje o vlastnictví bank, jež uvedla, jsou oficiální údaje Čínské bankovní regulační komise (CBRC), a proto nebyl důvod se domnívat, že informace poskytnuté čínskou vládou jsou nepravdivé nebo zavádějící, a použít ustanovení článku 28 základního nařízení. Čínská vláda dále uvedla, že neví, z jakého zdroje čerpá výrok Komise v odstavci 95 (reprodukován v 127. bodě odůvodnění výše) dokumentu poskytujícího konečné informace („*Z veřejně dostupných informací je zřejmé, že existují i jiné banky ve státním vlastnictví, jež poskytly úvěry vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku*“), tj. kromě těch, které čínská vláda ve své odpovědi na písemné upozornění na nedostatky uvedla jako banky ve vlastnictví státu. Tato tvrzení nemohla být přijata. Podotýká se, že čínská vláda ve své odpovědi na dotazník původně tvrdila, že nedisponuje žádnými informacemi týkajícími se jejího vlastnictví bank. Až poté, co Komise v písemném upozornění na nedostatky poukázala na to, že podle čínských právních předpisů musí čínská vláda takové informace shromažďovat, čínská vláda některé informace v této souvislosti poskytla. Během ověřování úředník Čínské bankovní regulační komise odmítl podpořit údaje o vlastnictví bank jakýmikoli důkazy, odmítl poskytnout zdroj těchto informací a nevysvětlil, odkud pocházejí. Podotýká se rovněž, že čínská vláda nezpochybnila

▼B

to, že nejméně pět jiných bank jmenovaných Komisí v dokumentu poskytujícím konečné informace (viz poznámka pod čarou v 127. bodě odůvodnění) je ve vlastnictví státu.

(392) Čínská vláda nesouhlasila s výrokem uvedeným v odstavci 97 dokumentu poskytujícího konečné informace (reprodukován v 129. bodě odůvodnění výše), že Čínská bankovní regulační komise odmítla odpovědět na otázku týkající se deseti největších bank v Číně, protože nebyla předložena písemně, a tvrdila, že Komise nesprávně interpretuje fakta, jelikož hlavním důvodem, proč nebyla odpověď poskytnuta, bylo to, že tato otázka nebyla uvedena v oznámení o inspekci a že potřebuje určitý čas, aby se na ni mohla připravit. Ve skutečnosti je to čínská vláda, která nesprávně interpretuje fakta týkající se této otázky. Komise netrvala na okamžité odpovědi, avšak Čínská bankovní regulační komise dokonce odmítla se touto otázkou vůbec zabývat, pod záminkou, že nebyla poskytnuta předem v písemné podobě. Kdyby byl důvodem nedostatek času na přípravu odpovědi, mohla čínská vláda podat odpověď později během inspekce nebo prostřednictvím e-mailu (byť by ji Komise nemohla ověřit), jak to učinila s některými jinými dokumenty. Čínská vláda to však neučinila.

(393) Čínská vláda tvrdila, že poskytla veškeré dokumenty týkající se založení a mandátu Čínské bankovní regulační komise, o které Komise v dotazníku požádala, a že jelikož Komise nevznesla žádné dotazy na toto téma v písemném upozornění na nedostatky a nepožádala o tyto dokumenty v „seznamu dokumentů, jež mají být poskytnuty před zahájením inspekce na místě“ uvedeném v příloze 2 oznámení o inspekci, měla čínská vláda za to, že nemusí poskytovat žádné jiné dokumenty. Není to pravda. Komise požádala o veškeré dokumenty tvořící základ pro založení a mandát Čínské bankovní a regulační komise, avšak čínská vláda poskytla pouze některé z nich. Pouze na základě výroku úředníka Čínské bankovní regulační komise se Komise dozvěděla, že v této souvislosti existují ještě jiné dokumenty. Ve skutečnosti byla odpověď čínské vlády uvedená v dotazníku v této souvislosti neúplná a zavádějící, jelikož čínská vláda (Čínská bankovní regulační komise) o existenci takových dalších dokumentů dobře věděla, jak přiznala Čínská bankovní regulační komise během inspekce na místě.

(394) Čínská vláda tvrdila, že Komise během inspekce ve skutečnosti nepožádala o statistické údaje a zprávy z bank, které v období šetření poskytly úvěry vývozcům zařazeným do vzorku. Tvrdila, že Komise v roce 2012 požádala pouze o statistickou zprávu, kterou Čínské bankovní regulační komisi předložila Bank of China, a úředník Čínské bankovní regulační komise to musel prověřit u příslušných právních útvarů kvůli závazkům mlčenlivosti. To není pravda. Během inspekce Komise zopakovala svou

▼B

žádost z dotazníku a písemného upozornění na nedostatky, aby jí byly poskytnuty statistické údaje ze všech bank, které poskytly úvěry vývozcům zařazeným do vzorku ([1]).

(395) Čínská vláda dále tvrdila, že odkaz žadatele, uvedený v podnětu, na případ *bezdřevého natíraného papíru*, ve kterém Komise „na základě nepříznivých závěrů“ shledala, že státem vlastněné komerční banky působí jako veřejnoprávní subjekty, je „neopodstatněným tvrzením postrádajícím souvislosti, pokud jde o povahu a existenci subvence poskytované vyvážejícím výrobcům dotčeného výrobku, a proto ho nelze považovat za dostačující důkaz“ existence finančního příspěvku ze strany vlády nebo veřejnoprávního subjektu ve smyslu čl. 11 odst. 2 dohody WTO o subvencích. Zaprvé je nutno poukázat na to, že dotyčné závěry v případu *bezdřevého natíraného papíru* nevycházely z nepříznivých závěrů, ale z dostupných faktů v souladu s článkem 28 základního nařízení, a že neexistuje žádný pozdější rozsudek, který by dokládal tvrzení čínské vlády, že závěr učiněný Komisí v této souvislosti vychází z „nesprávného použití dostupných faktů“. Naopak, podobné závěry, pokud jde o státem vlastněné komerční banky, učinila Komise v jiném antisubvenčním případu týkajícím se dovozu z Číny, a to případu *oceli s organickým povlakem*, a k závěru, že čínské státem vlastněné komerční banky jsou veřejnoprávními subjekty, dospěly také jiné vyšetřující orgány, zejména ze Spojených států, v nálezu, který potvrdil odvolací orgán WTO. ([2])

(396) Čínská vláda i nadále tvrdila, že Komise požádala o určité informace od všech bank se sídlem v Číně a že prakticky nebylo v silách čínské vlády poskytnout takové informace o „více než 3 800“ bankách. Komise s takovým tvrzením nesouhlasí a znovu odkazuje na písemné upozornění na nedostatky, kde po odpovědi čínské vlády na dotazník Komise omezila rozsah požadovaných informací pouze na banky, ve kterých má čínská vláda přímý nebo nepřímý akciový podíl ([3]).

(397) Čínská vláda rovněž tvrdila, že výrok Komise, že vzala v úvahu shrnutí příslušných oběžníků Čínské lidové banky z internetových stránek předložených během inspekce, je nepravdivý a že to dokazuje 133. bod odůvodnění dokumentů poskytujících konečné informace (reprodukován v 164. bodě odůvodnění

([1]) O statistické údaje o bankách bylo požádáno v oddíle III.A.A úvodního dotazníku, na str. 4 přílohy 1 písemného upozornění na nedostatky a str. 7 oznámení o inspekci.

([2]) Zpráva odvolacího orgánu, *US-Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, bod 356.

([3]) Poskytněte laskavě informace, o které bylo již požádáno v dotazníku, v každém případě alespoň o těch, v nichž má čínská vláda přímý nebo nepřímý akciový podíl.

▼B

výše). To není pravda. 164. bod odůvodnění není v rozporu s obsahem výňatků z internetových stránek. Bere je v úvahu, avšak opírá se také o aktuální obsah oběžníku, jehož přesnost čínská vláda až dosud nikdy nezpochybnila.

(398) Čínská vláda tvrdila, že Komise „vytrhla z kontextu určité termíny a věty v různých dokumentech“, jiné nesprávně interpretovala a pokusila se je spojit, aby mohla konstatovat, že čínská vláda podporuje odvětví vyrábějící dotčený výrobek, nebo aby mohla konstatovat, že komerční banky jsou veřejnoprávními subjekty. Tvrdí, že „úplné znění“ těchto dokumentů (plánů, výhledů a rozhodnutí) by prokázalo, že nálezy Komise postrádají právní základ a nejsou založeny na důkazech. To není pravda. Komise analyzovala a zohlednila všechny dokumenty včetně těch, na něž se odkazuje ve 102. bodě odůvodnění, jako celek, a to přesně stejným způsobem, který prosazuje čínská vláda.

(399) Pokud jde o rozhodnutí č. 40, čínská vláda tvrdila, že Komise z něho v dokumentu poskytujícím konečné informace citovala vytrženě z kontextu „s cílem zkreslit jeho skutečný význam“. Podle čínské vlády je z ostatních ustanovení rozhodnutí č. 40 jasné, že je zaměřeno na rozvoj využívání obnovitelných zdrojů energie, a nikoli na klasifikaci solárních modulů a článků jakožto cíl jakékoli předpokládané rozvojové politiky, jak se domnívá Komise. Není pravda, že odkaz Komise na znění článku V rozhodnutí č. 40 je vytržen z kontextu. Komise se nedohaduje, zda jedním ze záměrů byl rozvoj využívání obnovitelných zdrojů energie, či nikoli. Faktem je, že v rozhodnutí č. 40 státní rada označila odvětví nových energií a solární energii za odvětví s vysokou prioritou, a proto byla zařazena do podporované kategorie projektů v rámci *směrného indexu průmyslové restrukturalizace*. S ohledem na články 17, 18 a 19 rozhodnutí č. 40 mohou finanční instituce poskytovat úvěry pouze odvětvím/společnostem, jež patří do této kategorie. To jasně svědčí o tom, že odvětví fotovoltaiky, které vyrábí mimo jiné i solární moduly a články, je upřednostňováno.

(400) Čínská vláda tvrdila, že v textu rozhodnutí Státní rady ze dne 10. října není žádný odkaz na solární moduly a solární články nebo na odvětví fotovoltaiky, a pokud i bylo podporováno poskytnutí fiskální podpory, stalo se tak v souvislosti s cíli týkajícími se využívání energie z alternativních zdrojů, které nemají nic společného s rozvojem výroby modulů a článků obecně. Komise s tím nesouhlasí. Je nutno podotknout, že toto rozhodnutí státní rady zřejmě není výlučně zaměřeno na podporu využívání alternativních zdrojů energie. Z jeho názvu (Rozhodnutí státní rady o urychlení zakládání a rozvoje strategických vznikajících odvětví), jakož i z jeho obsahu (mimo jiné čl. 1 odst. 1, čl. 1 odst. 2, čl. 2 odst. 2) je jasné, že jeho cílem je podpora rozvoje vybraných odvětví (v tomto případě strategických vznikajících odvětví). To potvrzuje i skutečnost, že cíle stanovené v tomto rozhodnutí se vztahují přímo k výkonu a výsledkům strategických nově vznikajících průmyslových odvětví (čl. 2 odst. 3). V rozhodnutí existuje rovněž jasná vazba mezi strategickými nově vznikajícími průmyslovými odvětvími a odvětvím fotovoltaiky, které vyrábí mimo jiné solární moduly a články. Zaprvé není pochyb o tom, že odvětví fotovoltaiky je segmentem

▼B

průmyslu alternativních zdrojů energie, o němž se v článku 2 rozhodnutí mluví jako o odvětví, o které by stát měl pečovat a které by měl rozvíjet. Za druhé vyvážející výrobci zařazení do vzorku patří do kategorie odvětví vyspělých technologií, která jsou uvedena v čl. 2 odst. 2 tohoto rozhodnutí. Podobně 12. pětiletý plán zahrnuje solární výrobní odvětví mezi strategická výrobní odvětví a rovněž 12. pětiletý plán pro solární fotovoltaické odvětví potvrzuje, že rozhodnutí státní rady „*zahrnulo solární fotovoltaický průmysl do strategicky významné oblasti nově vznikajících průmyslových odvětví, které naše země v budoucnosti rozvine*“. ([1])

(401) Podle čínské vlády Komise se odvolávala na střednědobý a dlouhodobý plán pro vědu a techniku, ale neuvedla jedinou pasáž nebo ustanovení, v němž by tento dokument určoval, že mezi technologicky vyspělé podniky náleží výrobci modulů a článků nebo fotovoltaický průmysl obecně. Podle čínské vlády cíli se výhled zaměřuje pouze na rozvoj alternativních zdrojů energie za účelem snížení závislosti na fosilních palivech. Komise s tím nesouhlasí. Podle čínské vlády se Komise odvolává na střednědobý a dlouhodobý plán vědeckotechnického rozvoje, ale neodkazuje ani na jeden případ či ustanovení, kdy by tento dokument definoval podniky působící v oblasti špičkových technologií tak, že by zahrnovaly i podniky vyrábějící moduly a články nebo odvětví fotovoltaiky obecně. Stejné druhy jednotlivých programů podpory, které jsou zmíněny v tomto plánu, použili vývozci zařazení do vzorku.

(402) Čínská vláda uvedla, že výrok Komise, že zákon ČLR o vědeckém a technickém pokroku zahrnuje řadu opatření na podporu strategických odvětví, včetně solárního fotovoltaického průmyslu, není založen na skutečnostech a že toto ustanovení se nezmiňuje o fotovoltaickém průmyslu ani o strategických odvětvích a neexistuje žádný důvod pro tvrzení, že je dotčený výrobek zahrnut do rozsahu tohoto zákona. To není pravda. Základem pro tento výrok jsou ustanovení článků 18 a 34 uvedeného zákona. Podle článku 18 stát musí vyzývat a usměrňovat finanční instituce k tomu, aby podporovaly rozvoj odvětví špičkových a nových technologií. Podle článku 34 finanční instituce spojené s vládní politikou musí poskytovat zvláštní pomoc podnikovým projektům podporovaným státem. Odvětví fotovoltaiky patří do kategorie odvětví špičkových a nových technologií a patří také do kategorie podniků, jejichž projekty jsou podporovány státem. Článek 17 téhož zákona navíc slibuje preferenční daňové politiky mimo jiné subjektům, které se zabývají projekty

([1]) 12. pětiletý plán pro solární fotovoltaické odvětví, předmluva.

▼B

zahrnutými do celostátních plánů vědeckotechnického rozvoje. Ze 401. bodu odůvodnění výše je jasné, že do této oblasti působnosti spadají projekty společností v odvětví fotovoltaiky. Je možné vyslovit závěr, že existují nejméně tři důkazy, které jasně naznačují, že odvětví fotovoltaiky a společnosti vyrábějící a vyvážející dotčený výrobek jsou zahrnuty do oblasti působnosti tohoto zákona.

(403) Čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise posuzovala plány, rozhodnutí a zákony ČLR tak, jako by měly stejný právní účinek a stejnou hodnotu, a že to odporuje zásadám právního výkladu, právním normám Číny a opakovaným prohlášením čínské vlády. Podle čínské vlády není odkaz na všeobecný pětiletý plán a na konkrétní plán fotovoltaiky odkazem na právní předpis, protože nebyl předložen žádný spolehlivý důkaz pro to, že tyto plány jsou právně závazné. To není pravda, jelikož tvrzení čínské vlády, že tyto plány nejsou závazné, není podpořeno jinými důkazy ve složce. Právě naopak, ve znění plánu, jak bylo čínskou vládou předloženo v odpovědi na dotazník, se jasně uvádí: „Tento plán byl projednán a schválen Všečínským shromážděním lidových zástupců a má sílu zákona“ ([1]). Čínská vláda ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací uvedla: „*Podle právních norem Číny jsou právními předpisy v Číně ústava, zákony, správní předpisy, místní předpisy a pravidla*.“ Jelikož plán má sílu zákona a čínská vláda potvrdila, že zákony jsou právními předpisy v Číně, dospěla Komise k závěru, že plán je vskutku právně závazný. Podle vysvětlení čínské vlády během inspekce na místě vyplývají odvětvové a regionální pětileté plány ze všeobecného pětiletého plánu, a Komise proto neměla důvod přistupovat k odvětvovému pětiletému plánu pro odvětví fotovoltaiky (2011–2015) jinak než ke všeobecnému pětiletému plánu.

(404) Čínská vláda se odvolává na „pokyny týkající se úhrad/náhrad vydané Komisí“ jako na příklad podobně nezávazného dokumentu v podmínkách EU. Komise předpokládá, že čínská vláda odkazuje na oznámení Komise o vracení antidumpingových cel (Úř. věst. C 127, 29.5.2002, s. 10). Ve skutečnosti není přesné označit tyto pokyny za nezávazné, protože pro Komisi jsou závazné v tom smyslu, že nejsou v rozporu s nadřazenými pravidly. Komise určila, že plány Číny jsou právně závazné. Avšak i za hypotetického předpokladu, že tomu tak není, je zjevné, že celostátní, odvětvové a regionální plány, které ve skutečnosti vycházejí z nejvyšších vládních úrovní a stanoví vládní politiku v oblasti hospodářského a průmyslového rozvoje, by měly vysokou důkazní hodnotu

([1]) 12. pětiletý plán národního hospodářského a sociálního rozvoje Čínské lidové republiky, část XVI a kapitola 61.

▼B

vzhledem k fakticky kogentní povaze jimi stanovených cílů. Stejně tak je jasné, že by na jejich základě mohla vláda kárat subjekty, které je správně neprovádějí. Proto jsou stále velmi důležité pro zjištění týkající se vládních zásahů do hospodářství a řízení a kontrolování některých průmyslových odvětví.

3.5.2. *Připomínky stran týkající se zvýhodněných politických úvěrů v rámci vládní politiky, dalšího financování, pojistných záruk*

(405) Čínská vláda tvrdila, že to, že neposkytla odpovědi na dodatek A, by nemělo vést k uplatnění dostupných údajů v souladu s článkem 28 základního nařízení. Podle čínské vlády, pokud by Komise skutečně chtěla ověřit obvinění uvedená v podnětu, že čínské státem vlastněné banky jsou veřejnoprávními subjekty, nemusela by zatěžovat dotazníky žádostmi o interní, citlivé údaje o jednotlivých transakcích, které se týkají bank, z nichž mnohé nejsou v žádném případě ve vlastnictví vlády. Čínská vláda v této souvislosti odkazovala na informace týkající se jednotlivých úvěrů, které banka poskytla vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku. Komise s tímto tvrzením nesouhlasí. Účelem informací požadovaných v dodatku A bylo ověřit, zda čínské banky jsou veřejnoprávními subjekty, nebo zda fungují z pověření vlády a jsou jí řízeny. S výjimkou informací o jednotlivých úvěrech čínská vláda neupřesnila, u kterých dalších požadovaných informací má za to, že nejsou významné pro uvedený účel.

(406) Připomíná se, že otázky v dodatku A žádaly o informace týkající se vlastnictví bank, složení správní rady a valné hromady, zápisů ze zasedání správní rady/valné hromady, propojení mezi členy vrcholného vedení a státními orgány, odvětvové struktury úvěrů, úvěrové politiky a posouzení rizik v souvislosti s půjčkami poskytovanými spolupracujícím vyvážejícím výrobcům. Čínská vláda tvrdila, že z hlediska nálezů týkajících se veřejnoprávních subjektů byly takové žádosti „*zjevně nepřiměřené*“ a že rozsah požadovaných informací byl příliš široký. Čínská vláda rovněž tvrdila, že „základní“ určení, zda je subjekt veřejnoprávním subjektem, či nikoli, muselo být provedeno předtím, než bylo o takové informace vůbec požádáno. Komise s tím nesouhlasí. S ohledem na náročné požadavky, jež stanovil odvolací orgán

▼B

WTO v rozhodnutí DS 379 ([1]), jsou nezbytné všechny požadované informace, včetně nálezů o rozsahu vládního zapojení do finančního systému. Například důkazy o tom, že subjekty jednají nekomerčním způsobem, lze v kombinaci s náznaky vládních zásahů prokázat pověřování a řízení. V každém případě je třeba poznamenat, že jakmile nastala spolupráce ze strany vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, rozhodla se Komise omezit požadované informace na úvěry poskytnuté těmto společnostem a nevyvodila žádné závěry z toho, že čínská vláda neposkytla jiné informace týkající se jednotlivých půjček, o které bylo původně požádáno. Všechny ostatní žádosti o informace však z hlediska šetření zůstaly významnými. Pokud jde o tvrzení čínské vlády, že některé z informací uvedených v dodatku A nemohla poskytnout, podotýká se, že čínská vláda odmítla poskytnout dodatky A celkově, s výjimkou několika bank. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byl učiněn závěr, že čínská vláda v přiměřené době neposkytla zbývající požadované informace.

(407) Čínská vláda s odvoláním na zprávu odvolacího orgánu WTO US-Hot-Rolled Steel (odst. 99) ([2]) tvrdí, že nebyla prakticky schopna vyhovět „nepřiměřeným“ požadavkům Komise o poskytnutí informací a že neochota Komise se touto otázkou zabývat a spojit různé požadavky s určením faktů, s nimiž souvisely, znamenala, že Komise nejedná v dobré víře. Ačkoli se případ, na nějž se odkazuje, týká spolupráce ze strany vývozců v antidumpingovém případu, Komise akceptuje, že u vládních dotazníků v případech vyrovnávacího cla je potřeba nastolit rovnováhu mezi požadovanými informacemi a praktickou schopností respondenta takovým žádostem vyhovět. Tato rovnováha však musí být nastolena v kontextu všech faktů. Určení statusu státem vlastněných bank v Číně jako veřejnoprávních subjektů již bylo provedeno v případech týkajících se *bezdřevého natíraného papíru* a *oceli s organickým povlakem* a v tomto případě žadatel poskytl dostačující důkazy *prima facie*, aby prokázal, že státem vlastněné banky jsou i nadále veřejnoprávními subjekty. Čínská vláda by proto měla předpokládat, že bude požádána o velké množství faktických údajů, pokud by si přála toto tvrzení vyvrátit. Čínská vláda však bohužel i nadále předkládala tvrzení, např. že má málo informací nebo nemá žádné informace o státním vlastnictví bank (což je velmi důležitý ukazatel při určení veřejnoprávních subjektů), jež naznačovala, že nepostupovala, jak nejlépe mohla, a odmítala udělit přístup k nutným informacím. To je jedna z „omezených podmínek“, kdy lze

([1]) Zpráva odvolacího orgánu, *US-Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (USA – Konečná antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky z Číny).

([2]) Zpráva odvolacího orgánu, *US-Hot-Rolled Steel*, bod 99

▼B

použít čl. 12 odst. 7 Dohody WTO o subvencích (v souladu se zprávou panelu WTO ([1])). Komise si navíc byla vědoma toho, že její žádosti o informace jsou z nutných důvodů dosti obšírné, avšak spolupráce je obousměrný proces a čínská vláda reagovala tak, že zpočátku pouze požadovala vysvětlení ohledně toho, s určením kterých faktů tyto žádosti souvisejí (tj. něco, co není možné určit předem), místo aby navrhla, jak by tyto žádosti mohly být přiměřeným způsobem řešeny.

(408) Pokud jde o inspekci v Bank of Shanghai, čínská vláda tvrdila, že skutečnost, že se inspekce neuskutečnila, není dostatečným důvodem pro uplatnění dostupných údajů, a že v každém případě se inspekce neuskutečnila vinou Komise. V reakci na to Komise podotýká, že faktická situace v souvislosti s inspekcí na místě v Bank of Shanghai byla popsána v odstavcích 111 a 112 dokumentu poskytujícího konečné informace (reprodukovány v 143. a 14. bodě odůvodnění výše). Faktická situace týkající se této inspekce se nijak nezměnila a Komise nesouhlasí s tím, jak tato fakta vykládá čínská vláda, a trvá na tom, že vyvinula veškeré úsilí, aby se tato inspekce uskutečnila, avšak nebylo to možné kvůli obstrukcím na straně čínské vlády. Čínská vláda se dovolává zprávy panelu WTO ([2]), kde byl učiněn závěr, že neuskutečnění inspekce na místě nevyčerpává všechny možnosti ověření dokumentu. Během tohoto šetření však čínská vláda informovala Komisi o tom, že banka je dostupná pro inspekci, pouze jeden pracovní den před zahájením inspekce v úřadu čínské vlády (po uplynutí již prodloužené lhůty pro takové potvrzení), což znemožnilo provedení inspekce na místě, protože již byly provedeny příslušné přípravy a nebylo možno je změnit. Za těchto okolností se dochází k závěru, že čínská vláda nepostupovala, jak nejlépe mohla, a Komise nevidí žádný způsob, jak by kontroly umožněné inspekcí na místě mohly být nahrazeny jinými prostředky.

(409) Čínská vláda tvrdila, že Komise nemůže ignorovat informace poskytnuté HuaXia Bank ohledně její vlastnické struktury kvůli tomu, že nejsou „v každém ohledu ideální“. Komise podotýká, že důvodem nepřijetí těchto informací nebylo to, že nebyly v každém ohledu ideální. Jak již bylo vysvětleno ve 147. bodě odůvodnění výše, HuaXia Bank až do inspekce na místě neposkytla žádné informace o vládním vlastnictví, ačkoli o to Komise žádala již v úvodním dotazníku. Poté, co Komise poukázala na to, že HuaXia Bank má některé akcionáře vlastněné státem, předložila tato banka list papíru s informacemi z neznámého zdroje, a tyto informace byly navíc v rozporu s jinými informacemi ve složce. Takové informace nebylo možné přijmout.

([1]) Zpráva panelu, *US-Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (USA – Konečná antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky z Číny), čl. 16 odst. 9.

([2]) Zpráva panelu EC-Salmon, čl. 7 odst. 358.

▼B

(410) Pokud jde o rozhodnutí HuaXia Bank poskytnout pouze některá hodnocení úvěruschopnosti, jak bylo popsáno ve 148. bodě odůvodnění výše, tvrdila čínská vláda, že Komise obdržela přiměřené vysvětlení, proč nemohla být poskytnuta jiná hodnocení. Komise s tím nesouhlasí. V oznámení o inspekci bylo totiž jasně uvedeno, že takové dokumenty budou podrobeny inspekci na místě, takže vysvětlení, že „dvěma zprávami o hodnocení rizik se zabývaly jiné pobočky této banky a odpovědní zaměstnanci v daný okamžik nebyli dostupní“, nebylo uspokojivé. Čínská vláda navíc vznáší tvrzení, které se opakuje i jinde v jejích připomínkách, že informace nemohly být předloženy z důvodu důvěrného přístupu ke klientovi. Komise podotýká, že existují ustanovení o zacházení s důvěrnými informacemi při jejích šetřeních týkajících se vyrovnávacího cla ([1]) a že v každém případě většina požadavků Komise k této i jiným otázkám směřovala ke kontrole, a nikoli kopírování takových informací. V každém případě Komise podotýká, že striktní uplatňování zásady „důvěrného přístupu ke klientovi“ by znemožnilo ověření mnohých významných informací v rámci šetření týkajících se uložení vyrovnávacího cla. Za takových situací by nebylo možné vzájemně ověřovat odpovědi vývozce na mnohé otázky a provádět namátkové kontroly příjemců určitých režimů v případech, kdy neexistovala spolupráce ze strany vývozců nebo kdy bylo prováděno souhrnné šetření.

(411) Čínská vláda tvrdila, že EXIM Bank s šetřením plně spolupracovala a určité dokumenty požadované Komisí nemohly být poskytnuty kvůli pravidlům vnitřní politiky, státního tajemství, důvěrnosti nebo jiných zákonů. Neposkytnutí těchto dokumentů tudíž nemůže vést k uplatnění dostupných údajů. V souladu se zákonem o komerčním bankovnictví nemohly být tyto dokumenty během inspekce úředníky EXIM Bank poskytnuty. V této souvislosti a navzdory předpokladu Komise nemohou být základní nařízení ani dohoda WTO o subvencích nadřazeny svrchovaným zákonům ČLR. Čínská vláda rovněž tvrdila, že otázky týkající se příslušnosti členů vrcholného vedení k politickým stranám jsou irelevantní a z hlediska čínské vlády rušivé. Komise s tím nesouhlasí. Pravidla WTO (na nichž je z velké části založeno základní nařízení) nesmějí být „nadřazena“ domácímu právu, avšak to nebrání tomu, aby Komise vyvodila závěry, pokud je zřejmé, že takové domácí zákony maří přiměřené žádosti o informace. Skutečností dále je, že EXIM Bank sice v reakci na dodatek A poskytla některé odpovědi, avšak odmítla téměř všechny tyto informace podpořit údaji o jejich zdrojích nebo jakýmikoli jinými důkazy. Proto se tyto informace považují pouze za ústní prohlášení, která nejsou podložena

([1]) Článek 29 nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009, Úř. věst. L 188, 18.7.2009.

▼B

ověřenými písemnými doklady. Pokud by taková praxe měla být akceptována, mohla by EXIM Bank poskytnout skutečně jakékoli informace, a šetřící orgán by je musel přijmout, aniž by mohl posoudit jejich přesnost.

Otázky týkající se příslušnosti k politickým stranám a organizacím Komunistické strany Číny v rámci EXIM Bank (a kterékoli jiné banky v této záležitosti) mají velký význam pro účely určení rozsahu státního vlivu na členy vedení bank ve světle zvláštní úlohy Komunistické strany Číny vycházející z ústavy ČLR. Jako doplněk k opodstatnění takových otázek poskytnutému Komisí ve 151. bodě odůvodnění výše se navíc podotýká, že v souladu se stanovami Komunistické strany Číny se vyžaduje, aby všechny organizace, včetně soukromých obchodních podniků, zakládaly „základní stranické organizace“, pokud daná společnost zaměstnává alespoň tři členy strany. Tyto organizace zajišťují uskutečňování zásad a politiky strany a státu a dohlížejí na něj a podporují valnou hromadu, správní radu, dozorčí radu a vedoucí pracovníky při plnění jejich funkcí a pravomocí ze zákona ([1]). Také zákon o obchodních společnostech ČLR ukládá všem společnostem v Číně, aby v rámci své organizační struktury zřídily organizaci Komunistické strany Číny s cílem prosazovat politiku této strany ([2]).Komunistická strana Číny je tedy prokazatelně spojena s činností čínské vlády a s činností všech typů firem a institucí v Číně; je tedy legitimní klást v tomto směru otázky o stranické příslušnosti.

(412) Pokud jde o inspekci v China Development Bank (CDB), vznesla čínská vláda stejné tvrzení, pokud jde otázky týkající se politické příslušnosti členů vedení a úlohy Komunistické strany Číny v této bance. Komise v této souvislosti poukazuje na důkazy ve 151. a 411. bodě odůvodnění výše. Čínská vláda rovněž tvrdila, že CDB nemohla poskytnout požadované zprávy o hodnocení úvěrových rizik z důvodů důvěrnosti a že poskytla šablonu pro výpočet ratingu a také konkrétní příklad hodnocení úvěrového rizika s vymazaným názvem společnosti. Podotýká se, že šablona pro výpočet ratingu a úvěrový rating týkající se neznámé společnosti z neznámého odvětví není důkazem o hodnocení úvěrových rizik některého z vývozců zařazených do vzorku, jak požadovala Komise. Pokud jde o otázky důvěrnosti, Komise odkazuje na vysvětlení uvedené ve 410. bodě odůvodnění.

(413) Čínská vláda tvrdila, že závěr Komise, že státem vlastněné komerční banky jsou veřejnoprávními subjekty, není v souladu s čl. 1 odst. 1 dohody WTO o subvencích, protože Komise neposkytla pro toto rozhodnutí naprosto žádný důkaz a neposkytla podloženou a odpovídající analýzu svého závěru, že zapojení vlády do čínského finančního sektoru je natolik významné, že se banky musí řídit politikou zvýhodňování. Komise s tímto tvrzením zásadně nesouhlasí. Nezávislé informace uvedené v 162. až 168. bodě odůvodnění jasně ukazují, že banky se politikou zvýhodňování řídí, a jasně to vyplývá

([1]) Článek 32 stanov KS Číny.
([2]) Článek 19 zákona o obchodních společnostech Čínské lidové republiky, http://www.china.org.cn/china/LegislationsForm2001-2010/2011-02/11/content_21898292.htm

▼B

i z některých čínských plánů, zákonů a politických dokumentů, na něž se odkazuje ve 102. bodě odůvodnění výše. Komise přezkoumala, analyzovala a uvedla řadu dokumentů pocházejících z nezávislých mezinárodních organizací včetně WTO, Světové banky, MMF a OECD, a ti všichni zřejmě dospěli k závěru, že čínský bankovní sektor je silně ovlivňován státními zásahy, zejména pokud jde o privilegované příjemce půjček a stanovování úrokových sazeb.

(414) Čínská vláda zpochybňuje význam některých dokumentů, které byly použity jako nejspolehlivější dostupné údaje a na které Komise odkázala, když stanovila, že státem ovládané komerční banky jsou veřejnoprávními subjekty. Předem je nutno poukázat na to, že Komise se musela uchýlit k nejspolehlivějším dostupným údajům pouze proto, že čínská vláda nespolupracovala a odmítla poskytnout požadované informace.

(415) Čínská vláda tvrdila, že zpráva z výzkumu Deutsche Bank (dále jen „zpráva Deutsche Bank“), na kterou Komise odkázala ve 161. bodě odůvodnění, popisuje situaci v Číně v minulosti, a nemůže tvořit spolehlivý základ pro hodnocení čínského bankovního sektoru o sedm let později. Za prvé se čínská vláda mýlí, když tvrdí, že tato zpráva poskytuje základ pro hodnocení situace „o sedm let později“. Tato zpráva je z roku 2007 a období šetření, které je příslušným obdobím pro hodnocení bankovního sektoru v Číně pro účely tohoto řízení, začíná v roce 2011. Zpráva se proto týká situace čtyři roky před příslušným obdobím. Za druhé není zpráva Deutsche Bank jediným dokumentem, o který se Komise ve svých závěrech opírá, ale pouze východiskem analýzy čínského bankovního sektoru, a zejména struktury jejího vlastnictví, kterou Komise provedla. Zatřetí jsou v souladu se zjištěními uvedenými ve zprávě Deutsche Bank i jiné informace, na něž se Komise obrátila za účelem zjištění vlastnické struktury čínského bankovního sektoru (zprávy a pracovní dokumenty WTO, MMF a OECD). V této souvislosti je nutno konstatovat, že samotná čínská vláda k tomuto tématu poskytla pouze minimum opakovaně požadovaných informací a závěry Komise týkající se úrovně státního vlastnictví v bankovním sektoru a státních zásahů do bankovního systému ve skutečnosti nikdy na základě faktů nezpochybnila.

(416) Čínská vláda rovněž zpochybňuje odkaz Komise na přezkum WTO týkající se obchodní politiky za rok 2012, přičemž tvrdí, že výrok, že „*ve struktuře trhu čínského bankovního sektoru celkově nedošlo k žádným velkým změnám*“ byl učiněn ve srovnání s předchozím přezkumným obdobím, tj. rokem 2010. Komise se nestaví proti tomuto tvrzení. Ve skutečnosti Komise

▼B

ve svém dokumentu poskytujícím konečné informace citovala z přezkumů WTO týkajících se obchodní politiky za roky 2010 a 2012 v témž 161. bodě odůvodnění s cílem dokázat, že za toto dvouleté období se toho změnilo jen velmi málo. Ve zprávě za rok 2010 bylo uvedeno, že „*dalším významným rysem čínského finančního sektoru je vysoký stupeň státního vlastnictví*“, a zpráva za rok 2012 potvrdila, že v tomto ohledu se příliš nezměnilo. Čínská vláda rovněž citovala ze zprávy za rok 2012 a na základě těchto citací tvrdila, že tato zpráva odporuje hodnocení Komise uvedenému ve 161. bodě odůvodnění výše. Toto tvrzení nemohlo být přijato. Žádná z citací ze zprávy uvedená v připomínkách čínské vlády k poskytnutí konečných informací neodporuje hodnocení Komise uvedenému ve 161. bodě odůvodnění.

(417) Čínská vláda rovněž tvrdila, že zjištění Komise uvedená ve 162. bodě odůvodnění výše se neopírají o spolehlivé důkazy, protože Komise (kromě zprávy Deutsche Bank a přezkumu WTO týkajícího se obchodní politiky, o nichž se pojednává v bodech odůvodnění výše) „*pouze odkazuje na zprávu Světové banky a Ekonomický přehled atd., ale na podporu svých závěrů neposkytuje žádné podložené a odpovídající vysvětlení*“. Toto tvrzení nemohlo být přijato. V této souvislosti se podotýká, že ve zprávě Světové banky se mimo jiné uvádí toto: „*I přes úctyhodný pokrok dosažený při reformování a upevňování finančního sektoru za poslední tři desetiletí je čínský finanční systém nadále potlačován a trpí zásadní strukturální nerovnováhou. Nynější systém, pro který je typická nadvláda bank ve státním vlastnictví, silné státní zásahy a přetrvávající kontrola nad úrokovými sazbami, byl během čínského hospodářského startu pozoruhodně úspěšný při mobilizaci úspor a směřování kapitálu do strategických odvětví*“, nebo „*Souběžně s tím musí přímá a nepřímá kontrola nad finančními institucemi uvolnit cestu opatřením založeným na nezávislém trhu. To by znamenalo nezávislou centrální banku, jež podniká kroky na otevřeném trhu a využívá k zajištění likvidity spíše úrokových sazeb než úvěrových stropů. Komerční banky by k usměrňování poskytování půjček uplatňovaly komerční zásady a analýzu úvěruschopnosti a neřídily by se vládními signály*“ a „*Vláda byla na všech úrovních úzce zapojena do komerčních operací finančních institucí, a to buď prostřednictvím držení akcií, nebo díky nepřímým vlivům, zejména proto, že je silně závislá na využívání úvěrů od komerčních bank pro dosažení cílů své politiky*“. Ekonomický přehled OECD týkající se Číny za rok 2010 popisuje politiku Čínské lidové banky v oblasti stanovení minimálních úrokových sazeb úvěrů a maximálních vkladových sazeb jako překážku bránící bankám v řádném oceňování rizik a jako kontraproduktivní opatření z hlediska hospodářské soutěže v bankovním sektoru a uvádí, že jejím účelem je zajistit ziskovost bankovního sektoru, který je převážně ve vlastnictví státu.

(418) Čínská vláda dále tvrdí, že zjištění Komise, že se Čínská lidová banka podílí na stanovení úrokových sazeb státem vlastněných komerčních bank a stanovení těchto sazeb ovlivňuje, není náležitě odůvodněno a podloženo důkazy. Čínská vláda v této souvislosti tvrdila, že Komise by měla vědět, že minimální úrokové sazby úvěrů byly v červenci 2013 zrušeny. Za prvé je nutno podotknout, že Komise neanalyzovala situaci bankovního trhu

▼B

v Číně v červenci 2013, jelikož to z hlediska tohoto šetření nebylo relevantní. Za druhé tvrzení, že rozhodnutí Komise není náležitě odůvodněno a podloženo důkazy, není pravdivé. V příslušných oběžnících se jasně uvádí, že Čínská lidová banka stanoví limity pro poskytování půjček a limity vkladových sazeb. A za třetí existenci takových limitů potvrzuje i Ekonomický přehled OECD týkající se Číny za rok 2010, citovaný v bodě odůvodnění (162).

(419) Čínská vláda tvrdila, že „Komise věděla, že tyto oběžníky, včetně oběžníků ze dne 8. června a 8. července 2012, které byly vydány po zveřejnění závěrů v případu bezdřevého natíraného papíru, významně změnily praxi Čínské lidové banky v oblasti úrokových sazeb“. To není pravda. Komise nemohla vědět, zda nebo jak přesně byla tato praxe změněna, jelikož čínská vláda odmítla tyto oběžníky poskytnout. I shrnutí z internetových stránek Čínské lidové banky poskytnuté během inspekce, o němž však čínská vláda nepravdivě tvrdí, že je Komise zcela ignorovala, potvrzuje, že takové limity stále existují.

(420) Čínská vláda také tvrdila, že „Komise zřejmě nevycházela ve svých závěrech z aktuálních ‚dostupných údajů‘, jež odporují informacím z minulosti a kterými Komise disponovala, avšak raději ponechala na čínské vládě, aby dokázala, že stav věcí zkoumaný během případu oceli s organickým povlakem se změnil“. Vzhledem k vysvětlením uvedeným ve 415. až 419. bodě odůvodnění výše je jasné, že toto tvrzení je nepravdivé. Ve spise neexistují žádné dostupné údaje, které by odporovaly závěrům Komise, a tyto závěry vycházejí nejen z informací z minulosti, ale také ze skutečných důkazů, na základě všech informací, které byly relevantní v období šetření.

(421) Čínská vláda tvrdila, že čtyři body, jež Komise uvedla ve 166. bodě odůvodnění výše, jsou nepravdivé a postrádají náležité právní hodnocení. Čínská vláda argumentovala tím, že odkaz na článek 34 zákona o komerčním bankovnictví, tj. že banky mají „*vykonávat svou úvěrovou činnost v souladu s potřebami národního hospodářství*“, je zcela neutrální. Není jasné, co má čínská vláda na mysli pod pojmem „neutrální“, ale podle plánů, politických dokumentů a zákonů, které jsou citovány ve 102. bodě odůvodnění výše se rozvoj odvětví fotovoltaiky a jeho finanční a další podpora patrně řadí mezi potřeby čínského národního hospodářství. V souvislosti s finanční pomocí podporovanou a vyjadřovanou v těchto dokumentech je jasné, že banky musí podporovat společnosti, které patří do odvětví fotovoltaiky. Pokud jde o závěr, že banky podléhají právním předpisům, které od nich vyžadují, aby poskytováním úvěrů pomáhaly podporovaným projektům, kde se Komise opírala o znění rozhodnutí státní rady č. 40, čínská vláda tvrdila, že „*naprosto není na místě*“, jelikož v tomto rozhodnutí se neuvádí ani nenaznačuje, že by solární energie byla podporovaným projektem. Toto tvrzení je také nepravdivé. Z 399. bodu odůvodnění výše jasně vyplývá, že solární energie patří do kategorie podporovaných odvětví/projektů. Podobné tvrzení čínská vláda vznesla,

▼B

i pokud jde o zákon ČLR o vědeckotechnickém pokroku a závěr Komise, že tento zákon vyžaduje, aby banky upřednostňovaly rozvoj odvětví špičkových a nových technologií a že výrobci zařazení do vzorku spadají do této kategorie špičkových technologií. Podle čínské vlády Komise neprovedla žádnou právní analýzu k otázce, zda solární odvětví výroby modulů a článků, označené za odvětví špičkové technologie, spadá do oblasti působnosti tohoto zákona. To není pravda. Komise jasně prokázala souvislost mezi kategorií odvětví špičkových technologií a solárním odvětvím vyrábějícím moduly a články. To je podrobně vysvětleno ve 402. bodě odůvodnění výše.

(422) Čínská vláda tvrdila, že výrok Komise, že zapojení státu do čínského finančního sektoru je významné a že trvá, není podloženo jednoznačnými důkazy. Čínská vláda zpochybnila důkazy citované Komisí a tvrdila, že zpráva MMF za rok 2009, která poukazuje na nedostatečnou liberalizaci úrokových sazeb, je irelevantní, protože úrokové sazby byly v Číně zcela liberalizovány. To není pravda. Důkazy ve složce potvrzují, že liberalizace úrokových sazeb v Číně není dokončena, a potvrdili to také úředníci Čínské lidové banky, kteří byli přítomni při inspekci na místě. V souvislosti se zprávou MMF o stavu v jednotlivých zemích za rok 2010, na kterou se Komise odvolává, čínská vláda tvrdila, že Komise zcela ignorovala závěry MMF týkající se liberalizace finančního sektoru. Není to pravda. Komise neignorovala žádné příslušné závěry MMF uvedené v této zprávě, které byly relevantní. Závěry MMF, na které čínská vláda ve svých připomínkách odkazovala, nejsou v rozporu se žádným závěrem Komise o státním zapojení do čínského finančního sektoru, a zajisté ani pokud jde o státní vlastnictví nebo politiky úrokových a vkladových sazeb. Skutečnost, že tato zpráva konstatovala, že v posledních letech bylo dosaženo pokroku při rozvíjení více tržně orientovaného finančního systému v Číně, neznamená, že bylo ve zprávě uvedeno, že v Číně skutečně existuje tržně orientovaný finanční systém. Pokud jde o přehledy OECD citované Komisí, čínská vláda tvrdila, že nelze vyvozovat závěr, že banky v Číně nefungují nezávisle, „*z jedné věty za současného vyloučení významného pokroku, pokud jde o liberalizaci bankovního sektoru*“. K tomuto tvrzení je nutno podotknout, že Komise nikdy nevyvozovala žádný závěr z „jedné věty“, nýbrž, jak je prokázáno ve výše uvedeném textu, na základě několika dokumentů sestavených nezávislými mezinárodními organizacemi.

▼B

(423) Čínská vláda tvrdila, že analýza Komise týkající se určení veřejnoprávního subjektu je „*naprosto chybná*“ a její závěr uvedený ve 168. bodě odůvodnění výše je v rozporu s tím, jak termín „veřejnoprávní subjekt“ vykládá odvolací orgán WTO v dokumentu *USA – Konečná antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky z Číny*. Jeden vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že stanovisko Komise ohledně určení veřejnoprávního subjektu je „právně chybné“. Čínská vláda tvrdila, že Komise nezjišťovala, zda státem vlastněné komerční banky mají vládní pravomoci, jsou jimi pověřeny nebo je vykonávají, a že nezjišťovala, i) zda příslušné funkce, které údajně mají státem vlastněné komerční banky plnit, jsou těmi funkcemi, které plní vláda obecně, tj. jsou především vládními funkcemi, ii) společné rysy, které mají státem vlastněné komerční banky s vládou společné kromě vlastnictví akcií, což rovněž nebylo u všech státem vlastněných komerčních bank zjišťováno, a iii) zda všechny státem vlastněné komerční banky mají příslušné vládní pravomoci, aby je mohly vykonávat, nebo byly pověřeny pravomocí plnit příslušné vládní funkce. Tato tvrzení musela být odmítnuta. Komise odkazuje na svou analýzu této otázky ve 158.–167. bodě odůvodnění. Poskytování úvěrů je uvedeno v definici subvence v čl. 3 odst. 1 písm. a) bodě i) základního nařízení jako funkce vlády. V tomto šetření se státem vlastněné komerční banky řídí požadavkem, formulovaným v plánech a dalších politických dokumentech, na podporu určitých odvětví, včetně odvětví fotovoltaiky. Na základě dostupných údajů byl rovněž učiněn závěr, že v Číně existuje významné vládní vlastnictví bank a že vláda vykonává účinnou kontrolu nad státem vlastněnými komerčními bankami. Jelikož čínská vláda neposkytla požadované informace týkající se vládního vlastnictví státem vlastněných komerčních bank v Číně, vyvodila Komise své závěry z dostupných údajů. Na tomto základě Komise dochází k závěru, že státem vlastněné komerční banky působí jako prodloužená ruka vlády a vykonávají veřejnoprávní funkci při provádění preferenční úvěrové politiky čínské vlády zaměřené na určitá odvětví.

(424) Čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise nezjistila řízení nebo pověření soukromých bank v Číně, a že Komise zejména nezjistila, že by čínská vláda udělila soukromým bankám a státem vlastněným komerčním bankám explicitní a souhlasné zmocnění či příkaz nebo zodpovědnost či pravomoc k poskytování zvýhodněných úvěrů. Komise s tímto tvrzením nesouhlasí. Jak je vysvětleno ve 170.–173. bodě odůvodnění, provádí se v Číně vládní politika spočívající v poskytování podpory v podobě zvýhodněných úvěrů podnikům v odvětví fotovoltaiky. Soukromé banky jsou povinny tuto vládní politiku provádět: Čínská vláda prostřednictvím zákona o komerčním bankovnictví nařídila všem bankám v Číně „vykonávat úvěrovou činnost v souladu s potřebami národního hospodářství a sociálního rozvoje a v duchu státní průmyslové politiky“. Tyto potřeby a státní průmyslová politika jsou stanoveny mimo jiné v různých plánech a politických dokumentech a poskytování zvýhodněného

▼B

financování vybraným odvětvím včetně odvětví fotovoltaiky mezi ně patří. Čínská vláda rovněž tvrdila, že příslušný článek zákona o komerčních bankách byl vytržen z kontextu a explicitně nepředstavuje žádné zmocnění nebo příkaz, udělení zodpovědnosti nebo výkon pravomoci kterékoli komerční bance ze strany čínské vlády. Komise nesouhlasí s tím, že byl článek 34 vytržen z kontextu, jak bylo již vysvětleno v 390. bodě odůvodnění výše, a považuje jeho znění za jednoznačné, právně závazné nařízení všem čínským bankám. Komise také nesouhlasí s tvrzením čínské vlády, že dokumenty, jež stanoví poskytování zvýhodněných úvěrů odvětví fotovoltaiky, uvedené ve 102. bodě odůvodnění, představují „nedostatečný právní základ“. V 399. až 403. bodě odůvodnění výše je to obšírně vysvětleno.

(425) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že Komise neprokázala, že jsou banky v zahraničním vlastnictví v Číně pověřeny a řízeny čínskou vládou. Toto tvrzení muselo být odmítnuto. Komise prokázala pověření a řízení všech bank v soukromém vlastnictví v Číně (mimo jiné 169.–172. a 424. bod odůvodnění výše) a banky v zahraničním vlastnictví rovněž do této kategorie náleží.

(426) Pokud jde o rozhodnutí týkající se pověření a řízení, čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise učinila závěry na základě hodnocení úvěrových rizik jednoho vývozce zařazeného do vzorku, jež bylo poskytnuto jednou bankou, a uplatnila je na všechny banky v Číně, a použila tak v této souvislosti nepříznivý závěr. Podotýká se, že čínská vláda, jakož i banky odmítly poskytnout jakákoli další hodnocení úvěrových rizik jiných vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Jelikož byla Komise nucena použít v této souvislosti dostupné údaje a výše uvedené hodnocení úvěrových rizik je nejspolehlivějším dostupným údajem, Komise své závěry zčásti založila na tomto dokumentu. Je však třeba zopakovat, že tyto závěry byly učiněny na základě dostupných údajů, a nikoli na základě nepříznivých závěrů.

(427) Čínská vláda vyjádřila námitky vůči hodnocení Komise ohledně narušení čínského finančního trhu, „*neboť je právně chybné*“. Čínská vláda tvrdila, že neexistují žádné důkazy vztahující se k období šetření, které by naznačovaly, že na státem vlastněné komerční banky připadají dvě třetiny čínského finančního trhu. Komise s tímto tvrzením nesouhlasí. Za situace, kdy nebyly k dispozici informace týkající se vlastnictví bankovního sektoru, o něž Komise opakovaně žádala, ale čínskou vládnou nebyly poskytnuty, použila Komise dostupný údaj. Komise v těchto souvislostech odkázala na zprávu Deutsche Bank, kde se uvádí, že na komerční banky ve vlastnictví státu připadají více než dvě třetiny čínského finančního trhu. To je dále potvrzeno i důkazy získanými z dokumentů WTO, MMF, OECD a Světové banky, které potvrzují, že státní přítomnost v čínském bankovním sektoru byla v období šetření stále významná. Čínská vláda rovněž tvrdila, že výrok Komise týkající se úrokových sazeb, které jsou banky povinny udržovat v rámci limitů stanovených Čínskou lidovou bankou, není pravdivý, protože minimální úroková sazba úvěrů byla zcela zrušena. To není pravda. Je

▼B

pravda, že čínská vláda ve svých připomínkách tvrdila, že minimální úrokové sazby úvěrů byly zrušeny v červenci 2013, avšak to je více než rok po skončení období šetření. Je také pravda, že dosud platí maximální hodnoty pro vkladové sazby. Závěr Komise, že banky nemohou o podmínkách úvěrů zcela svobodně rozhodovat (alespoň pokud jde o období šetření), je pravdivý a je podpořen důkazy ve složce. Čínská vláda rovněž zpochybnila zjištění Komise ve 183.–188. bodě odůvodnění na základě údajné nerelevance několika plánů, politických dokumentů a zákonů, které Komise uvádí. Komise s tímto tvrzením nesouhlasí a odkazuje na 399. až 403. bod odůvodnění výše, kde je vysvětleno, proč jsou tyto dokumenty z hlediska takových závěrů relevantní.

Čínská vláda rovněž uvedla, že závěr Komise, že některé banky měly zajištěn přístup k devizovým rezervám Státní správy devizových toků (SAFE), je nesprávné, protože důkazy, na které Komise odkazuje, jmenovaly pouze EXIM Bank a China Development Bank (CDB) a obsahovaly vysvětlení, že z těchto rezerv jsou poskytovány úvěry pouze státem vlastněným podnikům. Komise s tím nesouhlasí. Tyto důkazy svědčí pouze o tom, že tento program v době, kdy byl zahájen, byl původně dostupný pouze pro banky spojené se státní politikou, jako jsou China Development Bank a EXIM Bank, ale rovněž se v nich hovoří o velkém úvěru Bank of China, což naznačuje, že původní omezení bylo zrušeno. Také tvrzení, že důkazy „jasně svědčí o tom, že úvěry jsou poskytovány pouze státem vlastněnému podniku jako Sinopec“, není přesné. Ve skutečnosti svědčily o tom, že velké podniky ve vlastnictví státu jsou upřednostňovány, ale neukazují, že by se poskytování takových úvěrů omezilo na tyto podniky. A v každém případě, vzhledem k velikosti EXIM Bank a CDB a jejich vlivu na finanční trh v Číně, i kdyby se tento program omezil pouze na ně, znamenalo by to významné narušení finančního trhu jako celku.

(428) Čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise nezjišťovala specifičnost, pokud jde o preferenční úvěry, a její analýza specifičnosti je právně nesoudržná, protože nezjišťovala, zda se rozhodnutí č. 40 týká projektů, nebo odvětví. Podle čínské vlády se „rozhodnutí č. 40 vztahuje na mimořádné dlouhou řadu ekonomických odvětví, tento dokument výslovně neomezuje přístup k údajným subvencím na určité podniky a tato otázka má být rozhodnuta na základě judikatury WTO“. Komise s tímto tvrzením nesouhlasí. V souvislosti s podporovanými projekty je třeba připomenout, že zahrnují pouze některé činnosti v rámci omezeného počtu průmyslových odvětví, a proto nelze toto třídění, které pokrývá jen určitou podmnožinu podniků v Číně, považovat za obecné a nespecifické. Komise toto považovala za nejpřirozenější výklad v situaci, kdy neměla k dispozici žádné vysvětlení (a podpůrné dokumenty) o tom, jak přesně

▼B

čínská vláda používala pojem odvětví fotovoltaiky, například pro účely rozhodnutí č. 40 a souvisejícího *směrného indexu průmyslové restrukturalizace*. Navíc, jak bylo vysvětleno ve 102. bodě odůvodnění výše, patří odvětví solární fotovoltaiky také do kategorie strategických odvětví, jak je definována 12. pětiletým plánem, a vzhledem k tomu má přístup k přednostnímu financování, což je zřejmé z citací z různých plánovacích a politických dokumentů a zákonů uvedených v témž bodě odůvodnění.

(429) Čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise nezjistila existenci výhody spojené se zvýhodněnými úvěry, neboť zjišťování výhody pomocí vnějšího základu pro srovnání závěry Komise nepotvrdilo. Podle čínské vlády Komise neměla žádný důvod přidělit rating BB, jelikož neposkytla žádný důkaz o tom, že u ratingu BB v porovnání s kterýmkoli jiným ratingem existuje větší pravděpodobnost, že nebude zkreslený, a v jeho použití „*ukazuje na nepřípustný nepříznivý závěr, čímž došlo k porušení čl. 12 odst. 7 dohody WTO o subvencích*“. Toto tvrzení muselo být odmítnuto. Vzhledem k narušení trhu a ke skutečnosti, že půjčující banky neprovádějí náležité posouzení úvěruschopnosti a rizik u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, Komise nemohla použít nominální hodnotu ratingu jednotlivých vyvážejících výrobců (i kdyby jej měli). Rating BB v tomto případě není nepříznivým závěrem a není pro vyvážející výrobce nepříznivý, neboť je to nejlepší neinvestiční rating na trhu.

(430) Stěžovatel tvrdil, že Komise měla použít méně příznivý úvěrový rating než BB pro vytvoření základu pro srovnání u některých vyvážejících výrobců, kteří byli ve velmi špatné finanční situaci. Z důvodů uvedených ve 429. bodě odůvodnění výše měla Komise za to, že rating „BB“ (neinvestiční stupeň) náležitě odráží finanční situaci vyvážejících výrobců zařazených do vzorku během období šetření.

(431) Žadatel také žádal, aby Komise zveřejnila výpočet ziskového rozpětí úvěrů v čínské měně. Komise vysvětlila metodiku v bodě 169 dokumentu poskytujícího konečné informace (který je převzat do 198. bodu odůvodnění výše). V souladu s metodikou v řízeních ohledně *bezdřevého natíraného papíru* a *oceli s organickým povlakem* Komise upravila čínské úrokové sazby přidáním rozdílu úroků u nejlépe hodnocených dluhopisů a dluhopisů s ratingem BB obchodovaných na trzích v období šetření.

▼B

(432) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že by Komise za účelem stanovení výše zisku z preferenčních úvěrů měla porovnat úrokové sazby u „upřednostňovaného“ odvětví se sazbami odvětví, která upřednostňována nejsou. S ohledem na analýzu finančního trhu provedenou Komisí (181.–185. bod odůvodnění) muselo být toto tvrzení zamítnuto. Vzhledem ke zjištěným nesrovnalostem se úrokové sazby na čínském finančním trhu zdají být nespolehlivé.

(433) Čínská vláda rovněž tvrdila, že u úvěrů v EUR a USD by Komise neměla použít vnější základ pro srovnání, protože jeden z klíčových prvků, na nichž Komise založila svou analýzu zkreslení, tj. omezení úrokových sazeb ze strany Čínské lidové banky, u takových úvěrů neexistuje. Toto tvrzení muselo být odmítnuto. Omezení úrokových sazeb ze strany Čínské lidové banky je pouze jedním z klíčových prvků, které Komise ve své analýze čínského finančního trhu použila. Jak je vysvětleno ve 180.–185. bodě odůvodnění výše, použití vnějšího základu pro srovnání také u úvěrů v EUR a USD odůvodňovala sama o sobě i řada dalších nesrovnalostí.

(434) Někteří vývozci a čínská vláda tvrdí, že dohody mezi vývozci a určitými bankami vlastněnými státem (v tomto oddíle dále jen „dohody“) nejsou rovnocenné úvěrovým linkám a nejedná se o finanční příspěvek, protože neobsahují povinnost nebo závazek banky poskytnout budoucí financování za určitých konkrétních podmínek. Odkazují také na závěry rozhodčího panelu *EC-Aircraft*, který konstatoval, že „pouhá možnost“, že vláda může převádět peněžní prostředky pod podmínkou splnění předem definované určité podmínky, nebude dostačující k prokázání existence finančního příspěvku. Poukázali na výrok rozhodčího panelu, že smluvní ujednání by mělo „*samo o sobě být využito a schopno poskytnout příjemci výhodu, která je zvláštní a nezávislá na výhodě, jež by mohla být poskytnuta z jakéhokoli budoucího převodu peněžních prostředků*“.

(435) Pokud jde o závěry rozhodčího panelu *EC-Aircraft*, Komise podotýká, že s ohledem na rozsah úvěrových linek nebo jiných podobných dohod nejsou takovéto závěry vyčerpávající a nezavazují Komisi k určitému výkladu základního nařízení v tomto případě. Komise nerozporuje závěry rozhodčího panelu, nesouhlasí však s tím, že je čínská vláda uplatňuje v tomto šetření. Dohody obvykle stanoví, že státem vlastněná banka může poskytnout úvěr až do požadované částky, která někdy závisí na možném zlepšení výkonnosti dotyčné společnosti. Takže na jedné straně může znění dohod obsahovat textově méně explicitní nebo méně automatické povinnosti týkající se podmínek budoucích půjček, než jsou povinnosti typické pro některé druhy dohod o poskytnutí úvěrové linky. Někdy bývají doprovázeny samostatnými dohodami o půjčkách nebo úvěrech. Bylo ovšem zjištěno, že půjčky v rámci těchto dohod se obvykle poskytují za velmi podobných, nebo dokonce stejných podmínek. Na druhé straně dohody obsahují některá ustanovení, která daleko přesahují běžný rámec dohod o úvěrové lince a která se rovnají vytvoření mechanismu zaručujícího podporu

▼B

ze strany dotyčné banky. Komise je toho názoru, že v tomto případě nejsou písemná ustanovení dohod nutně rozhodující, neboť „povinnosti“ nebo „závazky“ převodu peněžních prostředků mohou být vyjádřeny v písemné nebo nepsané formě a o jejich existenci by mělo být rozhodnuto na základě celého souboru skutečností zaznamenaných ve spisu.

(436) Na základě toho přesná povaha závazků nebo povinností státem vlastněných bank podle dohod závisí na:

a) *Znění dohod:* Komise konstatuje, že ustanovení v nejdůležitějších dohodách zahrnujících velké banky ve státním vlastnictví a konkrétní vyvážející výrobce jsou velmi podobná. Tyto dohody vytvářejí v souvislosti s převodem peněžních prostředků úzké spojení mezi bankou a vývozcem. Zajišťují převod potřebné peněžní částky, někdy po splnění určitých podmínek týkajících se výkonnosti a úvěrového ratingu. Dohody zajišťují společnosti „příznivé zacházení“ při žádostech o úvěr ve srovnání se společnostmi, které takové dohody nepodepsaly. Některé částky potenciálního financování jsou v porovnání s ročním obratem těchto společností obrovské. Úvěrové částky přislíbené vývozcům zařazeným do vzorku představovaly více než trojnásobek jejich ročního obratu. Dohody dále zajišťují, že banka bude silně podporovat rozvoj dotyčné společnosti. Existují zmínky o „*dlouhodobém stabilním strategickém partnerství*“ mezi bankou a společností, o tom, že banka bude „*upřednostňovat*“ klíčové stavební projekty dané společnosti, poskytovat „*dlouhodobou stabilní finanční podporu*“ společnosti „*při pořizování aktiv a reorganizaci, zásadním formování každé obchodní jednotky, projektu technické modernizaci, projektu v rámci strategie ‚Go Global‘ a jiných obchodech*“ a bude společnosti pomáhat „*zformulovat střednědobé a dlouhodobé plány rozvoje na základě jejích profesionálních předností, institucionálních předností a výkonnostních předností*“. Dohody rovněž zmiňují, že jsou v souladu s vnitrostátní makroekonomickou a průmyslovou politikou. Zdálo by se tedy, že vzhledem ke strategické podpoře poskytované společnosti ve spojení s „příznivým zacházením“ zajištěným dohodami je velmi pravděpodobné, že společnost bude automaticky způsobilá získávat podle těchto dohod úvěry.

b) *Povaze a cílech věřitelů:* Věřiteli jsou banky ve vlastnictví státu, u nichž bylo zjištěno, že jsou veřejnoprávními subjekty, nebo další banky, u nichž bylo shledáno, že fungují z pověření vlády a jsou jí řízeny, a proto působí jako prodloužená ruka

▼B

čínské vlády. Bylo rovněž zjištěno, že poskytují úvěry úročené značně nižšími sazbami, než jsou tržní sazby. Například určitá dohoda se zmiňuje o „*finančním zvýhodnění*“ ze strany banky a její podpoře „*odvětví špičkové technologie … které má s vládním svolením přednost v rozvoji*“.

c) *Vládním přístupu k žadateli o úvěr:* Žadatelé o úvěr patří mezi strategická vznikající odvětví, jak je uvedeno ve 102. bodě odůvodnění výše.

d) *Míře spolupráce ze strany vlády při šetření:* Poskytovatelé úvěrových linek (banky ve státním vlastnictví a banky, které působí z pověření vlády a jsou jí řízeny) při šetření plně nespolupracovaly a závěry, které se jich týkají, byly učiněny na základě dostupných údajů.

e) *Pojetí trhu v dohodách:* Zdá se, že společnosti hodnotí dohody jako důkaz toho, že mají státní podporu, a uzavření takových dohod veřejně oznamují s cílem vyslat pozitivní signál trhům a potenciálním investorům. Například dne 9. července 2010 vydala Yingli Solar tiskovou zprávu oznamující „strategickou dohodu o spolupráci“ s CDB, podle níž CDB „počítá s tím, že bude poskytovat úvěrové nástroje s celkovou maximální částkou 36 milionů RMB na podporu Yingli Group a jejích dceřiných společností“. Finanční ředitel Yingli k tomu uvedl: „*Tato dohoda povýšila dvoustrannou spolupráci na novou úroveň, která, jak se domníváme, nám umožní využít příležitostí, díky nimž posílíme svoji vedoucí pozici v odvětví fotovoltaiky*.“ Jinko Solar dne 26. ledna 2011 označila úvěrový nástroj od Bank of China ve výši 50 bilionů RMB za „*dohodu o strategické spolupráci“, která by měla „dále posílit naši pozici vedoucího výrobce solárních výrobků*“. Tisková zpráva dále uváděla, že „S dlouhodobou finanční podporou BOC věříme, že budeme v roce 2011 dosahovat vynikajících výsledků a plnit své dlouhodobé růstové cíle.“ Dne 14. dubna 2010 byla vydána zpráva, že se Trina Solar se chystá využít úvěrové dohody s CDB ve výši 4,4 bilionu USD „*na rozšíření trhu“*. Ze všech těchto oznámení vyplývá, že dotyční vyvážející výrobci vnímají dohody jako zajištěný, spíše než nejistý, zdroj financování.

f) *Fungování dohod:* Vyvážející výrobci čerpali četné individuální úvěry, a dohody tudíž vedou ke skutečnému převodu peněžních prostředků, většinou výrazně pod tržními sazbami.

(437) Ze všech těchto důkazů vyplývá, že dohody jsou bankami poskytovány jako součást vládní strategie na podporu odvětví fotovoltaiky a příslušnými vývozci jsou vysoce ceněny, a to bez ohledu na to, zda dochází ke skutečným převodům peněžních prostředků. To odporuje tvrzením stran, že nemají prakticky žádný význam. Ačkoli dohody mají typické rysy běžných úvěrových linek, přesahují rámec podmínek běžných úvěrových linek a ve skutečnosti jsou strategickými partnerstvími mezi veřejnoprávními subjekty a společnostmi za účelem naplňování vládní politiky. V této souvislosti fungují jako mechanismus státní podpory/záruky, který zlepšuje postavení dotčených vývozců a umožňuje jim zvýšit kapacitu a výrobu s jistotou, že získají požadované finanční prostředky. Jestliže by taková podpora/záruka neexistovala, trhy by zjevně vývozce vnímaly tak, jako by

▼B

byli ve slabší pozici. Následně se stávají způsobilými k případnému převodu peněžních prostředků nebo k poskytování finančních služeb. Taková cenná „záruka“ by měla na trhu určitou hodnotu a přinejmenším by byla spojena s úhradou značného poplatku. Vzhledem k tomu dohody poskytují rovněž výhodu, která je, slovy rozhodčího panelu *EC-Aircraft*, „*samostatná a nezávislá na výhodě, která by mohla být získána z jakéhokoli budoucího převodu finančních prostředků*“, a to z mimo jiné důvodu případné platební povinnosti vlády. Jsou více než pouhým nejasným „příslibem poskytnutí“ levného „financování“ ([1]) a příjemci jsou díky nim na tom zjevně lépe, než kdyby taková dohoda neexistovala.

(438) Pokud jde o výši výhody, byla zjištěna na základě poplatků účtovaných za úvěrovou linku, kterou získal jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Tato úvěrová linka byla poskytnuta bankou, jejíž ústředí se nachází v jiné finanční jurisdikci než ČLR, a vykazuje všechny prvky komerčních úvěrových linek dostupných na světových finančních trzích a jiných dohod zjištěných v komerčním sektoru. Podotýká se rovněž, že tyto úvěrové linky se v podmínkách výrazně neliší od jiných komerčních úvěrových linek, které získali vyvážející výrobci zařazení do vzorku a kde jsou účtovány poplatky, včetně linek ze zahraničních bank. Vzhledem k výše uvedené analýze je to konzervativní srovnávací základ, neboť důkazy naznačují, že dohody ve skutečnosti mají pro společnosti mnohem větší hodnotu jako opatření samo o sobě než jako standardní úvěrová linka. Komise však byla toho názoru, že požadované poplatky slouží jako přiměřený ekvivalent poplatků, které by podle dohod byly účtovány.

(439) Čínská vláda rovněž tvrdila, že banky, jež uzavřely dohody s vývozci zařazenými do vzorku, nejsou veřejnoprávními subjekty a nebyly ani vládou pověřeny, aby tak učinily. Toto tvrzení bylo třeba odmítnout. Příslušné banky byly tytéž banky, které poskytovaly zvýhodněné financování, a Komise ve 159.–168. a 169.–180. bodě odůvodnění výše podrobně vysvětlila, proč jsou to veřejnoprávní subjekty a/nebo proč působí z pověření čínské vlády a jsou jí řízeny.

(440) Čínská vláda uvedla, že tvrzení Komise, že za běžných tržních podmínek se za poskytování úvěrových linek vyžadují významné závazky a správní poplatky, je bezpředmětné, neboť takové poplatky se týkají pouze „závazných úvěrových linek“. Toto tvrzení muselo být odmítnuto. Jak bylo konstatováno v bodě odůvodnění výše, úvěrová linka použitá jako základ pro srovnání

([1]) Panel *EC-Aircraft*, odst. 7.743.

▼B

se svými podmínkami významně neliší od jiných komerčních úvěrových linek, jež získali vyvážející výrobci zařazení do vzorku, a to i od bank mimo Čínu. Ostatně jedna z bank, která uzavřela několik takových dohod s vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, jak se zdá, podobné poplatky účtuje svým klientům v zahraničí ([1]).

(441) Čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise nepředložila důkaz na podporu svého tvrzení, že poskytování úvěrových linek (tj. dohod) vládou je součástí preferenčních úvěrů. To není pravda. Poskytování úvěrových linek je standardní součástí financování poskytovaného společnostem bankami a dohody jsou samostatná a odlišná opatření, která patří do oblasti preferenčních úvěrů. Jak bylo uvedeno ve 102. bodě odůvodnění výše, čínská vláda prostřednictvím řady plánovacích a politických dokumentů a zákonů zajišťuje zvýhodněné financování odvětví fotovoltaiky. Kromě toho byly v rámci těchto dohod čerpány četné úvěry, což jasně ukazuje, že jsou nedílnou součástí preferenčního financování odvětví fotovoltaiky.

(442) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že poskytování úvěrových linek není zvláštní subvencí. Toto tvrzení muselo být odmítnuto. Jak je vysvětleno ve 441. bodě odůvodnění, poskytování úvěrových linek je nedílnou součástí preferenčního poskytování úvěrů, a tudíž specifická analýza ve 191., 192., 209. a 428. bodě odůvodnění výše se rovněž týká poskytování úvěrových linek.

(443) Podle žadatele měla Komise určit subvenční rozpětí pro využívání úvěrů pro kupující vývozu, jelikož EXIM Bank odmítla spolupracovat. Komise měla použít údaje v podnětu a zjištění ministerstva obchodu USA v podobném případě týkajícím se odvětví fotovoltaiky. Toto tvrzení nemohlo být přijato. Komise přezkoumala tvrzení v podnětu, avšak nebyl nalezen žádný důkaz o tom, že by vyvážející výrobci zařazení do vzorku měli z těchto opatření během období šetření prospěch. Je třeba poznamenat, že období šetření u případu v USA a u tohoto případu se liší.

([1]) http://www.chinaafricarealstory.com/2011/08/china-development-banks-3-billion-line.html, „Podmínky úvěrové linky CDB jsou odlišné v tom, že je poskytována ve dvou splátkách. První tranše ve výši 1,5 miliardy USD bude mít dvacetiletou splatnost včetně pětileté doby odkladu. Úroková sazba bude šestiměsíční LIBOR (London Inter-Bank Offered Rate) plus marže ve výši 2,95 %, přičemž poplatek za poskytnutí činí 1 % a přímý poplatek činí 0,25 %. Podmínky druhé tranše ve výši 1,5 miliardy USD jsou patnáctiletá splatnost včetně pětiletého období odkladu, úroková sazba šestiměsíční LIBOR plus marže ve výši 2,28 % a pravděpodobně stejné poplatky“.

▼B

3.5.3. *Připomínky stran týkající se vývozních záruk a pojištění za zelené technologie*

(444) Co se týče dokumentů, o které Komise požádala během inspekce, jak je podrobně uvedeno v 220. a 221. bodě odůvodnění, čínská vláda tvrdila, že jí nebylo objasněno, kdy bylo požádáno o plán 840, že účetní závěrka společnosti Sinosure za rok 2012 nebyla v době inspekce k dispozici a že údaje o společnostech zařazených do vzorku jsou důvěrné a příslušné smlouvy každopádně nejsou v ústředí společnosti Sinosure uchovávány. Komise odkazuje na svá vysvětlení uvedená v 219., 220. a 223. bodě odůvodnění, které se zabývají všemi těmito argumenty. Pokud jde o plán 840, Komise dodává, že požádala o všechny relevantní dokumenty týkající se činnosti společnosti Sinosure a údajného subvenčního programu zvýhodňujícího vývozce zařazené do vzorku a že tento plán 840 je z hlediska jejích závěrů zajisté relevantní, stejně jako všechny ostatní dokumenty konkrétně uvedené ve 236. bodě odůvodnění, což podporují vysvětlení ve 232. bodě odůvodnění. Co se týče účetní závěrky společnosti Sinosure za rok 2012, Komise požádala o předběžnou závěrku, když účetní závěrka za rok nebyla hotova, avšak společnost Sinosure odmítla poskytnout i předběžnou účetní závěrku za rok 2012.

(445) Čínská vláda rovněž tvrdila, že neexistují žádné právní nebo věcné důkazy, které by potvrzovaly závěr, že odvětví fotovoltaiky je „strategickým odvětvím“, a že by to bylo výsledkem předpokladu. Komise odkazuje na vysvětlení uvedená ve 231. bodě odůvodnění a připomíná, že tento bod byl během inspekce čínskou vládou výslovně potvrzen. Pokud jde o obdobné tvrzení týkající se plánu 840, plánu 421 a opatření na podporu „strategických vznikajících odvětví“ a o tvrzení, že tyto plány by nebyly právně závazné, Komise odkazuje na příslušná vysvětlení v 232.–234. bodě odůvodnění. Komise dále podotýká, že čínská vláda tyto dokumenty nepředložila a s Komisí neprojednala a že ve spisu neexistují žádné důkazy, které by prokazovaly, že závěry Komise nejsou pravdivé.

(446) Čínská vláda a jeden výrobce zařazený do vzorku tvrdí, že slevy na daních a granty na úhradu pojistného v rámci vývozního úvěrového pojištění poskytované místními orgány byly napadeny neoprávněně, protože nebylo zjištěno, že představují subvence ve smyslu dohody WTO o subvencích. Komise odkazuje na svou analýzu k závěrům šetření, a zejména na 239. a 247. bod odůvodnění. Komise dále podotýká, že slevy na daních a granty jsou neoddělitelně provázány s programem vývozního úvěrového pojištění, neboť jejich poskytování je důsledkem platby pojistného společnosti Sinosure v rámci základní politiky pojištění vývozních úvěrů. V neposlední řadě tyto slevy spadají také do

▼B

oblasti působnosti oznámení [2004] č. 368, které vydaly společně ministerstvo obchodu (MOFCOM) a společnost Sinosure a které stanoví, že „vládní orgány na regionální a místní úrovni musí společně i nadále usilovat o provádění dalších opatření na podporu výrobků uvedených ve směrném indexu a podniků působících v oblasti špičkových a nových technologií, pokud jde o vývozní úvěrové pojištění“.

(447) Čínská vláda rovněž zpochybňuje závěr týkající se přílohy 1 písmene j) dohody WTO o subvencích, tj. že krátkodobý program vývozního úvěrového pojištění společnosti Sinosure fungoval při sazbách pojistného, které nejsou přiměřené k pokrytí dlouhodobých provozních nákladů a ztrát tohoto programu. Na podporu toho se čínská vláda odvolává na judikaturu WTO – výrok rozhodčího panelu v případu US-Upland Cotton – a předkládá vysvětlení, která jsou založena na různých souborech údajů a argumentů uvedených ve výročních zprávách společnosti Sinosure. Čínská vláda také zpochybňuje odkaz Komise na článek 11 stanov společnosti Sinosure a na článek publikovaný advokátní kanceláří Stewart Law. Komise ve 242.–245. bodě odůvodnění znovu uvádí všechny své argumenty a připomíná, že její závěry jsou založeny na nejlepších důkazech dostupných ve složce, vzhledem k nedostatku spolupráce ze strany čínské vlády, která zabránila Komisi v získání požadovaných relevantních informací. K vyvození závěrů Komise zvážila řadu prvků a důkazů ve spisu, mezi nimiž byly i stanovy společnosti Sinosure a článek publikovaný advokátní kanceláří Stewart Law. Komise je toho názoru, že žádný z těchto prvků sám o sobě sice není určující, avšak tyto a všechny ostatní prvky jí umožňují dospět k rozhodnutí. Pokud jde o judikaturu v případu US-Upland Cotton, Komise ji ve svých závěrech zohledňuje a citáty čínské vlády z této judikatury jsou vskutku velmi případné.

(448) V reakci na analýzu Komise ve 245. bodě odůvodnění čínská vláda předkládá tabulku s údaji převzatými z výkazů zisků a ztrát, jež byly uvedeny ve veřejně dostupných výročních zprávách společnosti Sinosure za období let 2006–2011, a dochází k závěru, že částka obdrženého pojistného byla vyšší než provozní náklady programu. Za prvé Komise konstatuje, že tabulka, kterou čínská vláda poskytla, neobsahuje v ucelené řadě příslušné částky provizí vyplacených společností Sinosure, nýbrž pouze provozní výdaje. Za druhé tyto údaje neoddiskutovatelně ukazují, že v každém jednotlivém roce od roku 2006 do roku 2011 s výjimkou roku 2010 není výše čistého pojistného nikdy vyšší než výše čistého pojistného plnění navýšená o provozní výdaje, dokonce i kdyby byly ponechány stranou výplaty provizí, které byly čínskou vládou opomenuty. To se týká i roku 2011, který částečně zasahuje do šetřeného období, a v některých letech (např. v roce 2008) je výše ztráty dosti významná. Za třetí Komise podotýká, že za rok 2010 čínská vláda uvedla nepřiměřeně nízkou výši vyplacených pojistných plnění (přičemž se uvádí, že platby pojistného byly dvacetkrát vyšší než vyplacená pojistná plnění), což se ve výroční zprávě za rok 2010 neodráží. Tato částka uvedená čínskou vládou za rok

▼B

2010 je založena na rozsáhlých zpětných úpravách týkajících se vymáhání pohledávek a na změně rezerv pro nevyřízené škody, které se objevují až ve výroční zprávě za rok 2011 s odkazem na rok 2010. Tyto úpravy se zdají být mimořádné a nezvyklé povahy a odrážejí se až ve zprávě za následující rok. Komise rovněž konstatuje, že za rok 2011 čínská vláda místo toho oznámila částky uvedené ve výroční zprávě za rok 2011. Komise má za to, že následné úpravy lze stěží uvést do souladu se skutečnou situací, zejména vzhledem k neexistenci spolupráce a k dalším vysvětlením čínské vlády nebo společnosti Sinosure v průběhu šetření.

Podle rozhodčího panelu US-Upland Cotton, na který se odvolává sama čínská vláda, má „odkaz na ‚dlouhodobost' v písmeni j) odkázat na období dostatečně dlouhé na to, aby bylo možno zajistit objektivní šetření, které umožní důkladné posouzení programu a *které zamezí tomu, aby byl přikládán přílišný význam jakémukoli ojedinělému či atypickému jevu v určitý den, měsíc, čtvrtletí, pololetí, rok nebo jiné konkrétní časové období"*. Komise považuje období 2006–2011 za dostatečně dlouhé k posouzení a společnost Sinosure zaznamenala ztrátu v každém roce tohoto období. Buď je třeba situaci v roce 2010 považovat za ojedinělou či atypickou, vezmou-li se v úvahu upravené údaje ve výroční zprávě za rok 2011, a tedy mající omezený význam, anebo musí být zohledněny jako relevantní normální neupravené údaje uvedené ve výroční zprávě za rok 2010, což ukáže, že výsledek je jen mírně nad nulovou úrovní. Vzhledem k významným ztrátám vzniklým v jiných letech to potvrzuje závěr Komise, že společnost Sinosure je v období 2006–2011 celkově v situaci dlouhodobé ztráty. Navíc i kdyby byly údaje z roku 2010 vzaty v úvahu jako reprezentativní, zůstává skutečností, že společnost Sinosure byla v pěti ze šesti let v období od roku 2006 do roku 2011 ztrátová. Ostatní tabulky a soubory údajů, které předložila čínská vláda, aby zpochybnila závěry Komise podle písmene j) dohody WTO o subvencích, se nesrovnávají s jinými informacemi zaznamenanými ve spisu a/nebo nemohou být ověřeny. Samy o sobě každopádně neprokazují, že by společnost Sinosure v období 2006–2011 přerušila byť i jen svůj krátkodobý program vývozního úvěrového pojištění.

(449) Pokud jde o srovnávací základ pro výpočet výhody, považuje čínská vláda uplatnění referenční hodnoty, která nepochází z této země, za neslučitelné s dohodou WTO o subvencích, ale nepředložila žádný argument, který by k takovému tvrzení opravňoval. Komise odkazuje na své vysvětlení v 245. bodě odůvodnění výše.

(450) Čínská vláda a jeden spolupracující vývozce zařazený do vzorku použitý základ pro srovnání zpochybňují, přičemž tvrdí, že Komise nezdůvodnila, proč: i) je výpočet pojistného založen na údajích americké EXIM Bank; ii) použila jako dovážející zemi Itálii, a nikoli Německo, které je hlavním vývozním trhem dotčeného výrobku; iii) použila časové období 120 dnů,

▼B

a nikoli 60 dnů nebo nějaké jiné kratší období; iv) nepoužila výpočet pojistného pro přímý vývoz, ale raději pojistného pro pojištění vývozního odběratelského úvěru (FIBC). Pokud jde o bod i), Komise odkazuje na 253. bod odůvodnění. Co se týče bodu ii), Komise se domnívá, že Itálie představuje správnou rovnováhu mezi zemí EU s nejnižším rizikem a zeměmi EU s podstatně vyššími riziky, jimž je tudíž účtováno podstatně vyšší pojistné a které jsou rovněž trhy dotčeného výrobku. Co se týče bodu iii), za situace, kdy na internetových stránkách EXIM Bank není k dispozici konkrétní simulace založená na 90denním období, Komise považuje dobu trvání 120 dnů za nejvhodnější z hlediska reprezentativnosti podmínek prodeje během období šetření. Pokud jde o bod iv), Komise nebyla schopna získat simulaci pro výpočet pojistného pro přímý vývoz a je toho názoru, že tento základ pro srovnání vystihuje celkový rizikový stav země nákupu.

(451) Jeden spolupracující vývozce tvrdí, že zakoupil vývozní úvěrové pojištění pro část svého vývozu, ale zaplatil řádné pojistné a nevyužil programu Green Express nebo jiného zvýhodněného zacházení, jak je uvedeno v podnětu. Za situace, kdy pro toto tvrzení neexistuje žádný důkaz, Komise odkazuje na své závěry týkající se tohoto programu v oddíle 3.4.1.4 tohoto nařízení. Pokud jde o program „Green Express“, Komise odkazuje na svá zjištění ve 240. bodě odůvodnění a konstatuje, že tento program představuje zvláštní aspekt krátkodobého programu úvěrového pojištění společnosti Sinosure a že závěry Komise se neomezují na tento aspekt, ale týkají se programu jako celku.

3.5.4. *Demonstrační program „Golden Sun“*

(452) Čínská vláda dále uvedla, že tento program poskytuje granty pro „distribuované solární fotovoltaické systémy“ spíše než pro výrobce/vývozce dotčeného výrobku a že příslušná kritéria v právních předpisech nejsou zaměřena na výrobce modulů a článků. V tomto ohledu čínská vláda tvrdí, že poskytla příslušnou dokumentaci o programu a že i spolupracovala se společnostmi zařazenými do vzorku na prokázání tohoto bodu. Tři spolupracující vývozci zařazení do vzorku uvádějí, že se jedná o „uživatelskou subvenci“, jež neposkytuje výhodu dotyčnému výrobku, a proto není napadnutelná ve smyslu čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, čl. VI odst. 3 GATT 1994 a čl. 19 odst. 1 Dohody WTO o subvencích. Tito vývozci odkazují na rozhodnutí EU v případě *Bionafty ze Spojených států amerických* (97. bod odůvodnění nařízení Komise (ES)č. 194/2009, Úř. věst. L 67 ze dne 12.3.2009, s. 50) a na judikaturu WTO v případech *U.S.A. – Olověné tyče* (body 6.50,

▼B

6.53, 6.56 a 6.57 zprávy rozhodčího panelu), *Kanada – Opatření ovlivňující vývoz civilních letadel* (bod 9.112 zprávy rozhodčího panelu), *Brazílie – Program financování exportu letadel* (bod. 7.24 zprávy rozhodčího panelu) a *Kanada – Opatření ovlivňující vývoz civilních letadel* (body 157 a 159 zprávy odvolacího orgánu).

(453) Komise odkazuje na svá zjištění, jež šetření přineslo, a zejména na 243.–246. bod odůvodnění tohoto nařízení, které podává vyčerpávající výklad výše uvedených argumentů a potvrzuje, že zjištění je v souladu s příslušnými ustanoveními a s judikaturou, na niž se čínská vláda spolupracující výrobci zařazení do vzorku odvolali. Komise znovu opakuje, že granty v rámci programu jsou přímo spojené s dotčeným výrobkem, neboť způsobilé „distribuované solární fotovoltaické systémy“ výslovně zahrnují dodávky modulů a článků jako významnou součást projektů, a spojitost mezi výhodami poskytnutými vládou a výrobkem je tudíž přímá a nerozdělitelná. Jak je rovněž uvedeno zejména v 244. a 245. bodě odůvodnění, šetření potvrdilo, že čínská vláda provedla přímé platby ve prospěch několika spolupracujících vývozců zařazených do vzorku (a to pro účely instalace solárních panelů k výrobě energie pro vlastní spotřebu, včetně výrobního procesu dotčeného výrobku) mimo jiné s využitím vlastních vyrobených solárních modulů a článků. Bylo také zjištěno, že přímé platby poskytnuté vývozcům jakožto dodavatelům dotčeného výrobku třetím stranám, které projekt provozují, jsou ve skutečnosti v rozporu s ustanoveními příslušných právních předpisů a že čínská vláda nepředložila důkaz k vysvětlení situace (viz zejména 245. a 246. bod odůvodnění).

Omezené vysvětlení, které čínská vláda a spolupracující vývozce poskytli, že přímý převod finančních prostředků, kterým byly porušeny čínské právní předpisy, byl nezbytný, protože provozovatel projektu se nacházel ve finančních potížích a bylo třeba zajistit, aby byla podpora použita pouze na schválené fotovoltaické systémy, zřetelně naznačuje, že při neexistenci tohoto přímého převodu od vlády by spolupracující vývozce zařazený do vzorku nemohl za dodávky dotčeného výrobku dostat žádné peníze a že vláda by nebyla schopna zajistit, aby byla subvence použita k určenému účelu. Z tohoto hlediska, a jelikož neexistují žádné další důkazy, je třeba tyto platby považovat za přímý grant od čínské vlády výrobci dotčeného výrobku, který by jinak nedostal za dodávky dotčeného výrobku žádné finanční prostředky (za předpokladu, že se tyto dodávky vůbec uskutečnily, pro což opět nejsou k dispozici žádné důkazy). Na tomto základě se Komise domnívá, že argumenty předložené čínskou vládou a spolupracujícími vývozci jsou právně neopodstatněné.

▼B

(454) Čínská vláda rovněž tvrdí, že v situaci, v níž se výhody programu vztahovaly na dodávky dotčeného výrobku nezávislým provozovatelům projektu, byla Komise nucena provést důkladnou analýzu pro určení tohoto bodu, a odvolává se na rozhodnutí WTO v případu USA – Řezivo z jehličnatých dřevin IV (body 141 a 142 zprávy odvolacího orgánu). Komise odkazuje na vysvětlení ve 244.–246. bodě odůvodnění a v 352. bodě odůvodnění výše a uvedené tvrzení zamítá. Kromě toho Komise v důsledku nedostatečné spolupráce čínské vlády a zúčastněných stran nemohla provést důkladnou analýzu. Nelze o ní tedy mluvit a citovaná judikatura je v této situaci irelevantní vzhledem k tomu, že finanční prostředky byly přímo placeny výrobcům dotčeného výrobku a přímo souvisely s dodávkami mimo jiné i dotčeného výrobku. Jelikož byly tyto platby nevratnými granty, jedná se o finanční příspěvek (přímý převod peněžních prostředků) a Komise je oprávněna předpokládat, že poskytuje příjemci (výrobcům) výhodu, jelikož neexistuje žádný důkaz o dalším použití dotyčných částek. Kdyby vláda platby v rámci tohoto programu odeslala provozovatelům projektu a vybavení bylo pořízeno za poctivé tržní ceny, neměli by z toho dotyční výrobci žádnou výhodu. Ovšem v situaci, kdy jsou platby odesílány vyvážejícím výrobcům, částky, za něž tyto společnosti montují solární panely, představují výhodu, neboť je zbavují nákladů, které by jim jinak v tomto procesu vznikly. V případě, že vyvážející výrobce není schopen prokázat, že byla část grantu převedena třetím stranám, má se na základě dostupných skutečností za to, že tato část grantu poskytla vývozci výhodu jako obecná subvence, která představuje výhodu pro činnosti společnosti jako celku. Tak je tomu v tomto případě.

(455) Dva spolupracující vývozci zařazení do vzorku tvrdí, že program Golden Sun není specifický, jelikož příslušné požadavky v čínských právních předpisech jsou objektivní, všechny podniky, které je splní, mohou mít z programu prospěch a způsobilými mohou být všechny společnosti bez ohledu na to, zda jsou nebo nejsou výrobci dotčeného výrobku. Komise odkazuje na svá zjištění o specifičnosti ve 247. bodu odůvodnění, kde se vysvětluje, že podmínky a kritéria výběru nejsou objektivní a neuplatňují se automaticky. Příslušná požadovaná kritéria potvrzují, že se program týká pouze omezeného počtu podniků, které jsou schopny je dodržet, konkrétně těch se značným instalovaným výkonem (nejméně 300 kWh) a se značnými aktivy (nejméně 100 milionů RMB). Výběrová kritéria rovněž uvádějí, že je potřeba, aby byl příjemce podpory zahrnut do místního prováděcího plánu pro demonstrační projekt Golden Sun, a šetřením bylo zjištěno, že zařazení do těchto místních plánů závisí na rozhodnutí příslušných orgánů, která nejsou transparentní a nejsou založena na objektivních kritériích. Komise dodává, že způsobilé „distribuované solární systémy“ závisí na výrobě a dodávce vybavení k výrobě solární elektřiny,

▼B

jehož většina se vyrábí že solárních modulů a článků. Proto, v rozporu s tvrzeními vývozců zařazených do vzorku, je tento režim rovněž specifický v tom smyslu, že v praxi jsou pro výhody v rámci tohoto programu způsobilí jen výrobci solárních systémů, nebo jinými slovy výrobci dotčeného výrobku, a to buď přímo jakožto vlastníci projektu, nebo nepřímo jakožto údajní dodavatelé dotčeného výrobku vlastníkům projektu.

Proto, a také vzhledem k nedostatečné spolupráci čínské vlády, která neposkytla všechny rozpočtové dokumenty vyžádané Komisí (viz 234.–239. bod odůvodnění), se došlo k závěru, že tento program je také ve skutečnosti specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. c) základního nařízení, protože výhod z něj mohou skutečně využívat, přímo či nepřímo, především výrobci dotčeného výrobku. Subvencí také využívá omezený počet podniků (výrobci dotčeného výrobku), nebo jich tyto firmy využívají převážně nebo nepřiměřeně, neboť se zdá, že získávají všechny finanční prostředky, ačkoli nepředstavují celé spektrum příjemců, kteří by údajně mohli z těchto subvencí mít prospěch.

3.5.5. *Programy osvobození od přímých daní a jejich snížení*

3.5.5.1. Program „Dva roky úplného a tři roky poloviční ho osvobození od daně“ pro podniky se zahraničními investicemi

(456) Čínská vláda opakuje své tvrzení, že program týkající se podniků se zahraničními investicemi uvedený v podnětu byl v roce 2013 ukončen. Komise podotýká, že období šetření končí dlouho před rokem 2013, a výhody poskytnuté v rámci tohoto programu během období šetření jsou proto napadnutelné. Potvrzují to závěry šetření, které zjistilo výhody, jež v období šetření v rámci tohoto programu získali někteří spolupracující vývozci zařazení do vzorku. Výhody poskytované v rámci tohoto programu pokračují i do budoucna, přestože byl program v roce 2013 ukončen.

(457) Čínská vláda a jeden spolupracující vývozce zařazený do vzorku dále tvrdí, že variantní režim pro podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií nemůže být napaden na základě čl. 10 odst. 1 základního nařízení, jelikož nebyl v podnětu uveden. Komise odkazuje na své podrobné protiargumenty obsažené v 286. bodě odůvodnění. Komise dále připomíná, že během šetření týkajícího se varianty tohoto programu se čínská vláda rozhodla nespolupracovat. Komise podotýká, že kromě těchto prvků jsou v podnětu vyjmenovány i jiné preferenční režimy v oblasti přímých daní pro podniky, které působí v oblasti špičkových a nových technologií, než varianta programu „Dva roky úplného a tři roky poloviční ho osvobození od daně z příjmu“ pro podniky se zahraničními investicemi (oddíl 4.2.5.1 podnětu), a to buď snížení daní pro podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií (oddíl 4.2.5.9 podnětu), anebo programy daňového zvýhodnění pro podniky se zahraničními investicemi, jež byly uznány jako podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií (oddíl 4.2.5.8 podnětu). Lze proto mít za to, že tento program má velmi

▼B

úzkou spojitost s některým nebo oběma těmito uvedenými daňovými režimy v tom, že se týká snížení sazby přímých daní a je výslovně zaměřen na stejný soubor příjemců, tj. podniky působící v oblasti špičkových nebo nových technologií. A opět, spolupráce ze strany čínské vlády by mohla Komisi umožnit řádné a důkladné posouzení všech prvků, které se týkají spojitosti s programy uvedenými v podnětu, a vyplnění mezer v informacích vyskytujících se v podnětu, který vychází z přímých důkazů, jež byly žadateli obvykle dostupné. Na základě těchto argumentů Komise znovu konstatuje, že napadení tohoto programu je plně v souladu s čl. 10 odst. 1 základního nařízení, neboť toto ustanovení umožňuje šetření jakékoli „údajné subvence“ zjištěné žadatelem, a nikoli pouze určitého konkrétního programu. V tomto případě je údajná subvence, vzdání se vládních daňových příjmů se zaměřením na stejný typ příjemců, společným rysem všech dotyčných programů.

(458) Pokud jde o výpočet výše subvence, dva spolupracující vývozci zařazení do vzorku tvrdí, že Komise chybně použila celoroční údaje uvedené v ročním přiznání k dani z příjmu za rok 2011, ačkoli období šetření zahrnuje polovinu roku 2011 a polovinu roku 2012, a že je to porušením výpočetní metody stanovené v oddíle E písm. a) bodě ii) obecných zásad pro výpočet výše subvence v šetřeních ohledně vyrovnávacího cla přijatých Komisí, Úř. věst. C 394, 17.12.1998, s. 6. Jeden z těchto vývozců dále tvrdí, že jelikož v době inspekce nebyla ještě dostupná daňová přiznání za celý rok 2012, měla Komise založit svůj výpočet za rok 2012 na čtvrtletních přiznáních daně z příjmu pokrývajících první polovinu roku 2012, jež shromáždila na místě, a/nebo na tabulkách zisků a ztrát za rok 2012, ze kterých je patrné, že tato společnost byla ve ztrátě.

(459) Komise odkazuje na 300. bod odůvodnění a opakovaně zdůrazňuje, že je důležité, aby byl výpočet výhod založen na konečných auditovaných daňových přiznáních za určité daňové období. Komise dodává, že v rámci konečného vypořádání daňového přiznání za rok 2011 v průběhu období šetření jsou veškeré výhody uváděné v přiznání konečné, a dále dokládá správnost svého přístupu. Komise nemůže založit svůj výpočet na čtvrtletních daňových přiznáních, protože tato přiznání odrážejí průběžný prozatímní stav v době jejich podání a ze své podstaty nemohou zohlednit konečný konsolidovaný stav za roční daňové období. Cílem těchto přiznání je zajistit vládě likvidní prostředky v případě, že jsou daně prozatímně splatné, avšak zachycují pouze dílčí stav platný v době jejich podání. Může se docela dobře stát, že pokud společnost v posledních dvou čtvrtletích roku dosáhne významného zisku, který více než vyrovná ztráty počátečních čtvrtletí, ohlásí pak v konečném daňovém přiznání zdanitelný zisk. Prozatímní daňová přiznání v roce 2012 tudíž sice částečně naznačují, jaký je stav vývozce v době jejich podání, což vysvětluje, proč je Komise shromažďovala, ale jejich relevance není absolutní, jelikož nelze vyloučit, že stav na konci finančního roku, jak ukáže konečné přiznání, bude zcela odlišný.

▼B

Pokud jde o tabulky zisků a ztrát týkající se roku 2012, Komise podotýká, že finanční účetnictví ne vždy odpovídá daňovému účetnictví a může se stát, že povinnost vykazovat položky příjmů a ztrát pro účely přímých daní se může podstatně lišit od povinnosti vykazování pro účetní účely. Může také dojít k úpravám pro daňové účely, které nejsou vždy odraženy v účetních závěrkách. Souhrnně řečeno, skutečnost, že společnost je ve svých účetních závěrkách ve ztrátě, nutně neznamená, že ve stejné ztrátě bude ve svém konečném daňovém přiznání. Na základě těchto argumentů Komise potvrzuje, že výpočet subvence v režimech přímých daní musí nutně vycházet z konečných údajů, které se objevují v konečných auditovaných přiznáních k dani z příjmu, a nikoli z periodických daňových přiznání nebo z konečných či předběžných účetních závěrek.

3.5.5.2. Zápočet daně u výzkumných a vývojových činností podniků se zahraničními investicemi

(460) Čínská vláda tvrdí, že se poprvé dozvídá o tom, že Komise napadá program výzkumu a vývoje, který nenahrazuje program výzkumu a vývoje pro podniky se zahraničními investicemi uvedený v podnětu. Podobné argumenty čínská vláda používala i v případě předchozího režimu, jak je vysvětleno ve 457. bodě odůvodnění, a tvrdí, že napadení tohoto režimu porušuje články 11 a 13 dohody WTO o subvencích. Čínská vláda dále tvrdí, že program výzkumu a vývoje pro podniky se zahraničními investicemi byl ukončen v roce 2008 a že nový program výzkumu a vývoje, který byl zahrnut do čínského zákona o dani z příjmu právnických osob, dřívější program nenahrazuje, protože neodkazuje na podniky se zahraničními investicemi a nevyžaduje, aby byly výdaje na výzkum a vývoj vyšší než v předchozím roce.

(461) Komise konstatuje, že čínská vláda v odpovědi na dotazník a na písemné upozornění na nedostatky o tomto režimu neinformovala, avšak že byl tento režim napaden v rámci předchozích šetření (viz 310. bod odůvodnění). Komise však rovněž konstatuje, že o tomto programu bylo s čínskou vládou během inspekce jednáno a že příslušná prováděcí ustanovení byla shromážděna jako věcný důkaz (předložil je také jeden vývozce zařazený do vzorku). Tvrzení čínské vlády, že o možné napadnutelnosti tohoto programu byla informována poprvé, je tudíž neopodstatněné, také vzhledem k tomu, že několik spolupracujících vývozců zařazených do vzorku, s nimiž čínská vláda svou odpověď koordinovala, informovalo o tomto programu ve svých odpovědích na dotazník. Čínská vláda si byla plně vědoma této skutečnosti, protože nedůvěrný spis několikrát zkontrolovala. Ze závěrů šetření vyplývá, že je tento program napadnutelný (310.–314. bod odůvodnění výše). Komise dodává,

▼B

že tento program zjevně nahrazuje předchozí program zaměřený na podniky se zahraničními investicemi, vzhledem k úzké spojitosti mezi nimi, o které svědčí stejná forma a stejná výše daňové výhody (další daňový zápočet, který lze odečíst od daňového základu), stejný poměr a stejná výchozí situace (způsobilé náklady na činnosti v oblasti výzkumu a vývoje) pouze s drobnými obměnami. Tyto drobné obměny byly provedeny v souladu s reformou nového zákona o dani z příjmu právnických osob v roce 2008, avšak povaha a podstata programu zůstává v zásadě stejná. Komise odkazuje také na argumenty ohledně mechanismu zahájení šetření uvedené v 457. bodě odůvodnění.

(462) Čínská vláda a jeden spolupracující vývozce zařazený do vzorku rovněž tvrdí, že tento program není specifický, protože Komise neprokázala, že získání osvědčení podniku působícího v oblasti špičkových a nových technologií je omezeno jen na určité podniky. Komise odkazuje na své vysvětlení v 313. bodě odůvodnění výše a v 321. a 325. bodě odůvodnění týkajících se jiného daňového programu pro podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií. Komise dodává, že prováděcí předpisy k uplatňování tohoto programu (viz 321. bod odůvodnění) zde dále potvrzují závěr o specifičnosti podniků působících v oblasti špičkových a nových technologií jako jediných společností v odvětvích podporovaných vládní politikou, které mohou podle příslušných vládních indexů a směrnic získat příslušné osvědčení. Toto osvědčení mohou například obdržet pouze podniky zapojené do projektu v oblasti výzkumu a vývoje, který je uveden v popisu odvětví využívajících špičkové a nové technologie v rámci klíčové podpory ze strany státu a hlavních směrech aktuálních priorit rozvoje klíčových odvětví průmyslu špičkových technologií vydaných národní komisí pro rozvoj a reformy v roce 2007, nebo do projektu v oblasti výzkumu a vývoje zahrnutého do oblasti působnosti oznámení státní rady o provádění některých politik na podporu rámcového plánu střednědobého a dlouhodobého vědeckotechnického rozvoje státu (2006–2020) č. 6 [2006] vydaného státní radou. Je proto jasné, že je tento daňový program omezen pouze na ty specifické společnosti v příslušných odvětvích a činnosti v oblasti výzkumu a vývoje, které podporuje čínská vláda, včetně společností v podporovaném odvětví fotovoltaiky.

(463) Pokud jde o výpočet výše subvence, dva spolupracující vývozci zařazení do vzorku tvrdí, že Komise chybně použila celoroční údaje uvedené v jejich ročním přiznání k dani z příjmu za rok 2011, ačkoli šetřené období zahrnuje polovinu roku 2011 a polovinu roku 2012, a že to porušuje výpočetní metodu stanovenou v oddíle E písm. a) bodě iii) obecných zásad pro výpočet výše subvence v šetřeních ohledně vyrovnávacího cla přijatých Komisí v roce 1998. Komise odkazuje na všechny argumenty předložené ve 459. bodě odůvodnění, které jsou relevantní i pro odmítnutí uvedeného tvrzení ohledně tohoto programu. Komise dále podotýká, že argument o údajné daňové ztrátě v daňovém období 2012 je relevantní jen zčásti nebo není relevantní vůbec, protože odpočet daně lze provádět po pět dalších let dopředu

▼B

a snižovat o něj jakýkoli zdanitelný příjem, který bude deklarován během pěti následujících let. A proto i kdyby Komise akceptovala, že tyto firmy v roce 2012 zaznamenaly daňovou ztrátu, nebo by bylo dostupné konečné auditované daňové přiznání za rok 2012 a vyplynula by z něho daňová ztráta (k čemuž v tomto případě nedošlo), přesto by zohlednila výhody získané v rámci tohoto programu, protože nelze vyloučit, že jakmile by společnost v kterémkoli z pěti následujících daňových období zaznamenala zdanitelný příjem, byly by výhody vzešlé z odpočtu daně za rok 2012 využity.

3.5.5.3. Snížení daní pro podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií a zapojené v definovaných projektech

(464) Čínská vláda a jeden spolupracující vývozce tvrdí, že tento program není specifický, že analýza specifičnosti není založena na faktech a že požadavky na získání statusu podniku působícího v oblasti špičkových a nových technologií by měly být považovány za objektivní kritéria či podmínky pro vznik nároku na subvence a že nárok na tento program je automatický. S ohledem na závěr o specifičnosti týkající se omezení tohoto programu a započítání nákladů na výzkum a vývoj oproti dani z příjmu také na podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií Komise odkazuje na své vysvětlení ve 321. a 325. bodě odůvodnění a také na 462. bod odůvodnění, který platí i pro tento program. Komise znovu konstatuje, že z uvedených prováděcích opatření a dokumentů zejména vyplývá, že využívání tohoto programu a uznání statusu podniku působícího v oblasti špičkových a nových technologií není ani zdaleka dostupné pro všechny podniky a uplatňování objektivních kritérií je omezeno pouze na některá odvětví a podniky podporované čínskou vládou na základě kritérií, která se nejeví jako objektivní nebo neutrální. Také nárok na výhody podle tohoto programu není automatický, nýbrž závisí na získání osvědčení podniku působícího v oblasti špičkových a nových technologií, které vydávají příslušné orgány na základě vlastního uvážení, a není tudíž automatický.

(465) Jeden spolupracující vývozce tvrdí, že Komise chybně vypočítala subvenční výhodu vyplývající z tohoto programu, neboť použila auditované daňové přiznání za rok 2011, ačkoli byla dostupná čtvrtletní daňová přiznání za první a druhé čtvrtletí roku 2012, shromážděná během inspekce, a že Komise si každopádně mohla vyžádat kopii konečného ročního přiznání k dani z příjmu za rok 2012, jakmile bude dostupné. Tento vývozce rovněž tvrdí, že když už je pro výpočet subvenční výhody použito daňové

▼B

přiznání za rok 2011, pak by měl být použit obrat společnosti za rok 2011, a nikoli obrat za období šetření. Komise odkazuje na své vysvětlení ve 459. bodě odůvodnění výše. Komise dále podotýká, že v oznámení o inspekci, které bylo zasláno vývozcům zařazeným do vzorku včetně dotyčného vývozce, výslovně požádala o originály úplných daňových přiznání za účetní období pokrývající období šetření a tři předcházející roky. Tento spolupracující vývozce proto mohl a měl předložit přiznání za rok 2012, jakmile bylo k dispozici, a Komise konstatuje, že tak neučinil, ani když nedávno zaslal své připomínky k dokumentu poskytujícímu konečné informace. Pokud jde o tvrzení, že měla Komise pro výpočet výhody použít obrat za rok 2011, podotýká se, že výše výhody vyplývající z daňového přiznání za rok 2011 podle názoru Komise přiměřeně odráží stav v období šetření, a to zejména proto, že v období šetření (měsíc) byla splatná daň za rok 2011 a konečné údaje za rok 2012 v době inspekce nebyly dostupné. V každém případě Komise nemůže k měření různých subvencí používat různé jmenovatele, jinak procentuální údaje nebudou srovnatelné a nebude zajištěna konzistentnost výpočtu. Komise závěrem dodává, že neověřovala údaje o obratu za rok 2011, ale že ověřovala údaje o obratu za období šetření.

3.5.6. *Připomínky stran týkající se poskytování práv k užívání pozemků za cenu nižší než přiměřenou*

(466) Čínská vláda tvrdila, že Komise neurčila specifičnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 a čl. 2 odst. 2 dohody WTO o subvencích a svá určení ohledně specifičnosti neodůvodnila jasným způsobem a na základě průkazných podkladů, jak vyžaduje čl. 2 odst. 4 dohody WTO o subvencích. Podle čínské vlády Komise neposkytla žádné věcné důkazy ohledně toho, kterým konkrétním odvětvím jsou udělována práva k užívání pozemků za zvýhodněné ceny, ani právní základ pro své hodnocení, že odvětví vyrábějící solární články a moduly mezi tato odvětví patří. Podobné tvrzení přednesl i jeden vyvážející výrobce. Tato tvrzení musela být odmítnuta. Komise v 364. bodě odůvodnění výše uvedla příklady oznámení o prodeji práv k užívání pozemků, kdy příslušné orgány omezily okruh potenciálních kupujících za stanovenou cenu na odvětví fotovoltaiky a stanovily cenové limity pro práva k užívání pozemkům kupovaná vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku. Za situace, kdy žádné další informace, o které byla čínská vláda požádána, neexistují, a vzhledem k vládní podpoře odvětví fotovoltaiky a k výběrovému a netransparentnímu charakteru přidělování užívacích práv k pozemkům měla Komise za to, že tyto informace prokazují existenci specifičnosti.

▼B

(467) Čínská vláda a někteří vyvážející výrobci tvrdili, že srovnávací základ pro posouzení užívacích práv k pozemkům, který Komise zvolila, není přiměřený. Čínská vláda rovněž tvrdila, že Komise neučinila vše, co mohla, aby stanovila takový srovnávací základ blížící se tržním podmínkám, jež by nastaly při neexistenci narušení, jak to vyžaduje rozhodnutí rozhodčího panelu WTO v případu *USA – Konečná antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky z Číny* ([1]). Toto tvrzení muselo být odmítnuto. Komise ve skutečnosti podrobně prostudovala rozličné ukazatele a porovnala Tchaj-wan s ČLR jako celkem i s jednotlivými dotčenými čínskými provinciemi. Po provedení těchto analýz Komise považuje Tchaj-wan za vhodný srovnávací základ s ohledem na celkový souhrn informací ve složce, tzn. s ohledem na i) srovnatelnou úroveň hospodářského rozvoje a hospodářskou strukturu na Tchaj-wanu a ve velké většině čínských provincií a měst, kde sídlí spolupracující vyvážející výrobci, ii) zeměpisnou blízkost Číny a Tchaj-wanu, iii) vysoký stupeň rozvoje průmyslové infrastruktury Tchaj-wanu i těchto čínských provincií, iv) silné hospodářské vazby a přeshraniční obchod mezi Tchaj-wanem a ČLR, v) vysokou hustotu obyvatelstva v dotčených čínských provinciích a na Tchaj-wanu, vi) podobný typ pozemků a obchodních transakcí použitých pro stanovení srovnávacího základu na Tchaj-wanu a v ČLR a vii) společné demografické, jazykové a kulturní charakteristiky Tchaj-wanu a ČLR. Většina z dotčených provincií je navíc považována za provincie s nejrozvinutějším zpracovatelským průmyslem v ČLR.

Přestože úroveň HDP na obyvatele není u Tchaj-wanu a těchto provincií a měst shodná, HDP těchto provincií a měst v posledních letech rychle roste, takže Tchaj-wan dohánějí. Z nejaktuálnějších údajů je navíc patrné, že jak ČLR jako celek, tak dotčené provincie a města vykazují mnohem vyšší tempo růstu HDP než Tchaj-wan, takže jej velmi rychle dohánějí. Zároveň je třeba poznamenat, že přesné srovnání mezi HDP země s netržním hospodářstvím (ČLR) a HDP se zavedeným tržním hospodářstvím (Tchaj-wanem) není rozhodující, protože je zcela běžné, že pokud jde o HDP, netržní hospodářství zaostává za fungujícím tržním hospodářstvím. Nabídku a poptávku po průmyslových pozemcích může navíc ovlivňovat mnoho dalších faktorů, například pravidla plánování, politika životního prostředí apod. Skutečnou otázkou je, jaké by byly „převládající podmínky na trhu“, pokud jde o práva k užívání pozemků v ČLR, kdyby se jednalo o fungující tržní hospodářství, přičemž na základě všech důkazů se zdá, že by byly velmi podobné podmínkám na Tchaj-wanu.

3.5.7. *Další připomínky*

(468) Žadatel tvrdil, že by Komise měla zveřejnit další režimy subvencí, jež byly během šetření zjištěny, a rovněž stanovit

([1]) Zpráva panelu, *US-Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (Konečná antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky z Číny), čl. 10.187.

▼B

subvenční rozpětí pro tyto systémy, které nejsou uvedeny ve stížnosti. V této souvislosti je třeba poznamenat, že Komise prošetřila všechny subvence, jež splňovaly právní požadavky pro zahájení šetření.

(469) Žadatel tvrdil, že Komise měla stanovit subvenční rozpětí, pokud jde o poskytování polykrystalického křemíku za cenu nižší než přiměřenou, na základě informací uvedených v podnětu a na základě zjištění ministerstva obchodu USA (US DOC) v podobných případech v odvětví fotovoltaiky. Komise tento program přezkoumala a na základě informací získaných od vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a čínské vlády dospěla k závěru, že v období šetření z tohoto programu neplynuly žádné výhody, a to zejména z toho důvodu, že dovozní ceny polykrystalického křemíku byly nižší než ceny účtované čínskými dodavateli. Je třeba poznamenat, že období šetření v případě USA a v daném případě byla odlišná.

(470) Žadatel také uvedl, že Komise měla stanovit subvenční rozpětí, pokud jde o dodávky elektřiny za cenu nižší než přiměřenou. Toto tvrzení muselo být odmítnuto. Komise nenašla dostatečné důkazy o tom, že by vyvážející výrobci zařazení do vzorku, s výjimkou LDK, měli prospěch z preferenčního poskytování elektřiny v období šetření.

(471) Čínská vláda tvrdila, že metodika výpočtu, kterou Komise použila, vedla ke „dvojímu započítání na úrovni výpočtu antidumpingových a antisubvenčních rozpětí“. Podle čínské vlády měla Komise odečíst subvenční rozpětí vypočtené pro program pojištění vývozních úvěrů od dumpingových rozpětí na základě skutečnosti, že se jedná o vývozní subvenci. Čínská vláda rovněž tvrdila, že měla Komise odečíst od dumpingového rozpětí subvenční rozpětí vypočtené na základě zahraničního srovnávacího základu. Odůvodňovala to tím, že „část dumpingu vypočtená na základě analogické běžné vnitrostátní hodnoty je ve skutečnosti stejnou subvencí, která byla napadena v rámci souběžného antisubvenčního šetření“. Žádné z těchto tvrzení by nemělo dopad na výši výsledných opatření, neboť v daném případě je kombinované clo omezeno rozpětím újmy. Čínská vláda to rovněž potvrdila v připomínkách k dokumentu poskytujícímu konečné informace. Proto bylo rozhodnuto, že není nutné zabývat se obsahem těchto tvrzení.

3.6. **Výše napadnutelných subvencí**

(472) Výše valoricky vyjádřených subvencí, jež byly poskytnuty vyšetřovaným společnostem a jsou napadnutelné v souladu se základním nařízením, jsou uvedeny v této tabulce:

▼B

Vyvážející výrobce	Konečné rozpětí subvence
Wuxi Suntech Power Co., Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co., Ltd. Wuxi Sun-Shine Power Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd; Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd,	4,9 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	6,3 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd; Changzhou Youze Technology Co. Ltd; Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd; Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd	3,5 %
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Shanghai Jinglong Solar Energy Technology Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd	5,0 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	11,5 %
Delsolar (Wujiang) Co. Ltd	*de minimis*
Renesola Zhejiang Ltd Renesola Jiangsu Ltd	4,6 %
Jinko Solar Co. Ltd a společnosti ve spojení	6,5 %
Jiné spolupracující společnosti (příloha I)	6,4 %
Všechny ostatní společnosti	11,5 %

(473) V souladu s čl. 15 odst. 3 základního nařízení je celkové rozpětí subvence pro společnosti nezařazené do vzorku vypočteno na základě váženého průměru rozpětí subvencí stanovených pro spolupracující společnosti zařazené do vzorku, tj. 6,4 %.

▼B

(474) Vzhledem k vysoké úrovni spolupráce ze strany vyvážejících výrobců z ČLR bylo clo pro „všechny ostatní společnosti“ stanoveno na úrovni nejvyššího cla, jež má být uloženo společnostem, které byly buď zařazeny do vzorku, nebo během šetření spolupracovaly. Clo pro „všechny ostatní společnosti“ se uplatní na společnosti, které v rámci šetření nespolupracovaly.

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

(475) Obdobný výrobek vyrábělo přibližně 215 výrobců v Unii. Představují výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 9 odst. 1 základního nařízení a jsou dále souhrnně označováni jako „výrobní odvětví Unie“. Orgány ověřily tvrzení zúčastněných stran, že výrobců existuje vyšší počet; toto ověření odhalilo, že údajnými dalšími výrobci byli ve skutečnosti většinou vyvážející výrobci, dovozci, kteří jsou s nimi ve spojení, distributoři a montážní firmy.

(476) Jelikož úplné veřejné informace o výrobě nebyly dostupné, byly ke zjištění celkové výroby v Unii v období šetření použity veškeré dostupné informace týkající se dotčeného výrobního odvětví Unie, včetně informací uvedených v podnětu, makroekonomických údajů poskytnutých službou Europressedienst, nezávislou konzultační společností (dále jen „konzultant“) a ověřených odpovědí na dotazník, které poskytli výrobci v Unii zařazení do vzorku. Jelikož moduly a články jsou do Unie dováženy v rámci celních položek, které zahrnují i jiné výrobky, jež nejsou předmětem tohoto šetření, a nahlášené objemy dovozu jsou v tunách, nebylo možné použít k určení objemu a hodnoty dovozu údaje Eurostatu, a vycházelo se z údajů, které poskytl konzultant. Pokud to bylo možné, byly údaje poskytnuté konzultantem porovnány s jinými dostupnými veřejnými zdroji a s ověřenými odpověďmi na dotazník.

(477) Na tomto základě byla celková výroba v Unii v období šetření odhadnuta na přibližně 4 GW u modulů a 2 GW u článků.

(478) Jak bylo uvedeno v 21. bodě odůvodnění, bylo do vzorku vybráno devět výrobců v Unii představujících 18–21 % celkové výroby modulů v Unii a 17–24 % celkové výroby článků v Unii.

(479) Některé strany napadly skutečnost, že údaje poskytnuté konzultantem byly použity k určení mimo jiné výroby v Unii, výrobní kapacity v Unii, jakož i dalších makroekonomických ukazatelů újmy týkajících se výrobního odvětví Unie a údajů o dovozu. Tyto strany zpochybnily konzultantovu nezávislost tvrzením, že byl spojen s navrhovatelem. Rovněž požadovaly vysvětlení toho, na základě čeho Komise konzultanta vybrala, a zpochybnily jeho odbornou způsobilost při shromažďování hospodářských

▼B

údajů v odvětví fotovoltaiky. V tomto ohledu bylo namítnuto, že Komise měla svá zjištění založit na údajích z jiných dostupných zdrojů, zejména známých výzkumných ústavů. Konečně, AFASE učinila odkaz na osvědčené postupy při předkládání hospodářských důkazů a shromažďování údajů v případech, které se týkají uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, a v případech spojování, a zpochybnila tak spolehlivost údajů předložených konzultantem.

(480) Pokud jde o údajné vazby mezi konzultantem a žadatelem, příslušné zúčastněné strany nepředložily žádné důkazy, které by existenci těchto vazeb prokazovaly. Stejně tak šetření nepřineslo žádné důkazy o vztahu přesahujícím rámec čistě obchodní povahy. Po poskytnutí konečných informací tvrdila jedna zúčastněná strana, že existovaly náznaky toho, že důkazy *prima facie* předložené žadatelem – výrobním odvětvím Unie – v podnětu byly založeny na údajích poskytnutých stejným konzultantem. Ačkoli se uznává, že zjištění byla pro některé ukazatele skutečně podobná důkazům obsaženým v podnětu, nemusí to nutně znamenat, že vyplývala z jednoho a téhož zdroje. V této souvislosti se v podnětu citují různé použité zdroje. Tvrzení v tomto ohledu bylo proto nutno odmítnout.

(481) Komise považovala za vhodné využít ve stávajícím šetření tohoto poradenství, neboť z jiných veřejně dostupných zdrojů nebyly k dispozici potřebné makroekonomické údaje týkající se celkového trhu Unie ani údaje o dovozu. Než Komise vybrala společnost Europressedienst, posoudila metodiku, kterou konzultant používal pro shromažďování příslušných údajů, a rovněž jeho schopnost poskytnout potřebné údaje samostatně pro všechny typy výrobků a pro celé posuzované období.

(482) Kromě toho byly v průběhu šetření údaje poskytnuté konzultantem pokud možno podrobovány vzájemné kontrole s dalšími dostupnými zdroji a byly potvrzeny. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že na trhu působí několik výzkumných společností zaměřených na shromažďování statistických údajů o odvětví fotovoltaiky a vykázané hodnoty se téměř nikdy neshodují. Je to tím, že dopracovat se k přesným číslům je obtížné pro jakýkoli výzkumný ústav, a uváděné ukazatele na trhu v odvětví fotovoltaiky se proto budou vždy zakládat na odhadech, ať už daný údaj předkládá kdokoli. Za těchto okolností spočívaly křížové kontroly prováděné Komisí ve srovnávání trendu ve vývoji údajů získaných od konzultanta s trendem u stejných údajů zveřejněných ostatními výzkumnými společnostmi, Společným výzkumným střediskem Komise („JRC“) a asociací EPIA, pokud byly k dispozici. Na základě těchto křížových kontrol nebyly zaznamenány žádné významné rozdíly a trend vzájemně kontrolovaných ukazatelů byl podobný. Prozatímní antidumpingová zjištění tudíž nebyla založena výhradně na údajích poskytnutých konzultantem, ale také na analýze a hodnocení těchto údajů, které provedla sama Komise. Kromě

▼B

toho, jak bylo uvedeno výše v 8. bodě odůvodnění, po uložení prozatímních antidumpingových opatření byla provedena inspekce v prostorách konzultanta. Komise provedla inspekci na místě v prostorách konzultanta, aby ověřila spolehlivost metodiky a poskytnutých údajů. Inspekce na místě se uskutečnila v návaznosti na křížovou kontrolu údajů provedenou Komisí s cílem dále se ujistit o spolehlivosti a kvalitě údajů a související metodiky. Kontrola na místě byla považována za vhodný postup v rámci uplatňování zásady dobré správy, i když dotčené údaje nepředkládala zúčastněná strana, ale konzultant. Komise se na základě této inspekce dále ujistila o spolehlivosti údajů poskytovaných konzultantem.

(483) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že metodika vzájemné kontroly používaná Komisí nebyla dostatečně podrobně vysvětlena, a požadovala předložení dalších zdrojů, které při ní byly použity. Tato strana dále tvrdila, že použitá metodika byla v každém případě neplatná v tom smyslu, že byl porovnáván pouze vývoj údajů z různých zdrojů, a nikoli absolutní hodnoty.

(484) Pokud jde o další zdroje použité ke vzájemné kontrole údajů poskytnutých konzultantem, šlo o zprávy zveřejněné střediskem JRC a asociací EPIA na totéž téma. Pokud jde o porovnávání údajů s dalšími zdroji, je třeba poznamenat, že vykazovaly nejen obdobné trendy, ale také obdobnou velikost. Proto byl vyvozen závěr, že použitá metodika byla vhodná, a tvrzení v tomto ohledu bylo odmítnuto.

(485) Hlavní činností konzultanta je shromažďování údajů týkajících se odvětví fotovoltaiky a vytváření aktuální databáze společností činných na trhu s fotovoltaikou. Tyto údaje jsou publikovány ve specializovaných časopisech a využívají jich rovněž jednotlivé podniky, pro které konzultant provádí úžeji zaměřené výzkumy. Databáze vytvářené společností Europressedienst jsou pravidelně aktualizovány a znovu zveřejňovány. Kromě toho má konzultant v tomto odvětví několik let praxe. Přesněji řečeno, konzultantova metodika spočívá ve sběru, křížové kontrole a agregaci informací pocházejících z různých zdrojů, které jsou na trhu k dispozici. Za tímto účelem shromažďuje údaje prostřednictvím standardizovaných dotazníků zasílaných podnikům, které jsou uvedeny v databázi, či po telefonu, a to zejména od výrobců v Unii, nebo na specializovaných veletrzích, a to zejména od výrobců ve třetích zemích. Pokud informace nelze získat prostřednictvím zmíněných kanálů, Europressedienst kontroluje finanční zprávy podniků v odvětví fotovoltaiky nebo spolupracuje na dobrovolném základě s ostatními výzkumnými ústavy s cílem získat

▼B

nebo vzájemně kontrolovat údaje. Bylo ověřeno, že konzultant tyto zdroje využíval při své každodenní činnosti. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bylo považováno za vhodné využít v probíhajícím šetření služeb společnosti Europressedienst, a tvrzení zúčastněných stran v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

(486) S ohledem na osvědčené postupy při předkládání hospodářských důkazů, které vydal příslušný útvar Komise (dále jen „osvědčené postupy“), je třeba poznamenat následující. Za prvé jde o dokument, kterým nemůže být Komise vázána, protože nebyl přijat sborem komisařů, ale vydán příslušným útvarem jako doporučení stranám, jak předkládat hospodářské důkazy. Za druhé se osvědčené postupy se týkají předkládání hospodářských analýz a údajů používaných při vyšetřování případů týkajících se hospodářské soutěže spadajících do působnosti článků 101 a 102 SFEU a v řízeních o kontrole spojování podniků. Platná pravidla, důkazní standardy a vyšetřovací pravomoci Komise v těchto případech hospodářské soutěže nelze srovnávat se šetřeními týkajícími se ochrany obchodu, při nichž platí zcela odlišný soubor pravidel.

(487) Některé strany vznesly námitky proti metodě, kterou konzultant použil, a tvrdí v nich, že neodpovídá uznávaným vědeckým standardům. Jak však bylo uvedeno výše ve 481. bodě odůvodnění, metodika byla posouzena, výsledné údaje byly podrobeny vzájemné kontrole a ověřeny; výsledkem provedených kontrol bylo, že jsou tyto údaje v souladu s dalšími zveřejněnými údaji, a tudíž jsou přiměřeně spolehlivé. Konkrétní připomínky některých zúčastněných stran byly vyjasněny na bilaterální úrovni a zpřístupněny zúčastněným stranám v otevřeném vyšetřovacím spisu ke kontrole.

(488) Obchodní komora CCCME prohlásila, že metodika agregace údajů nebyla vyjasněna. Toto tvrzení bylo odmítnuto, neboť příslušné informace byly zpřístupněny všem zúčastněným stranám ve spisu, který je zúčastněným stranám přístupný ke kontrole.

(489) Po poskytnutí konečných informací několik stran zopakovalo své obavy ohledně výběru konzultanta Komisí a ohledně kvality poskytnutých údajů. V této souvislosti tyto strany tvrdily, že údaje od konzultanta lze objednat a zakoupit *ad hoc* tak, aby odpovídaly přesně vymezeným žádostem potenciálních klientů, a mohou proto být neobjektivní. Kromě toho CCCME popřela, že by údaje shromážděné konzultantem bylo možné považovat za skutečné důkazy ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení, protože údaje byly do velké míry založeny na předpokladech a odhadech. Dále byl vyjádřen názor, že poskytnuté údaje nebyly ve spisu dostatečně podloženy důkazy a že neměly jednoznačný, objektivní a ověřitelný charakter.

(490) Pokud jde o tato tvrzení, odkazuje se na 481. a 482. bod odůvodnění výše, kde byly poskytnuty doplňující informace týkající se výběru konzultanta. Kromě toho je třeba poznamenat, že Komise najala konzultanta na základě nejlepších dostupných

▼B

informací v daném okamžiku a v plném souladu s finančním nařízením Komise platným pro toto řízení. Dále je třeba připomenout, že konzultantova schopnost poskytnout všechny nezbytné údaje ve stanovené lhůtě byla velmi důležitá vzhledem k tomu, že se Komise musela řídit závaznými lhůtami pro zveřejnění prozatímních zjištění v rámci současného šetření.

(491) Pokud jde o kvalitu poskytnutých údajů a o otázku, zda je lze považovat za skutečné důkazy v souladu s čl. 3 odst. 2 základního nařízení, jak je uvedeno výše ve 482. bodě odůvodnění, konzultantova metodika shromažďování údajů byla prošetřena a bylo zjištěno, že je dostatečně kvalitní. Kromě toho, jak je také uvedeno výše ve stejném bodu odůvodnění, údaje poskytnuté konzultantem byly pokud možno podrobeny vzájemné kontrole s dalšími zdroji a bylo zjištěno, že jsou dostatečně přesné. A konečně je třeba poznamenat, že konzultant má jedinou databázi, která je pravidelně aktualizována, nezávisle na konkrétních potřebách a požadavcích zákazníků. Stejná databáze se používá k agregaci a poskytování statistických údajů o odvětví fotovoltaiky různým zákazníkům, a proto tvrzení, že údaje nebyly objektivní, musela být zamítnuta.

(492) Po zveřejnění konečných zjištění jedna zúčastněná strana tvrdila, že Komise nezveřejnila zdroje, použitou metodiku a společnosti, se kterými konzultant spolupracoval při sestavování předložených makroekonomických údajů. Jiná zúčastněná strana zopakovala, že metodika použitá konzultantem vede k nepřesným výsledkům. Některé zúčastněné strany požadovaly další informace týkající se metodiky použité konzultantem, jako je průměrná míra odpovědí na dotazníky/rozhovory, procentní podíl údajů získaných prostřednictvím každého kanálu, jak byly tyto údaje ověřeny, aproximace/předpoklady použité k získání údajů, počet společností, u nichž byla aproximace provedena, a alespoň rozpětí počtu zaměstnanců konzultanta.

(493) Pokud jde o tato tvrzení, je třeba podotknout, že následně po přijetí prozatímních opatření poskytla Komise zúčastněným stranám metodiku a zdroje použité konzultantem při agregaci údajů a odpověděla na konkrétní otázky zúčastněných stran v tomto ohledu po zveřejnění předběžných antidumpingových zjištění. Dodatečné žádosti o informace dotčených zúčastněných stran po poskytnutí konečných informací se považují za zahrnuté do informací poskytnutých po uložení prozatímních cel v rozsahu, který umožňovala omezení z důvodu důvěrnosti. Kromě toho je třeba zdůraznit, že Komise na místě ověřila způsob, jakým konzultant údaje shromažďoval a zpracovával, a příslušné výchozí předpoklady pro agregaci údajů. Výsledky této inspekce byly uspokojivé a Komise se znovu ujistila o přiměřenosti výchozích předpokladů a kvalitě konzultantem předkládaných údajů. Mimoto strany nezpochybnily údaje jako takové.

▼B

(494) Po poskytnutí konečných informací jiná smluvní strana požádala o vysvětlení, pokud jde o počet výrobců v Unii, které konzultant ve svém souboru údajů zohlednil, a o překrývání mezi těmito podniky a přibližně 215 výrobci v Unii, o nichž je známo Komisi. V tomto ohledu je třeba ozřejmit, že výrobci v Unii, které konzultant zahrnul, jsou do velké míry shodní s těmi, o nichž je známo, že představují výrobní odvětví Unie v tomto šetření, jak je uvedeno ve 475. bodě odůvodnění výše.

(495) Po poskytnutí konečných informací jedna strana tvrdila, že Komise provedla analýzu újmy nejednotným způsobem, jelikož ji uskutečnila zvlášť pro moduly a články, zatímco újma a výpočty subvenčního rozpětí byly určeny jako vážený průměr pro moduly a články společně. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že zatímco ukazatele byly předloženy odděleně pro každý typ výrobku, závěry vyvozené pro každý ukazatel se týkají výrobku, který je předmětem šetření, jako celku. Připomíná se rovněž, že moduly a články jsou jediným výrobkem, a proto bylo subvenční rozpětí a úrovně pro odstranění újmy stanoveny na tomto základě. Z toho důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(496) A konečně další strana tvrdila, že výpočet hodnot makroekonomických ukazatelů během období šetření byl chybně založen na prostém průměru za roky 2011 a 2012, neboť tato metodika údajně nebyla objektivní a nevedla k výsledkům, které by odrážely realitu v průběhu období šetření. Je třeba vyjasnit, že prostý průměr údajů byl použit pouze v případě, kdy docházelo v dotyčných obdobích k podobnému vývoji. Pokud se vývoj lišil, metodika byla v souladu s tím upravena tak, aby zohlednila skutečnou situaci na trhu. Dotčená strana se přesněji nevyjádřila k otázce, do jaké míry výsledky použité metodiky neodrážely situaci na trhu. Uvedená tvrzení byla proto odmítnuta.

4.2. **Určení příslušného trhu Unie**

(497) Část výrobního odvětví Unie je vertikálně integrována a podstatná část jeho výroby, zejména výroba článků, byla určena k využití pro vlastní spotřebu.

(498) Pro stanovení toho, zda výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma, a za účelem stanovení spotřeby a dalších ekonomických ukazatelů se zkoumalo, zda a do jaké míry musí být vzato v úvahu následné využití obdobného výrobku vyráběného výrobním odvětvím Unie (dále jen „využití pro vlastní spotřebu“).

(499) V zájmu získání co nejúplnějšího obrazu o situaci ve výrobním odvětví Unie byly analyzovány údaje o veškeré činnosti v souvislosti s obdobným výrobkem a následně bylo stanoveno, zda je výroba určena k využití pro vlastní spotřebu, nebo pro volný trh.

▼B

(500) Bylo zjištěno, že následující ekonomické ukazatele týkající se výrobního odvětví Unie by měly být zkoumány s ohledem na veškerou činnost výrobního odvětví Unie (včetně využití pro vlastní spotřebu výrobního odvětví): spotřeba, objem prodeje, výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, růst, investice, zásoby, zaměstnanost, produktivita, peněžní tok, návratnost investic, schopnost získat kapitál a výše napadnutelných subvencí. Šetření totiž ukázalo, že tyto ukazatele by bylo oprávněné zkoumat s ohledem na veškerou činnost, neboť výroba určená k využití pro vlastní spotřebu je ve stejné míře ovlivněna konkurenčním dovozem z dotyčné země. Závislý trh a volný trh jsou dále společně označovány jako „celkový trh“.

(501) Pokud jde o ziskovost, analýza se zaměřila na volný trh, neboť bylo zjištěno, že ceny na závislém trhu ne vždy odrážely tržní ceny a neměly na tento ukazatel dopad.

(502) Několik stran namítalo, že se újma měla posuzovat odděleně pro závislý trh a pro volný trh. Jedna dotčená strana tvrdila, že údaje týkající se článků k využití pro vlastní spotřebu by měly být vyloučeny z posouzení újmy z toho důvodu, že nebyly ovlivněny subvencovaným dovozem.

(503) Šetření ukázalo, že vertikálně integrovaní výrobci v Unii byli nuceni dovážet subvencované výrobky (články) a ukončit výrobu těchto výrobků za ceny vyšší než dovozní, a to v důsledku cenového tlaku vyvíjeného subvencovaným dovozem. Šetření dále ukázalo, že volný trh a trh pro vlastní spotřebu vykazovaly stejný vývoj cen, což bylo důkazem, že byly předmětným dovozem ovlivněny ve stejné míře.

(504) Po poskytnutí konečných informací některé zúčastněné strany znovu zopakovaly, že Komise neposkytla přiměřené a odůvodněné analýzy závislého trhu nebo důvod, proč se samostatnou analýzu nepodařilo provést. Jedna strana tvrdila, že nebyly poskytnuty žádné informace o významu výroby v Unii určené k využití pro vlastní spotřebu. Kromě toho zazněl argument, že 106. bod odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení je svým závěrem, že ceny na závislém trhu ne vždy odrážely tržní ceny, v rozporu se závěry uvedenými ve 503. bodě odůvodnění výše, že volný trh a závislý trh vykazovaly podobný vývoj cen.

(505) Nejprve je třeba uvést, že 105. bod odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení stanoví důvody, proč bylo považováno za vhodné přezkoumat ukazatele újmy (s výjimkou ziskovosti) vztažené k celkové aktivitě výrobního odvětví Unie, včetně využití pro vlastní spotřebu. V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak je uvedeno ve stejném bodu odůvodnění, šetření ukázalo, že výroba určená k využití pro vlastní spotřebu byla rovněž ovlivněna konkurencí dovozu z ČLR, což samo o sobě dotčené zúčastněné strany nezpochybnily. Tvrzení, že nebyly vysvětleny důvody, proč nebyla provedena samostatná

▼B

analýza, proto muselo být zamítnuto. Podobně, jak vyplývá z tohoto závěru, muselo být rovněž zamítnuto tvrzení, že taková samostatná analýza závislého trhu měla být provedena.

(506) Za druhé, i když na základě výše uvedeného nebyl význam výroby v Unii určené k využití pro vlastní spotřebu považován za významný prvek, je třeba poznamenat, že výroba článků v Unii určená k využití pro vlastní spotřebu představovala asi polovinu celkové výroby v období šetření. Nakonec je zapotřebí objasnit, že skutečnost, že ceny na závislém trhu neodrážejí ceny na volném trhu, nemusí být nutně v rozporu se skutečností, že obě ceny měly stejnou tendenci, neboť mohou být na různých úrovních a pohyby cen mohou být prudší či pozvolnější, a tudíž sledovat odlišnou křivku. Na základě výše uvedených skutečností byla tvrzení ohledně závislého trhu zamítnuta.

(507) Dotčené strany neposkytly žádné informace, které by mohly toto zjištění zpochybnit. Argumenty v tomto ohledu byly z těchto důvodů zamítnuty.

4.3. **Spotřeba v Unii**

(508) Spotřeba v Unii sestávala z celkového objemu dovozu dotčeného výrobku a objemu celkového prodeje obdobného výrobku v Unii včetně výrobků určených k využití pro vlastní spotřebu. Úplné údaje o celkovém prodeji výrobního odvětví Unie na trhu Unie nebyly dostupné. Dovoz do Unie byl navíc evidován pod položkami zahrnujícími i další výrobky, jež nejsou předmětem tohoto šetření, a údaje Eurostatu o objemech byly uvedeny v tunách. Z těchto důvodů nebylo možné k určení objemu dovozu a jeho hodnoty využít údajů Eurostatu. Při stanovení spotřeby v Unii se proto vycházelo z údajů poskytnutých konzultantem, jak bylo uvedeno výše, které byly porovnány s veřejnými zdroji, jako jsou průzkumy trhu a veřejně dostupné studie, a s ověřenými odpověďmi na dotazník.

(509) Spotřeba v Unii se vyvíjela takto:

Tabulka 1-a

Spotřeba modulů v Unii (v MW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Celkový trh	5 465	12 198	19 878	17 538
Index (2009=100)	*100*	*223*	*364*	*321*

Zdroj: Europressedienst.

▼B

Tabulka 1-b

Spotřeba článků v Unii (v MW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Celkový trh	2 155	3 327	4 315	4 021
Index (2009=100)	*100*	*154*	*200*	*187*

Zdroj: Europressedienst.

(510) V posuzovaném období mezi rokem 2009 a obdobím šetření se celková spotřeba zvýšila u modulů o 221 % a u článků o 87 %, avšak v období šetření se oproti roku 2011 snížila. Celkově spotřeba výrobku, který je předmětem šetření, v Unii oproti úrovni roku 2009 podstatně vzrostla.

(511) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že údaje o spotřebě výrobku, který je předmětem šetření, v Unii se výrazně liší v závislosti na použitém zdroji. Tato strana tvrdila, že spolehlivé údaje lze určit pouze na základě informací shromážděných specializovanými institucemi a výzkumnými středisky. Vzhledem k vysvětlením a závěrům uvedeným v 481. až 483. bodě odůvodnění, které se týkají spolehlivosti údajů poskytovaných konzultantem a použitých v šetření, byl tento argument zamítnut.

(512) Tatáž strana tvrdila, že by spotřeba Unie neměla být pouhým součtem dostupné výrobní kapacity modulů v Unii, ale že by z ní spotřeba modulů pro vlastní projekty výrobního odvětví Unie měla být odečtena. Tento argument byl zamítnut, neboť spotřeba modulů byla stanovena na základě nově instalovaných kapacit v Unii. To je běžný postup pro určování spotřeby modulů. Spotřeba článků byla stanovena podle výroby modulů v Unii.

(513) Jiná strana tvrdila, že metodika popsaná konzultantem připouští obtíže při stanovování spolehlivých údajů o spotřebě. Dále bylo namítnuto, že údaje o dovozu a vývozu výrobního odvětví Unie byly založeny buď na neověřitelných odhadech, nebo na neúplných údajích a že křížová kontrola prováděná Komisí nebyla postačující k závěru, že jsou tyto údaje spolehlivé a přesné.

(514) Jak již bylo uvedeno ve 481. a 482. bodě odůvodnění výše, kvalitu údajů a metodiku k jejich shromažďování Komise přezkoumala při inspekci na místě, na jejímž základě byl učiněn závěr, že jsou použité metodiky vhodné a výsledky přesné a přiměřeně spolehlivé. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

▼B

4.4. **Dovoz z dotčené země**

4.4.1. *Objem dovozu z dotčené země a jeho podíl na trhu*

(515) Vývoj dovozu z dotčené země do Unie je popsán v níže uvedených tabulkách. Číselné údaje jsou důvěrné, a jsou tedy uvedeny pouze ve formě indexů a rozmezí. Je tomu tak proto, že objem dovozu ze strany vyvážejícího výrobce, u nějž nebyly zjištěny žádné subvence, jak je uvedeno v 472. bodě odůvodnění výše, byl z celkového dovozu z ČLR odečten.

Tabulka 2-a

Dovoz modulů z ČLR (v MW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Objem dovozu z ČLR				
Index (2009=100)	*100*	*251*	*462*	*408*
Podíl na *celkovém* trhu	60 % – 65 %	68 % – 73 %	75 % – 80 %	78 % – 83 %

Zdroj: Europressedienst.

Tabulka 2-b

Dovoz článků z ČLR (v MW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Objem dovozu z ČLR				
Index (2009=100)	*100*	*273*	*491*	*506*
Podíl na *celkovém* trhu	5 % – 10 %	12 % – 17 %	17 % – 22 %	22 % – 27 %

Zdroj: Europressedienst.

(516) V posuzovaném období se objem dovozu z dotčené země do Unie značně zvýšil, u modulů přibližně o 308 % a u článků o více než 648 %. To vedlo k podstatnému růstu podílu dovozu z dotčené země do Unie na trhu. Konkrétně se podíl dovozu z dotčené země na trhu zvýšil z [60 % – 65 %] na [78 % – 83 %] u modulů a z [5 % – 10 %] na [22 % – 27 %] u článků. Celkově vzato se dovoz dotčeného výrobku z ČLR mezi rokem 2009 a obdobím šetření objemově i z hlediska podílu na trhu značně zvýšil.

(517) Je třeba podotknout, že růst dovozu z dotčené země byl mnohem vyšší než růst spotřeby dotčeného výrobku v Unii. Vyvážející výrobci tudíž mohli těžit z rostoucí spotřeby v Unii a jejich pozice trhu v důsledku většího podílu na trhu zesílila.

▼B

(518) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že údaje o objemu dovozu u výrobku, který je předmětem šetření, se výrazně liší v závislosti na použitém zdroji. Tato strana tvrdila, že spolehlivé údaje lze určit pouze na základě informací shromážděných specializovanými institucemi a výzkumnými středisky. Vzhledem k vysvětlením a závěrům uvedeným v 481. až 483. bodě odůvodnění, které se týkají spolehlivosti údajů použitých v šetření, byl tento argument zamítnut.

(519) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana zpochybnila metodiku pro stanovení celkového objemu dovozu z ČLR, když tvrdila, že tato metodika byla založena na transakcích uskutečněných před zaplacením cla na úrovni ceny CIF, a je proto nejisté, zda byly tyto transakce určeny pro spotřebu v Unii. Pokud jde o toto tvrzení, je třeba upřesnit, že hodnota celkového objemu dovozu z ČLR podle konzultanta nebyla ve zjištěních použita a že v průběhu šetření byly stanoveny pouze objem dovozu a dovozní ceny. Jelikož metodika pro stanovení dovozních cen jako taková nebyla danou zúčastněnou stranou zpochybněna, odkazuje se na příslušná zjištění v 520. až 528. bodě odůvodnění níže. Z toho důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

4.4.2. *Ceny dovozu a cenové podbízení*

(520) Průměrná cena dovozu z dotčené země do Unie se vyvíjela takto:

Tabulka 3-a

Dovozní cena modulů z ČLR (v EUR/kW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Dovozní ceny	2 100	1 660	1 350	764
Index (2009=100)	*100*	*79*	*64*	*36*

Zdroj: Europressedienst a ověřené odpovědi na dotazník v rámci vzorku.

Tabulka 3-b

Dovozní cena článků z ČLR (v EUR/kW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Dovozní ceny	890	650	620	516
Index (2009=100)	*100*	*73*	*70*	*58*

Zdroj: Europressedienst a ověřené odpovědi na dotazník.

(521) Průměrná dovozní cena modulů a článků z ČLR se za posuzované období výrazně snížila. U modulů průměrná dovozní cena poklesla o 64 %, z 2 100 EUR/kW v roce 2009 na 764 EUR/kW v období šetření. Podobně i průměrná dovozní cena článků z ČLR poklesla o 42 %, z 890 EUR/kW na 516 EUR/kW.

▼B

(522) Celkově vzato se cena dotčeného výrobku mezi rokem 2009 a obdobím šetření značně snížila.

(523) Jeden spolupracující dovozce, který není ve spojení, tvrdil, že dovozní ceny měly být stanoveny na základě jeho dovozu dotčeného výrobku do Unie, který tento dovozce v průběhu šetření vykázal. Ovšem údaje, které tento dovozce poskytl v průběhu šetření, představují pouze zlomek celkového dovozu do Unie a nelze z nich vyvodit žádné smysluplné závěry, pokud jde o průměrnou dovozní cenu veškerého dovozu z ČLR v průběhu celého posuzovaného období několika let. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(524) Jiná ze zúčastněných stran tvrdila, že metodika použitá pro stanovení cen nebyla vysvětlena, zejména pokud jde o to, jak byly údaje z různých zdrojů sloučeny a sladěny. Kromě toho bylo argumentováno tím, že dovozní náklady měly být založeny na ověřených informací získaných během šetření, spíše než na odhadech.

(525) Má se za to, že metodika předložená dotčeným stranám je dostatečně úplná, aby bylo možné pochopit, jak se dospělo k číselným údajům. Pokud jde o „dovozní“ náklady, je třeba upřesnit, že pro získání ceny CIF byly upraveny okamžité ceny. Provedený odhad byl potvrzen na základě údajů shromážděných během šetření.

(526) S cílem určit cenové podbízení během období šetření bylo provedeno porovnání vážených průměrných prodejních cen jednotlivých typů výrobku prodávaných výrobci v Unii zařazenými do vzorku, účtovaných odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, a upravených na úroveň cen ze závodu a odpovídajících vážených průměrných cen jednotlivých typů výrobku z dovozu spolupracujících čínských vyvážejících výrobců účtovaných prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF s příslušnou úpravou o náklady po dovozu, tj. náklady na celní odbavení, manipulaci a nakládku. Použity byly průměrné náklady po dovozu u dovozců modulů zařazených do vzorku, pokud byly jejich údaje k dispozici.

(527) Toto cenové srovnání bylo provedeno podle druhu u obchodních operací na stejné úrovni obchodní činnosti, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev z cen. Výsledek srovnání vyjádřený jako procentní podíl obratu výrobců v Unii zařazených do vzorku v období šetření poukázal na vážené průměrné rozpětí cenového podbízení v rozmezí [19,8 % – 37,5 %] u modulů, [12,6 % – 53,8 %] u článků a [19,8 % – 37,5 %] u dotčeného výrobku celkově.

▼B

(528) Je třeba poznamenat, že u jednoho vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku byla vypočtena v rámci podbízení záporná cena článků. Jelikož však nebylo vyvezené množství významné, nelze tento případ považovat za reprezentativní. Jiný vyvážející výrobce zařazený do vzorku dále napadl zdroj pro úpravu monočlánků na baterie, aniž by však tento argument doložil. Ve skutečnosti vyvážející výrobce nenapadl ani konkrétní úpravu, ani neposkytl žádné nové informace nebo důkazy, a proto bylo toto tvrzení odmítnuto.

4.5. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.5.1. *Obecně*

(529) V souladu s čl. 8 odst. 4 základního nařízení Komise posoudila veškeré hospodářské činitele a ukazatele, které ovlivňují situaci výrobního odvětví Unie. Jak je uvedeno ve 14. až 22. bodě odůvodnění výše, k posouzení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byl proveden výběr vzorku.

(530) Za účelem analýzy újmy rozlišovala Komise mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Komise analyzovala makroekonomické ukazatele v posuzovaném období na základě údajů získaných od nezávislého konzultanta, které podrobila, kdykoli to bylo možné, křížové kontrole s dalšími dostupnými zdroji, a z ověřených odpovědí na dotazník ze strany výrobců v Unii zařazených do vzorku. Mikroekonomické ukazatele analyzovala Komise na základě ověřených odpovědí na dotazník ze strany výrobců v Unii zařazených do vzorku.

(531) Na základě informací týkajících se všech výrobců obdobného výrobku v Unii byly za účelem tohoto šetření posouzeny tyto makroekonomické ukazatele: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, rozsah výše napadnutelných subvencí a překonání účinků dřívějších subvencí nebo dumpingu.

(532) Na základě informací týkajících se výrobců obdobného výrobku v Unii zařazených do vzorku byly posouzeny tyto mikroekonomické ukazatele: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, zásoby, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál.

(533) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že podmínky na trhu dotčeného výrobku v jednotlivých členských státech jsou různé, a že by proto analýza újmy měla být provedena odděleně na úrovni každého členského státu. Toto tvrzení nebylo doloženo. V rámci šetření navíc nebyly zjištěny žádné zvláštní okolnosti, které by opodstatňovaly analýzu podle členských států. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

▼B

(534) Některé strany zpochybnily celkovou spolehlivost makroekonomických ukazatelů újmy, které Komise použila pro účely tohoto šetření. Tvrdily, že vývoj zjištěný u těchto ukazatelů se odchyloval od vývoje stejných ukazatelů zjištěného u výrobců v Unii zařazených do vzorku. Zejména odkazovaly na výrobu, produktivitu, prodej, průměrné náklady práce a zaměstnanost v Unii.-

(535) Makroekonomické ukazatele byly stanoveny ve vztahu ke všem výrobcům v Unii. V případě, že se porovnávají stejné údaje ve vztahu k jednotlivým výrobcům v Unii nebo ke skupině výrobců v Unii (tj. výrobcům v Unii zařazeným do vzorku), nejsou trendy zcela totožné, neboť např. váha každé společnosti není v tomto srovnání zohledněna. Výsledky srovnání makroekonomických ukazatelů pro všechny výrobce v Unii a ukazatelů pro výrobce v Unii zařazené do vzorku tudíž nejsou nutně smysluplné a neopravňují k závěru, že je jeden nebo druhý soubor údajů nespolehlivý. V každém případě lze při srovnání vývoje makroekonomických ukazatelů pro výrobní odvětví Unie a týchž konsolidovaných ukazatelů pro výrobce v Unii zařazené do vzorku zaznamenat u některých ukazatelů rozdíly ve vývoji, jako například u výroby, výrobní kapacity, objemu prodeje, zaměstnanosti a produktivity výrobního odvětví Unie od roku 2011 do období šetření. Podle všech těchto ukazatelů dosáhli výrobci v Unii zařazení do vzorku lepších výsledků než výrobní odvětví Unie celkově. Důvodem je, že v období šetření řada výrobců v Unii, kteří nebyli zařazeni do vzorku, zastavila svoji výrobu nebo byla v platební neschopnosti, což mělo nepříznivý dopad na makroekonomické ukazatele vypočtené na úrovni Unie. Uvedená tvrzení byla proto odmítnuta.

(536) Závěr uvedený ve 153. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení, že analýza situace ve výrobním odvětví Unie ukázala jednoznačně klesající trend všech hlavních ukazatelů újmy, byl podle jedné ze zúčastněných stran založen na údajích poskytnutých konzultantem. V tomto ohledu je třeba ozřejmit na jedné straně to, že makroekonomické ukazatele, jak jsou uvedeny v tabulkách 4-a až 6-c prozatímního antidumpingového nařízení, byly založeny na údajích získaných od konzultanta, a bylo-li to možné, vzájemně zkontrolovány s dalšími dostupnými zdroji. Mikroekonomické ukazatele na straně druhé, jak jsou uvedeny v tabulkách 7-a až 11-c prozatímního antidumpingového nařízení, byly založeny na údajích od výrobců v Unii zařazených do vzorku a na místě ověřeny Komisí. Je třeba rovněž poznamenat, že rozhodující faktory pro stav, kdy výrobní odvětví Unie utrpělo újmu, jako jsou úrovně ziskovosti výrobního odvětví Unie, průměrné prodejní ceny v Unii, jakož i výpočty cenového podbízení byly založeny na údajích shromážděných od výrobců v Unii zařazených do vzorku a vyvážejících výrobců, kde byly ověřeny na místě. Výše uvedené tvrzení bylo proto odmítnuto.

▼B

4.5.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.5.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(537) Celková výroba, výrobní kapacita a využití kapacity v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 4-a

Moduly – výroba, výrobní kapacita a využití kapacity (MW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Objem výroby	2 155	3 327	4 315	4 021
Index (2009=100)	*100*	*154*	*200*	*187*
Výrobní kapacita	4 739	6 983	9 500	9 740
Index (2009=100)	*100*	*147*	*200*	*206*
Využití kapacity	45 %	48 %	45 %	41 %

Zdroj: Europressedienst.

Tabulka 4-b

Články – výroba, výrobní kapacita a využití kapacity (MW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Objem výroby	1 683	2 376	2 723	2 024
Index (2009=100)	*100*	*141*	*162*	*120*
Výrobní kapacita	2 324	3 264	3 498	3 231
Index (2009=100)	*100*	*140*	*151*	*139*
Využití kapacity	72 %	73 %	78 %	63 %

Zdroj: Europressedienst.

(538) Celková výroba modulů v Unii se v průběhu posuzovaného období zvýšila o 87 %. Výroba dosáhla svého vrcholu v roce 2011 a poté, v období šetření, klesala. Výroba modulů v Unii rostla mnohem pomaleji oproti růstu spotřeby, která se za stejné období více než ztrojnásobila. Vzhledem k značnému růstu spotřeby výrobci v Unii během posuzovaného období zdvojnásobili svou výrobní kapacitu pro výrobu modulů. Navzdory vyšším úrovním výroby se však míra využití kapacit v tomto výrobním odvětví Unie v průběhu období šetření snížila o čtyři procentní body a dosáhla pouze 41 %.

(539) Výroba článků v Unii se v průběhu posuzovaného období zvýšila o 20 %. Dosáhla svého vrcholu v roce 2011 a poté, v období šetření, klesala. Výroba článků v Unii sledovala trend spotřeby v Unii, s pomalejším růstem až do roku 2011 a s výraznějším poklesem v období šetření. V souladu s vývojem spotřeby v Unii výrobní odvětví Unie nejprve zvýšilo svou kapacitu o 51 % do roku 2011, a poté, v období šetření, se tato kapacita snižovala. Celkově se kapacita v průběhu posuzovaného

▼B

období zvýšila o 39 %. Míra využití kapacity rostla do roku 2011, kdy dosáhla svého vrcholu na úrovni 78 %, a poté, během období šetření, se o 15 procentních bodů snížila. Využití kapacity výrobního odvětví Unie pro výrobu článků se v posuzovaném období celkově snižovalo a v období šetření dosáhlo 63 %.

(540) Výrobní odvětví Unie tedy v reakci na zvýšenou spotřebu rozšiřovalo svou kapacitu. Úroveň výroby výrobního odvětví Unie však rostla mnohem pomalejším tempem než spotřeba, což v průběhu posuzovaného období vedlo k poklesu míry využití kapacity pro výrobu dotčeného výrobku.

(541) AFASE tvrdila, že objem výroby modulů a článků uvedený v 537. bodě odůvodnění výše a výrobní kapacita odvětví Unie pro moduly a články uvedená v témže bodě odůvodnění byly nadhodnocené, a předložila údaje z jiných zdrojů (tj. EPIA, IMS a BNEF) prokazující nižší objem. Tyto údaje jsou převzaty v 537. bodě odůvodnění výše.

(542) Objem výroby uvedený v 537. bodě odůvodnění vychází z informací zahrnujících kotované i nekotované společnosti. Rozvoj výroby v Unii, jak je uveden v 537. bodě odůvodnění výše, je navíc v souladu s rozvojem spotřeby v Unii uvedeným v 509. bodě odůvodnění. Údaje o objemu výroby předložené aliancí AFASE se liší od trendu spotřeby v Unii, jak je uveden v 509. bodě odůvodnění, a od statistik spotřeby v Unii vydaných asociací EPIA.

(543) Pokud jde o výrobní kapacitu, šetření ukázalo, že zjištění uvedená v 537. bodě odůvodnění zahrnovala výrobní kapacity společností, které se ocitly v platební neschopnosti nebo během období šetření zastavily výrobu, aniž však prodaly své výrobní závody a stroje, a byly tudíž schopny výrobu velmi rychle obnovit. Podobně, jak bylo uvedeno výše v 542. bodě odůvodnění, číselné údaje v 537. bodě odůvodnění zahrnovaly údaje od nekotovaných společností.

(544) A konečně údaje poskytnuté nezávislou konzultační společností byly vzájemně zkontrolovány a ověřeny a bylo zjištěno, že jsou dostatečně přesné. Na základě výše uvedeného se má za to, že údaje vycházející z jiných dostupných zdrojů, které předložila AFASE, nejsou nutně v rozporu se zjištěními uvedenými v prozatímním antidumpingovém nařízení.

▼B

(545) V každém případě by přijetí údajů, které předložila AFASE, nemělo vliv na celkový závěr, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu, neboť vývoj těchto ukazatelů, tj. výroba v Unii a výrobní kapacita v Unii, by byl ještě výraznější.

(546) Jeden spolupracující dovozce, který není ve spojení, tvrdil, že objem výroby, výrobní kapacita a využití kapacity měly být stanoveny pouze na základě údajů výrobců v Unii zařazených do vzorku. Jelikož však jde o makroekonomické ukazatele, měly by být zjištěny na úrovni všech výrobců v Unii s cílem získat smysluplný a úplný obraz o situaci výrobního odvětví Unie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(547) Po poskytnutí konečných informací jedna strana požádala Komisi, aby vyjasnila, jak konzultant vypočítal roční výrobu v Unii. Jiná strana požádala Komisi, aby dále vysvětlila slaďování různých dostupných údajů souvisejících s celkovou výrobní kapacitou Unie. Další strana tvrdila, že údaje o celkové výrobě v Unii a výrobní kapacitě měly být získány od výrobců v Unii zařazených do vzorku, neboť by se tak dospělo ke spolehlivějším výsledkům. V této souvislosti bylo uvedeno, že veřejně přístupné údaje byly vzhledem k jejich důvěrné povaze nepřesné a že každé výzkumné středisko nebo konzultant musí založit své analýzy na řadě odhadů a předpokladů.

(548) Je třeba objasnit, že roční výroba v Unii byla vypočtena na základě údajů nahlášených výrobci v Unii konzultantovi. Pokud nebylo možné získat údaje o roční produkci určitého výrobce v Unii za konkrétní rok, byl tento údaj odhadnut uplatněním míry využití kapacity z předchozího roku na novou výrobní kapacitu v dotčeném roce. Orgány rovněž srovnávaly hodnotu, k níž dospěl konzultant, s údaji vykázanými v odpovědích výrobního odvětví Unie na standardizované dotazníky před zahájením řízení. Obě hodnoty jsou podobné.

(549) Pokud jde o žádost, aby Komise poskytla podrobnější vysvětlení ohledně sladění různých dostupných údajů o výrobní kapacitě v Unii, je třeba poznamenat, že tato informace již byla uvedena v otevřeném spisu, který je zúčastněným stranám k dispozici ke kontrole. Proto byla tato žádost zamítnuta.

(550) A konečně, výroba v Unii a výrobní kapacita jsou makroekonomickými ukazateli, a musí proto být stanoveny na úrovni celého výrobního odvětví Unie, a nikoli na úrovni výrobců z Unie zařazených do vzorku.

(551) Po poskytnutí konečných informací jedna strana tvrdila, že metodika použitá při shromažďování údajů o výrobě (zejména rozhovory a návštěvy výrobních závodů) neumožňuje dojít ke spolehlivým výsledkům vzhledem k důvěrné povaze těchto údajů a k neochotě společností tyto údaje poskytnout. Tuto metodiku proto nelze považovat za přiměřenou. To bylo údajně potvrzeno skutečností, že ačkoli konzultant využil údaje od mnohem většího počtu výrobců v Unii, zatímco Komise zohlednila při

▼B

přezkumu stávající situace v zahajovací fázi údaje pouze od jednoho z nich, celkový objem výroby zjištěný konzultantem byl nižší než celkový objem výroby zjištěný Komisí pro účely přezkoumání stávající situace. Tato strana dále tvrdila, že v důsledku toho informaci týkající se tohoto ukazatele újmy nelze považovat za skutečný důkaz ve smyslu čl. 8 odst. 1 základního nařízení.

(552) Za prvé je třeba upřesnit, že počet výrobců, které vzali v úvahu konzultant na jedné straně a Komise na straně druhé, byl téměř stejný, a že argument, že výsledky nebyly soudržné, bylo proto třeba zamítnout. Dále se připomíná, že údaje, které shromáždil konzultant, byly podrobeny křížové kontrole s dalšími zdroji všude tam, kde to bylo možné, a bylo zjištěno, že odhady byly dostatečně spolehlivé. Proto se potvrzuje, že údaje o výrobě poskytnuté konzultantem byly považovány za skutečný důkaz ve smyslu čl. 8 odst. 1 základního nařízení.

4.5.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(553) Objem prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podíl na trhu se v průběhu posuzovaného období vyvíjel takto:

Tabulka 5-a

Moduly – objem prodeje a podíl na trhu (v MW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Objem prodeje na trhu Unie	1 037	1 890	2 683	2 357
Index (2009=100)	*100*	*182*	*259*	*227*
Podíl na trhu	19 %	15 %	13 %	13 %

Zdroj: Europressedienst.

Tabulka 5-b

Články – objem prodeje a podíl na trhu (v MW)

	2009	2010	2011	Období šetření
Objem prodeje na celkovém trhu	1 470	1 913	2 245	1 545
Index (2009=100)	*100*	*130*	*153*	*105*
Podíl na trhu	68 %	57 %	52 %	38 %

Zdroj: Europressedienst.

▼B

(554) V průběhu posuzovaného období vzrostl objem prodeje modulů o 127 %. S ohledem na zvýšení spotřeby o 221 % to však vedlo k poklesu podílu výrobního odvětví Unie na trhu z 19 % v roce 2009 na 13 % v období šetření. Pokud jde o články, prodej výrobního odvětví Unie se zvýšil o zanedbatelných 5 %, zatímco spotřeba vzrostla o 87 %, což mělo za následek pokles podílu na trhu ze 68 % v roce 2009 na 38 % v období šetření. V reakci na rostoucí spotřebu prodej modulů a článků výrobního odvětví Unie rostl mnohem méně než dovoz z dotčené země. Výrobní odvětví Unie tak nemohlo těžit z rostoucí spotřeby. V důsledku toho se v posuzovaném období podíl na trhu modulů a článků snížil.

(555) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že podíl výrobního odvětví Unie na trhu modulů dosahoval v roce 2009 pouze 19 % a že pokles o 6 procentních bodů v průběhu posuzovaného období nelze považovat za újmu.

(556) Snížení podílu na trhu o 6 procentních bodů v průběhu posuzovaného období je třeba posuzovat na pozadí zvýšení spotřeby modulů v Unii o více než 200 % za stejné období. Jak je uvedeno výše, dokonce ani v situaci, kdy spotřeba stoupala, nemohlo výrobní odvětví Unie odpovídajícím způsobem zvýšit svůj objem prodeje a utrpělo ztráty, pokud jde o podíl na trhu. Toto tvrzení proto muselo být odmítnuto.

(557) Jedna strana tvrdila, že metodika použitá při shromažďování údajů o prodeji (zejména rozhovory a návštěvy výrobních závodů) neumožňuje dojít ke spolehlivým výsledkům vzhledem k důvěrné povaze těchto údajů a k neochotě společností tyto údaje poskytnout. Tuto metodiku proto nelze považovat za přiměřenou. Stejně tak tyto údaje nelze považovat za skutečný důkaz ve smyslu čl. 8 odst. 1 původního nařízení. Jak je uvedeno ve 482. bodě odůvodnění výše, údaje, které shromáždil konzultant, byly podrobeny křížové kontrole s dalšími zdroji všude tam, kde to bylo možné, a bylo zjištěno, že odhady byly dostatečně spolehlivé. Proto se potvrzuje, že údaje o prodeji poskytnuté konzultantem byly považovány za skutečný důkaz ve smyslu čl. 8 odst. 1 základního nařízení.

4.5.2.3. Zaměstnanost a produktivita

(558) Zaměstnanost a produktivita se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

▼B

Tabulka 6-a

Moduly – zaměstnanost a produktivita

	2009	2010	2011	Období šetření
Počet zaměstnanců	11 779	15 792	17 505	16 419
(Index 2009 = 100)	*100*	*134*	*149*	*139*
Produktivita (kW/zaměstnanec)	183	211	247	245
(Index 2009 = 100)	*100*	*115*	*135*	*134*

Zdroj: Europressedienst.

Tabulka 6-b

Články – zaměstnanost a produktivita

	2009	2010	2011	Období šetření
Počet zaměstnanců	5 281	5 937	5 641	4 782
(Index 2009 = 100)	*100*	*112*	*107*	*91*
Produktivita (kW/zaměstnanec)	319	400	483	423
(Index 2009 = 100)	*100*	*126*	*151*	*133*

Zdroj: Europressedienst.

(559) Zaměstnanost ve výrobě modulů vzrostla mezi rokem 2009 a obdobím šetření o 39 %, zatímco ve výrobě článků se o 9 % snížila. Avšak je třeba podotknout, že do roku 2011 zaměstnanost rostla, a poté, v období šetření, ve výrobě modulů klesala. Ve výrobě článků zaměstnanost rostla do roku 2010, a poté, v roce 2011 a v období šetření, klesala. Celková produktivita výroby modulů a článků vykazovala pozitivní vývoj a zvýšila se u modulů o 34 % a u článků o 33 %. Jde zčásti o důsledek snahy výrobního odvětví Unie reagovat na tlak subvencovaného dovozu z ČLR.

(560) V souladu s poklesem výroby modulů v Unii mezi rokem 2011 a obdobím šetření se ve stejném období snížila také zaměstnanost ve výrobě modulů. Ve výrobě článků zaměstnanost rostla do roku 2010, a poté, v roce 2011 a v období šetření, se snížila, zatímco výroba článků v Unii stále rostla až do roku 2011 a poté začala klesat.

(561) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že metodika pro stanovení celkové zaměstnanosti v Unii v průběhu posuzovaného období byla nesprávná. Tato strana tvrdila, že v případech, kdy míra zaměstnanosti určitého výrobce v Unii nebyla k dispozici, uvažovala se místo toho průměrná míra zaměstnanosti výrobců v Unii, pro které tato informace k dispozici byla. Toto tvrzení muselo být odmítnuto,

▼B

neboť metoda ke stanovení celkové zaměstnanosti byla jiná; pokud údaje o zaměstnanosti u určitého výrobce v Unii nebyly k dispozici, byla tato hodnota odhadnuta podle údajů od téhož podniku od předchozí rok(y). Jak bylo uvedeno výše ve 482. bodě odůvodnění, byla tato metodika ověřena a shledána přiměřenou. Z toho důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

4.5.2.4. Výše napadnutelných subvencí a překonání účinků dřívějšího subvencování nebo dumpingu

(562) Všechna dumpingová rozpětí jsou podstatně vyšší než nepatrná. Pokud jde o dopad výše napadnutelných subvencí na výrobní odvětví Unie, nelze ho vzhledem k objemu a cenám dovozu z dotčené země považovat za zanedbatelný.

(563) Jelikož se jedná o první antisubvenční řízení ohledně dotčeného výrobku, nejsou k dispozici žádné údaje pro posouzení účinků případného minulého dumpingu nebo subvencování.

4.5.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.5.3.1. Ceny a faktory ovlivňující ceny

(564) Průměrné prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 7-a

Moduly – průměrné prodejní ceny v Unii

	2009	2010	2011	Období šetření
Průměrné prodejní ceny na volném trhu v Unii (EUR/kW)	2 198,75	1 777,15	1 359,35	1 030,83
(Index 2009 = 100)	*100*	*81*	*62*	*47*
Výrobní náklady (EUR/kW)	2 155,02	1 599,44	1 400,13	1 123,60
(Index 2009 = 100)	*100*	*74*	*65*	*52*

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

Tabulka 7-b

Články – průměrné prodejní ceny v Unii

	2009	2010	2011	Období šetření
Průměrné prodejní ceny na volném trhu v Unii (EUR/kW)	1 525,09	1 160,99	777,62	474,91
(Index 2009 = 100)	*100*	*76*	*51*	*31*
Výrobní náklady (EUR/kW)	1 647,10	1 021,67	1 057,56	745,61
(Index 2009 = 100)	*100*	*62*	*64*	*45*

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

▼B

(565) Prodejní ceny v posuzovaném období zaznamenaly prudký pokles, tj. u modulů o 53 % a u článků o 69 %. V průběhu posuzovaného období se prodejní ceny trvale snižovaly, ale tento pokles cen byl zvlášť výrazný v období šetření, kdy se propadly na neudržitelnou úroveň. Za posuzované období poklesly výrobní náklady u modulů o 48 % a u článků o 55 %. Výrobní odvětví Unie nemohlo mít prospěch ani ze svého trvalého úsilí o zvýšení své nákladové účinnosti, ani z dopadu poklesu nákladů na hlavní surovinu, polykrystalický křemík. Bylo tomu tak především v důsledku rostoucího tlaku subvencovaného dovozu na ceny, což mělo negativní dopad na prodejní ceny výrobního odvětví Unie, jejichž pokles přesáhl výši výtěžku nákladové účinnosti. Je to patrné v negativním vývoji ziskovosti výrobního odvětví Unie popsaném ve 579. bodě odůvodnění níže. Celkově došlo k značnému poklesu průměrné ceny a výrobních nákladů obdobného výrobku se zničujícím účinkem na ziskovost výrobního odvětví Unie.

(566) Jedna zúčastněná strana zpochybnila zjištění, že pokles průměrných prodejních cen měl ničivý dopad na ziskovost výrobního odvětví Unie. Tvrdila, že se průměrné výrobní náklady výrobního odvětví Unie odpovídajícím způsobem snížily, a že snížení ceny je tudíž přirozené. Jak je však popsáno ve 565. bodě odůvodnění výše, při šetření se zjistilo, že prodejní ceny výrobního odvětví Unie se snížily ještě více než jeho průměrné výrobní náklady, a snížení nákladů se proto neodrazilo v ziskovosti výrobního odvětví Unie. Potvrzuje se tak, že snížení prodejních cen ve výrobním odvětví Unie mělo zničující účinek na ziskovost výrobního odvětví Unie, a tvrzení v uvedeném ohledu byla odmítnuta.

(567) Jiná strana zpochybnila závěr ve 138. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení, že ceny byly v období šetření na neudržitelné úrovni, a tvrdila, že rozhodnout by měly tržní síly. Táž strana taktéž odporovala závěru ve stejném bodu odůvodnění, že výrobní odvětví Unie nemohlo mít prospěch z poklesu nákladů v důsledku cenového tlaku vyvíjeného subvencovaným dovozem. V tomto ohledu dospěly orgány k těmto závěrům: „neudržitelná úroveň“ odkazuje na skutečnost, že prodej výrobního odvětví Unie byl ztrátový, a proto nebyl dlouhodobě udržitelný. Otázka, zda je úroveň cen udržitelná, je tedy pouze otázkou vztahu mezi výrobními náklady a cenami. Tím, že „nemohlo mít prospěch z poklesu nákladů“, se odkazuje na skutečnost, že náklady neklesaly tak rychle jako ceny. Obě tato prohlášení jsou podložena důkazy ve 138. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení. Tento argument proto musel být zamítnut.

▼B

4.5.3.2. Náklady práce

(568) Průměrné náklady práce výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 8-a

Průměrné náklady na zaměstnance

	2009	2010	2011	Období šetření
Průměrné náklady práce na zaměstnance (EUR)	38 194	40 793	41 781	42 977
(Index 2009 = 100)	*100*	*107*	*110*	*113*

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

Tabulka 8-b

Články – průměrné náklady práce na zaměstnance

	2009	2010	2011	Období šetření
Průměrné náklady práce na zaměstnance (EUR)	49 677	49 357	49 140	49 350
(Index 2009 = 100)	*100*	*99*	*99*	*99*

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

(569) Mezi rokem 2009 a obdobím šetření průměrné náklady práce na zaměstnance v případě modulů průběžně rostly, a to celkem o 13 %. Pokud jde o články, zůstávaly průměrné náklady práce v posuzovaném období stabilní, mezi roky 2009 a 2010 mírně poklesly o 1 %, ale poté až do období šetření zůstaly stabilní. Celkový nárůst nákladů práce lze částečně vysvětlit současným růstem produktivity (moduly a články) a vývojem inflace.

(570) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že během posuzovaného období nedošlo k žádné inflaci, a že tedy celkový nárůst nákladů práce nemohl být tímto faktorem způsoben.

(571) Na rozdíl od toho, co tvrdí dotčená strana, šetření odhalilo, že v průběhu posuzovaného období došlo k inflaci a že zvýšení nákladů práce, jež se týkalo pouze modulů, lze vysvětlit inflací a zvýšením produktivity.

(572) Jedna zúčastněná strana uvedla, že situace působící újmu výrobnímu odvětví Unie byla způsobena zvýšením nákladů práce a souběžným snížením produktivity. Nicméně za prvé je třeba uvést, že náklady práce zůstaly v případě článků stabilní, zatímco produktivita vzrostla, a to u článků i u modulů. Nárůst posledně jmenovaného faktoru lze tudíž vysvětlit zvýšením produktivity. Kromě toho šetření ukázalo, že náklady práce nepředstavují významnou část výrobních nákladů, jak již bylo uvedeno ve 203. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení. Tento argument proto musel být zamítnut.

▼B

4.5.3.3. Zásoby

(573) Úroveň zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 9-a

Moduly – zásoby

	2009	2010	2011	Období šetření
Konečný stav zásob (v kW)	28 612	40 479	74 502	65 415
(Index 2009 = 100)	*100*	*141*	*260*	*229*

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

Tabulka 9-b

Články – zásoby

	2009	2010	2011	Období šetření
Konečný stav zásob (v kW)	16 995	23 829	76 889	68 236
(Index 2009 = 100)	100	140	452	402

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

(574) Zásoby v posuzovaném období zaznamenaly prudký nárůst, u modulů o 129 % a u článků o 302 %. Pokud jde o moduly, zásoby průběžně rostly, dosáhly velmi vysoké úrovně v roce 2011 (nárůst o 160 %), v období šetření se snížily, ale v porovnání se stavem na počátku posuzovaného období stále zůstávaly na velmi vysoké úrovni. V případě článků byl vývoj ještě výraznější, s růstem zásob mezi lety 2009 a 2011 o více než 350 %. I zde došlo v období šetření k poklesu zásob, ale ty v porovnání se stavem na počátku posuzovaného období zůstávaly na velmi vysoké úrovni.

(575) Šetření ukázalo, že vzhledem k nepříznivé současné situaci měli výrobci v Unii tendenci udržovat pouze omezené zásoby obdobného výrobku a vyrábět na základě objednávek. Růst zásob obdobného výrobku v průběhu posuzovaného období proto není významným faktorem pro stanovení, zda byla výrobnímu odvětví Unie způsobena podstatná újma.

(576) Jedna dotčená strana tvrdila, že prezentace hodnot zásob ve 141. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení je zavádějící, protože zásoby byly vyjádřeny v kW, a nikoli v MW, na rozdíl od objemu výroby výrobního odvětví Unie.

(577) Otázka, zda jsou zásoby vyjádřené v kW, nebo v MW, jako taková není považována za relevantní pro určení toho, zda výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu. Tento argument byl proto odmítnut.

▼B

(578) Po poskytnutí konečných informací některé zúčastněné strany tvrdily, že zásoby měly být stanoveny pro celé výrobní odvětví Unie a že údaje pouze pro deset výrobců v Unii nejsou reprezentativní. Je třeba objasnit, že zásoby byly považovány za mikroekonomické ukazatele, a proto by měly být stanoveny na základě informací získaných od společností individuálně, v tomto případě od vzorku výrobců v Unii považovaného za reprezentativní pro celé výrobní odvětví Unie. Výše uvedené tvrzení bylo proto odmítnuto.

4.5.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic a schopnost získat kapitál

(579) Ziskovost a peněžní tok se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 10-a

Moduly – ziskovost a peněžní tok

	2009	2010	2011	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	2 %	10 %	–3 %	–9 %
Peněžní tok	13 %	10 %	12 %	3 %

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

Tabulka 10-b

Moduly – ziskovost a peněžní tok

	2009	2010	2011	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	–8 %	12 %	–36 %	–57 %
Peněžní tok	75 %	52 %	–0,3 %	–46 %

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

(580) Ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku byla stanovena tak, že čistý zisk z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, byl vyjádřen jako procentní podíl z obratu z tohoto prodeje.

(581) Ziskovost u obdobného výrobku se v průběhu posuzovaného období prudce snížila a přešla ve ztrátu. U modulů ziskovost poklesla o 11 procentních bodů a u článků o 49 procentních bodů.

(582) Ziskovost u obdobného výrobku se mezi roky 2009 a 2010 zvýšila, ale v roce 2011, kdy výrobní odvětví Unie zaznamenalo ztráty, značně klesla a v období šetření se snížila ještě více. Zvlášť vysoké byly ztráty ve výrobě článků.

▼B

(583) Podobně sledoval negativní trend mezi rokem 2009 a obdobím šetření i vývoj čistého peněžního toku, což je schopnost výrobců v Unii zařazených do vzorku samofinancovat svoji činnost. U modulů poklesl o 10 procentních bodů s lehkým růstem v roce 2011, přičemž k největšímu poklesu peněžního toku došlo mezi rokem 2011 a obdobím šetření. U článků bylo snížení peněžního toku výraznější než u modulů a během období šetření dosáhl tento faktor značně negativní úrovně. Peněžní tok u obdobného výrobku tedy v průběhu posuzovaného období poklesl.

(584) Dále uvedené údaje představují vývoj investic a návratnosti investic výrobců v Unii zařazených do vzorku za posuzované období v poměru k celkovému trhu.

Tabulka 11-a

Moduly – investice a návratnost investic

	2009	2010	2011	Období šetření
Investice (v EUR)	12 081 999	50 105 017	64 643 322	32 730 559
(Index 2009 = 100)	*100*	*415*	*535*	*271*
Návratnost investic	–15 %	19 %	–15 %	–17 %

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

Tabulka 11-b

Články – investice a návratnost investic

	2009	2010	2011	Období šetření
Investice (v EUR)	31 448 407	34 451 675	10 234 050	6 986 347
(Index 2009 = 100)	*100*	*110*	*33*	*22*
Návratnost investic	–4 %	10 %	–20 %	–19 %

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník.

(585) Z výše uvedené tabulky je patrné, že výrobní odvětví Unie mezi rokem 2009 a obdobím šetření zvýšilo své investice do výroby modulů o 171 %. Souviselo to hlavně se značnými přírůstky kapacity. Ve stejném období však výrobní odvětví Unie snížilo své investice do výroby článků o 78 %; uskutečněné investice směřovaly hlavně do výzkumu a vývoje a do zlepšování a údržby výrobní techniky a výrobního procesu s cílem zlepšit efektivitu. Jelikož si výrobní odvětví Unie v posuzovaném období další investice do článků nemohlo dovolit, byla v období šetření úroveň investic dosti nízká. Vzhledem k tomu, že investice byly financovány především peněžním tokem a vnitropodnikovými úvěry, mělo snížení peněžního toku okamžitý dopad na výši investovaných prostředků.

▼B

(586) Návratnost investic byla vyjádřena jako zisk v procentech vztažený k čisté účetní hodnotě investic. U obdobného výrobku mezi rokem 2009 a obdobím šetření sledovala podobný negativní trend jako ostatní ukazatele finanční výkonnosti, a to pro všechny tři typy výrobku. U článků došlo v letech 2009 a 2010 k růstu, avšak v roce 2011 se návratnost investic značně zhoršila a dosáhla záporné úrovně. U modulů byla na záporné úrovni po celé období šetření kromě roku 2010, kdy dosáhla 19 %. Celkově se v průběhu posuzovaného období snižovala a v období šetření dosahovala u článků –17 %, tj. snížení o 1 %, avšak stále zůstávala na značně záporné úrovni –19 %. Celkově se návratnost investic u obdobného výrobku během posuzovaného období vyvíjela negativně.

(587) Schopnost získat kapitál byla analyzována v souvislosti s celkovým trhem a byla zjištěna trvale klesající schopnost výrobního odvětví Unie přinášet hotovost pro výrobu obdobného výrobku a následné zhoršování finanční situace výrobního odvětví Unie.

(588) Jedna zúčastněná strana uvedla, že údaje o investicích, jak jsou uvedeny výše, byly příliš nízké v poměru k výrobní kapacitě výrobního odvětví Unie, jak je uvedena v 538. bodě odůvodnění. Na podporu tohoto tvrzení strana uvedla, že si je vědoma investice jednoho výrobce v Unii do zvýšení kapacity, jež byla mnohem nákladnější. Dotčená strana dospěla k závěru, že zjištěná výrobní kapacita výrobního odvětví Unie proto musela být nadhodnocena. Je třeba uvést, že toto tvrzení nebylo podloženo žádnými důkazy, zejména pokud jde o investici dotyčného výrobce v Unii. Naopak údaje o investicích v prozatímním antidumpingovém nařízení byly stanoveny na základě aktuálních a ověřených informací od výrobců v Unii zařazených do vzorku. Je třeba poznamenat, že tato námitka byla rovněž založena na srovnání mezi celkovými investicemi výrobců v Unii zařazených do vzorku a celkovou výrobní kapacitou celého výrobního odvětví Unie, což nelze pokládat za vhodný srovnávací základ, jelikož do srovnání nebyly zahrnuty celkové investice celého výrobního odvětví Unie. Tento argument proto musel být zamítnut.

4.5.3.5. Závěr ohledně újmy

(589) Analýza situace ve výrobním odvětví Unie u všech hlavních ukazatelů újmy ukázala jednoznačně klesající trend. Kvůli celkově rostoucí spotřebě celková výroba v posuzovaném období u modulů a článků vzrostla. Ačkoli se objem prodeje zvýšil, podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v období šetření zmenšil

▼B

v důsledku vyššího růstu spotřeby během posuzovaného období. Průměrná prodejní cena po celé posuzované období prudce klesala, což mělo negativní dopad na všechny ukazatele finanční výkonnosti, jako je ziskovost, peněžní tok, návratnost investic a schopnost získat kapitál.

(590) V posuzovaném období došlo ke zvýšení celkového objemu prodeje výrobního odvětví Unie. Růst objemu prodeje výrobního odvětví Unie však byl doprovázen obrovským snížením průměrné prodejní ceny.

(591) Během posuzovaného období rostl dovoz zúčastněných stran z ČLR co do objemu i podílu na trhu. Zároveň trvale klesaly dovozní ceny, které byly výrazně nižší než průměrná cena výrobního odvětví Unie na trhu Unie.

(592) Některé zúčastněné strany tvrdily, že výrobní odvětví Unie, a zejména výrobci v Unii zařazení do vzorku, si vedou dobře. Vyskytlo se tvrzení, že vývoj určitých ukazatelů újmy, a sice objemu výroby, výrobní kapacity, prodeje a zaměstnanosti, ale i ziskovosti některých výrobců zařazených do vzorku, byl vzrůstající a nepředstavoval by podstatnou újmu. Tato tvrzení nebyla potvrzena výsledky šetření, které ukázaly jasné sestupné vývojové tendence mnohých ukazatelů újmy významných pro vyvození závěru, že výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma.

(593) S ohledem na výše uvedené skutečnosti šetření zejména potvrdilo, že prodejní ceny jsou nižší než výrobní náklady, a mají tak negativní účinek na ziskovost výrobního odvětví Unie, která během období šetření dosáhla záporné úrovně. Byl učiněn závěr, že pokud bude subvencovaný dovoz na trh Unie pokračovat, přeruší pravděpodobně výrobní odvětví Unie v důsledku ztrát zaznamenaných v průběhu šetření trvale rozsáhlejší výrobu obdobného výrobku v Unii. Jak se zdá, potvrdil tento závěr i vývoj během období šetření a po něm, tj. některé společnosti vyhlásily platební neschopnost a/nebo dočasně či trvale zastavily výrobu.

(594) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byl učiněn závěr, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 8 odst. 4 základního nařízení.

5. **PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI**

5.1. **Úvod**

(595) V souladu s čl. 8 odst. 5 a 6 základního nařízení se zkoumalo, zda byla podstatná újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, způsobena subvencovaným dovozem z dotčené země. Dále byly vedle subvencovaného dovozu zkoumány i jiné známé činitele, které by mohly výrobnímu odvětví Unie způsobit újmu, aby bylo zajištěno, že jakákoliv újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána subvencovanému dovozu.

▼B

(596) Některé zúčastněné strany tvrdily, že podmínky na trhu dotčeného výrobku v jednotlivých členských státech jsou různé, a že by proto analýza příčinných souvislostí měla být provedena na úrovni každého členského státu odděleně.

(597) Velikost trhu v členských státech do určité míry určují vnitrostátní režimy podpory. Šetřením však také bylo zjištěno, že poptávka nezávisí výlučně na režimech podpory. Jak se zdá dosáhly solární panely – v závislosti na zeměpisné poloze (míra slunečního záření) a ceně elektrické energie v daném místě – cenové parity nebo k ní mají blízko (tj. stav, kdy se náklady na získávání solární energie rovnají nákladům na získávání energie z konvenčních zdrojů), což znamená, že k určitým investicím dochází nezávisle na režimech podpory. Proto nemohlo být prokázáno, že podmínky na trhu závisí výlučně na režimech podpory, a toto tvrzení bylo tudíž zamítnuto.

(598) Některé zúčastněné strany tvrdily, že analýza příčinných souvislostí neoddělila, neodlišila a nekvantifikovala škodlivé účinky subvencovaných dovozů od účinků jiných známých faktorů, které působí výrobnímu odvětví Unie újmu současně. Kromě toho byl vyřčen názor, že Komise opomněla tyto další známé faktory hromadně analyzovat.

(599) V reakci na toto tvrzení je třeba poznamenat, že Komise podle ustálené praxe prověřila za prvé, zda existuje příčinná souvislost mezi subvencovaným dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a za druhé, zda některý z dalších známých faktorů nenarušil příčinnou souvislost mezi podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a subvencovaným dovozem. V této analýze byl vliv dalších známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie posouzen, rozlišen a oddělen od škodlivých účinků subvencovaného dovozu, tak aby se zajistilo, že újma způsobená těmito faktory nebude přičítána subvencovanému dovozu. Bylo zjištěno, že žádný z nich neměl významný dopad na výrobní odvětví, jenž by mohl vyvrátit skutečnost, že zjištěná újma musí být přičtena subvencovanému dovozu. Z tohoto důvodu byl tento argument zamítnut.

(600) Po poskytnutí konečných informací několik zúčastněných stran zopakovalo výše uvedené argumenty. V tomto ohledu bylo tvrzeno, že by Komise měla stanovit explicitně, prostřednictvím odůvodněného a přiměřeného vysvětlení, že újma způsobená jinými faktory než subvencovanými dovozy není přičítána tomuto dovozu.

▼B

(601) Během šetření byl po posouzení všech skutečností učiněn závěr, že subvencovaný dovoz sám o sobě způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. V tomto ohledu nebylo vyčíslení účinků dalších známých faktorů možné, a bylo proto provedeno kvalitativní posouzení, uvedené ve 164. až 222. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení. Závěrem bylo potvrzeno, že podstatná újma způsobená výrobnímu odvětví Unie byla zapříčiněna subvencovaným dovozem. Je pravdou, že účinky ostatních činitelů na negativní vývoj výrobního odvětví Unie byly omezené. Je nutné poznamenat, že čl. 8 odst. 5 a 6 základního nařízení neukládá žádné povinnosti, pokud jde o formu analýz přičitatelnosti a nepřičitatelnosti, jež je třeba provést. Na druhé straně je podle čl. 8 odst. 5 a 6 základního nařízení tyto analýzy nutno provést tak, aby bylo možno oddělit a odlišit škodlivé účinky subvencovaných dovozů od škodlivých účinků způsobených jinými faktory. Šetření neodhalilo žádný důkaz o tom, že by některý ze všech ostatních známých faktorů, které mohly přispět k utrpěné újmě, společně s jinými nebo zvlášť, narušil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a podstatnou újmou, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo. Vzhledem k výše uvedené analýze se potvrdilo, že ostatní známé faktory nebyly takové povahy, aby mohly zvrátit závěr, že podstatná újma způsobená výrobnímu odvětví Unie musí být přičítána subvencovanému dovozu. Na základě těchto skutečností byly tyto argumenty zamítnuty.

(602) Některé zúčastněné strany tvrdily, že vnitrostátní režimy podpory, míra slunečního záření a ceny elektřiny (včetně regulačních poplatků) se liší podle členských států a že každý trh je kromě toho rozdělen na různé segmenty (zařízení pro obytné objekty s výkonem menším než 40 kW, obchodní a průmyslová zařízení s výkonem mezi 40 kW a 1 MW a užitkový segment trhu – zařízení s výkonem mezi 1 MW a 10 MW). S ohledem na to se proto domnívají, že by se analýza příčinných souvislostí měla provést odděleně pro každý členský stát na straně jedné, a pro segment vysokovýkonnostních zařízení a segment zařízení pro obytné objekty na straně druhé.

(603) Po poskytnutí konečných informací některé zúčastněné strany zopakovaly svá tvrzení, že by se analýza příčinných souvislostí měla provádět samostatně pro každý členský stát, aniž by však v tomto ohledu poskytly další argumenty nebo nové důkazy.

(604) Šetření ukázalo, že prodejní a dovozní ceny jsou v celé Unii podobné. Lze se tedy domnívat, že pro výrobek, jenž je předmětem šetření, existuje jeden trh. Šetření rovněž neodhalilo, že by výrobci v každém členském státě nebo regionu soustředili své činnosti na tento konkrétní trh nebo že by byly subvencované dovozy soustředěny na jeden členský stát nebo region. Kromě toho žádná ze zúčastněných stran netvrdila, že by se subvencování a újma měly analyzovat pro jednotlivé členské státy samostatně, což by ovšem bylo předpokladem pro vedení samostatné analýzy příčinných souvislostí pro každý členský stát. Šetření neodhalilo žádný důkaz, že by to byl vhodný přístup, zejména vzhledem k podobným cenám v celé Unii u výrobku posuzovaného na úrovni Unie. Kromě toho je třeba poznamenat, že míra

▼B

slunečního záření se může v různých regionech téhož členského státu lišit, např. v jižní Francii je tato míra vyšší než ve Francii severní, nebo mohou v různých regionech jednoho členského státu existovat různé režimy podpor (např. v Belgii), a proto se dopad těchto faktorů na poptávku může měnit z jednoho regionu téhož členského státu na druhý. Nicméně rozdíly v regulačních rámcích jednotlivých členských států a/nebo regionů a rozdílné podmínky, jako je míra slunečního záření, neopodstatňují samostatné analýzy příčinných souvislostí, a tudíž ani samostatné analýzy újmy a subvencování. Tyto argumenty bylo proto nutno odmítnut.

(605) Jiná zúčastněná strana tvrdila, že i když jsou ostatní faktory jsou významné, vnitrostátní režimy podpory zůstávají hlavním faktorem určujícím poptávku. Tatáž strana rovněž popřela, že by alespoň na některých místech bylo dosaženo cenové parity, a namítala, že ceny modulů od období šetření vzrostly, zatímco ceny elektřiny se snížily. Dále tato strana tvrdila, že v každém případě přinejmenším v některých členských států právní, ekonomické a technické podmínky neumožňují připojení k distribuční soustavě, a že je tudíž v případě těchto členských států nepodstatné, zda bylo dosaženo cenové parity či nikoli. Tato strana však neposkytla pro výše uvedená tvrzení žádné podpůrné důkazy. V každém případě výše uvedené argumenty potvrzují, že se situace v jednotlivých členských státech, pokud jde o vnitrostátní režimy podpor a cenovou paritu, může do určité míry lišit. Kromě toho žádná z předložených informací nebyla takové povahy, aby prokázala, že je zapotřebí oddělené analýzy pro každý členský stát. Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

(606) Po poskytnutí konečných informací tatáž zúčastněná strana zopakovala své tvrzení a předložila některé údaje, které měly prokazovat různé tržní podmínky pro jednotlivé členské státy a pro jednotlivé segmenty. Předložené informace však nebylo možné považovat za průkazné, jelikož spočívaly v powerpointové prezentaci bez jakýchkoli důkazů, a proto se neprokázalo, že samostatná analýza pro každý členský stát by byla opodstatněná. Tvrzení této strany bylo tedy zamítnuto.

(607) Na základě toho byl učiněn závěr, že samostatná analýza příčinných souvislostí pro každý členský stát a/nebo region a pro každý segment by neodpovídala skutečnému stavu trhu.

(608) Čínská vláda tvrdila, že Komise analyzovala příčinné souvislosti nejednotným způsobem, neboť újma byla analyzována odděleně pro moduly a články, zatímco analýza příčinných souvislostí tyto dva typy výrobků neoddělovala. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že zatímco ukazatele byly prezentovány odděleně pro

▼B

každý typ výrobku, závěry vyvozené pro každý ukazatel se týkají výrobku, který je předmětem šetření, jako celku. Připomíná se rovněž, že moduly a články jsou jediným výrobkem, a proto byla analýza příčinných souvislostí provedena na tomto základě. Z toho důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

5.2. **Účinek subvencovaného dovozu**

(609) Šetření ukázalo, že subvencovaný dovoz z ČLR během posuzovaného období dramaticky vzrostl a výrazně se zvýšil jeho objem, a to jak u modulů (přibližně o 300 %), tak u článků (přibližně o 400 %), i jeho podíl na trhu z [60 % – 65 %] v roce 2009 na [78 % – 83 %] v období šetření u modulů a z [5 % – 10 %] v roce 2009 na [22 % – 27 %] v období šetření u článků. Je proto potvrzeno, že objem dovozu dotčeného výrobku a jeho podíl na trhu během posuzovaného období dramaticky vzrostl. Mezi nárůstem subvencovaného dovozu a ztrátou podílu výrobního odvětví Unie na trhu existuje zjevná časová souvislost. Šetření rovněž prokázalo, že – jak je uvedeno ve 527. bodě odůvodnění výše – ceny subvencovaného dovozu během období šetření byly nižší než ceny výrobního odvětví Unie.

(610) Šetření ukázalo, že ceny subvencovaného dovozu během posuzovaného období klesly u modulů o 64 % a u článků o 42 % a vedly k nárůstu cenového podbízení. Výrobní odvětví Unie kvůli tomuto cenovému tlaku vyvinulo značné úsilí zaměřené na snížení výrobních nákladů. I přes toto úsilí však mimořádně nízká úroveň čínských dovozních cen donutila výrobní odvětví Unie k dalšímu snižování jeho prodejní ceny, a to až na neziskovou úroveň. Ziskovost výrobního odvětví Unie se tak během daného období dramaticky snížila a v období šetření vykazovala ztráty.

(611) Z výše uvedeného vyplývá, že existence čínského dovozu a růst podílu subvencovaného dovozu z Číny na trhu za ceny, které byly trvale nižší než ceny výrobního odvětví Unie, byly pro podstatnou újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie určující, což se promítlo zejména do jeho špatné finanční situace a zhoršení většiny ukazatelů újmy.

(612) Jedna zúčastněná strana zpochybnila tvrzení, že existovala dostatečná souvislost mezi subvencovaným dovozem dotčeného výrobku z ČLR a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Zazněl názor, že tomu na jedné straně nasvědčuje skutečnost, že se od roku 2009 do roku 2010 ziskové rozpětí výrobního odvětví Unie u článků výrazně zvýšilo (ze ztráty až na 12 % zisk), zatímco čínský dovoz vykazoval o 36 % nižší ceny, než byly ceny výrobního odvětví Unie, a ve stejném období zdvojnásobil svůj podíl na trhu. Na straně druhé mezi

▼B

roky 2010 a 2011 čínský dovoz získal pouze 6 procentních bodů podílu na trhu, přestože se spotřeba v tomto období zvýšila mnohem více, přičemž výrobní odvětví Unie skončilo se ztrátou 36 %. Dále tato strana tvrdila, že pokud jde o období šetření, dovoz článků z jiných třetích zemí byl na stejné cenové úrovni jako čínský dovoz, ale získal větší podíl na trhu, který odpovídá ztrátě podílu na trhu vykázané výrobním odvětvím Unie.

(613) Šetření ukázalo, že podíl čínského dovozu na trhu modulů a článků se během posuzovaného období trvale zvyšoval (17 procentních bodů u modulů, 17 procentních bodů u článků). Jak bylo uvedeno výše ve 609. bodě odůvodnění, subvencovaný dovoz z ČLR se skutečně výrazně zvyšoval, zatímco dovozní ceny se snižovaly. Zároveň ztratilo výrobní odvětví Unie během posuzovaného období podíl na trhu, a jak je popsáno v 589. až 593. bodě odůvodnění výše, všechny hlavní ukazatele újmy se vyvíjely negativně. Tím se potvrzuje, že mezi nárůstem subvencovaného dovozu a ztrátou podílu výrobního odvětví Unie na trhu existuje zjevná časová souvislost.

(614) Výše uvedená časová souvislost byla zjištěna u všech typů výrobku samostatně. Kromě toho analýza dopadu dovozu na ziskové rozpětí výrobního odvětví Unie odděleně pro každý rok posuzovaného období nevede ke smysluplným výsledkům, neboť existenci subvencí a podstatné újmy ani příčinné souvislosti mezi nimi není třeba určovat pro každý rok zvlášť. Souvislost mezi subvencovaným dovozem a podstatnou újmou je dostatečně prokázána analýzou vývoje během celého posuzovaného období.

(615) Je rovněž třeba uvést, že ziskovost výrobního odvětví Unie je jedním z faktorů uvedených v čl. 8 odst. 4 základního nařízení, které je třeba zkoumat při posuzování dopadu subvencovaného dovozu na situaci výrobního odvětví Unie. Samotná skutečnost, že výrobní odvětví Unie v průběhu konkrétního období vykazovalo zisk, nemusí nutně znamenat, že neutrpělo žádnou podstatnou újmu. Kromě toho ztráta podílu výrobního odvětví Unie na trhu nemusí přesně odpovídat zvýšení tržního podílu subvencovaného dovozu, aby bylo možné určit příčinnou souvislost mezi újmou a subvencovaným dovozem. A konečně další faktory (např. dovoz ze třetích zemí nebo vývoj spotřeby), které mohly mít dopad na nepříznivý stav výrobního odvětví Unie, byly přezkoumány a rozebrány samostatně v 619. až 732. bodě odůvodnění níže.

▼B

(616) Časová souvislost mezi rostoucím subvencovaných dovozem ve významném množství za ceny nižší než ceny výrobního odvětví Unie a stále se zhoršující situací výrobního odvětví Unie je jednoznačným ukazatelem příčinné souvislosti v daném případě, jak je uvedeno ve 609. až 611. bodě odůvodnění. Tvrzení v tom smyslu, že neexistuje souvislost mezi subvencovaným dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla proto zamítnuta.

(617) Po poskytnutí konečných informací tatáž zúčastněná strana nadále odmítala analýzu příčinných souvislostí, jelikož ziskovost výrobního odvětví Unie nebyla rozebrána konkrétně pro určité roky (zejména rok 2010), nýbrž pro celé posuzované období.

(618) V tomto ohledu je třeba poznamenat, že nelze vyvodit žádný platný závěr týkající se příčinných souvislostí výběrem jednoho konkrétního roku posuzovaného období, a nebrat v potaz vývoj výrobního odvětví Unie během celého posuzovaného období a jeho souvislosti s vývojem subvencovaného dovozu. Taková analýza může podat pouze neúplný obraz, a žádné smysluplné závěry z ní vyvodit nelze. Míra ziskovosti, která ovlivnila také další finanční ukazatele, jichž výrobní odvětví Unie dosáhlo v roce 2010, tak byla vysoká z důvodu obzvláště silného nárůstu spotřeby v Unii, kterou podpořily velmi velkorysé režimy podpory, díky čemuž dosáhlo výrobní odvětví Unie nejvýraznějšího zlepšení prodeje v rámci jednoho roku, které však bylo pouze dočasné povahy, a v žádném případě nebylo v tomto typu výrobního odvětví udržitelné. Tento argument proto musel být zamítnut.

5.3. **Účinek jiných faktorů**

5.3.1. *Dovoz z jiných třetích zemí*

(619) Objem dovozu z jiných třetích zemí v posuzovaném období vzrostl u modulů o 19 %, ovšem podíl na trhu během posuzovaného období klesl z 18,4 % na 6,8 %. Druhým největším vývozcem po ČLR je Tchaj-wan.

(620) Objem dovozu článků z jiných třetích zemí se v posuzovaném období zvýšil o 186 %, což se promítlo ve zvýšení podílu na trhu z přibližně 24 % v roce 2009 na přibližně 36 % v období šetření. V případě článků je druhým největším vývozcem po ČLR Tchaj-wan, na který připadají mnohem větší dovezená množství a podíl na trhu oproti ostatním třetím zemím, ale stále zaostává za ČLR.

▼B

(621) Dovozní ceny modulů a článků z třetích zemí byly v průměru vyšší než průměrná jednotková cena u dovozu z Číny. Dostupné informace o dovozu z Tchaj-wanu ukazují, že průměrná dovozní cena modulů byla vyšší než průměrná dovozní cena modulů z Číny, avšak průměrná dovozní cena článků byla ve stejném rozmezí jako průměrná dovozní cena článků z Číny. Jelikož však nebyly dostupné podrobné informace o cenách podle typu výrobku, lze porovnání cen na základě průměrných hodnot použít pouze orientačně, a nelze na tomto základě vyvozovat žádné spolehlivé závěry. Objem dovozu článků z Tchaj-wanu po celé posuzované období trvale rostl, což vedlo ke zvýšení podílu na trhu přibližně o 14 procentních bodů. Proto, i když se uznává, že dovoz článků z Tchaj-wanu mohl přispět k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, nelze učinit závěr, že tento dovoz narušil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem z ČLR a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, neboť objem dovozu článků z ČLR mírně převyšoval dovoz z Tchaj-wanu. Pokud jde o ceny, ačkoliv jsou průměrné orientační ceny ve stejném rozsahu, nelze na tomto základě učinit žádné závěry, neboť nejsou k dispozici žádné informace týkající se konkrétních typů dovážených článků. Avšak i přes zvýšení podílu na trhu byly u výrobku, který je předmětem šetření, celkově objemy nižší než v případě ČLR a úroveň jejich cen v období šetření byla, s výjimkou článků, obecně vyšší. Na základě těchto skutečností, zejména s ohledem na objem dovozu z jiných třetích zemí a jejich podíly na trhu a s ohledem na úroveň jejich cen, které jsou v průměru podobné nebo vyšší než ceny výrobního odvětví Unie, lze vyvodit závěr, že dovoz ze třetích zemí nenarušil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(622) Několik zúčastněných stran předložilo po poskytnutí konečných informací připomínky týkající se závěrů o dovozu z jiných třetích zemí. Tyto strany však nepřinesly nové informace a podpůrné důkazy, které by mohly změnit příslušná zjištění.

(623) Tyto zúčastněné strany zdůraznily zejména objem dovozu článků z Tchaj-wanu. Absolutní hodnota objemu dovozu dotčeného výrobku z Tchaj-wanu (1 132 MW) však představuje jen velmi malý podíl (méně než 5 %) celkové spotřeby Unie (21 559 MW) i ve srovnání s dovozem z ČLR (15 005 MW). Z toho důvodu dovoz z Tchaj-wanu, pokud vůbec, jen okrajově přispěl k újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie, a nenarušil příčinnou souvislost.

▼B

Tabulka 12

Dovoz z jiných třetích zemí a jeho podíl na trhu

MODULY	2009	2010	2011	Období šetření
Objem dovozu ze všech ostatních třetích zemí (MW)	1 003	1 702	1 385	1 195
(Index 2009 = 100)	*100*	*169*	*138*	*119*
Podíl dovozu ze všech ostatních třetích zemí na trhu	18,4 %	14,0 %	7,0 %	6,8 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	2 385,34	1 852,23	1 430,90	1 218,41
(Index 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*
Objem dovozu z Tchaj-wanu (MW)	49	144	140	135
(Index 2009 = 100)	*100*	*294*	*286*	*276*
Podíl dovozu z Tchaj-wanu na trhu	0,9 %	1,2 %	0,7 %	0,8 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	2 102,04	1 659,72	1 350,00	1 125,93
(Index 2009 = 100)	*100*	*79*	*64*	*54*
Objem dovozu z USA (MW)	140	180	51	60
(Index 2009 = 100)	*100*	*129*	*36*	*43*
Podíl dovozu z USA na trhu	2,6 %	1,5 %	0,3 %	0,3 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	2 400,00	1 872,22	1 431,37	1 233,33
(Index 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*
Objem dovozu z ostatních zemí Asie (MW)	720	1,140	1,029	879
(Index 2009 = 100)	*100*	*158*	*143*	*122*
Podíl dovozu z ostatních zemí Asie na trhu	13,2 %	9,3 %	5,2 %	5,0 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	2 400,00	1 870,18	1 440,23	1 229,81
(Index 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*
Objem dovozu z ostatních zemí světa (MW)	94	238	165	121
(Index 2009 = 100)	*100*	*253*	*176*	*129*
Podíl dovozu z ostatních zemí světa na trhu	1,7 %	2,0 %	0,8 %	0,7 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	2 404,26	1 869,75	1 442,42	1 231,40
(Index 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*

Zdroj: Europressedienst.

▼B

ČLÁNKY	2009	2010	2011	Období šetření
Objem dovozu ze všech ostatních třetích zemí (MW)	510	884	1 100	1 457
(Index 2009 = 100)	*100*	*173*	*216*	*286*
Podíl dovozu ze všech ostatních třetích zemí na trhu	23,7 %	26,6 %	25,5 %	36,2 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	1 166,67	1 072,40	751,82	553,88
(Index 2009 = 100)	*100*	*92*	*64*	*47*
Objem dovozu z Tchaj-wanu (MW)	235	400	540	997
(Index 2009 = 100)	*100*	*170*	*230*	*424*
Podíl dovozu z Tchaj-wanu na trhu	10,9 %	12,0 %	12,5 %	24,8 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	948,94	1 100,00	670,37	514,54
(Index 2009 = 100)	*100*	*116*	*71*	*54*
Objem dovozu z USA (MW)	40	40	40	33
(Index 2009 = 100)	*100*	*100*	*100*	*83*
Podíl dovozu z USA na trhu	1,9 %	1,2 %	0,9 %	0,8 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	1 350,00	1 050,00	825,00	636,36
(Index 2009 = 100)	*100*	*78*	*61*	*47*
Objem dovozu z Japonska (MW)	60	154	170	145
(Index 2009 = 100)	*100*	*257*	*283*	*242*
Podíl dovozu z Japonska na trhu	2,8 %	4,6 %	3,9 %	3,6 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	1 350,00	1 051,95	829,41	641,38
(Index 2009 = 100)	*100*	*78*	*61*	*48*
Objem dovozu z ostatních zemí světa (MW)	175	290	350	282
(Index 2009 = 100)	*100*	*166*	*200*	*161*
Podíl dovozu z ostatních zemí světa na trhu	8,1 %	8,7 %	8,1 %	7,0 %
Průměrná dovozní cena EUR/kW	1 348,57	1 051,72	831,43	638,30
(Index 2009 = 100)	*100*	*78*	*62*	*47*

Zdroj: Europressedienst.

▼B

5.3.2. *Nesubvencovaný dovoz z ČLR*

(624) Nesubvencovaný dovoz z ČLR byl pečlivě analyzován a bylo zjištěno, že nemá žádný významný dopad na situaci ve výrobním odvětví Unie, jenž by mohl narušit příčinnou souvislost zjištěnou mezi subvencovaným dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

5.3.3. *Vývoj spotřeby v Unii*

(625) Jak je uvedeno v 509. bodě odůvodnění výše, spotřeba v Unii během posuzovaného období vzrostla u modulů o 221 % a u článků o 87 %. Svého vrcholu dosáhla spotřeba v roce 2011 a v období šetření klesala, avšak stále byla mnohem vyšší než na počátku posuzovaného období, v roce 2009. Výrobní odvětví Unie z tohoto růstu spotřeby nemohlo profitovat, neboť jeho podíl na trhu ve stejném období klesl u modulů z 19 % na 13 % a u článků z 68 % na 38 %. Současně prudce rostl podíl ČLR na trhu, a to až do roku 2011, a zůstával stabilní na značně vysoké úrovni i poté, v období šetření, kdy spotřeba klesala. Vzhledem ke skutečnosti, že i přes pokles spotřeby v Unii v období šetření si subvencovaný dovoz z ČLR během posuzovaného období svůj podíl na trhu udržel (moduly), nebo ho zvýšil (články) na úkor výrobního odvětví Unie, nelze učinit závěr, že pokles spotřeby byl takový, aby narušil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Šetření kromě toho prokázalo, že vzhledem k tomu, že kapacita výrobního odvětví Unie byla v každém případě mnohem nižší než úroveň spotřeby, klesající spotřeba v období šetření nemohla mít vliv na nepříznivou situaci výrobního odvětví Unie.

(626) Na základě dostupných informací je obtížné stanovit, do jaké míry poptávka závisí na režimech podpory v členských státech. Ovšem, jak bylo uvedeno ve 632. bodě odůvodnění výše, existují různé režimy podpory a interakce mezi nimi a poptávkou je velmi složitá, a jejich přesný dopad lze proto obtížně kvantifikovat. Dostupná fakta však také ukazují, že i při neexistenci režimů podpory bude poptávka po solární energii existovat i nadále a časem dále poroste, i když v menší míře než v podmínkách režimů podpory. V této souvislosti několik stran tvrdilo, že cenové parity již bylo v některých regionech Unie dosaženo nebo téměř dosaženo.

(627) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že dovoz z ČLR nepokryl celé zvýšení spotřeby a že zatímco v případě modulů ztratilo výrobní odvětví Unie mezi rokem 2009 a 2010 podíl na trhu, jeho ziskovost v tomto období se stále zvyšovala. Kromě toho bylo argumentováno tím, že v roce 2009, kdy dovoz článků z ČLR dosahoval pouze 8 % podílu na trhu, výrobní odvětví Unie stále vykazovalo 8 % ztrátu.

▼B

(628) Jak již bylo uvedeno ve 609. až 616. bodě odůvodnění výše, navzdory poklesu spotřeby Unie v období šetření si subvencovaný dovoz z ČLR během posuzovaného období buď udržoval svůj jeho podíl na trhu (u modulů), nebo ho zvyšoval (u článků) na úkor výrobního odvětví Unie. Nelze proto vyvodit závěr, že snížení spotřeby bylo takové povahy, aby narušilo příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Šetření kromě toho prokázalo, že vzhledem k tomu, že kapacita výrobního odvětví Unie byla v každém případě mnohem nižší než úroveň spotřeby, klesající spotřeba v období šetření nemohla mít vliv na nepříznivou situaci výrobního odvětví Unie. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(629) Jiná zúčastněná strana zpochybnila názor, že bude poptávka v Unii nadále existovat, i když nebudou zavedeny vnitrostátní režimy podpory. Tato strana tvrdila, že existuje souvislost mezi poptávkou a režimy podpory a že v případě neexistence takových režimů v odvětví fotovoltaiky by projekty již nebyly ziskové, a proto zmizí také poptávka po solárních panelech. Strana však neposkytla žádné důkazy, které by mohly zpochybnit zjištění uvedená výše v 626. bodě odůvodnění. Pro nedostatek nových informací v tomto ohledu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(630) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že skutečnost, že kapacita výrobního odvětví Unie každopádně neodpovídala poptávce v Unii, je irelevantní, protože objem prodeje výrobního odvětví Unie klesl u modulů v souladu s poklesem spotřeby, a znovu zdůraznila, že podstatnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, způsobil pokles spotřeby mezi rokem 2011 a obdobím šetření. Vzhledem k tomu, že od roku 2011 do období šetření se spotřeba v Unii snížila a objem prodeje modulů se snížil obdobně, je na tyto skutečnosti třeba nahlížet v souvislosti s vývojem čínských subvencovaných cen, které byly výrazně nižší než ceny výrobního odvětví Unie, což tak přinutilo výrobní odvětví Unie prodávat se ztrátou. V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak je zmíněno ve 111. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení, dovoz z ČLR si buď zachovával podíl na trhu (u modulů), nebo ho zvyšoval (u článků), když spotřeba klesala. Čínské dovozové ceny současně výrazně klesaly a byly podstatně nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

5.3.4. *Zaručené výkupní ceny jako hlavní příklad režimů podpory*

(631) Některé zúčastněné strany tvrdily, že příčina újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie souvisí se snižováním zaručených výkupních cen solární energie, jež členské státy zavedly. Toto snižování údajně vedlo k poklesu počtu solárních zařízení a snížilo poptávku po výrobku, který je předmětem šetření, na trhu Unie, a tím způsobilo podstatnou újmu výrobnímu odvětví Unie.

▼B

(632) Členské státy zavedly zaručené výkupní ceny, povinné plnění kvót s obchodovatelnými zelenými osvědčeními, investiční dotace a daňové pobídky, aby podpořily výrobu energie z obnovitelných zdrojů. V určitých členských státech je rovněž poskytována podpora ze strukturálních fondů EU. Nejčastěji používaným nástrojem na podporu solární energie byly zaručené výkupní ceny. Analýza Komise se zaměřila na tento druh režimu podpory.

(633) Zaručené výkupní ceny jsou nástrojem finanční podpory zaměřeným na dosažení závazných vnitrostátních cílů pro využívání energie z obnovitelných zdrojů, jak předepisuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ([1]). Úroveň podpory a způsob fungování zaručených výkupních cen jsou v jednotlivých členských státech různé. Díky zaručeným výkupním cenám jsou provozovatelé elektrických sítí povinni nakupovat solární energii za ceny, jež zajišťují, že se výrobcům solární energie (obvykle vlastníkům solárních zařízení) vrátí náklady a že dosáhnou přiměřeného zisku. Zaručené výkupní ceny, stejně jako jiné režimy podpory, ve většině případů také podléhají kontrole státní podpory podle článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, což zajišťuje, že náhrady poskytované výrobcům elektrické energie nebudou neúměrně vysoké.

(634) I přes rozdíly mezi členskými státy je třeba, pokud jde o vývoj zaručených výkupních cen v Unii, poukázat na tři jevy: i) snižování úrovně zaručených výkupních cen, ii) pozastavení režimu zaručených výkupních cen jako celku (Španělsko), iii) zavedení horních hranic kapacity pro zařízení způsobilá pro podporu a také celkových horních hranic pro novou kapacitu instalovanou v daném roce, na kterou je poskytována podpora na úrovni členských států. Pokud jde o horní hranice, zdá se, že byly zaváděny hlavně v roce 2012, a s největší pravděpodobnosti proto nemají žádný vliv na spotřebu v období šetření. Analýza se proto zaměřila na nedávné pozastavení zaručených výkupních cen ve Španělsku a na snižování úrovně zaručených výkupních cen ve většině členských států. Bylo analyzováno, zda měly dopad na poptávku na trhu Unie a zda to mohlo způsobit podstatnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. V této souvislosti se mělo za to, že dopad vývoje zaručených výkupních cen na poptávku v oblasti modulů byl reprezentativní také pro situaci v oblasti článků. Vzhledem k tomu, že jsou články nezbytně nutné pro výrobu modulů a v jiných výrobních procesech se nepoužívají, pokles poptávky po modulech ovšem automaticky vyvolá pokles poptávky po článcích.

(635) Šetření potvrdilo souvislost mezi vývojem zaručené výkupní ceny a spotřebou, avšak ukázalo, že pokles spotřeby mezi rokem 2011 a obdobím šetření nepřispěl k narušení příčinné souvislosti mezi subvencovaným dovozem z ČLR a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie, jak je podrobně popsáno v 625. bodě odůvodnění výše. Šetření totiž ukázalo, že ačkoliv se situace výrobního odvětví Unie zhoršovala, vyvážející výrobci si dokázali udržet vysoký podíl na trhu

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

▼B

u modulů (80 %), a ještě mírně zvýšili svůj podíl na trhu u článků (z 20 % v roce 2011 na 22 % v období šetření). Navíc je třeba poznamenat, že průměrná cena modulů účtovaná výrobním odvětvím Unie během posuzovaného období klesla o 53 %, zejména v důsledku značného růstu subvencovaného dovozu a jeho výrazného tlaku na ceny na trhu Unie. Ztrátu ziskovosti, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, proto nelze přičítat hlavně snižování zaručených výkupních cen.

(636) Uznává se tedy, že zaručené výkupní ceny vyvolaly poptávku po solární energii a že nedávné pozastavení zaručených výkupních cen (jako ve Španělsku) a jejich snižování v jiných členských státech v období šetření spotřebu šetřeného výrobku snížilo, a mohlo tak přispět k újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie. Avšak pokles spotřeby během období šetření nebyl takový, aby narušil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(637) Některé strany tvrdily, že snižování zaručených výkupních cen způsobilo, že investiční příležitosti v oblasti solární energie přestaly být pro investory přitažlivé, a snížilo tak v Unii poptávku po dotčeném výrobku.

(638) Šetření potvrdilo souvislost mezi úrovní zaručených výkupních cen a úrovní investic do odvětví výroby solárních zařízení, avšak ukázalo také, že v oblastech s vysokou mírou slunečního záření, kde je výroba solární energie účinnější, a v oblastech s vysokými cenami elektřiny jsou investice do solární energie na těchto cenách méně závislé. Šetření totiž ukázalo, že dochází (např. ve Španělsku) k stále novým investicím, a to nehledě na pozastavení režimu zaručených výkupních cen. Šetření dále ukázalo, že investiční příležitosti v oblasti solární energie si zachovaly svou přitažlivost i při nižší úrovni zaručených výkupních cen. Na základě výše uvedeného bylo toto tvrzení odmítnuto.

(639) Několik stran prohlásilo, že vývoj zaručených výkupních cen silně tlačil ceny dolů a s tím i ziskovost výrobního odvětví Unie. Jedna zúčastněná strana tvrdila, že byl přezkoumán pouze dopad vývoje zaručených výkupních cen na poptávku, a měl být analyzován rovněž dopad na ceny. V téže souvislosti některé zúčastněné strany uvedly, že většina členských států provedla významné snížení již v roce 2010, což znamenalo tlak na snížení cen modulů.

(640) Pokud jde o toto tvrzení, je třeba poznamenat, že členské státy provedly snížení zaručených výkupních cen v různých momentech a s různou rychlostí a že sestavit celkový přehled pro celou Unii je poměrně obtížné. Bez ohledu na moment, kdy byla úroveň zaručených výkupních cen nejnižší, nelze výrazné snížení cen výrobního odvětví Unie a jeho ziskovosti v průběhu posuzovaného období vysvětlit pouze či především snížením zaručených výkupních cen. Za prvé, na základě informací shromážděných pro Německo a Itálii, které společně představovaly přibližně 75 % spotřeby Unie v roce 2011, byl pokles průměrné prodejní ceny výraznější než pokles zaručených výkupních cen v období šetření. Za druhé ze shromážděných důkazů vyplývá, že v některých zemích, jako je Itálie, a to i v kontextu velmi

▼B

velkorysých zaručených výkupních cen muselo výrobní odvětví Unie výrazně snížit své ceny. A konečně je třeba uvést, že během období šetření muselo výrobní odvětví Unie prodávat za ceny nižší, než byly jeho výrobní náklady, což bylo zejména důsledkem skutečnosti, že čínští vyvážející výrobci pokrývali 80 % spotřeby Unie, a byli tudíž schopni ovlivňovat mechanismy pro tvorbu cen.

(641) Při šetření bylo dále zjištěno, že do roku 2011 byly investice do solární energie velmi atraktivní, a to díky vyšší úrovni zaručených výkupních cen společně s poklesem cen modulů v Unii, a investoři tak dosahovali vysoké návratnosti. To mělo za následek velký počet investic a z toho vyplývající poptávku po solárních panelech. V důsledku zvýšené poptávky výrazně stoupla celková částka vyplacených zaručených výkupních cen a většina členských států upravila stávající režimy zaručených výkupních cen směrem dolů, aby se zabránilo mimo jiné zvýšení nákladů na elektrickou energii. Z toho vyplývá, že snížení zaručených výkupních cen mohlo být důsledkem snížení cen, a ne naopak. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(642) Po poskytnutí konečných informací jedna strana tvrdila, že existuje rozpor mezi 640. bodem odůvodnění výše, že posouzení poptávky v Unii jako celku je obtížné, a 608. bodem odůvodnění výše, kde se uvádí, že analýza příčinných souvislostí pro každý členský stát by nevedla ke smysluplným výsledkům. V tomto ohledu je třeba ozřejmit, že v posouzení provedeném tak, jak je popsáno v 640. bodě odůvodnění výše, se odkazuje se na obtíže při vytváření celkového přehledu týkajícího se vývoje zaručených výkupních cen v celé Unii, a nikoli poptávky v Unii, jak tvrdí zúčastněná strana. Z toho vyplývá, že neexistuje žádný rozpor mezi oběma body odůvodnění, a proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(643) Po poskytnutí konečných informací jedna strana tvrdila, že i v kontextu vysoké úrovně zaručených výkupních cen může cena modulů významně klesat v důsledku technologického rozvoje, úspor z rozsahu, snížení nákladů a rostoucí globální výrobní kapacity. Pokud jde o toto tvrzení, je třeba poznamenat, že shromážděné důkazy naznačují, že italští výrobci byli nuceni snížit své ceny pod výrobní náklady, i když byla úroveň zaručených výkupních cen vysoká. Zatímco výše uvedené faktory mohou

▼B

skutečně mít vliv na průměrné náklady, nemohou vysvětlit, proč byli výrobci v Unii nuceni snížit své ceny pod své výrobní náklady. Proto byl učiněn závěr, že to byly především subvencované dovozy z ČLR, které stlačily ceny na neudržitelnou úroveň, a toto tvrzení bylo zamítnuto.

(644) Po poskytnutí konečných informací jedna strana tvrdila, že závěr uvedený v 641. bodě odůvodnění výše, že snížení zaručených výkupních cen mohlo být výsledkem poklesu cen, a ne naopak, nebyl ničím podložen.

(645) Je třeba poznamenat, že závěry uvedené v 641. bodě odůvodnění výše byly vyvozeny na základě informací, které byly k dispozici během šetření, a popsané scénáře byly skutečně považovány za přiměřené vzhledem k okolnostem na tomto specifickém trhu. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(646) Po poskytnutí konečných informací jedna strana nesouhlasila se závěrem, že tlak na pokles cen u výrobců v Unii byl vyvíjen hlavně subvencovanými dovozy, a tvrdila, že tomu bylo naopak – snížení zaručených výkupních cen donutilo výrobce v Unii snížit své ceny. Stejná strana zopakovala, že při snížení zaručených výkupních cen klesly ceny fotovoltaických systémů v souladu se snížením zaručených výkupních cen, tak aby nestouply náklady pro společnosti připravující tyto projekty, což nakonec způsobilo tlak na ceny výrobců v Unii.

(647) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy přesvědčivé důkazy na podporu těchto tvrzení, Komise se nadále držela své analýzy a závěrů, jak jsou uvedeny v 640. a 641. bodě odůvodnění.

(648) Stejná strana tvrdila, že trhy jsou ovlivněny vývojem zaručených výkupních cen, a předložila informace, které ukazují počet fotovoltaických zařízení v letech 2012 a 2013 ve Spojeném království. Informace poskytnuté touto stranou představovala publikace vlády Spojeného království vycházející z týdenních registrací v Centrálním registru zaručených výkupních cen Spojeného království. Je třeba poznamenat, že se tyto informace týkaly většinou období nespadajícího do období šetření a pouze jednoho členského státu, zatímco současné šetření se zaměřilo na situaci trhu Unie jako celku. V každém případě není pochyb o tom, že úroveň zaručených výkupních cen ovlivňuje poptávku, neboť ziskovost investic v místech s nižší mírou slunečního záření na úrovni zaručených výkupních cen závisí. Aby však prokázaly, že úroveň, na které byly zaručené výkupní ceny stanoveny během období šetření, způsobila újmu, musely by zúčastněné strany dokázat, že zvýšení ceny výrobců v Unii na úroveň nezpůsobující újmu by znamenalo, že výrobci v Unii by bývali nebyli schopni prodat dotčené výrobky, neboť investice do fotovoltaických systémů by v těchto cenových úrovních bývaly nebyly životaschopné. Žádné takové důkazy nebyly předloženy. Tento argument byl proto zamítnut.

▼B

(649) Několik stran uvedlo, že v souvislosti s nízkou úrovní zaručených výkupních cen byly investice do projektů v oblasti fotovoltaiky hospodářsky rentabilní pouze ve spojení s dodávkami solárních panelů dovážených z ČLR za nižší ceny. Byl proto vysloven argument, že snížení zaručených výkupních cen způsobilo výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. Jiná strana tvrdila, že úroveň zaručených výkupních cen ovlivňuje mechanismus tvorby cen u modulů.

(650) Je třeba poznamenat, že náklady na modul, při nichž bude projekt stále hospodářsky životaschopný, se mezi členskými státy a mezi regiony liší v závislosti na řadě faktorů, jako jsou zaručené výkupní ceny, jiné regulační pobídky, míra slunečního záření, ceny konvenční elektřiny atd. Kromě toho šetření ukázalo, že jsou stávající zařízení čím dál méně závislá na zaručených výkupních cenách, neboť cenové parity fotovoltaické sítě bylo pravděpodobně u některých typů zařízení dosaženo v několika regionech v Evropě, jako je velká část Itálie, Španělsko, Portugalsko, jižní Francie a Řecko. Na základě výše uvedených argumentů byla tvrzení v tomto ohledu zamítnuta.

(651) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že Komise neprošetřila, zda se výrobní odvětví Unie nedopustilo chyby, když nepředvídalo, že dojde k náhlému zrušení nebo omezení státních režimů podpory. Na podporu tohoto tvrzení nebyly předloženy žádné argumenty. Je však třeba poznamenat, že na základě shromážděných důkazů nejsou k dispozici žádné informace o tom, že by výrobní odvětví Unie reagovalo na tržní signály (tj. vývoj spotřeby) a jiné dostupné informace (tj. omezení programů podpory) nepřiměřeně. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(652) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že snížení zaručených výkupních cen způsobilo pokles prodeje výrobního odvětví Unie, jelikož investice byly rentabilní pouze díky dostupným čínským cenám. Shromážděné důkazy ve skutečnosti ukazují u výrobního odvětví Unie v období šetření pouze mírný pokles prodeje, což odporuje tomu, co by se dalo očekávat, pokud by fotovoltaické projekty byly proveditelné pouze s čínskými moduly. Naopak, prodej modulů výrobního odvětví Unie se až do roku 2011 zvyšoval a poté během období šetření lehce klesl, což odpovídá vývoji spotřeby. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(653) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že pokles zaručených výkupních cen donutil výrobce v Unii ke snižování cen, aby udrželi zájem investorů o investice do fotovoltaické energie a udrželi vzestupný trend poptávky a růstu.

(654) Šetření ukázalo, že výrobní odvětví Unie bylo nuceno snižovat své ceny hlavně kvůli tlaku ze strany subvencovaného dovozu, a nikoli kvůli snižování zaručených výkupních cen. Nasvědčuje tomu skutečnost, že k nejvýraznějšímu poklesu cen výrobního odvětví Unie došlo v letech 2010 a 2011, tj. ještě před větším

▼B

snižováním zaručených výkupních cen. Ve skutečnosti to byl růst subvencovaného dovozu z ČLR za ceny výrazně nižší než ceny výrobního odvětví Unie, který donutil výrobní odvětví Unie stále více snižovat své ceny. Na základě těchto skutečností bylo uvedené tvrzení zamítnuto.

(655) Jiná zúčastněná strana prohlásila, že závěry o tom, že změny zaručených výkupních cen nenarušily uvedenou příčinnou souvislost, uvedené ve 174. a 175. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení, nemají žádné věcné nebo právní opodstatnění a jsou v rozporu s čl. 8 odst. 5 základního nařízení, jelikož Komise neposoudila úroveň újmy způsobené snížením zaručených výkupních cen a jelikož se domnívala, že významný pokles cen u výrobního odvětví Unie byl důsledkem pouze subvencovaného čínského dovozu. Tatáž strana tvrdila, že pokles ceny modulů a článků byl globálním jevem a neměl původ v tlaku čínského dovozu.

(656) Pokud jde o tvrzení, že Komise neposoudila úroveň újmy způsobené snížením zaručených výkupních cen, odkazuje se na 628. a 629., jakož i na 640. a 641. bod odůvodnění výše, kde Komise došla k závěru, že ani pokles poptávky, ani dopad zaručených výkupních cen na unijní ceny nebyly takové povahy, aby narušily příčinnou souvislost mezi újmou, která byla způsobena výrobnímu odvětví Unie, a subvencovaným dovozem z ČLR, a to bez ohledu na to, zda a do jaké míry byly případně způsobeny snížením zaručených výkupních cen. Proto bylo tvrzení, že zjištění Komise nemají žádný věcný základ, zamítnuto. Pokud jde o tvrzení, že pokles cen modulů a článků byl celosvětovým jevem, odkazuje se na 619. až 621. bod odůvodnění výše, kde byly posouzeny objem a ceny dovozu z jiných zemí než ČLR do Unie. V globálním měřítku sice skutečně sledovaly ceny modulů a článků klesající trend, avšak subvencované ceny dovozu z ČLR prohloubily tento sestupný trend až na ztrátovou úroveň. Na základě výše uvedeného bylo uvedené tvrzení odmítnuto.

(657) Souhrnně řečeno, zaručené výkupní ceny byly důležitým činitelem ovlivňujícím vývoj na fotovoltaickém trhu Unie a vývoj spotřeby šetřeného výrobku byl existencí zaručených výkupních cen ovlivněn. Šetření však ukázalo, že i přes značné snižování zaručených výkupních cen nedošlo k výraznému poklesu spotřeby. Kromě toho šetření ukázalo, že hlavním důvodem ke snížení unijních cen nebylo snížení zaručených výkupních cen. Byl proto vyvozen závěr, že vývoj zaručených výkupních cen nebyl takové povahy, aby narušil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

▼B

5.3.5. *Jiná finanční podpora poskytovaná výrobnímu odvětví Unie*

(658) Některé zúčastněné strany tvrdily, že podstatnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, způsobilo snížení finanční podpory poskytované tomuto výrobnímu odvětví Unie. Na podporu tohoto tvrzení byly předloženy informace založené na subvencích, jež byly jednomu z výrobců v Unii poskytnuty před posuzovaným obdobím (mezi lety 2003 a 2006).

(659) Předložené důkazy neprokázaly žádnou souvislost mezi podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie a údajnou subvencí, kterou obdržel jeden z výrobců v Unii v období předcházejícím posuzovanému období. Ostatně tato informace se jeví jako irelevantní, neboť pochází z doby před posuzovaným obdobím. Proto nemohla být prokázána žádná souvislost mezi jakoukoli údajnou subvencí poskytnutou výrobnímu odvětví Unie a újmou, již toto odvětví utrpělo. Na základě toho bylo uvedené tvrzení zamítnuto.

5.3.6. *Nadbytečná kapacita*

(660) Bylo uváděno, že příčinou podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byla nadbytečná kapacita na trhu Unie a světovém trhu celkově. Bylo také uváděno, že nadbytečná kapacita na světovém trhu vedla k oživení výrobního odvětví Unie, ke kterému v současnosti dochází, a že jakákoli způsobená újma byla důsledkem příliš velkého počtu výrobních zařízení. Některé zúčastněné strany dále tvrdily, že podstatná újma způsobená výrobnímu odvětví Unie souvisela s přílišným zvyšováním kapacity výrobního odvětví Unie, kterou toto odvětví samo způsobilo. Některé strany naopak tvrdily, že újmu výrobnímu odvětví Unie způsobilo to, že výrobní odvětví Unie neuskutečnilo nezbytné investice do zvýšení kapacity.

(661) Výrobní odvětví Unie skutečně zvyšovalo svou výrobní kapacitu, avšak celkový objem jeho výroby během posuzovaného období nepokrýval rostoucí úroveň spotřeby na trhu Unie. Růst výrobní kapacity výrobního odvětví Unie proto byl odůvodněný a sledoval vývoj trhu, tj. zvýšenou spotřebu. Nelze jej tudíž považovat za příčinu způsobené újmy.

(662) Podobně se na základě těchto skutečností během šetření nepotvrdilo ani tvrzení, že výrobní odvětví Unie neinvestovalo do rozšíření kapacity. Právě naopak, jak je uvedeno výše, výrobní odvětví Unie v celém průběhu posuzovaného období postupně zvyšovalo kapacitu a v celém průběhu posuzovaného období mělo k dispozici nadbytečnou kapacitu, což nasvědčuje tomu, že bylo schopné uspokojit i další poptávku. Tento argument proto musel být zamítnut.

▼B

(663) Některé zúčastněné strany tvrdily, že v obtížné situaci vyvolané nadbytečnou kapacitou světového trhu a následnou změnou trhu se ocitly všechny hospodářské subjekty na trhu, včetně subjektů působících v odvětvích navazujících na výrobní odvětví Unie a v odvětvích na počátku výrobního řetězce. V této souvislosti se uvádělo, že výrobek, který je předmětem šetření, se stal komoditou, u níž jednotliví výrobci již nejsou schopni stanovit ceny, ale u níž se ceny řídí celosvětovou poptávkou a nabídkou. Bylo uváděno, že podstatnou újmu výrobnímu odvětví Unie způsobila právě tato situace, a nikoli subvencovaný dovoz.

(664) Šetření potvrdilo existenci nadbytečné kapacity na světovém trhu, která měla původ hlavně v ČLR. Pokud jde o změnu na trhu, která údajně vedla k tomu, že se výrobek, který je předmětem šetření, stal komoditou, toto by neospravedlňovalo nekalé chování v oblasti cen a nekalé obchodní praktiky. V souvislosti s tím je třeba podotknout, že výrobní odvětví Unie vyrábí a prodává šetřený výrobek již více než 20 let, zatímco odvětví vyrábějící dotčený výrobek v ČLR se rozvinulo teprve nedávno (přibližně v polovině posledního desetiletí), přitahováno hlavně zaručenými výkupními cenami a dalšími politickými pobídkami Unie a následným růstem poptávky. Na základě těchto skutečností byly výše uvedené argumenty zamítnuty.

(665) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že nadbytečná kapacita vedla k racionalizaci cen. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že na jedné straně nadbytečná kapacita vedla ve skutečnosti k „závodu o nejnižší ceny“ a k tlaku na ceny výrobního odvětví Unie, který v průměru převyšoval snížení výrobních nákladů. Na druhé straně se zvýšení kapacity výrobního odvětví Unie řídilo vývojem na trhu a bylo považováno za přiměřené. Navíc se výrobní kapacita článků zvýšila méně než u modulů. Tvrzení v tomto ohledu bylo proto nutno odmítnout.

(666) Jiná zúčastněná strana tvrdila, že újmu výrobnímu odvětví Unie způsobilo to, že se výrobní odvětví Unie zaměřilo pouze na specifické investice a neuskutečnilo nezbytné investice do zvýšení kapacity a snížení nákladů. Ani toto tvrzení nemohlo být potvrzeno zjištěními během šetření, jež prokázala, že výrobní odvětví Unie svou výrobní kapacitu a výkonnost v průběhu posuzovaného období zvýšilo. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(667) Kromě toho jedna zúčastněná strana tvrdila, že výrobní odvětví Unie zvýšilo svou výrobní kapacitu i přes nízkou míru využití kapacity, čímž si samo způsobilo újmu. Toto tvrzení však bylo založeno na srovnání mezi vývojem investic u výrobců v Unii zařazených do vzorku a vývojem využití kapacity celého výrobního odvětví Unie, což není vhodný základ pro srovnání. Šetření dále ukázalo, že výrobní odvětví Unie nerozšiřovalo své výrobní kapacity v míře, která by překročila vývoj spotřeby v Unii, a proto bylo toto tvrzení odmítnuto.

▼B

(668) Kromě toho ze shromážděných důkazů vyplývá, že prostřednictvím investic do nových strojů mohlo výrobní odvětví Unie snížit své výrobní náklady a dosáhnout větší konkurenceschopnosti. Tento argument proto musel být zamítnut.

(669) Po poskytnutí konečných informací některé zúčastněné strany zpochybnily tvrzení, že navýšení kapacity výrobního odvětví Unie bylo přiměřené a odpovídalo vývoji trhu, a zejména vývoji spotřeby Unie. Avšak pokud jde o moduly, výrobní kapacita vzrostla o 106 %, zatímco spotřeba v Unii se během posuzovaného období zvýšila o 221 %, tj. více než dvojnásobně. Obdobně, pokud jde o články, výrobní kapacita vzrostla o 39 %, zatímco spotřeba v Unii se během posuzovaného období zvýšila o 87 %. To ukazuje, že zvýšení kapacity bylo podstatně nižší než zvýšení spotřeby, a nelze je tudíž považovat za nepřiměřené vzhledem k tomu, že v Unii nikdy nebyla nadměrná kapacita. Kromě toho rozbor otázky, zda bylo navýšení výrobní kapacity přiměřené, by neměl vycházet z roční analýzy, ale měl by zohlednit vývoj během celého posuzovaného období. Navýšení kapacity je totiž zpravidla plně funkční až po určité době po uskutečnění investic a izolovaná analýza za jeden rok může vést ke zkreslenému obrazu. Tento argument byl proto zamítnut.

5.3.7. *Dopad cen surovin*

(670) Některé zúčastněné strany tvrdily, že podstatná újma způsobená výrobnímu odvětví Unie souvisela s vývojem cen polykrystalického křemíku, hlavní suroviny pro výrobu destiček. Bylo uváděno, že výrobní odvětví Unie uzavřelo dlouhodobé dodavatelské smlouvy s pevnými cenami, a proto nemohlo mít prospěch z poklesu cen polykrystalického křemíku v posuzovaném období.

(671) Šetření ukázalo, že výrobní odvětví Unie má uzavřeny dlouhodobé smlouvy na dodávky polykrystalického křemíku, avšak na základě vývoje cen polykrystalického křemíku byly podmínky těchto smluv sjednány znovu a smluvní ceny se přiblížily cenám na okamžitém trhu, nebo byly ještě nižší.

(672) Některé zúčastněné strany tvrdily, že výrobní odvětví Unie, nebo přinejmenším jeho část, nemohlo těžit z poklesu cen polykrystalického křemíku v období šetření v důsledku dlouhodobých smluv o surovinách. Tyto strany uvedly, že nová projednání nebo ukončení dlouhodobých smluv o polykrystalickém křemíku nebo destičkách měla za následek sankce. Na podporu tohoto argumentu strany poskytly články z tisku o tom, že někteří výrobci v Unii čelí sporu nebo že ukončili smlouvy. Některé strany poskytly údaje, které měly potvrdit, že dlouhodobé smlouvy nemohly být znovu projednány.

▼B

(673) Polykrystalický křemík je hlavní surovinou pro výrobce destiček. Šetření odhalilo, že ceny polykrystalického křemíku se zvýšily v roce 2008, kdy dosáhly svého vrcholu přibližně 500 USD/kg, avšak znovu poklesly v roce 2009, kdy dosáhly asi 50–55 USD/kg na konci roku 2009, a konečně v roce 2010 a na začátku roku 2011 zaznamenaly pouze mírně rostoucí trend. Ceny významně poklesly v období šetření a dosáhly 30 USD/kg (zprávy Společného výzkumného střediska o vědě a politice, PV Status Report 2012 (Zpráva o stavu fotovoltaiky za rok 2012)). Je třeba uvést, že dopad cen polykrystalického křemíku na výrobní odvětví Unie mohl být jen okrajový, neboť veškerý vliv na výrobní náklady článků a modulů byl rozptýlen prostřednictvím hodnotového řetězce. Kromě toho se výše uvedené články v tisku týkaly vývoje po období šetření, který neměl vliv na situaci výrobního odvětví Unie během období šetření, a proto je nelze brát v úvahu. Lze potvrdit, že výrobní odvětví Unie bylo opravdu schopno znovu vyjednat nejen ceny podle dlouhodobých smluv, ale rovněž jakékoli smluvní pokuty týkající se těchto dlouhodobých smluv.

(674) Jedna zúčastněná strana dále tvrdila, že stačí, že byli pouze někteří výrobci v Unii pod vlivem dlouhodobých smluv, a že situace celého výrobního odvětví Unie je irelevantní. Tvrdila, že vyšší náklady nemusí nutně ovlivnit všechny hospodářské subjekty stejným způsobem. Tento argument pomíjí zjištění, že celkově neplatily pro výrobní odvětví Unie v mnoha případech vyšší průměrné ceny polykrystalického křemíku, než byly tržní ceny nebo okamžité ceny, a že proto otázka, zda mají vyšší náklady vliv na všechny, nebo jen na několik subjektů, nebyla považována za relevantní. Tento argument byl proto zamítnut.

(675) Jiná zúčastněná strana požadovala, aby Komise oddělila, rozlišila a kvantifikovala účinky jednotlivých faktorů, které měly vliv na situaci ve výrobním odvětví Unie; zejména by měl být posuzován samostatně dopad významného poklesu ceny polykrystalického křemíku. V tomto ohledu bylo argumentováno tím, že to byl pokles cen polykrystalického křemíku, spíše než cenový tlak ze strany čínského dovozu, který způsobil pokles prodejních cen. Pokud jde o výrobní odvětví Unie, jeho průměrné prodejní ceny klesly mnohem více, než jaký byl pokles průměrných výrobních nákladů, na nějž mohl mít dopad pokles cen surovin. Tento argument byl proto zamítnut.

(676) Po poskytnutí konečných informací některé zúčastněné strany znovu zopakovaly, že dopad snížení cen polykrystalického křemíku na náklady výrobního odvětví Unie nebyl omezen nebo zředěn prostřednictvím hodnotového řetězce, jak bylo vyvozeno v průběhu šetření. Jak však již bylo uvedeno ve 255. bodě odůvodnění výše, polykrystalický křemík je hlavní surovinou pro výrobce destiček, a tudíž se mělo za to, že veškerý dopad na výrobní náklady článků nebo modulů byl zředěn

▼B

prostřednictvím hodnotového řetězce. Zúčastněné strany neposkytly žádné důkazy, které by mohly toto zjištění zpochybnit. Šetření navíc ukázalo, že snížení cen polykrystalického křemíku během posuzovaného období se odrazilo v průměrných nákladech na výrobu článků a modulů v podnicích výrobního odvětví Unie zařazených do vzorku; tyto náklady poklesly v podobné míře jako ceny polykrystalického křemíku. Jedna zúčastněná strana zpochybnila dopad údajných sankcí, jež muselo výrobní odvětví Unie platit v důsledku nového sjednání dodavatelských smluv. V tomto ohledu nelze vyloučit, že byli někteří výrobci nuceni platit sankce za zrušení smluv na dodávku destiček během posuzovaného období. Komise však nenašla žádné důkazy o tom, že by tyto sankce mohly mít dopad na situaci výrobního odvětví Unie jako celku nebo že by byly reprezentativní. Ani dotčené zúčastněné strany takové důkazy nepředložily. Nelze tedy sice zcela vyloučit, že sankce mohly mít určitý negativní dopad na omezený počet výrobců v Unii, celkový dopad na výrobní odvětví Unie je však v každém případě zanedbatelný, a tudíž nemohl narušit příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a podstatnou újmou, která byla celému výrobnímu odvětví Unie způsobena. Tyto argumenty bylo proto nutno odmítnut.

(677) Další zúčastněná strana tvrdila, že pokles prodejních cen výrobku, který je předmětem šetření, v Unii je částečně způsoben snížením ceny polykrystalického křemíku. Nicméně v tomto ohledu je třeba poznamenat, že šetření ukázalo, že ceny dovozu z ČLR byly subvencovány a byly podstatně nižší než ceny výrobního odvětví Unie. Pokles cen proto přesahuje snížení výrobních nákladů, které lze vysvětlit poklesem cen surovin. Pokud by pokles cen byl pouze důsledkem poklesu cen surovin, nebylo by výrobní odvětví Unie nuceno snížit své prodejní ceny pod své výrobní náklady. Proto je třeba tento argument odmítnout.

(678) Jiná zúčastněná strana zopakovala, že soudní spor jednoho výrobce v Unii v období šetření mohl ovlivnit situaci přinejmenším tohoto výrobce v Unii již v průběhu období šetření. Tato strana však nevysvětlila, jak a do jaké míry tato událost, ke které došlo po období šetření, skutečně mohla mít vliv na situaci tohoto výrobce během období šetření. Stejně tak nebyly při šetření nalezeny žádné důkazy dokládající takové účinky. Toto tvrzení proto muselo být zamítnuto

(679) Dále tatáž zúčastněná strana zpochybnila výše uvedená zjištění, neboť údajně nebyl předložen žádný důkaz. Nicméně zjištění v průběhu šetření vycházela ze skutečností a skutečných důkazů, jejichž nedůvěrná verze byla k dispozici všem zúčastněným stranám.

(680) Na základě výše uvedených skutečností byl učiněn závěr, že i když někteří konkrétní výrobci v Unii mohli být ovlivněni dlouhodobými smlouvami, výrobní odvětví Unie celkově těmito dlouhodobými smlouvami neutrpělo a bylo schopno plně využít

▼B

poklesu cen surovin. Dlouhodobé smlouvy proto nebyly takové povahy, aby narušily příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

5.3.8. *Újma, kterou si výrobní odvětví Unie přivodilo samo: dopad automatizace, velikost, úspory z rozsahu, konsolidace, inovace, nákladová efektivnost, dovozy výrobního odvětví Unie*

(681) Některé zúčastněné strany tvrdily, že příčinou újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byl vysoký stupeň automatizace výrobního procesu. Bylo uváděno, že menší výrobci jsou oproti větším, vertikálně integrovaným výrobcům v nevýhodě, a jakoukoli újmu, kterou malí výrobci utrpěli, nelze přičítat subvencovanému dovozu. V této souvislosti bylo rovněž uváděno, že výrobní odvětví Unie je v každém případě celkově malé, a proto nemohlo využívat úspor z rozsahu.

(682) Šetření ukázalo, že i u malých výrobců na trhu Unie je výrobní proces vysoce automatizovaný, což se pozitivně promítá do jejich výrobních nákladů. Většina výrobců v Unii je specializována v jedné části výrobního procesu (články nebo moduly) a díky této specializaci se zvýšila jejich konkurenceschopnost u konkrétního, jimi vyráběného typu výrobku. Tvrzení, že újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, způsobil dopad vysokého stupně automatizace, bylo proto zamítnuto.

(683) Některé zúčastněné strany tvrdily, že tlak cen vedl ke konsolidaci výrobního odvětví Unie a čínského výrobního odvětví a že právě tato konsolidace je příčinou podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Šetření však ukázalo, že tato konsolidace byla spíše důsledkem subvencovaného dovozu a nekalých obchodních praktik. Navíc tato strana nedoložila žádnými důkazy, do jaké míry mohl být tento proces konsolidace příčinou způsobené újmy.

(684) Dále bylo uvedeno, že příčinou způsobené újmy je nedostatečná vertikální integrace výrobního odvětví Unie. Vertikálně integrovaní výrobci by za normálních tržních podmínek měli mít svůj dodavatelský řetězec celkově lépe zabezpečený. Šetření však ukázalo, že výhoda vyplývající z vertikální integrace té části výrobního odvětví Unie, která je vertikálně integrována, nemohla být plně využita, neboť tlak subvencovaného dovozu na ceny byl mimořádně silný. Kromě toho výrobní odvětví Unie, a to i vertikálně integrovaní výrobci v Unii, nemohlo v důsledku subvencovaného dovozu plně využít vysoké míry využití kapacity k dosažení úspor z rozsahu. Šetření dále neprokázalo jakoukoli souvislost mezi vertikální integrací a vyšší mírou ziskovosti, neboť silný tlak na ceny tuto vzájemnou souvislost změnil.

▼B

(685) Některé zúčastněné strany tvrdily, že výrobní odvětví Unie v dostatečné míře technicky neinovuje a neinvestuje do nových technologií. Šetření však nedospělo k žádným věcným důkazům, které by tato tvrzení potvrzovaly. Šetření naopak ukázalo, že většina investic uskutečněných výrobním odvětvím Unie směřovala do nových strojů a do výzkumu a vývoje a že celosvětově neexistují mezi těmito výrobky žádné významné rozdíly v technologii.

(686) Jedna zúčastněná strana kromě toho tvrdila, že příčinou podstatné způsobené újmy je slabá realizace projektů (neúspěšné projekty). V této souvislosti je třeba podotknout, že uvedené tvrzení nebylo ničím podložené. Každý neúspěšný projekt navíc bylo možné považovat spíše za důsledek subvencovaného dovozu. Uvedený argument proto musel být zamítnut.

(687) Některé zúčastněné strany tvrdily, že výrobní odvětví Unie není schopno včas racionalizovat své náklady tak, aby dokázalo reagovat na vývoj na světovém trhu. Jiné strany tvrdily, že v Unii jsou vyšší náklady práce a režijní náklady než v ČLR.

(688) Šetřením se prokázalo, že náklady na výrobu ve výrobním odvětví Unie během posuzovaného období neustále klesaly. Produktivita se u modulů a článků zvýšila. Jak bylo uvedeno výše, v důsledku prudkého růstu subvencovaného dovozu z ČLR a následného silného tlaku na ceny na trhu Unie nemohlo výrobní odvětví Unie z tohoto snižování nákladů mít prospěch.

(689) Je třeba poukázat na to, že vyvážející výrobci v ČLR nemají žádné komparativní výhody, pokud jde o používané suroviny (polykrystalický křemík) a stroje, jelikož obojí se většinou dováží z Unie. Pokud jde o náklady práce a režijní náklady, včetně odpisů, tyto náklady v období šetření představovaly v průměru necelých 10 % celkových nákladů na výrobu modulů a jejich vliv není považován za významný. Pokud jde o náklady na elektřinu, tyto náklady v období šetření představovaly v průměru necelé 1 % celkových nákladů na výrobu modulů a jejich vliv není považován za významný. Kromě toho tvrzení, že Číňané používali nejnovější zařízení, nebylo opodstatněné.

(690) Dále bylo uváděno, že někteří výrobci v Unii si pořizovali články a/nebo moduly v dotčené zemi a přeprodávali tyto výrobky na trhu Unie jako své vlastní. Újmy plynoucí z těchto transakcí by neměly být přičítány dovozu subvencovaných výrobků. Šetření však odhalilo, že dovoz dotčeného výrobku uskutečňovaný výrobním odvětvím Unie byl svou povahou doplňkový a z hlediska objemu omezený ve srovnání s celkovou výrobou v Unii, a proto byl jeho vliv, pokud vůbec nějaký byl, spíše okrajový a nelze mít za to, že by narušil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

▼B

(691) Aby mohlo výrobní odvětví Unie čelit trendu klesajících cen dovozu z ČLR, muselo vyvíjet značné úsilí zaměřené na racionalizaci svých výrobních nákladů. Navzdory úsilí výrobního odvětví Unie se tato racionalizace nákladů nemohla promítnout do prodejní ceny kvůli značnému cenovému podbízení ze strany subvencovaného dovozu.

(692) Jistá zúčastněná strana tvrdila, že příčinou újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byly nedostatečné úspory z rozsahu. Bylo uvedeno, že menší výrobci jsou oproti větším, vertikálně integrovaným výrobcům v nevýhodě, a jakoukoli újmu, kterou tito výrobci utrpěli, nelze přičítat subvencovanému dovozu. Jiná zúčastněná strana prohlásila, že automatizace výrobního procesu je nákladná, a že jsou tedy ke snížení výrobních nákladů ještě důležitější úspory z rozsahu.

(693) Šetření ukázalo, že výrobní odvětví Unie, a to ani velcí a vertikálně integrovaní výrobci, nemohlo v důsledku subvencovaného dovozu plně využít vysoké míry využití kapacity k dosažení úspor z rozsahu. Šetření každopádně neprokázalo jakoukoli souvislost mezi velikostí, vertikální integrací a vyšší mírou ziskovosti, neboť silný tlak na ceny ze strany subvencovaného dovozu tuto vzájemnou souvislost změnil. Šetření prokázalo, že již nebylo možno mít prospěch z úspor z rozsahu na trhu, kde byla míra využití kapacity nízká, což platilo také pro čínské výrobce. Z tohoto důvodu byly tyto argumenty zamítnuty.

(694) Dále jedna zúčastněná strana tvrdila, že investoři a banky by nefinancovali projekty, pokud je výrobce modulu příliš malý, neboť větší výrobci poskytují lepší záruky a jsou lépe „financovatelní“. Jinými slovy, investoři a banky se zdráhají financovat projekty související s fotovoltaikou s použitím modulů vyráběných v Unii. Šetření však prokázalo, že jakékoli preference investorů a bank pro financování čínských výrobců, kteří mají větší výrobní kapacity, je výsledkem narušení, které způsobily subvencované dovozy na trhu Unie. Jak bylo uvedeno výše, velikost výrobních linek nehraje roli, pokud míra využití zůstává nízká. Proto bylo toto tvrzení odmítnuto.

(695) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že výrobní odvětví Unie mělo nepříznivou strukturu nákladů ve srovnání se svými čínskými konkurenty, protože čínští výrobci mají nižší náklady práce, na elektřinu a na odpisy a měli navíc nejnovější zařízení. Dotčená strana však nebyla schopna poskytnout nové informace nebo podpůrné důkazy, které by mohly změnit závěry tohoto šetření

▼B

v tomto ohledu. Zejména na tvrzení, že čínští výrobci využívali nových zařízení, reagovalo zjištění ve 203. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení, kde bylo uvedeno, že vyvážející výrobci v ČLR nemají žádné komparativní výhody, a to zejména proto, že stroje a zařízení byly dovezeny z Evropské unie. Výše uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(696) Jiná ze zúčastněných stran tvrdila, že čínští výrobci měli komparativní výhodu, pokud jde o ceny polykrystalického křemíku a o úspory z rozsahu, což mělo za následek nižší náklady na stroje. Tato strana nepředložila v tomto ohledu žádné nové informace nebo podpůrné důkazy. Tvrzení této strany bylo proto nutno odmítnout.

(697) Dále jedna zúčastněná strana uvedla, že někteří výrobci v Unii si pořizovali články a/nebo moduly v dotčené zemi a přeprodávali tyto výrobky na trhu Unie jako své vlastní. Požadovala, aby újma plynoucí z těchto transakcí nebyla přičítána subvencovanému dovozu. Šetření však odhalilo, že dovoz dotčeného výrobku uskutečňovaný výrobním odvětvím Unie byl svou povahou doplňkový a z hlediska objemu omezený ve srovnání s celkovou výrobou v Unii, a proto byl jeho vliv, pokud vůbec nějaký byl, spíše okrajový a nelze mít za to, že by narušil příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(698) Jeden dovozce, který není ve spojení, tvrdil, že je třeba vzít při analýze v úvahu skutečnost, že vzrostl počet zaměstnanců. V souvislosti s tímto tvrzením, je třeba poznamenat, že zaměstnanost vzrostla mezi rokem 2009 a 2011 ve výrobě modulů a poté v období šetření klesla. Ve výrobě článků zaměstnanost rostla do roku 2010, a poté v roce 2011 klesla a v období šetření dále klesala. Dále je třeba uvést, že u modulů sledovala zaměstnanost vývoj výroby v Unii. U článků vzhledem k tomu, že podíl čínského dovozu na trhu rostl během celého období na úkor výrobního odvětví Unie, nemohlo mít výrobní odvětví Unie prospěch z rostoucí spotřeby, jak se očekávalo. Proto snížení zaměstnanosti v roce 2011 a v období šetření odpovídá situaci, kdy se některé společnosti buď dostaly do platební neschopnosti, nebo zastavily svoji výrobu článků.

(699) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana zopakovala, že újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, vyplývala z malého rozsahu a nedostatku úspor z rozsahu. Jak již bylo vysvětleno v 682. bodě odůvodnění výše a ve 195. a 196. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení, ani na celosvětovém trhu nelze rozsahu, a z něj vyplývajících úspor z rozsahu využít tam, kde je míra využití obecně nízká a kde je celosvětově k dispozici enormní nadměrná kapacita. Toto tvrzení proto muselo být zamítnuto

▼B

(700) Dále tatáž strana zopakovala, že újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla způsobena neschopností výrobního odvětví Unie využít jakékoli nákladové výhody. Tato strana uvedla, že tomu tak bylo především v důsledku vertikální integrace většiny výrobců v Unii. Neposkytla však žádné další informace o tom, do jaké míry mohla mít vertikální integrace výrobců negativní dopad na jejich nákladovou strukturu. Toto tvrzení proto muselo být odmítnuto

(701) Na základě těchto skutečností musely být všechny výše uvedené argumenty zamítnuty.

5.3.9. *Konkurence výrobků z tenkého fotovoltaického filmu a jiných fotovoltaických technologií*

(702) Některé zúčastněné strany tvrdily, že příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie je konkurence výrobků z tenkého fotovoltaického filmu a jiných fotovoltaických technologií, neboť tyto technologie jsou vzájemně zaměnitelné a mají stejné konečné použití. Bylo rovněž uvedeno, že tenký film soutěžil s výrobkem, který je předmětem šetření, a to zejména v případě pozemních systémů a obchodních nebo průmyslových střešních systémů, které představují zásadní část celkového fotovoltaického trhu v Unii.

(703) Šetření ukázalo, že výrobky z tenkého fotovoltaického filmu se vyrábějí z jiných surovin a nejsou v nich používány krystalické křemíkové destičky. Mají celkově nižší účinnost přeměny a nižší výkon ve wattech než krystalické křemíkové moduly. Vzhledem k tomu nemohou být používány na omezených plochách, jako jsou střechy, tj. nejsou plně vzájemně zaměnitelné s dotčeným výrobkem. Z šetření rovněž vyplynulo, že i když jsou výrobky z tenkého fotovoltaického filmu levnější, než je výrobek, který je předmětem šetření, měly na trhu se solární energií v Unii v průběhu posuzovaného období pouze omezený podíl. A proto, ačkoliv mezi výrobky z tenkého filmu a dotčeným výrobkem může existovat určitá konkurence, je tato konkurence považována za omezenou.

(704) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana zopakovala, že konkurence výrobků z tenkého filmu pravděpodobně způsobila podstatnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. V této souvislosti strana uvedla, že v Německu byl podíl výrobků z tenkého filmu na celkovém trhu se solární energií po většinu období šetření podstatný a snížil se až na začátku roku 2012.

(705) Šetření skutečně prokázalo, že průměrné ceny výrobků z tenkého filmu byly nižší než průměrné ceny výrobku, který je předmětem šetření.

▼B

(706) Jak je však uvedeno v 703. bodě odůvodnění výše, výrobky z tenkého filmu mají výrazně nižší účinnost přeměny a nižší výkon ve wattech než moduly z polykrystalického křemíku, takže soutěž mezi těmito výrobky, pokud vůbec probíhala, nemohla přispět k újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie, neboť moduly z krystalického křemíku jsou převažující technologií na trhu solární energie v Unii. Ve zprávě JRC o stavu odvětví fotovoltaiky v roce 2012 se uvádí, že v důsledku poklesu cen polykrystalického křemíku ztratil tenký film v posledních letech podíl na trhu ve prospěch krystalických křemíkových modulů.

(707) Na základě těchto skutečností byly tyto argumenty zamítnuty.

5.3.10. *Finanční krize a její důsledky*

(708) Bylo uvedeno, že příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie je finanční krize a hospodářská recese, jež nepříznivě ovlivnily jeho přístup k financím.

(709) Schopnost výrobního odvětví Unie získat kapitál se během posuzovaného období značně snížila. Jelikož odvětví solární energie je kapitálově náročné, má schopnost získat kapitál klíčový význam. Hospodářská recese měla určitý dopad na situaci výrobního odvětví Unie. Šetření však ukázalo, že i přes růst trhu Unie mezi lety 2009 a 2011 se v důsledku subvencovaného dovozu z ČLR za výrazně nižší ceny, než byly prodejní ceny výrobního odvětví Unie, situace výrobního odvětví Unie zhoršovala. Byl proto učiněn závěr, že možný vliv finanční krize se prohloubil vlivem růstu subvencovaného dovozu z ČLR a že omezení přístupu k financím bylo z větší části způsobeno nepříznivým vývojem na trhu, nepříznivou situací a nepříznivými vyhlídkami výrobního odvětví Unie v důsledku subvencovaného dovozu.

(710) Navíc bylo přezkoumáno, zda újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla způsobena neschopností výrobního odvětví Unie hledat vhodné financování v době, kdy vykazovalo zisk. Šetření ukázalo, že např. v roce 2010 bylo výrobní odvětví Unie ještě ziskové, úroveň investic vzrostla u modulů o 315 % oproti roku 2009, zatímco u článků ve stejné době o 10 %. Jelikož je odvětví fotovoltaiky kapitálově náročné, očekává se, že výrobní odvětví Unie stále hledá vhodné financování za účelem zlepšení své nákladové efektivnosti a soutěže s nekalým subvencovaným dovozem. Proto byl učiněn závěr, že nedostatečný přístup k financování byl výsledkem narušené situace, a nikoli její příčinou.

▼B

(711) Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana zopakovala, že poškozující účinky finanční krize je třeba oddělit a odlišit a nepřičítat dovozu subvencovaných výrobků. Tato strana odkázala na veřejně dostupné informace o tom, že alespoň jeden výrobce v Unii finanční krizi vnímal jako hlavní příčinu újmy. Současné šetření svá zjištění založilo na údajích konkrétních podniků, které významně přesahují jejich veřejně dostupná prohlášení. Proto veřejně dostupné prohlášení, na něž bylo poukázáno, nemůže zpochybnit zjištění, že finanční krize sice měla určitý dopad na situaci výrobního odvětví Unie, nemohla však narušit příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Toto tvrzení proto muselo být zamítnuto

(712) Jiná zúčastněná strana tvrdila, že by měly být zohledněny rozdíly v přístupu k financování mezi výrobním odvětvím Unie a čínskými vyvážejícími výrobci. Tato strana uvedla, že jedním z hlavních faktorů, který způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu, byly tyto rozdíly, a nikoli subvencovaný dovoz. Nicméně se zjistilo, že preferenční přístup k financování řady čínských vyvážejících výrobců narušuje trh a může též být jedním z hlavních důvodů, které umožňují čínským vyvážejícím výrobcům vyvážet dotčený výrobek za subvencované ceny. Uvedený faktor proto nemůže narušit příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(713) Na základě těchto skutečností bylo konstatováno, že ačkoliv finanční krize měla určitý dopad na situaci výrobního odvětví Unie, nemohla narušit příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

5.3.11. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(714) Některé zúčastněné strany tvrdily, že prodej výrobního odvětví Unie na vývoz během posuzovaného období značně poklesl, v případě modulů zejména mezi lety 2009 a 2011 a v případě článků zejména mezi rokem 2009 a prvním čtvrtletím roku 2012, a že tento fakt byl příčinou podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

(715) Jak však ukazuje následující tabulka, objem vývozu modulů, i přes mírný pokles v období šetření, zůstával značný a průměrná úroveň cen v období šetření byla vyšší než průměrné náklady na výrobu modulů po celé posuzované období. Tento fakt tedy nemohl být příčinou, která způsobila újmu výrobnímu odvětví

▼B

Unie. V případě článků objem vývozu představoval jen přibližně 12 % celkového objemu jejich výroby. Na situaci výrobního odvětví Unie to tedy, i přes nízké ceny během období šetření, mohlo mít jen omezený dopad. Argumenty v tomto ohledu proto musely být zamítnuty.

Tabulka 13-a

Moduly

	2009	2010	2011	Období šetření
Objem vývozu modulů v MW	989	1 279	1 157	1 148
(Index 2009 = 100)	*100*	*129*	*117*	*116*
Průměrná vývozní cena (EUR/kW)	2 500	1 900	1 470	1 230
(Index 2009 = 100)	*100*	*76*	*59*	*49*

Zdroj: Europressedienst.

Tabulka 13-b

Články

	2009	2010	2011	Období šetření
Objem vývozu článků v MW	62	320	315	238
(Index 2009 = 100)	*100*	*516*	*508*	*384*
Průměrná vývozní cena (EUR/kW)	1 350	1 050	830	640
(Index 2009 = 100)	*100*	*78*	*61*	*47*

Zdroj: Europressedienst.

(716) Na základě těchto skutečností bylo shledáno, že dopad vývozní výkonnosti výrobního odvětví Unie nebyl takový, aby přispěl k podstatné újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie. Argumenty v tomto ohledu proto musely být zamítnuty.

5.3.12. *Objev ložisek plynu z plynonosných břidlic v Evropské unii*

(717) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byl objev ložisek plynu z břidlic v Evropské unii a že vyhlídka na zvýšení výroby levného plynu z břidlic vedla ke snížení veřejných a soukromých investic do projektů v oblasti obnovitelných zdrojů energie.

(718) Šetřením se zjistilo, že spotřeba výrobku, který je předmětem šetření, během posuzovaného období se podstatně zvýšila, jak bylo již uvedeno ve 509. bodě odůvodnění výše. Šetření mimoto nepřineslo žádné věcné důkazy, které by nasvědčovaly tomu, že příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byl objev ložisek plynu z břidlic v Evropské unii. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

▼B

5.3.13. *Systém Evropské unie pro obchodování s emisemi (ETS)*

(719) Stejná strana tvrdila, že příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byly nízké investice do výroby solární energie v důsledku nízkých tržních cen povolenek na emise CO_2 v rámci systému Evropské unie pro obchodování s emisemi.

(720) Nebyly však předloženy žádné důkazy a šetření neodhalilo žádné skutečnosti, které by tato tvrzení potvrzovaly. Šetření naopak ukázalo, že spotřeba výrobku, který je předmětem šetření, během posuzovaného období výrazně rostla. Na základě těchto skutečností bylo toto tvrzení zamítnuto.

5.3.14. *Rozhodnutí v oblasti řízení*

(721) Některé zúčastněné strany tvrdily, že příčinou způsobené podstatné újmy byla nejméně u jednoho z výrobců v Unii nesprávná rozhodnutí v oblasti řízení. Tato tvrzení vycházela z účetní závěrky, z některých informací, jež byly obsaženy v dopise jednoho z akcionářů této společnosti adresovaném ostatním akcionářům, a z článku v tisku

(722) Žádná z informací v uvedené složce nenasvědčovala tomu, že by jakékoli z rozhodnutí v oblasti řízení dotčené společnosti bylo neobvyklé nebo neopatrné nebo že by mělo dopad na celé výrobní odvětví Unie. Argumenty v tomto ohledu proto byly zamítnuty.

5.3.15. *Jiné vládní politiky*

(723) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že příčinou podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byly jiné vládní politiky, jako jsou politiky v oblasti obnovitelných zdrojů energie, politiky zaměřené na podporu inovací a na snižování byrokracie, politiky usnadňování obchodu a regulace přístupu do distribuční soustavy, neboť tyto politiky poskytují výhody vyvážejícím výrobcům. Avšak i kdyby bylo pravdou, že některé z těchto politik mohou usnadňovat dovoz z jiných třetích zemí a celkový růst odvětví solární energie, poskytovaly by tyto politiky výhody také výrobnímu odvětví Unie. Ostatně tyto politiky by neměly být chápány tak, že by se takový dovoz do Unie měl realizovat za subvencované ceny působící újmu. Argumenty v tomto ohledu proto byly zamítnuty.

5.3.16. *Jiné argumenty*

(724) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla důsledkem průkopnického znevýhodnění a chybějící politické podpory od Evropské komise v předchozích letech. Tato strana dále tvrdila, že kromě vnitrostátních režimů podpory jsou důležitými faktory na jednotlivých trzích také obyvatelstvo, HDP, spotřeba elektrické energie, možnosti financování a zapojitelnost do sítě. Nicméně výše uvedená strana nebyla schopna doložit svá tvrzení, jež proto byla zamítnuta.

▼B

(725) Po poskytnutí konečných informací tato zúčastněná strana zopakovala, že újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, způsobilo průkopnické znevýhodnění. Toto tvrzení však nebylo ani rozebráno, ani odůvodněno; proto muselo být zamítnuto.

5.4. **Kumulativní posouzení těch dalších faktorů, u kterých bylo zjištěno, že přispěly k újmě**

(726) Šetření ukázalo, že k újmě mohly přispět tyto další faktory: dovozy dotčeného výrobku z Tchaj-wanu; dlouhodobé smlouvy omezeného počtu výrobců Unie týkající se polykrystalického křemíku; finanční a hospodářská krize.

(727) Jak bylo ukázáno výše v oddílech 5.3.1 a 5.3.7, možný příspěvek dovozů z Tchaj-wanu a dlouhodobých smluv omezeného počtu výrobců v Unii týkajících se polykrystalického křemíku je v každém případě zanedbatelný, neboť veškerý jejich dopad byl dále zředěn prostřednictvím hodnotového řetězce.

(728) Pokud jde o hospodářskou a finanční krizi, šetření ukázalo, že hlavní příčinou potíží výrobního odvětví Unie při získávání potřebného kapitálu pro investice byly subvencované dovozy, které znemožnily výrobnímu odvětví Unie prodávat své výrobky za ziskové ceny, když trh Unie vykazoval vysokou míru růstu (2009–2011).

(729) Pokud jde o zaručené výkupní ceny, třetí strany nebyly schopny prokázat, že úroveň zaručených výkupních cen v období šetření by byla tak nízká, že by to výrobcům v Unii znemožnilo prodávat dotčený výrobek za ceny nepůsobící újmu. Orgány jsou toho názoru, že snížení úrovně zaručených výkupních cen mohou vysvětlit sníženou poptávku, neboť investice do určitých lokalit již nebyly rentabilní. Nemohou však narušit příčinnou souvislost, a to dokonce ani společně s jinými faktory, u kterých bylo zjištěno, že přispěly k újmě, protože byly stále na úrovni, na níž by bez subvencovaných dovozů výrobci v Unii mohli prodávat své výrobky za ceny nepůsobící újmu.

(730) Proto, i přes kumulativní posouzení účinku čtyř dalších faktorů, které mohly přispět k újmě, není narušena příčinná souvislost mezi subvencováním a újmou.

5.5. **Závěr týkající se příčinné souvislosti**

(731) Šetření prokázalo příčinnou souvislost mezi podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie a subvencovaným dovozem z ČLR. Byly analyzovány i jiné možné příčiny újmy, jako je dovoz z jiných třetích zemí, nesubvencovaný dovoz z ČLR, spotřeba, zaručené výkupní ceny, jiná finanční podpora poskytovaná výrobnímu odvětví Unie, nadbytečná kapacita, dopad cen surovin, újma, kterou si výrobní odvětví Unie přivodilo samo, konkurence výrobků z tenkého fotovoltaického filmu,

▼B

finanční krize a její důsledky, vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie, objev ložisek plynu z břidlic v Evropské unii, rozhodnutí v oblasti řízení, systémy obchodování s emisemi v Evropské unii a jiné vládní politiky, a bylo zjištěno, že žádná z nich nebyla taková, aby narušila prokázanou příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem z ČLR a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(732) Všechny účinky faktorů způsobujících újmu jiných než subvencovaných dovozů byly jednotlivě i společně analyzovány. Byl proto vyvozen závěr, že společné posouzení všech faktorů, které mohly mít společně vliv na škodlivou situaci výrobního odvětví Unie (tj. dovozy ze třetích zemí, zaručené výkupní ceny, dopad cen surovin, finanční krize), nemohlo vysvětlit újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie, zejména pokud jde o nižší ceny a finanční ztráty v důsledku pronikání levných dovozů značného množství dotčených výrobků z ČLR. Na základě výše uvedené analýzy, v jejímž rámci byly účinky všech známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie náležitě rozlišeny a odděleny od účinků subvencovaného dovozu působícího újmu, byl vyvozen závěr, že v období šetření existovala příčinná souvislost mezi subvencovaným dovozem z ČLR a podstatnou újmou, jež byla způsobena výrobnímu odvětví Unie.

6. ZÁJEM UNIE

6.1. Úvodní poznámky

(733) V souladu s článkem 31 základního nařízení bylo zkoumáno, zda navzdory výše uvedeným zjištěním o subvencích způsobujících újmu neexistují přesvědčivé důvody pro zjištění, že v tomto konkrétním případě není v zájmu Unie přijmout vyrovnávací opatření. Za tím účelem vycházela analýza zájmu Unie v souladu s čl. 31 odst. 1 základního nařízení z posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmů výrobního odvětví Unie, společností působících na trzích, které odvětví výroby fotovoltaických zařízení předcházejí a které na ně navazují, dovozců, uživatelů a spotřebitelů dotčeného výrobku.

(734) Po zahájení souběžného antidumpingového šetření se přihlásilo přibližně 150 subjektů a jejich situace byla v rámci současného šetření řádně zohledněna. Zvláštní dotazníky byly rozeslány dovozcům, kteří nejsou ve spojení, hospodářským subjektům na počátku výrobního řetězce (včetně jednoho výrobce surovin a dodavatelů výrobního zařízení na výrobu šetřeného výrobku), hospodářským subjektům navazujícím na výrobní odvětví Unie (včetně společností připravujících projekty a montážních firem) a BEUC – organizaci spotřebitelů. Informace předložila tři sdružení představující různé hospodářské subjekty (výrobní odvětví Unie, hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce a hospodářské subjekty navazující na výrobní odvětví Unie) v odvětví výroby fotovoltaických zařízení.

▼B

(735) Zazněl argument, že posouzení zájmu Unie nebylo založeno na reprezentativním počtu hospodářských subjektů.

(736) Komise se spojila s různými hospodářskými subjekty následujícím způsobem.

(737) Pokud jde o hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce a navazující hospodářské subjekty: jak bylo uvedeno výše v 734. bodě odůvodnění, Komise zaslala konkrétní dotazníky přibližně 150 subjektům, včetně těch dovozců, kteří nejsou ve spojení, již se přihlásili po zahájení šetření, a měli proto možnost poskytnout Komisi příslušné údaje. Komise obdržela dvacet jedna odpovědí na dotazník. Při šetření byly kromě odpovědí na dotazníky dále zohledněny také ověřitelné a řádně odůvodněné připomínky a podání zúčastněných stran došlá v příslušných lhůtách, bez ohledu na to, zda tyto strany odpověděly na dotazník či nikoli. Zejména aliance AFASE poskytla Komisi připomínky jménem svých členů – hospodářských subjektů v odvětví fotovoltaiky – které byly rovněž analyzovány.

(738) Pokud jde o dovozce, jak bylo uvedeno ve 25. bodě odůvodnění, Komise kontaktovala všech 250 dovozců, kteří nejsou ve spojení, jež žadatel uvedl, a vybrala prozatímní vzorek v souladu s článkem 27 základního nařízení tak, aby pokryla co největší reprezentativní objem dovozu, který lze ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřit. Pouze jedna z těchto prozatímně vybraných společností však byla po ověření skutečně potvrzena jako dovozce, který není ve spojení. V pozdější fázi šetření byli přizváni k další spolupráci na šetření další dovozci, kteří nejsou ve spojení a kteří původně zaslali formulář pro výběr vzorku v zahajovací fázi, avšak nebyli do vzorku zařazeni. Šest z nich souhlasilo a obdrželo dotazník, na nějž odpovědělo pět z nich, a z toho tři odpovědi byly považovány za dostatečně úplné. Konečný vzorek dovozců, kteří nejsou ve spojení, se proto skládá ze čtyř dovozců, kteří nejsou ve spojení, což představuje rozmezí od 2 % do 5 % dovozu dotčeného výrobku. S ohledem na takto nízký procentní podíl je třeba mít na paměti, že většina dovozu dotčeného výrobku do Unie se neuskuteční prostřednictvím dovozců, kteří nejsou ve spojení.

(739) Souhrnně lze konstatovat, že analýza zájmu Unie vycházela z těchto informací:

— odpovědí na dotazník zaslaných osmi výrobci v Unii zařazenými do vzorku a čtyřmi dovozci, kteří nejsou ve spojení, zařazenými do vzorku, jakož i odpovědí na zvláštní dotazník zaslaných osmi subjekty na počátku výrobního řetězce a třinácti navazujícími subjekty (sedm společností připravujících projekty/montážních firem; šest poskytovatelů služeb, kteří jsou činní též v odvětví fotovoltaiky) ze 150 hospodářských subjektů, jež se přihlásily po zahájení řízení a obdržely zvláštní dotazníky;

▼B

— údajů ověřených během inspekcí na místě v prostorách osmi výrobců v Unii, jednoho dovozce, který není ve spojení, dvou hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce, čtyř hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie (společností připravujících projekty/montážních firem) a jednoho sdružení (viz 17. bod odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení a 29. bod odůvodnění výše);-

— údajů týkajících se zájmu Unie předložených jinými zúčastněnými stranami včetně sdružení, jakož i veřejně dostupných údajů o vývoji na fotovoltaickém trhu v Evropě, zejména: EPIA's Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017 (výhled pro celosvětový fotovoltaický trh na období 2013–2017 vydaný asociací EPIA).

6.2. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(740) Výrobní odvětví Unie v období šetření přímo zaměstnávalo ve výrobě a prodeji obdobného výrobku přibližně 21 000 osob.

(741) Šetření prokázalo, že výrobní odvětví Unie utrpělo v období šetření podstatnou újmu způsobenou subvencovaným dovozem z ČLR. Je třeba připomenout, že se řada ukazatelů újmy během posuzovaného období vyvíjela záporně. Významně byly dotčeny zejména ukazatele újmy týkající se finanční situace spolupracujících výrobců v Unii, jako je ziskovost, peněžní tok a návratnost investic. Výrobci modulů a článků v Unii byli v roce 2011 a v období šetření fakticky ztrátoví. V důsledku toho byli někteří výrobci v Unii již nuceni uzavřít svá výrobní zařízení, a ostatní se potýkali s platební neschopností. Pokud by nebyla přijata opatření, jeví se další zhoršení situace výrobního odvětví Unie jako velmi pravděpodobné.

(742) Očekává se, že přijetí vyrovnávacích opatření obnoví spravedlivé obchodní podmínky na trhu Unie a výrobnímu odvětví Unie umožní přizpůsobit ceny obdobného výrobku tak, aby zohledňovaly výrobní náklady, a zlepší tak jeho ziskovost. Lze rovněž očekávat, že přijetí vyrovnávacích opatření umožní výrobnímu odvětví Unie získat zpět alespoň část podílu na trhu, o nějž přišlo v průběhu posuzovaného období, což bude mít kladný dopad na jeho celkovou finanční situaci. Výrobnímu odvětví Unie by rovněž měl být umožněn lepší přístup ke kapitálu a další investice do výzkumu, vývoje a inovací na fotovoltaickém trhu. A konečně, šetření také poukázalo na možné obnovení podnikatelské činnosti výrobců v Unii, kteří byli v důsledku tlaku ze strany čínského dovozu nuceni zastavit výrobu. Celkově by podle tohoto scénáře bylo zajištěno nejen stávajících 21 000 pracovních míst ve výrobním odvětví Unie (v období šetření), ale existovala by i reálná vyhlídka na další rozšíření výroby a zvýšení zaměstnanosti.

▼B

(743) Pokud by opatření přijata nebyla, lze očekávat, že dojde k další ztrátě podílu na trhu s dalším zhoršením ziskovosti výrobního odvětví Unie. To by bylo z krátkodobého a střednědobého hlediska neudržitelné. V důsledku toho by kromě velkého počtu výrobců v Unii, kteří byli již z trhu vytlačeni, i další výrobci mohli být vystaveni platební neschopnosti, což by z krátkodobého a střednědobého hlediska vedlo k pravděpodobnému zániku výrobního odvětví Unie s následným závažným dopadem na stávající pracovní místa.

(744) Některé zúčastněné strany zpochybnily názor, že bude mít výrobní odvětví Unie z jakýchkoliv vyrovnávacích opatření prospěch, a tvrdili, že i) opatření sníží poptávku po fotovoltaických výrobcích v Unii, a výrobní odvětví Unie proto nebude moci zvýšit svůj prodej, ii) výrobní odvětví Unie disponuje malými výrobními zařízeními, a není proto schopno uspokojit poptávku po určitých typech zařízení, jako jsou komerční střešní a velká pozemní zařízení, iii) výrobci v Unii nejsou „financovatelní“, iv) uložení cel na články ve skutečnosti zvýší výrobní náklady výrobců modulů v Unii, kteří tak u spotřebitelů ztratí na atraktivitě, v) v případě podstatného poklesu dovozu z ČLR velmi pravděpodobně využijí jeho nízkého objemu výrobci z jiných třetích zemí.

(745) Pokud jde o tvrzení, že opatření sníží poptávku po fotovoltaických výrobcích v Unii, a výrobní odvětví Unie proto nebude moci zvýšit svůj prodej, je třeba podotknout, že strany neposkytly žádné ověřitelné důkazy o existenci přímé souvislosti mezi přijetím opatření a snížením poptávky po fotovoltaických výrobcích, na niž mělo v průběhu let vliv několik faktorů.

(746) Jako odpověď na tvrzení, že výrobní odvětví Unie má malá výrobní zařízení, a není proto schopno uspokojit poptávku po určitých typech zařízení, jako jsou komerční střešní a velká pozemní zařízení, je třeba poznamenat, že šetření ukázalo, že výrobní odvětví Unie je schopno dodávat jak komerční a průmyslová zařízení (mezi 40 kW a 1 MW), tak zařízení pro užitkový segment trhu (1 MW a 10 MW). Šetření navíc neodhalilo, že by výrobky dodané různými výrobci nemohly být použity ve stejném projektu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

▼B

(747) Tvrzení, že výrobní odvětví Unie nebude mít z opatření prospěch, jelikož výrobci v Unii nejsou „financovatelní“, a že investiční fondy by neakceptovali financování projektů, které používají moduly vyrobené v EU, nebylo podložené. V každém případě se očekává, že přijetí opatření obnoví spravedlivé tržní podmínky, které by měly poskytnout jistotu investorům, včetně investorů z bankovního sektoru, pokud jde o schopnost výrobního odvětví Unie vytvářet životaschopné projekty. Z těchto důvodů byl tento argument zamítnut.

(748) Pokud jde o tvrzení, že uložení cel na články ve skutečnosti zvýší výrobní náklady výrobců modulů v Unii, kteří tak ztratí u spotřebitelů na atraktivitě, není sice vyloučeno, že k určitému zvýšení cen po uložení cel dojde, je však nutno rovněž uvážit, že z veřejně dostupných zdrojů vyplývá, že cenový trend u modulů a článků směřuje dolů. Proto, i když se náklady mohou v důsledku opatření zvýšit, mohl by celkový trend snižování cen mít za následek nižší náklady na moduly. Příslušní výrobci se mohou rovněž rozhodnout, že si budou obstarávat články v Unii, a již ne v ČLR. A konečně se očekává, že přijetí opatření zvýší využití kapacity u výrobců článků v Unii, což zvýší úspory z rozsahu, a následně povede ke snížení nákladů. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(749) Argument, že v případě podstatného poklesu čínského dovozu po přijetí opatření využijí této příležitosti spíše než výrobní odvětví Unie s největší pravděpodobností jiné třetí země, nebyl v průběhu šetření potvrzen. Při šetření nebyly zjištěny žádné jednoznačné náznaky toho, že by jiné třetí země masivně směrovaly svůj vývoz na trh Unie, a to zejména s ohledem na pravděpodobné rozšíření trhů jiných třetích zemí, zejména v Asii, jak předpokládají veřejně dostupné zdroje. Konečně, neexistují důkazy o tom, že i kdyby se dovoz z ostatních třetích zemí zvýšil v důsledku poklesu čínského dovozu, výrobní odvětví Unie by nebylo schopno soutěžit s dovozem z těchto zemí.

(750) V reakci na poskytnutí konečných informací některé strany tvrdily, že není realistické očekávat vznik udržitelného výrobního odvětví Unie pro výrobu modulů a článků, protože neexistuje rozumný investor, jenž by investoval do výrobců v Unii, kteří údajně trpí nepříznivou nákladovou strukturou, a nemohou tudíž vyrábět za konkurenceschopné ceny. Šetření nepotvrdilo, že by výrobní odvětví Unie trpělo nepříznivou nákladovou strukturou, jak je vysvětleno ve 202. a 203. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení. Proto by neexistence subvencovaného dovozu a větší využití výrobních kapacit přinesly úspory z rozsahu a umožnily vznik udržitelného výrobního odvětví Unie. Na základě výše uvedeného byl tento argument odmítnut.

▼B

(751) Jedna dotčená strana tvrdila, že poptávka v Unii je ovlivněna vývojem zaručených výkupních cen a očekávaná návratnost investic poskytnutých investory je vázána na tento vývoj. Tvrdila zejména, že pokud se zvýší ceny v Unii v důsledku uložení cel a zaručené výkupní ceny nebudou odpovídat tomuto zvýšení, sníží se poptávka a výrobní odvětví Unie nebude mít z cel prospěch.

(752) V reakci na výše uvedené tvrzení je třeba podotknout, navzdory souvislosti mezi úrovní zaručených výkupních cen a poptávkou po instalaci fotovoltaických systémů, že z důkazů shromážděných během šetření vyplývá, že poptávka bude v budoucnosti stále méně závislá na zaručených výkupních cenách a jiných režimech podpory, neboť u určitých typů zařízení již pravděpodobně bylo dosaženo cenové parity. Kromě toho by očekávaná návratnost investic měla být založena na spravedlivých tržních cenách. A konečně, není sice vyloučeno, že po přijetí opatření může dojít k určitému zvýšení cen, je však třeba poznamenat, že z veřejně dostupných zdrojů vyplývá, že celkový cenový trend směřuje dolů. Tento argument byl proto odmítnut.

(753) Zúčastněné strany poukázaly na to, že vzhledem k tomu, že se poptávka po solárních panelech řídí režimy podpor, zejména zaručenými výkupními cenami, a úrovní cen elektřiny pro konečného spotřebitele (která určuje cenovou paritu sítě), cenová pružnost poptávky může být velmi vysoká. Je sice pravda, že významný nárůst cen může vést k významnému snížení poptávky z důvodu zvláštní povahy trhu, kterou tyto zúčastněné strany zdůraznily, avšak uvedené tvrzení je nutno odmítnout, protože je velmi nepravděpodobné, že opatření způsobí podstatné zvýšení cen, a to z následujících důvodů. Za prvé, všechny dostupné zdroje potvrzují, že významné klesání cen dotčeného výrobku během období šetření a od konce období šetření do současnosti bude pokračovat. Za druhé, hospodářský účinek závazku, který Komise přijala, spočívá v tom, že čínští vyvážející výrobci budou dodávat výrobek za minimální dovozní cenu nižší než 60 c/W, tedy výrazně levněji, než je cena, která byla zjištěna v průběhu období šetření, a v objemu, který zhruba odpovídá jejich současnému podílu na trhu. Při této cenové úrovni je velice nepravděpodobné, že poptávka významně poklesne, neboť tato cenová úroveň zajišťuje dostatečnou poptávku jak v rámci současné úrovně podpory poskytované v režimech podpory, tak podle současných úrovní cenové parity. Kromě toho se očekává, že ceny elektřiny pro konečné spotřebitele porostou, zatímco cena dotčeného výrobku bude klesat. Prostřednictvím vzorce indexace uvedený závazek zajišťuje, že bude další pokles cen dotčeného výrobku zohledněn v minimální dovozní ceně. Tyto argumenty je proto nutno odmítnut.

(754) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že zájem výrobního odvětví Unie není významný, jelikož přidaná hodnota vytvořená předcházejícími a navazujícími výrobními odvětvími je mnohem významnější než přidaná hodnota vytvořená výrobním odvětvím Unie v hodnotovém řetězci odvětví fotovoltaiky. O skutečnosti, že různé segmenty v odvětví fotovoltaiky mají odlišnou přidanou hodnotu, není pochyb. Při šetření bylo zjištěno, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu způsobenou nekalými

▼B

obchodními praktikami. Někteří výrobci v Unii již byli skutečně nuceni ukončit činnost, a pokud by opatření nebyla přijata, jeví se další zhoršení situace jako nevyhnutelné. Jelikož spolu všechny segmenty v odvětví fotovoltaiky úzce souvisejí, ukončení výroby v Unii by poškodilo celé toto odvětví, které by se tak stalo zcela závislým na externích dodávkách. Proto, a také z důvodů zabezpečení dodávek, byl tento argument odmítnut.

(755) V reakci na poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana zopakovala tvrzení, že přidaná hodnota vytvořená předcházejícími a navazujícími výrobními odvětvími je ve srovnání s přidanou hodnotou vytvořenou výrobním odvětvím Unie u dotčeného výrobku relevantní, pokud jde o otázku, zda mají být uložena vyrovnávací cla. V tomto ohledu se potvrzuje, že při posuzování zájmu Unie orgány Společenství vážily pozitivní a negativní důsledky, které mohou cla mít pro různé hospodářské subjekty. Opatření budou mít na jedné straně omezený dopad na předcházející a navazující výrobní odvětví, a na straně druhé poskytnou výrobnímu odvětví Unie možnost zotavit se ze subvencování působícího újmu.

(756) Jedna strana zpochybnila počet pracovních míst, která by přijetí opatření zajistilo. Tvrdila, že výrobní odvětví Unie zaměstnává asi 6 000 osob, a nikoli 25 000, jak je uvedeno v 229. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení.

(757) Na podporu tohoto tvrzení však nebyly poskytnuty žádné důkazy, a proto bylo odmítnuto. Je jasné, že vzhledem k vyloučení destiček z definice výrobku dosáhla zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie během období šetření zhruba 21 000 zaměstnanců. Dotčené strany nepředložily žádný důkaz o tom, že by se počet zaměstnanců v odvětví Unie po období šetření významně změnil.

(758) Závěrem lze říci, že šetření prokázalo, že výrobní odvětví Unie utrpělo subvencovaným dovozem z ČLR, který znemožnil návratnost investic prostřednictvím ziskového prodeje, podstatnou újmu. Očekává se, že přijetí opatření obnoví spravedlivé obchodní podmínky na trhu Unie a umožní výrobnímu odvětví Unie soutěžit za rovných podmínek. Pravděpodobný pokles dovozu z ČLR by měl umožnit výrobnímu odvětví Unie, aby zvýšilo svůj prodej v Unii, a tím v krátkodobém horizontu lépe využilo dostupné výrobní kapacity. To zase může přinést úspory z rozsahu. Ačkoliv je možné, že se ceny obdobného výrobku v důsledku přijatých opatření na krátké časové období zvýší, celkový sestupný cenový vývoj bude pravděpodobně zachován také díky, na jedné straně, dalšímu snížení nákladů na výrobu výrobku, který je předmětem šetření, a na druhé straně díky konkurenčnímu tlaku ze strany výrobců z třetích zemí, kteří budou na trhu Unie rovněž soutěžit.

▼B

(759) Byl proto učiněn závěr, že přijetí vyrovnávacích opatření by bylo v zájmu výrobního odvětví Unie.

6.3. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(760) Jak je uvedeno ve 26. bodě odůvodnění výše, situace dovozců zařazených do vzorku byla podrobena analýze.

(761) Během období šetření se činnost čtyř spolupracujících dovozců, kteří nejsou ve spojení, v souvislosti s dotčeným výrobkem pohybovala celkově od 60 % do 100 % jejich celkového podnikání. Kromě toho čtyři spolupracující dovozci, kteří nejsou ve spojení, dováželi z ČLR od 16 % do 100 % svého celkového dovozu modulů, přičemž pouze jeden dovážel výhradně z dotčené země. Ziskovost těchto čtyř spolupracujících dovozců v souvislosti s dotčeným výrobkem v období šetření činila v průměru 2,3 %.

(762) Bylo předloženo tvrzení, že přijetí opatření týkajících se dotčeného výrobku negativně ovlivní podnikatelskou činnost dovozců. Za prvé by uložení cel nevedlo k vyloučení veškerého dovozu z ČLR. Za druhé, i když lze očekávat, že se přijetí opatření může negativně odrazit na finanční situaci dovozců dovážejících pouze z ČLR, vzhledem k možnému růstu dovozu z jiných třetích zemí by dovozci, kteří čerpají ze zdrojů v ČLR, měli být schopni své dodavatelské zdroje změnit.

(763) Jedna zúčastněná strana namítala, že dopad cel na dovozce, kteří nejsou ve spojení, byl podceněn, jelikož nejsou žádné bezprostředně dostupné alternativní zdroje dodávek, které by mohly nahradit čínský dovoz dotčeného výrobku, pokud budou opatření přijata, a že vzhledem ke skutečnosti, že hlavní produkce pochází z ČLR, je změna zdroje dodávek obtížná a měla by za následek další významné náklady.

(764) V této souvislosti je třeba připomenout, že přijetí opatření by nemělo mít za následek ukončení dovozu dotčeného výrobku z ČLR. Ze šetření vyplynulo, že možné snížení dovozů z ČLR bude mít dopad zejména na ty dovozce, kteří dotčený výrobek získávají výhradně z ČLR, což je případ pouze pro jednoho ze čtyř spolupracujících dovozců, kteří nejsou ve spojení. Pokud jde o dopad opatření na finanční situaci dovozců, kteří nejsou ve spojení, není vyloučeno, že by mohl být negativní, ale byl učiněn závěr, že bude z velké části záviset na tom, jak budou schopni změnit zdroje dodávek, nebo přinejmenším částečně přenést případné zvýšení cen na své zákazníky. Pro provozovatele dovážející výrobek rovněž z jiných zdrojů než z ČLR nebo dovážející i jiné výrobky než dotčený výrobek bude negativní dopad ještě omezenější. Komise se proto domnívá, že i když je negativní dopad na dovozce dotčeného výrobku pravděpodobný, bude v průměru omezený.

▼B

(765) Jeden dovozce, který není ve spojení, tvrdil, že je zapotřebí značné pracovní doby a finančních investic před přijetím výrobků od nového dodavatele. V tomto ohledu bylo v odpovědi na konečné informace učiněno prohlášení, že inspekčnímu týmu byly v době inspekce na místě předloženy příslušné důkazy o požadavcích na dlouhé testování, jež musí dovozce uskutečnit předtím, než se rozhodne pro dodávky od konkrétního vývozce.

(766) Uznává se, že založení nového vztahu mezi dovozcem a dodavatelem může znamenat dodatečné náklady a časové investice (např. při testování výrobku). To však nepřevažuje potřebu obnovit spravedlivou hospodářskou soutěž na trhu. Zároveň se změna dodavatelů považuje za obvyklé riziko, se kterým se v profesní činnosti dovozce počítá a které vyplývá z toho, že se fotovoltaický trh vyvíjí, a tudíž se na něm odehrávají neustálé změny (např. úpadky, konsolidace), jež s sebou přinášejí nutnost přejít k novým dodavatelům. Kromě toho lze předpokládat, že nové typy modulů, které neustále přicházejí na trh (např. s novými hodnotami účinnosti), rovněž vyžadují testování. V tomto ohledu se testování nového výrobku (a to i od stejného dodavatele) jeví spíše normální, nikoli neobvyklá činnost. Tento argument se proto zamítá.

(767) V reakci na poskytnutí konečných informací zopakovaly dvě strany tvrzení, že zájmy dovozců, kteří nejsou ve spojení, nebyly řádně zváženy. Jedna strana tvrdila, že z důvodu neposkytnutí nedůvěrného znění odpovědí dodatečně spolupracujících dovozců na dotazníky neměly strany možnost řádného posouzení. Zpochybnila posouzení Komise, pokud jde o možnost, že vzroste dovoz do Unie z jiné třetí země, což umožní dovozcům změnit své dodávky, na základě tvrzení, že jiné třetí trhy závratně rostou. V tom smyslu strana tvrdila, že takový předpoklad je v rozporu se závěrem uvedeným v 749. bodě odůvodnění výše, tj. že dovozy z jiných třetích zemí nebudou masivní. Další strana vznesla dotaz, zda Komise dodržela zásadu zákazu diskriminace, jelikož výrobci v Unii byli v posouzení Komise upřednostněni před jinými hospodářskými subjekty.

(768) Za prvé se potvrzuje, že nedůvěrná znění odpovědí na dotazník obdržených po vyhlášení prozatímního antidumpingového nařízení od dalších spolupracujících dovozců byla založena do spisu přístupného zúčastněným stranám k nahlédnutí. Za druhé není žádný rozpor mezi předpoklady, že dovoz z jiných třetích zemí může v reakci na nižší dovoz z ČLR vzrůst a že by toto zvýšení nemělo být masivní s ohledem na rostoucí poptávku po instalacích fotovoltaických systémů na celém světě. Současně, jelikož se očekává, že výrobní odvětví Unie znovu získá určitý podíl na trhu, který dříve ovládaly výrobky z ČLR, nelze vyloučit určité ztráty obchodních příležitostí pro dovozce, kteří nejsou ve spojení. Je však zjištěno, že se očekává další dlouhodobý růst celkového objemu fotovoltaického trhu, jelikož na více a více místech se dosahuje cenové parity. Nakonec je třeba objasnit, že podobně jako ve všech šetřeních týkajících se ochrany

▼B

obchodu, zatímco situace výrobního odvětví Unie byla posuzována s cílem zjistit, zda mu byla způsobena podstatná újma v důsledku subvencovaného dovozu, v rámci analýzy zájmu Unie byl posouzen zájem výrobního odvětví Unie na rovnoprávném základě s ostatními hospodářskými subjekty včetně dovozců, kteří nejsou ve spojení. Je rovněž zapotřebí upřesnit, že šetření, zda výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu, či nikoli, je upraveno zejména čl. 8 odst. 4 základního nařízení, který stanoví minimální normy takového šetření. Zájem Unie se analyzuje pouze tehdy, když bylo v souladu s normami stanovenými v článku 31 základního nařízení skutečně určeno subvencování působící újmu. V důsledku toho se mělo za to, že pravděpodobný negativní dopad opatření na některé dovozce, zejména ty, kteří pořizují výrobky výhradně z ČLR, nepřevažuje pozitivní přínos opatření pro výrobní odvětví Unie a střednědobé a dlouhodobé přínosy pro fotovoltaický trh Unie, které vyplývají ze spravedlivé hospodářské soutěže.

(769) Proto byl vyvozen závěr, že přijetí opatření na navržené úrovni může mít určitý negativní dopad na situaci dovozců dotčeného výrobku, kteří nejsou ve spojení.

6.4. **Zájem hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce**

(770) Hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce působí hlavně v oblasti výroby surovin a výroby a montáže výrobních zařízení pro výrobu výrobku, který je předmětem šetření. Od hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce bylo obdrženo osm odpovědí na dotazníky. Uskutečnily se dvě inspekce na místě, a to u jednoho výrobce surovin a jednoho výrobce výrobních zařízení.

(771) Podíl činnosti těchto osmi spolupracujících hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce, jež souvisela s výrobkem, který je předmětem šetření, na jejich celkové činnosti byl během období šetření celkově různý a pouze u jedné z těchto spolupracujících společností představoval 100 % její podnikatelské činnosti, zatímco u ostatních se pohyboval mezi 6 % a 80 %. V průměru činnost související s dotčeným výrobkem během období šetření představovala přibližně 41 % celkové činnosti spolupracujících hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce. Pokud jde o pracovní místa, zaměstnávalo těchto osm spolupracujících hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce v období šetření přibližně 4 200 osob. Ziskovost byla různá podle segmentu a podle jednotlivých společností, od

▼B

vysoké míry až po mírně zápornou míru ziskovosti. Šetření ukázalo, že tyto hospodářské subjekty se zápornou ziskovostí byly negativně dotčeny zhoršenou situací výrobního odvětví Unie, neboť někteří z odběratelů, které ztratily, byli výrobci výrobku, který je předmětem šetření, v Unii, a poklesem spotřeby. Po vyloučení destiček z definice výrobku by výrobci tohoto výrobku v Unii měly mít prospěch z uložení cla, jelikož se očekává, že výrobní odvětví Unie zvýší svoji výrobu článků a modulů.

(772) Prodeje hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce v Unii se uskutečňovaly v rámci Unie, do ČLR a jiných třetích zemí. Teritoriální rozdělení objemu prodeje v období šetření v průměru odpovídalo přibližně 20 % prodeje v rámci Unie, téměř 50 % směřovalo do Číny a přibližně 30 % do jiných třetích zemí.

(773) Některé strany z odvětví na počátku výrobního řetězce tvrdily, že uložení vyrovnávacích opatření by negativně ovlivnilo jejich podnikatelské činnosti, neboť ČLR je jejich hlavním vývozním trhem. Bylo uváděno, že cla by výrazně omezila dovoz dotčeného výrobku z ČLR do Unie, a v důsledku toho by ČLR omezila dovoz polykrystalického křemíku a výrobního zařízení z Unie. V důsledku toho by hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce z Unie údajně musely omezit rozsah svých podnikatelských činností a snížit zaměstnanost.

(774) Je třeba podotknout, že cílem cla není vyloučit čínský dovoz dotčeného výrobku, ale obnovit spravedlivé podmínky na trhu. Čínský dovoz by tak měl i nadále v určité míře zásobovat trh Unie, ale za přiměřené ceny. Ostatně šetření ukázalo, že hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce z Unie působí celosvětově na různých vnitrostátních trzích, a proto nejsou závislí výlučně na svém vývozu do ČLR. Lze tedy důvodně předpokládat, že na globálním fotovoltaickém trhu budou hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce z Unie pravděpodobně schopny případný pokles vývozu do ČLR nahradit vývozem na ostatní trhy, které v souladu s očekáváními veřejně dostupných studií o trzích mají růst. V každém případě se na čínském fotovoltaickém trhu již nyní projevuje značný nadbytek výrobní kapacity, a proto je sporné, zda by výrobci strojních zařízení v Unii z krátkodobého a střednědobého hlediska byli schopni prodávat v ČLR mnohem více výrobního zařízení.

(775) Zúčastněné strany argumentovaly tím, že většina vstupů do hodnotového řetězce v odvětví fotovoltaiky pochází z Unie a že tato výhodná situace může skončit, pokud budou uložena cla. V reakci na poskytnutí konečných informací jedna strana upozornila na to, že z opatření v tomto případě mohou vyplývat další opatření, která ČLR může přijmout vůči výrobkům Unie.

▼B

(776) V tomto ohledu se očekává, že bude čínský dovoz nadále zásobovat trh Unie i po uložení cel. Kromě toho různé veřejně dostupné zdroje v odvětví fotovoltaiky (např. výhled pro celosvětový fotovoltaický trh na období 2013–2017 vydaný asociací EPIA) předpovídají, že možné snížení poptávky v Unii by mělo být pouze krátkodobé (v letech 2013 a 2014) a že se spotřeba v Unii v následujících letech opět zvýší. Kromě toho řešení nekalých obchodních praktik s největší pravděpodobností umožní posilování udržitelného růstu na fotovoltaickém trhu v Unii ve střednědobém a dlouhodobém horizontu, z čehož budou mít prospěch všechny hospodářské subjekty v Unii. A konečně, pokud jde o argument o možných odvetných opatřeních ČLR v reakci na opatření v tomto případě, je třeba připomenout, že ČLR stejně jako ostatní členské státy WTO může zahájit šetření týkající se ochrany obchodu pouze v odůvodněných případech a jakékoli takové šetření musí být v souladu s přísnými pravidly WTO. Komise monitoruje jakékoli takové šetření s cílem zajistit, aby byla dodržována pravidla WTO. Tento argument byl proto odmítnut.

(777) Některé strany zpochybnily tvrzení, že snížení vývozu hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce v odvětví fotovoltaiky v Unii směrem do ČLR může být vyrovnáno vývozem na jiné trhy, a uvedly, že clo způsobí pokles celosvětové poptávky po výrobku.

(778) V této souvislosti je především třeba poznamenat, že se neočekává, že by se čínský dovoz v důsledku uložení cel zcela zastavil. Kromě toho z informací shromážděných během vyšetřování nevyplývá existence jakéhokoli vztahu mezi vývojem dovozu z ČLR na trh Unie a vývozem z ČLR na ostatní trhy. Mimo to veřejně dostupné zdroje, například výhled pro celosvětový fotovoltaický trh na období 2013–2017 vydaný asociací EPIA, předpokládají, že fotovoltaický trh v celosvětovém měřítku v příštích letech poroste. Pokud jde o čínský fotovoltaický trh, existují náznaky, že domácí spotřeba v ČLR se značně zvýší (jak předpokládá např. EPIA). S ohledem na výše uvedené se neočekává, že by vývoz hospodářských subjektů Unie na počátku výrobního řetězce směrem do ČLR v důsledku přijatých opatření výrazně poklesl.

(779) Je třeba rovněž poznamenat, že snížení poptávky v Unii v letech 2013 a 2014 může mít negativní dopad na hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce. Ten však nelze spojovat, alespoň z jeho větší části, s cly. Navíc, pokud jde o výrobce strojního zařízení pro odvětví fotovoltaiky v Unii, vzhledem ke značné volné kapacitě v ČLR je nepravděpodobné, že by jejich vývoz do ČLR mohl významně vzrůst, a to ani v případě, že čínští výrobci zvýší objem výroby. A konečně, údaje shromážděné během šetření naznačují, že by výrobce strojního zařízení mohl

▼B

ovlivnit též čínský 12. pětiletý plán pro solární fotovoltaické odvětví, který předpokládá, že do roku 2015 bude 80 % výrobního zařízení pro články pocházet z ČLR. Pokud bude této změny dosaženo v souladu s pravidly WTO, může to také dále omezit možnost výrobců strojních zařízení v Unii soutěžit na čínském trhu. Výše uvedené tvrzení bylo proto odmítnuto.

(780) V odpovědi na konečné informace čínská vláda tvrdila, že 12. pětiletý plán pro solární fotovoltaické odvětví uvádí pouze některé obecné zásady, které nejsou závazné, neboť se nepočítá s žádnými pravomocemi k jejich prosazování, a že by tento plán proto neměl být považován za náznak toho, že budou možnosti výrobců strojních zařízení v Unii soutěžit na čínském trhu omezené. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že čínská vláda zahrnula odvětví fotovoltaiky mezi strategická odvětví 12. pětiletého plánu a rovněž vydala zvláštní plán pro solární fotovoltaické odvětví. V tomto plánu čínská vláda vyjádřila podporu „*hlavním podnikům*“ a „*klíčovým podnikům*“ a zavázala se, že bude „*podporovat provádění různých politik na podporu fotovoltaiky*“ a „*vypracuje celkovou přípravu podpůrných politik pro průmysl, finance, zdanění…*“. Kromě toho, jelikož uvedený plán obsahuje základní směrnice, kterých má čínský průmysl dosáhnout během období pěti let, má hluboký dopad na podnikatelské prostředí, a to jak v ČLR, tak v zemích, které s ČLR obchodují. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že plán omezuje možnost výběru čínských výrobců článků a konkurenční tlak výrobců v Unii, kteří vyrábějí výrobní zařízení vyvážené na čínský trh. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(781) Jeden spolupracující výrobce surovin zpochybnil vyhlídky na jiné trhy jako náhradu za sníženou výrobu na čínském trhu, a to s ohledem na významnou instalovanou výrobní kapacitu v Číně, kterou by nebylo možné snadno vybudovat jinde. Toto tvrzení se odmítá, neboť neexistují žádné informace o údajném snížení výroby na čínském trhu.

(782) Jedna ze zúčastněných stran zpochybnila počet zaměstnanců v navazujícím odvětví, citovaný ve 236. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení. Je třeba objasnit, že počet 4 200 zaměstnanců se vztahuje pouze na spolupracující hospodářské subjekty na počátku výrobního řetězce, jako jsou výrobci zařízení a dodavatel polykrystalického křemíku, a to na základě jejich odpovědí na dotazník, a nikoli na celé odvětví.

(783) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se vyvozuje závěr, že dopad vyrovnávacích opatření na výrobce strojního zařízení by nebyl významný, avšak dopad na dodavatele surovin, s ohledem na možné snížení jejich prodeje do Číny, z krátkodobého hlediska negativní být může.

▼B

6.5. **Zájem hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie**

(784) Hospodářské subjekty navazující na výrobní odvětví Unie jsou činné především v navrhování projektů, marketingu, komunikaci a montáži fotovoltaických zařízení. Na dotazníky pro navazující subjekty Komise obdržela třináct odpovědí od navazujících subjektů, z toho 7 od provozovatelů, jejichž činnost se přímo týká obdobného výrobku (tj. společnosti připravující projekty a montážní firmy), a šest od poskytovatelů služeb v odvětví fotovoltaiky (logistiky, dopravy, vztahů s veřejností atd.), tj. od provozovatelů, jejichž činnost není v přímé souvislosti s výrobkem, který je předmětem šetření. Tyto odpovědi na dotazník zahrnovaly odpovědi od jednoho dovozce, který není ve spojení a který byl nakonec považován za navazující subjekt, neboť jeho hlavní činností je montáž (viz 25. bod odůvodnění).

(785) Ve 242. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení bylo zjištěno, že podíl činnosti hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie (montážních společností a společností připravujících projekty), která souvisí s výrobkem, který je předmětem šetření, na jejich celkové činnosti je celkově různý. V průměru v šetřeném období představoval tento podíl 41 %. Ziskovost spolupracujících hospodářských subjektů v souvislosti s výrobkem, který je předmětem šetření, v období šetření činila v průměru 11 %. Pokud jde o pracovní místa, v období šetření zaměstnávalo těchto sedm spolupracujících hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie přibližně 550 osob.

(786) Několik stran zpochybnilo reprezentativnost údajů týkajících se hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie o obratu, ziskovosti a zaměstnanosti, které Komise odvodila z odpovědí na dotazníky od sedmi navazujících subjektů. Aliance AFASE předložila „průzkum“ provedený mezi svými členy (montážními firmami), který prokázal, že podnikatelská činnosti v odvětví fotovoltaiky je pro většinu montážních firem hlavním zdrojem příjmů. AFASE dále uváděla, že navazující hospodářské subjekty, zejména montážní společnosti, na rozdíl od zjištění uvedených ve 242. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení, se pohybují pouze v jednociferném ziskovém rozpětí, které neumožňuje absorpci jakýchkoli cel.

(787) Pokud jde o reprezentativnost údajů použitých v prozatímním antidumpingovém nařízení, Komise použila všechny údaje poskytnuté těmito navazujícími subjekty, které vyplnily zvláštní dotazník, jakož i podání předložená aliancí AFASE, jak je vysvětleno v 737. bodě odůvodnění výše.

▼B

(788) Pokud jde o tvrzení, že podnikání v odvětví fotovoltaiky je pro montážní společnosti hlavním zdrojem příjmů, další analýza odpovědí na dotazníky, které zaslalo sedm navazujících subjektů (montážní společnosti a společnosti připravující projekty), potvrdila, že činnosti, které se přímo týkají obdobného výrobku, který je předmětem tohoto šetření, představují v průměru přibližně 42 % celkové činnosti těchto subjektů a ziskovost dosahuje v průměru 11 %. Zohlední-li se však i jejich další aktivity (nesouvisející přímo s výrobkem, který je předmětem tohoto šetření), jejich celkový význam se u tří ze sedmi subjektů výrazně zvyšuje. V důsledku toho se příslušný poměr během období šetření pohybuje v rozmezí od přibližně 45 % až do 100 %. Kromě toho u sedmi subjektů (montážních firem a společností připravujících projekty) dosahuje ziskovost činností v odvětví fotovoltaiky, včetně činností, jež nejsou přímo spojené s výrobkem, který je předmětem šetření, v průměru 9 %. Pokud jde o zaměstnanost, činnosti v odvětví fotovoltaiky, včetně činností, jež nejsou přímo spojeny s výrobkem, který je předmětem šetření, představují u těchto sedmi subjektů v období šetření zhruba 660 pracovních míst na plný úvazek. Kromě fotovoltaických projektů a montáží byly tyto subjekty rovněž aktivní v oblasti montáží zařízení pro využití větrné energie a výroby elektrických zařízení.

(789) Má se za to, že veškerý dopad opatření na navazující hospodářské subjekty musí být především posouzen s ohledem na jejich činnost přímo související s výrobkem, který je předmětem šetření, jejíž ziskovost v období šetření dosahovala v průměru 11 %. I kdyby však byl posouzen na základě celkové činnosti v odvětví fotovoltaiky, jež nesouvisí přímo s výrobkem, který je předmětem tohoto šetření, závěry se výrazně nezmění, neboť celkově různé zohledněné faktory, konkrétně ziskovost a možnost absorbovat část cla, příliš nekolísají (ziskovost klesne z průměrných 11 % na průměrných 9 %). V reakci na poskytnutí konečných informací jedna strana, v jejíchž prostorách Komise uskutečnila inspekční návštěvu, zpochybnila reprezentativnost závěrů o ziskovosti montážních firem a navrhovatelů projektů, které jsou v tomto ohledu údajně založeny pouze na jediné transakci. Tento argument se zamítá, neboť Komise vypočítala ziskovost hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie na základě všech údajů předložených těmito subjekty v jejich odpovědích na dotazník.

(790) Pokud jde o průzkum provedený aliancí AFASE mezi jejími členy, je především třeba poznamenat, že všechny subjekty měly příležitost se přihlásit na počátku šetření a odpovědět na zvláštní dotazník určený navazujícím subjektům, který obsahoval žádost o nezbytné informace pro posouzení dopadu cel na tyto subjekty. Za druhé, v průzkumu nebyla uvedena totožnost montážních firem, což znemožnilo ověření např. relevance a spolehlivosti poskytnutých údajů. Za třetí, vzhledem k tomu, že řada otázek vznesených v tomto průzkumu se týkala schopnosti montážních firem absorbovat případná cla, postrádal

▼B

průzkum jakýkoliv odkaz na zisk dosažený těmito společnostmi v období šetření, a tedy chyběl důležitý prvek pro hodnocení dopadu opatření. V důsledku toho nelze z uvedeného průzkumu vyvodit žádné smysluplné závěry.

(791) Byl vznesen argument, že opatření nejsou v zájmu Unie, neboť zvýší cenu modulů, což odradí konečné uživatele/spotřebitele od toho, aby si tato zařízení pořizovali. Následně by hospodářské subjekty navazující na výrobní odvětví Unie měly mnohem méně zakázek a musely by činnost svých podniků omezit. Toto hodnocení vycházelo ze studie zveřejněné výzkumným ústavem Prognos o možné ztrátě pracovních míst, jež byla předložena v průběhu šetření. Uvedená studie předpovídá, že v případě uložení cel bude ohrožena velká většina pracovních míst na fotovoltaickém trhu EU. Studie staví na odhadu asociace EPIA, podle něhož celkový počet přímých pracovních míst existujících v roce 2011 na všech úrovních fotovoltaického trhu Unie, včetně výrobců v Unii, dovozců, hospodářských subjektů na počátku výrobního řetězce a hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie, činí 265 000 pracovních míst. Studie ústavu Prognos, která jako výchozí bod používá odhad celkového počtu přímých pracovních míst v oblasti fotovoltaiky z roku 2011, dochází k závěru, že v závislosti na výši cla bude během tří let ztraceno až 242 000 pracovních míst z celkového počtu 265 000 pracovních míst. K většině ztrát pracovních míst údajně dojde na navazujícím trhu, který podle údajů ústavu Prognos v roce 2011 zaměstnával přibližně 220 000 osob.

(792) Šetření výše uvedený scénář nepotvrdilo a poukázalo na to, že na fotovoltaickém trhu Unie existoval v roce 2011, během období šetření a v roce 2012 mnohem menší počet přímých pracovních míst.

(793) Šetření v první řadě vyvolalo pochybnosti o správnosti celkového počtu přímých pracovních míst v oblasti fotovoltaiky odhadovaného asociací EPIA. Zejména při inspekci na místě provedené v EPIA se ukázalo, že podklady, jež vedly k závěru o 265 000 pracovních místech, byly nepřesné a takový závěr neumožňovaly. Informace získané při inspekci na místě ve skutečnosti ukazují, že počet přímých pracovních míst v oblasti fotovoltaiky vypočítaný pro rok 2011 by vykazoval statistickou odchylku až 20 %. Uvedený odhad navíc zahrnuje zaměstnanost v jiných evropských zemích mimo Evropskou unii a zaměstnanost související s výrobkem z tenkého filmu, na který se toto šetření nevztahuje.

▼B

(794) Je třeba vyjasnit, že statistická odchylka 20 % u celkového počtu přímých pracovních míst v odvětví fotovoltaiky podle odhadu Evropské asociace fotovoltaického průmyslu, která může platit nahoru i dolů, vyšla najevo během inspekce na místě u asociace EPIA. Ukazuje se, že je obtížné určit přesný číselný údaj o zaměstnanosti v navazujícím odvětví, neboť je k dispozici jen málo zdrojů, často protichůdných, pro sběr údajů.

(795) Nehledě na tyto pochybnosti, i kdyby byl pro účely analýzy dopadu navržených opatření použit původní odhad, je nutno poznamenat toto. Odhad se týká pracovních míst v odvětví evropské fotovoltaiky v roce 2011, kteréžto období odpovídalo velmi vysokému počtu fotovoltaických zařízení instalovaných v uvedeném roce v Unii (přibližně 20 GW). Lze tedy předpokládat, že vzhledem ke snížení počtu instalovaných zařízení, který v období šetření dosáhl přibližně 17,5 GW a v roce 2012 dosáhl 15 GW, klesl odpovídajícím způsobem i počet pracovních míst, zejména v navazujících odvětvích, který je přímo úměrný úrovni instalací. Veřejně dostupný odborný tisk v této souvislosti poukázal na to, že v Německu, které je největším vnitrostátním trhem, zaměstnanost v odvětví fotovoltaiky mezi lety 2011 a 2012 klesla ze 128 000 na 100 000 osob, včetně pracovních míst u výrobců. Šetření dále vyvolalo vážné pochyby ohledně toho, zda tento počet zahrnoval pouze pracovní místa s plným úvazkem vyčleněná výlučně pro odvětví fotovoltaiky. V této souvislosti šetření odhalilo, že zejména na navazujícím trhu (montáž) představuje činnost v oblasti fotovoltaiky zpravidla pouze část mnohem širší podnikatelské aktivity, přičemž hlavní činností bývá montáž v oblasti topení nebo elektřiny, instalatérství atd.

(796) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je pravděpodobné, že uložení opatření může vést ke zvýšení cen výrobku, který je předmětem šetření, v Unii, a z krátkodobého hlediska tak může vést ke snížení počtu instalací fotovoltaických zařízení. Nicméně pracovní místa v této části trhu mohou být negativně ovlivněna jen v omezeném rozsahu, a to vzhledem k následujícím skutečnostem. Za prvé činnost související s fotovoltaikou přinejmenším v některých montážních firmách představuje pouze část jejich podnikatelských činností a je také sezonní. Montážní firmy by proto za situace snížené poptávky po fotovoltaických zařízeních měly být schopny vykonávat jiné činnosti. Jelikož cíle v oblasti obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti stanovené na úrovni Unie jsou pro členské státy právně závazné, je třeba očekávat, že snížená poptávka po solárních zařízeních bude mít za následek zvýšení poptávky po jiných formách elektrické energie z obnovitelných zdrojů a v oblasti energetické účinnosti. Mnozí zaměstnanci v odvětví navazujícím na výrobní odvětví

▼B

Unie pravděpodobně disponují potřebnými dovednostmi, aby zvýšení poptávky v těchto blízkých odvětvích dokázali využít. Za druhé vzhledem ke stávajícím ziskům na navazujícím trhu (viz 785. bod odůvodnění výše) by subjekty zabývající se montáží měly být schopny část růstu cen absorbovat, a omezit tak dopad na konečné ceny a na poptávku po fotovoltaických zařízeních.

(797) Nezávisle na uložení cel veřejně dostupné prognózy poptávky po fotovoltaických zařízeních uvádějí, že v roce 2013 pravděpodobně dojde ke snížení poptávky, s výkonem instalovaným v roce 2013 mezi 9,8 GW a 16,5 GW, což by pravděpodobně mělo v každém případě negativní dopad na počet pracovních míst na navazujícím trhu.

(798) A konečně je třeba podotknout, že k možnému růstu cen fotovoltaických zařízení by pravděpodobně došlo v každém případě, neboť výroba v ČLR pro dodávky na trh Unie je, jak se zdá, do značné míry ztrátová, což je neudržitelná situace.

(799) Pokud jde o ztráty pracovních míst, informace shromážděné během šetření potvrdily, že navazující odvětví zaznamenalo ztráty pracovních míst v důsledku poklesu poptávky po fotovoltaických zařízeních v Unii přibližně o 5 GW mezi roky 2011 a 2012. Tyto ztráty pracovních míst nelze spojovat s opatřeními, protože se jednalo o vývoj trhu. Kromě toho se předpokládá další snížení poptávky v letech 2013 a 2014, jež povede s největší pravděpodobností k dalšímu úbytku pracovních míst v odvětví fotovoltaiky. Obdobně byl takový vývoj poptávky odhadován hlavními výzkumnými středisky před zahájením šetření, a proto tento úbytek pracovních míst nelze přičíst přijetí opatření.

(800) Výrobní odvětví Unie předložilo studii konzultanta PriceWaterhouseCoopers („PWC“) o možném účinku opatření na pracovní místa související s fotovoltaickým trhem. Studie společnosti PWC odkazuje na studii společnosti Prognos, která předpokládala vysoký úbytek pracovních míst na fotovoltaickém trhu vyplývající z přijetí opatření, kterou předložila AFASE před přijetím prozatímních antidumpingových cel a kterou se zabývá 791. bod odůvodnění výše. Studie společnosti PWC kritizovala studii společnosti Prognos a poukazovala na skutečnost, že celkový úbytek pracovních míst odhadovaný společností Prognos by ve skutečnosti překročil celkový počet stávajících pracovních míst v odvětví fotovoltaiky v Unii. Pokud jde o dopad cel na trhu Unie, PWC došlo k opačným závěrům než Prognos, neboť předpokládá velmi pozitivní dopad na zaměstnanost v Unii a převahu výhod nad možnými nepříznivými účinky cel (např. na poptávku).

(801) AFASE tvrdila, že Komise nesdělila zdroj statistické odchylky 20 % u pracovních míst přímo spojených s odvětvím fotovoltaiky, které vypočítala na rok 2011 EPIA.

▼B

(802) Tato statistická odchylka 20 %, která může platit nahoru i dolů, vyšla najevo během inspekce na místě u asociace EPIA. Ukazuje se, že je obtížné určit přesný číselný údaj o zaměstnanosti v navazujícím odvětví, neboť je k dispozici jen málo zdrojů, často protichůdných, pro sběr údajů.

(803) V reakci na poskytnutí konečných informací některé zúčastněné strany tvrdily, že se analýza Komise nevyjadřuje k tomu, že clo pouze přispěje k úbytku pracovních míst v důsledku menšího počtu fotovoltaických zařízení po roce 2011. Bylo namítáno, že tento úbytek pracovních míst, zejména v navazujícím odvětví, je úzce spojen se skutečností, že montážní firmy jsou závislé na instalacích solárních zařízení. Kromě toho AFASE vytkla Komisi, že řádně nezohlednila průzkum, který AFASE provedla mezi svými členy, a podobný průzkum, který provedla UK Solar Trade Association (obchodní sdružení v odvětví solární energie ve Spojeném království) a který údajně tuto závislost dokládal.

(804) Pokud jde o údajné mlčení Komise k dopadu cel na počet pracovních míst, odkazuje se na 799. a 800. bod odůvodnění výše, které se věnují tvrzením o dopadu opatření na pracovní místa v odvětví fotovoltaiky a kde se uznává, že zaměstnanost v navazujícím odvětví může být v důsledku opatření skutečně krátkodobě ovlivněna.

(805) S ohledem na průzkum provedený aliancí AFASE a obchodním sdružením v odvětví solární energie ve Spojeném království, v reakci na poskytnutí konečných informací byla sdělena totožnost zúčastněných společností. Průzkumy však zůstaly nedostatečné, neboť například některé odpovědi byly neúplné. Analýza průzkumů odhalila následující skutečnosti. Ohledně průzkumu aliance AFASE je především třeba poznamenat, že většina z 50 zúčastněných montážních firem uvedla, že působí výhradně na fotovoltaickém trhu. 15 z 50 montážních firem prohlásilo, že jsou do určité míry činné rovněž v jiných oblastech, které nesouvisí s odvětvím fotovoltaiky, jako je vytápění, elektrické instalace a větrná energie. V případě průzkumu ve Spojeném království se 21 z celkem 31 zúčastněných společností v této zemi zabývalo také jinými činnostmi mimo odvětví fotovoltaiky. Tento výsledek ukazuje, že s ohledem na téměř polovinu společností připravujících projekty a montážních společností je správný závěr uvedený ve 247. bodě odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení o schopnosti provádět jiné činnosti, například instalaci elektrických a topných zařízení, instalatérskou činnost a instalaci dalších zařízení pro zelenou energii. Uznává se však, že se tato schopnost může vyskytovat v menší míře, než se předpokládá v prozatímním antidumpingovém nařízení. Jeho zmírňující dopad na ztrátu pracovních míst tedy může být méně významný, než se původně předpokládalo. Dále je třeba poznamenat, že některé subjekty, které se zúčastnily průzkumu AFASE a obchodního sdružení v odvětví solární energie ve Spojeném království, používají výrobky vyrobené v Unii a některé předpokládají v návaznosti na opatření nákup výrobků nepocházejících z ČLR s cílem vyhnout se zvýšení cen.

▼B

Z toho důvodu se očekává, že jejich závislost na čínském dovozu a dopad těchto opatření budou omezeny, neboť tyto společnosti mohou pořizovat výrobky vyrobené v Unii. Za třetí, odhad dopadu opatření na podniky všech hospodářských subjektů, které se průzkumu zúčastnily, neumožnil vyvodit jasné závěry, neboť jejich posouzení se velmi liší. Některé společnosti dokonce nebyly schopny tento dopad posoudit. Za čtvrté, v průzkumu provedeném ve Spojeném království se rovněž rozpětí odpovědí na otázku ohledně počtu fotovoltaických projektů, kterým hrozí v případě uložení cel zrušení, pohybovalo od „nemnoho“ po „všechny projekty“. Některé subjekty nebyly schopny provést odhad. Konečně, v obou průzkumech chyběly otázky na ziskovost zúčastněných hospodářských subjektů, což je důležité pro posouzení možné absorpce zvýšení ceny vyplývajícího z cla, pokud k němu vůbec dojde.

(806) Několik stran namítalo, že montážní firmy nemohou snadno měnit své činnosti nebo přejít na jiná zařízení pro zelenou energii z důvodu velmi rozdílných potřebných technologií a know-how. Z toho důvodu, pokud by byla cla uložena, byly by nuceny ukončit obchodní činnost. Po poskytnutí konečných informací jedna zúčastněná strana toto tvrzení zopakovala, přičemž tvrdila, že montážní firmy investovaly značné zdroje do specializace na fotovoltaiku, jako je specifická odborná příprava, což mělo dokázat, že kladou hlavní důraz na odvětví fotovoltaiky a že nebudou schopny snadno přejít na jiné činnosti.

(807) Tento argument nebyl dostatečně podložen, neboť nebylo prokázáno, jaké konkrétní znalosti musí montážní firma mít a jak složité a nákladné je získat. V každém případě orgány uznávají, že montážní firmy vyvinuly specifické know-how pro instalaci fotovoltaických modulů. Toto know-how však bylo vyvinuto poměrně nedávno a staví na základních odborných znalostech montážních firem, jako je instalace elektrických a topných zařízení, instalatérství atd. Bylo rovněž vyvinuto v reakci na nekalé praktiky, konkrétně masivní příliv subvencovaných výrobků z ČLR. Nezávisle na specifických dovednostech zaměstnanců montážních společností je tento argument třeba posoudit souběžně s analýzou provedenou v 792. až 800. bodě odůvodnění výše o stavu zaměstnanosti v navazujícím odvětví, který by mohl být krátkodobě negativně ovlivněn, ale který díky udržitelnému obchodu povede ve střednědobém a dlouhodobém horizontu k nárůstu zaměstnanosti v montážních společnostech. Tento argument byl tedy odmítnut.

(808) Některé strany zpochybnily schopnost hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie absorbovat byť částečně případné zvýšení ceny. Tento argument nebyl dostatečně podložen, a nebylo tudíž možné posoudit, do jaké míry bylo toto tvrzení přesné. Ziskovost spolupracujících navazujících

▼B

hospodářských subjektů přímo spojených s dotčeným výrobkem se odhaduje přibližně na 11 %, což ponechává dotyčným hospodářským subjektům možnost absorbovat alespoň částečně určité zvýšení cen, pokud k němu vůbec dojde. V této souvislosti je třeba připomenout, že celkový trend cen směřuje dolů.

(809) V reakci na poskytnutí konečných informací některé zúčastněné strany zopakovaly tvrzení, že v důsledku opatření hrozí vážné riziko poklesu poptávky po solárních výrobcích v Unii, což podle těchto stran hovoří proti opatřením. Jedna ze stran tvrdila, že solární energie v současné době disponuje velkou cenovou pružností poptávky a že i omezený nárůst ceny solárních výrobků by měl za následek podstatné snížení poptávky. Tato strana odhadla, že vyrovnávací clo v rozmezí 30 % může omezit poptávku o 8 GW, zatímco clo ve výši 50 % by poptávku omezilo o 10 GW. Ve stejném duchu odkázala AFASE na studii provedenou analytikem trhu, která rovněž předpokládá snížení poptávky až 2 GW v roce 2013 v důsledku cla ve výši 50 %, což je mnohem nižší pokles.

(810) Strany sice během šetření předložily kromě výše uvedených různé další scénáře poklesu poptávky, ty však neobsahovaly srovnatelné výsledky. Ačkoliv nelze vyloučit, že by cla mohla vést k poklesu poptávky po fotovoltaických zařízeních, kvantifikace takového účinku je obtížná s ohledem na různé faktory, které ovlivňují atraktivitu fotovoltaických zařízení v Unii. Kromě toho i kdyby k takovému snížení krátkodobě došlo, střednědobé a dlouhodobé přínosy vyplývající ze spravedlivého obchodu by podle očekávání převážily nad krátkodobým negativním dopadem. A konečně, AFASE sama uznala, že posoudit přímou vazbu mezi poptávkou a cly by bylo možné až poté, co by byla cla zavedena. Tento argument byl proto odmítnut.

(811) Jak je uvedeno v 784. bodě odůvodnění výše, Komise obdržela celkem šest odpovědí na dotazník od poskytovatelů služeb v odvětví fotovoltaiky (logistika, doprava, vztahy s veřejností atd.), tedy od subjektů, jejichž činnost není v přímé souvislosti s výrobkem, který je předmětem šetření. Bylo shledáno, že tyto odpovědi vypovídají o relativním významu činnosti související s odvětvím fotovoltaiky v porovnání s celkovou aktivitou dotčených spolupracujících hospodářských subjektů. I přes některé nedostatky v odpovědích bylo možné díky údajům v dotaznících usoudit, že činnosti těchto subjektů související s odvětvím fotovoltaiky jsou ve srovnání s jejich celkovou činností okrajové. Činnost související s odvětvím fotovoltaiky představovala ve skutečnosti v průměru pouze přibližně 5 % jejich celkového obratu a přibližně 8 % celkové zaměstnanosti. Pokud jde o ziskovost, ta činila v průměru přibližně 7 %. Je však třeba poznamenat, že údaje o ziskovosti nebyly úplné, neboť ne všechny hospodářské subjekty poskytly k tomuto bodu informace. Byl tedy učiněn závěr, že jakýkoli případný dopad opatření na hospodářskou situaci poskytovatelů služeb v odvětví fotovoltaiky pravděpodobně nebude významný.

▼B

(812) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se vyvozuje závěr, že dopad opatření na hospodářské subjekty navazující na výrobní odvětví Unie by z krátkodobého hlediska byl omezeně negativní, s ohledem na vyšší počet smluvně zajištěných montáží než v opačném scénáři, který předpovídala významná výzkumná střediska, ovšem jenž se ve skutečnosti nenaplnil, a v míře, v jaké tato cla nemohou být hospodářskými subjekty navazujícími na výrobní odvětví Unie absorbována. I přes možné snížení poptávky po fotovoltaických zařízeních by montážní firmy měly být schopny provádět jiné činnosti související buď s jinými obnovitelnými zdroji energie, nebo s primární podnikatelskou činností, jak je uvedeno výše. Byl učiněn závěr, že jakýkoli případný dopad opatření na hospodářskou situaci poskytovatelů služeb v odvětví fotovoltaiky pravděpodobně nebude podle dostupných údajů významný.

6.6. **Zájem konečných uživatelů (spotřebitelů)**

(813) Žádná strana přímo zastupující konečné uživatele, jako sdružení spotřebitelů, nepodala připomínky. V daném případě se odkazuje na dva druhy konečných uživatelů: spotřebitele (domácnosti) a další konečné uživatele (např. instituce, další investory). Šetřením se zjistilo, že pouze přibližně jedna čtvrtina stávajících fotovoltaických zařízení v Unii (takzvaná střešní, menší zařízení) byla objednána spotřebiteli. Ostatní zařízení (pozemní, průmyslová a komerční zařízení, která jsou mnohem větší) byla objednána jinými konečnými spotřebiteli.

(814) Některé strany tvrdily, že v případě přijetí opatření by spotřebitele postihlo zvýšení cen fotovoltaických modulů. Lze očekávat, že v důsledku cel by ceny fotovoltaických modulů na trhu Unie poněkud vzrostly, avšak je pravděpodobné, že spotřebitelů a jiných konečných uživatelů by se to dotklo jen v omezené míře, protože šetření ukázalo, že cena modulu představuje nanejvýš 50 % z celkových nákladů na pořízení fotovoltaického zařízení. Vzhledem k ziskovým rozpětím společností připravujících projekty a montážních firem lze důvodně předpokládat, že případný růst cen modulů pro uživatele může být přinejmenším zčásti absorbován, a tedy zmírněn. Na základě dostupných údajů se vyvozuje závěr, že dodavatelský řetězec přinejmenším zčásti absorbuje opatření s navrhovanou výší cla, a opatření tudíž nemusí mít nutně za následek vyšší maloobchodní ceny pro spotřebitele.

(815) Dále je třeba podotknout, že pokud by cla nebyla uložena, pravděpodobný zánik výrobního odvětví Unie by mohl vést k tomu, že spotřebitelé budou mít do budoucna k dispozici pouze jeden zdroj dodávek modulů. V rámci tohoto scénáře by čínští vyvážející výrobci byli schopni dále posilovat svou, již tak velmi silnou, pozici na trhu a to by také v krátkodobém výhledu mohlo vést ke zvýšeným cenám ke škodě spotřebitelů/konečných uživatelů. Ovšem vzhledem ke skutečnosti, že výroba v ČLR je ztrátová, by ke zvýšení cen, jak je uvedeno výše, pravděpodobně došlo v každém případě.

▼B

(816) Některé strany tvrdily, že cla by zvýšily cenu výrobku, který je předmětem šetření. Následně by došlo k poklesu poptávky po fotovoltaických zařízeních, neboť ta by byla příliš nákladná pro spotřebitele a nedostatečně atraktivní pro ostatní investory.

(817) Jak již bylo uvedeno v 752. bodě odůvodnění, i když dočasnému zvýšení cen může v důsledku přijetí opatření dojít, celkový trend cen je klesající, jak potvrzuje několik veřejných zdrojů. Tento argument byl tudíž odmítnut. I když je obtížné vyčíslit možné zvýšení cen v důsledku opatření a následné možné snížení poptávky, je třeba připomenout některé skutečnosti. Za prvé, výrobek, který je předmětem šetření, představuje až 50 % celkových nákladů na fotovoltaické zařízení, a clo tudíž může být přinejmenším částečně absorbováno. Za druhé, hospodářská soutěž výrobního odvětví Unie s výrobci ze třetích zemí, kteří již na trhu Unie působí, bude pravděpodobně držet ceny nízko. Současně by výrobní odvětví Unie mělo být schopno dosáhnout lepších finančních výsledků díky úsporám z rozsahu vyplývajícím z lepšího využití výrobních zařízení a snížení výrobních nákladů. Za třetí, poptávka po fotovoltaických zařízení souvisí nejen s úrovní cen výrobku, který je předmětem šetření, ale také s úrovní zaručených výkupních cen. Při současné nízké úrovni poptávky ve srovnání s výsledky dosaženými v roce 2011 a v období šetření se očekává, že zaručené výkupní ceny by neměly klesnout tak rychle jako v posuzovaném období, což umožní nepřetržité investice do fotovoltaických projektů. Tento argument byl proto zamítnut.

(818) V reakci na poskytnutí konečných informací jedna strana zpochybnila výše uvedený závěr. Tvrdila, že klesající cenový trend nemůže být zachován i po přijetí opatření. Strana připomněla, že opatření představují velmi významný nárůst nákladů, který nemůže být plně vyrovnán snížením nákladů nebo dovozem ze třetích zemí. Kromě toho bylo opakovaně zdůrazněno, že výrobní odvětví Unie nebude schopno realizovat nové investice do výrobních a strojních zařízení a hospodářské subjekty navazující na výrobní odvětví Unie mohou absorbovat jen malou část, jestliže jejich zisk činí 11 %. Konečně neexistuje důkaz o tom, že by zvýšení ceny mohly kompenzovat zaručené výkupní ceny.

(819) Je třeba připomenout, že v rozporu s tímto tvrzením se neočekává, že bude zvýšení cen v důsledku opatření moci být plně vyrovnáno, ale spíše že je v důsledku těchto opatření možné pouze přechodné zvýšení cen (viz 247. bod odůvodnění prozatímního antidumpingového nařízení). Takovéto zvýšení ceny může být výsledkem rozdílu v úrovni cen mezi čínskými subvencovanými cenami a jinými než čínskými výrobky. Nicméně informace shromážděné během vyšetřování umožňují

▼B

tvrdit, že případné zvýšení cen může být částečně absorbováno řadou faktorů s ohledem na zisk v navazujícím odvětví v průměrné výši 11 %. A konečně, pokud jde o tvrzení, že neexistují důkazy, které by naznačovaly, že zaručené výkupní ceny mohou kompenzovat zvýšení cen, lze předpokládat, že zaručené výkupní ceny budou časem upraveny v souladu s vývojem cen projektů.

(820) Jedna strana tvrdila, že od března 2013 ceny modulů vzrostly v Unii o 20 % a že je od roku 2013 závažný nedostatek zásob. Tento argument nebyl odůvodněn, naopak veřejné zdroje informací potvrzují relativní stabilitu cen ve druhém čtvrtletí roku 2013. I kdyby byly tyto informace správné, pouze by to odpovídalo tomu, že v návaznosti na celní evidenci dovozu bylo zohledněno riziko možného vyrovnávacího cla. Tento argument byl proto odmítnut.

(821) Jiná strana tvrdila, že fotovoltaické projekty nebudou investorům přinášet výnos, pokud pokles zaručených výkupních cen nebude odpovídat klesajícím nákladům na projekt, včetně ceny modulů, neboť ty představují významnou část nákladů na daný projekt. Za tímto účelem bylo tvrzeno, že cla by zpochybnily životaschopnost mnohých fotovoltaických projektů, neboť zvyšují cenu.

(822) Jak je uvedeno v 752. bodě odůvodnění výše, celkový trend cen výrobku, který je předmětem šetření, se zdá být klesající. Kromě toho význam zaručených výkupních cen s ohledem na trh klesá, jelikož v některých regionech bylo pravděpodobně dosaženo cenové parity. Argument, že cena fotovoltaických modulů by mohla mít negativní dopad na fotovoltaické projekty včetně otázky jejich životaschopnosti, byl z těchto důvodů zamítnut.

(823) Jedna zúčastněná strana předložila interní model, aby prokázala, že pokud bude clo zavedeno, životaschopnost mnohých fotovoltaických projektů je v ohrožení.

(824) Tento model neumožnil náležité vyčíslení rozsahu, v jakém by mohla poklesnout atraktivita investic do fotovoltaických zařízení (např. návratnost investic) v případě zvýšení ceny výrobku, který je předmětem šetření. Nicméně předpoklad, že bude případné clo zcela přeneseno na konečné uživatele nebo spotřebitele, použitý v uvedeném modelu, je nepravděpodobný s ohledem na stávající zisková rozpětí hospodářských subjektů navazujících na výrobní odvětví Unie. Navíc investiční rozhodnutí se nezakládá jen na ceně modulů, ale závisí také na mnoha dalších faktorech, včetně mimo jiné existence obecně příznivého rámce pro fotovoltaická zařízení v daném státě, úrovně podpory nebo ceny elektřiny (u cenové parity). Tento argument proto musel být zamítnut.

▼B

(825) Na základě výše uvedených skutečností byl vyvozen závěr, že celkově by přijetí opatření mělo na spotřebitele a konečné uživatele omezený dopad. A to bez ohledu na vliv vnitrostátních režimů podpory k povzbuzení poptávky po fotovoltaických zařízeních. Budou-li vnitrostátní režimy podpory přizpůsobeny vyšším cenám solárních panelů (prostřednictvím vyšších zaručených výkupních cen), může být dopad na spotřebitele nulový.

6.7. **Jiné argumenty**

(826) Některé strany tvrdily, že výrobní odvětví Unie není schopno zásobovat trh Unie v požadovaném množství, a budou-li uložena vyrovnávací cla, existuje vážné riziko nedostatku v Unii, což může vést k dalšímu růstu cen dotčeného výrobku.

(827) Šetření shledalo, že toto tvrzení není opodstatněné. Výrobní odvětví Unie má od roku 2009 nedostatečně využívané výrobní kapacity. V období šetření činila míra využití výrobní kapacity Unie pro výrobu modulů 41 %, s další rezervní kapacitou přibližně ve výši 5,7 GW; míra využití výrobní kapacity Unie pro výrobu modulů činila 63 %, s další rezervní kapacitou přibližně ve výši 1,2 GW. Díky této rezervní kapacitě by proto výrobní odvětví Unie z krátkodobého hlediska bylo schopno soutěžit o další část trhu. Také ze střednědobého hlediska lze důvodně předpokládat, že výrobní odvětví Unie bude rozšiřovat svou výrobní kapacitu, aby mohlo dosáhnout větších úspor z rozsahu a zajistit další snižování cen. Ostatně ve světě existují i další zdroje dodávek, které působí na trhu Unie a které v případě poklesu dovozu čínských výrobků budou schopny soutěžit o trh Unie. Šetření odhalilo, že stávající rezervní kapacita jiné než čínské výroby mimo Unii činila v období šetření u modulů 5,6 GW a u článků 6 GW. Lze proto dospět k závěru, že vzhledem k prognózám poptávky po fotovoltaických zařízeních v EU v roce 2013 (mezi 9,8 GW a 16,5 GW) a v roce 2014 (mezi 9 GW a 17,1 GW) zveřejněným významnými výzkumnými středisky, jako je EPIA, je celková rezervní kapacita Unii a třetích výrobců mimo Unii dostačující, aby v krátkodobém výhledu nahradila případný výpadek čínských dovozů.

(828) I za přijetí konzervativnějšího předpokladu ohledně výrobní kapacity v Unii (viz 545. bod odůvodnění výše) by společná rezervní kapacita Unie a třetích zemí byla dostatečná k tomu, aby v krátkodobém horizontu nahradila případný pokles čínského dovozu. Také ze střednědobého hlediska lze důvodně předpokládat, že výrobní odvětví Unie bude rozšiřovat svou výrobní kapacitu, aby mohlo dosáhnout větších úspor z rozsahu, což umožní další snižování cen. Tento argument byl proto odmítnut.

▼B

(829) Některé strany rovněž tvrdily, že uložení cel na dotčený výrobek poškodí rozvoj fotovoltaického trhu v Evropě, a že tudíž nebude dosaženo cílů strategie Evropa 2020 týkajících se obnovitelných zdrojů energie a snížení emisí skleníkových plynů v EU.

(830) Především je třeba uvést, že splnění cílů stanovených pro rok 2020 nezávisí výlučně na solární energii. Stejně důležité jsou i další ekologické zdroje energie, jako např.: energie získávaná pomocí větru, biomasy, vodní energie atd. Jelikož cíle pro rok 2020 nestanoví žádný konkrétní podíl solární energie, nepředpokládá se, že poněkud nižší počet fotovoltaických zařízení zvýší celkové náklady spojené s realizací strategie Evropa 2020. Kromě toho je cena solárních panelů pouze jedním z mnoha činitelů, které jsou podstatné pro rozvoj odvětví výroby fotovoltaických zařízení v Unii. Stejně důležité jsou: příznivé právní a finanční podmínky na úrovni Unie a na úrovni členských států, lepší přístup k financování projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a investice do výzkumu a vývoje. Pokud jde o financování investic do solárních energií, dojde díky uložení cla ke zlepšení situace výrobního odvětví Unie i odvětví fotovoltaiky jako celku. Ve svém důsledku to pravděpodobně podpoří přístup výrobního odvětví Unie a investorů v odvětví fotovoltaiky ke kapitálu. A konečně je třeba znovu připomenout, že cílem tohoto cla není vyloučit čínský dovoz, ale obnovit korektní hospodářskou soutěž. Pokud by se cena dotčeného výrobku zvýšila, údaje o zisku dosahovaném na navazujícím trhu umožňují předpokládat, že tento růst cen by byl zčásti absorbován hospodářskými subjekty působícími na navazujícím trhu. Cena modulů pro konečné uživatele/spotřebitele by se proto neměla výrazně zvýšit, a poptávka po solárních zařízeních by mohla zůstat v předpovězeném rozmezí.

(831) Na základě výše uvedených skutečností byl vyvozen závěr, že uložení opatření by celkově nemělo výrazný nepříznivý dopad na jiné politiky EU.

6.8. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(832) Celkové pozitivní důsledky pro výrobní odvětví Unie převažují nad pravděpodobným negativním dopadem na jiné subjekty na fotovoltaickém trhu, včetně konečných uživatelů (spotřebitelů).

(833) Vzhledem k výše uvedenému byl učiněn závěr, že na základě dostupných informací o zájmu Unie neexistují přesvědčivé důvody proti přijetí opatření týkajících se dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR.

7. **KONEČNÁ VYROVNÁVACÍ OPATŘENÍ**

(834) Vzhledem k závěrům, pokud jde o subvencování, újmu, příčinné souvislosti a zájem Unie, by měla být zavedena konečná vyrovnávací opatření, aby se zabránilo působení další újmy výrobnímu odvětví Unie subvencovaným dovozem.

▼B

7.1. **Úroveň pro odstranění újmy**

(835) Ke stanovení výše těchto opatření byla vzata v úvahu zjištěná subvenční rozpětí a výše cla nezbytná pro odstranění újmy, kterou utrpěli výrobci v Unii, aniž by přitom bylo překročeno zjištěné subvenční rozpětí.

(836) Při výpočtu výše cla nezbytného k odstranění účinků subvencování působícího újmu se mělo za to, že by případná opatření měla výrobnímu odvětví Unie umožnit pokrýt výrobní náklady a dosáhnout zisku před zdaněním, kterého může přiměřeně dosáhnout toto výrobní odvětví u prodeje obdobného výrobku v Unii za běžných podmínek hospodářské soutěže, tj. bez subvencovaného dovozu. V souladu s judikaturou Tribunálu je takovým ziskem zisk realizovaný na začátku posuzovaného období, tj. před nárůstem subvencovaného dovozu. Proto byl cílový zisk stanoven na 8 % na základě váženého průměrného zisku, kterého dosáhlo výrobní odvětví EU v roce 2009 a 2010 pro moduly a články, když bylo ziskové.

(837) Po poskytnutí konečných informací výrobní odvětví Unie tvrdilo, že jako úroveň zisku, které výrobní odvětví Unie mohlo v rozumné míře dosáhnout, pokud by nedocházelo k subvencovanému dovozu, by měla být použita ziskovost za rok 2010, spíše než průměrné ziskové rozpětí z let 2009 a 2010. V této souvislosti uvedlo, že ziskovost v roce 2009 byla nedostatečná a okolnosti těchto dvou let byly jasně rozdílné s ohledem zejména na vývoj spotřeby v roce 2010, který podpořil účinky subvencování v tomto roce. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že při stanovení úrovně pro odstranění újmy není důležité, zda průměrné ziskové rozpětí, kterého výrobní odvětví Unie dosáhlo, bylo „dostatečné“. Úroveň pro odstranění újmy by měla být založena na zisku, kterého může být přiměřeně dosaženo při neexistenci subvencovaného dovozu. Vyšetřující orgány mají obvykle za to, že této úrovně bylo dosahováno na začátku posuzovaného období. Jelikož v tomto případě bylo výrobní odvětví Unie ztrátové, pokud jde o prodej článků na začátku posuzovaného období v roce 2009, byla tato metodika nevhodná a bylo považováno za spolehlivější založit stanovení úrovně pro odstranění újmy na průměru ziskového rozpětí v prvním a druhém roce posuzovaného období. V tomto ohledu se také mělo za to, že není důležité, že se okolnosti v těchto dvou letech lišily.

(838) Další strana zopakovala, že pro moduly a články by měly být stanoveny různé cílové zisky, neboť ziskovost těchto typů výrobků vykázala v průběhu posuzovaného období různé trendy. Zatímco ukazatele byly předloženy odděleně pro každý typ výrobku, závěry vyvozené pro každý ukazatel se týkají výrobku, který je předmětem šetření, jako celku. Připomíná se rovněž, že moduly a články jsou jediným výrobkem, a proto bylo subvenční rozpětí a úrovně pro odstranění újmy stanoveny na tomto základě.

▼B

(839) Na tomto základě byla vypočtena také cena obdobného výrobku nepůsobící újmu výrobnímu odvětví Unie. Cena nepůsobící újmu byla získána připočtením výše uvedeného ziskového rozpětí 8 % k výrobním nákladům výrobců v Unii zařazených do vzorku během období šetření.

(840) Nezbytné zvýšení ceny pak bylo určeno na základě porovnání vážené průměrné dovozní ceny spolupracujících vyvážejících výrobců v ČLR zařazených do vzorku, jež byla stanovena pro účely výpočtů v souvislosti s cenovým podbízením, náležitě upravené o náklady na dovoz a celní poplatky, s váženou průměrnou cenou obdobného výrobku prodávaného výrobci z Unie zařazenými do vzorku na trhu Unie v období šetření nepůsobící újmu. Veškeré rozdíly, jež byly výsledkem tohoto srovnání, pak byly vyjádřeny jako procento vážené průměrné hodnoty CIF dovozu.

(841) Jedna strana tvrdila, že prodej výrobců v Unii zařazených do vzorku byl zaměřen na trh špičkových zařízení, jako je sektor obytných/malých komerčních zařízení, pro který platily vyšší zaručené výkupní ceny, a navrhla, aby byly prodejní ceny výrobního odvětví Unie odpovídajícím způsobem upraveny. Je třeba poznamenat, že by toto tvrzení nemělo být rozhodující pro výpočet rozpětí újmy, protože šetření ukázalo, že výrobci v Unii nebyli zisková.

7.2. **Konečná opatření**

(842) Vzhledem k výše uvedenému a v souladu s článkem 15 základního nařízení by se měla přijmout konečná vyrovnávací opatření ohledně dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z ČLR, a to na úrovni nižší z hodnot odpovídajících subvenčnímu rozpětí nebo rozpětí újmy podle pravidla nižšího cla. V tomto případě by v souladu s tímto pravidlem měla být celní sazba stanovena na úrovni zjištěných subvenčních rozpětí.

(843) Vzhledem k vysoké úrovni spolupráce vyvážejících výrobců z ČLR bylo clo pro „všechny ostatní společnosti“ stanoveno na úrovni nejvyššího cla, jež má být uloženo společnostem, které byly buď zařazeny do vzorku, nebo během šetření spolupracovaly. Clo pro „všechny ostatní společnosti“ se uplatní na společnosti, které v rámci šetření nespolupracovaly.

(844) Pro spolupracující čínské společnosti nezařazené do vzorku, které jsou uvedeny v příloze, je konečná sazba cla stanovena jako vážený průměr sazeb pro společnosti zařazené do vzorku.

▼B

(845) Na základě výše uvedeného jsou sazby cel, která budou uložena, stanoveny takto:

Název společnosti	Subvenční rozpětí	Rozpětí újmy	Vyrovnávací clo
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd	4,9 %	46,3 %	4,9 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd; Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd; Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	6,3 %	41,8 %	6,3 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd; Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd; Changzhou Youze Technology Co. Ltd; Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd; Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd	3,5 %	48,2 %	3,5 %
JingAo Solar Co. Ltd; Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd, JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd; Hefei JA Solar Technology Co. Ltd, Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd;	5,0 %	56,5 %	5,0 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd; LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd; LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd,	11,5 %	58,2 %	11,5 %
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd	11,5 %	58,2 %	11,5 %
Delsolar (Wujiang) Co. Ltd,	*de minimis*	64,9 %	0,0 %
Renesola Jiangsu Ltd Renesola Zhejiang Ltd	4,6 %	80,1 %	4,6 %
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	6,5 %	60,1 %	6,5 %
Společnosti uvedené v příloze	6,4 %	51,1 %	6,4 %
Všechny ostatní společnosti	11,5 %	80,1 %	11,5 %

▼B

(846) Výše uvedená konečná vyrovnávací opatření se stanoví ve formě valorických cel.

(847) Individuální sazby vyrovnávacího cla pro společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění tohoto šetření. Odrážejí tedy stav zjištěný během šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto celní sazby se tedy (na rozdíl od celostátního cla platného pro „všechny ostatní společnosti“) vztahují výlučně na dovoz výrobků pocházejících z dotčené země a vyrobených těmito společnostmi, a tedy vyjmenovanými právnickými osobami. Na dovážené výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není jmenovitě uvedena v článku 1 spolu se svým názvem a adresou, včetně subjektů ve spojení se společnostmi konkrétně uvedenými, se tyto sazby nevztahují a tyto výrobky podléhají celní sazbě platné pro „všechny ostatní společnosti“.

(848) Každou žádost o použití individuální vyrovnávací celní sazby pro jednotlivé společnosti (například poté, co se změnil název subjektu, nebo po vytvoření nových výrobních nebo obchodních subjektů) je třeba předložit Komisi ([1]) spolu se všemi příslušnými informacemi, zejména pokud jde o jakékoli změny v činnostech společnosti spojených s výrobou, domácím prodejem a prodejem na vývoz, např. v souvislosti se změnou názvu nebo změnou týkající se výrobních a obchodních subjektů. Bude-li to vhodné, bude nařízení odpovídajícím způsobem změněno formou aktualizace seznamu společností, na něž se vztahují individuální celní sazby.

(849) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání vyrovnávacího cla, neměla by se zbytková celní sazba vztahovat jen na nespolupracující vyvážející výrobce, ale rovněž na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

(850) Opatření se ukládají proto, aby bylo výrobcům v Unii umožněno překonat účinky subvencování působícího újmu. Pokud by nastala nějaká počáteční nerovnováha mezi možným prospěchem pro výrobce v Unii a náklady pro ostatní hospodářské subjekty v Unii, mohla by být vyrovnána tím, že se zvýší a/nebo znovu zahájí výroba v Unii. Nicméně předpokládaný scénář zvýšené výroby v Unii nemusí být v souladu s rozvojem tohoto volatilního trhu. Spotřeba Unie vzrostla u modulů mezi rokem 2009 a 2011 o 264 % a v průběhu šesti měsíců od roku 2011 do období šetření klesla pouze o 43 procentních bodů. Volatilita

([1]) Evropská komise, Generální ředitelství pro obchod, ředitelství H, 1049 Brusel (European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Brussels).

▼B

je ještě výraznější při pohledu na období 2006–2011, kdy spotřeba Unie u modulů vzrostla z méně než 1 GW na téměř 20 GW, což představuje navýšení o přibližně 2 000 % na pouhých 5 let. Tato volatilita bude pravděpodobně pokračovat a prognózy zveřejněné sdruženími podnikatelů vykazují 100 % a větší rozdíly mezi různými scénáři, a to dokonce i ve střednědobém horizontu let 2014–2015.

(851) Z těchto důvodů se má za to, že je vhodné za těchto výjimečných okolností omezit dobu trvání opatření na pouhé dva roky.

(852) Toto období by mělo být dostatečné k tomu, aby výrobci v Unii zvýšili a/nebo znovu zahájili svoji výrobu, a zároveň aby nebyla závažně ohrožena situace jiných hospodářských subjektů v Unii. Má se za to, že období dvou let bude nejvhodnější pro analýzu toho, zda v důsledku uložení opatření opravdu došlo ke zvýšení výroby v Unii, a tím byly vyváženy negativní účinky na jiné hospodářské subjekty v Unii.

(853) Po zveřejnění konečných zjištění jeden výrobce v Unii vznesl argument, že omezená doba trvání 2 let je příliš krátká na zotavení ze vzniklé újmy. Kromě toho bylo argumentováno tím, že doba trvání 2 let neumožní výrobcům v Unii vyhotovit obchodní plány na tento a příští rozpočtový rok. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že opatření budou trvat do prosince 2015, což by mělo výrobcům v Unii k vyhotovení obchodních plánů do roku 2015 stačit.

(854) Výrobce v Unii navíc nezpochybnil důvody, pro něž je doba trvání omezena na dva roky, zejména volatilitu trhu. Výrobce dokonce výslovně ocenil přezkum v případě, že bude třeba opatření změnit v důsledku změny situace na trhu. Vzhledem k tomu, že pravděpodobnost změny okolností na trhu do dvou let je na tomto nestabilním trhu skutečně vysoká, považuje se za vhodné omezit opatření na dva roky od samého počátku.

(855) Po poskytnutí konečných informací tvrdil žadatel, že dva roky nestačí k tomu, aby byly uskutečněny investice do výroby uvedené v 852. bodě odůvodnění. Nicméně vzhledem k rozsáhlé nevyužité kapacitě výrobního odvětví Unie je možno zvýšit výrobu lepším využíváním stávající výrobní kapacity, které by mělo být možné, aniž by byly zapotřebí dodatečné investice.

(856) Žadatel dále namítal, že uložení konečných vyrovnávacích cel na období dvou let je nedostačující k tomu, aby se výrobní odvětví Unie zotavilo z účinků minulého subvencování působícího újmu. Uložení vyrovnávacích cel však nemůže brát v potaz pouze zájmy výrobního odvětví Unie samotného, a je třeba

▼B

vyvážit možný prospěch pro výrobce v Unii s náklady pro další hospodářské subjekty v Unii. Z toho důvodu dané rozhodnutí omezit opatření na dva roky nadále platí.

(857) Všechny strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz křemíkových fotovoltaických modulů nebo panelů a článků typu používaného v krystalických křemíkových fotovoltaických modulech nebo panelech, pocházejících nebo dovážených z ČLR (poskytnutí konečných informací). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž se mohly ke konečným informacím vyjádřit.

(858) Ústní a písemné připomínky předložené zúčastněnými stranami byly zváženy a případně vzaty v úvahu.

7.3. **Celní evidence a zpětná účinnost**

(859) Jak je uvedeno výše v 7. bodě odůvodnění, Komise přijala dne 1. března 2013 nařízení č. 182/2013, kterým se zavádí celní evidence dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky od 6. března 2013.

(860) Od 6. června 2013 byla celní evidence dovozu za účelem ochrany proti dumpingovému dovozu ukončena přijetím prozatímního antidumpingového nařízení. Pokud jde o současné antisubvenční šetření a vzhledem k výše uvedeným zjištěním by celní evidence dovozu za účelem antisubvenčního šetření v souladu s čl. 24 odst. 5 základního nařízení měla být zrušena.

(861) Pokud jde o možné zpětné uplatnění vyrovnávacích opatření, je třeba se řídit kritérii stanovenými v čl. 16 odst. 4 základního nařízení. Podle tohoto článku může být konečné vyrovnávací clo uloženo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem nabytí účinnosti prozatímních opatření, avšak nikoli před zahájením šetření.

(862) V tomto případě nebyla uplatněna žádná prozatímní vyrovnávací opatření. V důsledku toho bylo rozhodnuto, že konečné vyrovnávací clo se neuplatní se zpětnou účinností.

8. **FORMA OPATŘENÍ**

(863) Po přijetí prozatímních antidumpingových opatření v rámci souběžného antidumpingového šetření ([1]) skupina spolupracujících vyvážejících výrobců, včetně jejich společností ve spojení v ČLR a v Evropské unii, společně s Čínskou obchodní komorou pro dovoz a vývoz strojních zařízení a elektronických výrobků (dále jen „CCCME“) nabídla společný cenový závazek

([1]) Nařízení (EU) č. 513/2013.

▼B

v souladu s čl. 8 odst. 1 základního antidumpingového nařízení ([1]). Závazek rovněž podpořily čínské orgány. Komise nabídku zvážila a rozhodnutím Komise 2013/423/EU ([2]) nabídku závazku přijala.

(864) Po přijetí rozhodnutí 2013/423/EU vyvážející výrobci společně s CCCME předložili oznámení o změně původní nabídky svého závazku. Požadovali, aby byl změněn tak, aby zohlednil vynětí destiček z okruhu výrobků, jak je uvedeno ve 46. a 99. bodě odůvodnění. Kromě toho řada dalších vývozců ve lhůtě stanovené v čl. 8 odst. 2 základního antidumpingového nařízení požádala o zahrnutí do závazku.

(865) Stejná skupina vyvážejících výrobců spolu s CCCME ve lhůtě stanovené v čl. 13 odst. 2 základního nařízení ([3]) požádala o to, aby Komise přijala podmínky závazku s cílem zamezit také škodlivým dopadům dovozu subvencovaných výrobků. Prováděcím rozhodnutím 2013/707/EU Komise tuto nabídku s ohledem na konečná cla přijala,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů nebo panelů a článků typů používaných v krystalických křemíkových fotovoltaických modulech nebo panelech (tloušťka článků nepřesahuje 400 mikrometrů), v současnosti kódů KN ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 a ex 8541 40 90 (kódy TARIC 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 a 8541 40 90 39) a pocházejících nebo zasílaných z Čínské lidové republiky, ledaže by byly v tranzitu ve smyslu článku V GATT.

Z definice dotčeného výrobku jsou vyloučeny tyto typy výrobků:

— přenosné solární nabíječky skládající se z méně než šesti článků a napájející přístroje elektřinou nebo sloužící k nabití baterií,

— produkty z tenkého fotovoltaického filmu,

([1]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

([2]) Rozhodnutí Komise 2013/423/EU ze dne 2. srpna 2013, kterým se přijímá závazek nabízený v souvislosti s řízením o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 209, 3.8.2013, s. 26).

([3]) Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009, Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93.

▼B

— krystalické křemíkové fotovoltaické výrobky, jež jsou trvale zabudovány do elektrických spotřebičů, jež mají jinou funkci než výrobu elektrické energie a které spotřebovávají elektřinu vyrobenou zabudovaným(i) krystalickým(i) křemíkovým(i) fotovoltaickým(i) článkem (články),

— moduly nebo panely s výstupním stejnosměrným napětím nepřesahujícím 50 V a výkonem nepřesahujícím 50 W určené výhradně pro přímé použití k nabití baterií v systémech se stejnými charakteristikami, pokud jde o napětí a výkon.

2. Sazba konečného vyrovnávacího cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, je pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Společnost	Celní sazba	Doplňkový kód TARIC
Wuxi Suntech Power Co. Ltd; Suntech Power Co. Ltd; Wuxi Sunshine Power Co. Ltd; Luoyang Suntech Power Co. Ltd; Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd; Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd,	4,9 %	B796
Yingli Energy (China) Co. Ltd; Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd; Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd; Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	6,3 %	B797
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd; Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd; Changzhou Youze Technology Co. Ltd; Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd; Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd	3,5 %	B791
JingAo Solar Co. Ltd; Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd, JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd; Hefei JA Solar Technology Co. Ltd, Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	5,0 %	B794

▼B

Společnost	Celní sazba	Doplňkový kód TARIC
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd; LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd; LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd,	11,5 %	B793
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd	11,5 %	B927
Delsolar (Wujiang) Ltd	0 %	B792
Renesola Jiangsu Ltd Renesola Zhejiang Ltd	4,6 %	B921
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	6,5 %	B845
Společnosti uvedené v příloze	6,4 %	
Všechny ostatní společnosti	11,5 %	B999 ([1])

([1]) Společnosti uvedené na seznamu v příloze II souběžného antidumpingového prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku) mají doplňkový kód TARIC zapsaný v uvedené příloze.

3. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Dovoz, pro nějž bylo předloženo prohlášení k propuštění do volného oběhu v případě výrobků v současnosti kódů KN ex 8541 40 90 (kódy TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 a 8541 40 90 39) a na nějž jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v příloze prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU, je osvobozen od antisubvenčního cla uloženého podle článku 1, pokud:

a) společnost uvedená v příloze prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU vyrobila, dodala a fakturovala výše uvedené výrobky přímo nebo prostřednictvím své společnosti ve spojení, která je rovněž uvedena v příloze prováděného rozhodnutí 2013/707/EU, buď svým společnostem ve spojení v Unii, které působí jako dovozci a propuštějí zboží do volného oběhu v Unii, nebo prvnímu nezávislému odběrateli, který působí jako dovozce a propouští zboží do volného oběhu v Unii;

b) k tomuto dovozu je přiložena závazková faktura, což je obchodní faktura obsahující alespoň údaje a prohlášení uvedené v příloze 2 tohoto nařízení;

▼B

c) k tomuto dovozu je přiloženo osvědčení o vývozním závazku podle přílohy 3 tohoto nařízení; a

d) zboží deklarované a předložené celním orgánům přesně odpovídá popisu uvedenému v závazkové faktuře.

2. Celní dluh vzniká v okamžiku přijetí prohlášení k propuštění zboží do volného oběhu:

a) pokud je u dovozu popsaného v odstavci 1 zjištěno, že není splněna jedna nebo více podmínek stanovených v uvedeném odstavci; nebo

b) pokud Komise zruší přijetí závazku podle čl. 13 odst. 9 nařízení Komise (ES) č. 597/2009 prostřednictvím nařízení nebo rozhodnutí, které odkazuje na konkrétní transakce, a prohlásí příslušné závazkové faktury za neplatné.

Článek 3

Společnosti, od nichž Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v příloze prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU, a s výhradou některých podmínek v ní uvedených, vystaví faktury rovněž u transakcí, které nejsou osvobozeny od antisubvenčních cel. Tato faktura je obchodní faktura obsahující alespoň údaje uvedené v příloze 4 tohoto nařízení.

Článek 4

Celní evidence dovozu vyplývající z nařízení (EU) č. 182/2013, kterým se zavádí celní evidence dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, se zrušuje.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se do 7. prosince 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA 1

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc. Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co. Ltd CSI Solar Power (China) Inc.	B805
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co. Ltd	B810
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD. CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD. HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD.	B812
CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd	B813
CSG PVtech Co. Ltd	B814
DCWATT POWER Co. Ltd	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817
Era Solar Co. Ltd	B818
ET Energy Co. Ltd ET Solar Industry Limited	B819
GD Solar Co. Ltd	B820
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co. Ltd Zhejiang Jinbest Energy Science and Technology Co. Ltd	B825

▼B

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Hanwha SolarOne Co. Ltd	B929
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD.	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd	B836
Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co, Ltd	B842
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co. Ltd	B844
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	B795
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847

▼B

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
▼M1 GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL Solar System (Suzhou) Limited GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co., Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd Konca Solar Cell Co. Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co., Ltd GCL System Integration Technology Co., Ltd.	B850
▼B Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co. Ltd	B851
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co. Ltd	B852
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD NICE SUN PV CO. LTD	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlight Solar Co. Ltd	B865
Phono Solar Technology Co. Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD	B870
BYD(Shangluo)Industrial Co.Ltd Shanghai BYD Co. Ltd	B871
▼M1 Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B872
▼B Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD	B875
Jiangsu ST-Solar Co. Ltd Shanghai ST-Solar Co. Ltd	B876

▼B

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sacred Industry Co. Ltd	B878
Leshan Topray Cell Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Shenzhen Topray Solar Co. Ltd	B880
Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd Sopray Energy Co. Ltd	B881
Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD. SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD.	B882
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Winsun New Energy Co. Ltd	B887
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co. Ltd Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896
Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd Xi'an LONGi Silicon Materials Corp.	B897
Years Solar Co. Ltd	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co. Ltd	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co. Ltd	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co. Ltd	B909

▼B

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoeletronic Technology Co. Ltd	B912
Zhejiang SOCO Technology Co. Ltd	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co. Ltd	B919
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd	B922
ZNSHINE PV-TECH CO. LTD	B923
Zytech Engineering Technology Co. Ltd	B924

▼B

PŘÍLOHA 2

Obchodní faktura doprovázející zboží, které prodává společnost do Evropské unie a které podléhá závazku, musí obsahovat tyto prvky:

1. Nadpis „OBCHODNÍ FAKTURA DOPROVÁZEJÍCÍ ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍ ZÁVAZKU“.

2. Název společnosti, která obchodní fakturu vystavila.

3. Číslo obchodní faktury.

4. Datum vystavení obchodní faktury.

5. Doplňkový kód TARIC, pod kterým má být zboží uvedené na faktuře celně odbaveno na hranicích Evropské unie.

6. Přesný a srozumitelný popis zboží, včetně:

   — kódového čísla výrobku (Product Code Number – PCN),

   — technické specifikace PCN,

   — podnikového kódového čísla výrobku (Company Product Code Number – CPC),

   — kódu KN,

   — množství (uvedeného v jednotkách vyjádřených ve wattech).

7. Popis podmínek prodeje, včetně:

   — ceny za jednotku (ve wattech),

   — použitelných platebních podmínek,

   — použitelných dodacích podmínek,

   — celkových slev a rabatů.

8. Název společnosti, jež působí jako dovozce, které je vystavena faktura přímo dotčenou společností.

9. Jméno zástupce společnosti, která obchodní fakturu vystavila, a podepsané prohlášení tohoto znění:

   „Já, níže podepsaný, potvrzuji, že prodej zboží uvedeného na této faktuře pro přímý vývoz do Evropské unie se provádí v rámci a za podmínek závazku nabídnutého [SPOLEČNOSTÍ] a přijatého Evropskou komisí na základě prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU. Prohlašuji, že údaje uvedené na této faktuře jsou úplné a správné.“

▼B

PŘÍLOHA 3

OSVĚDČENÍ O VÝVOZNÍM ZÁVAZKU

Osvědčení o vývozním závazku, které musí CCCME vystavit pro každou obchodní fakturu doprovázející zboží, které prodává společnost do Evropské unie a které podléhá závazku, musí obsahovat tyto prvky:

1. Název, adresa, faxové a telefonní číslo Čínské obchodní komory pro dovoz a vývoz strojních zařízení a elektronických výrobků (China Chamber of Commerce for Import Export of Machinery & Electronic Products, CCCME).

2. Název společnosti uvedené v příloze prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU, která obchodní fakturu vystavila.

3. Číslo obchodní faktury.

4. Datum vystavení obchodní faktury.

5. Doplňkový kód TARIC, pod kterým má být zboží uvedené na faktuře celně odbaveno na hranicích Evropské unie.

6. Přesný popis zboží, včetně:

   — kódového čísla výrobku (Product Code Number – PCN),

   — technické specifikace zboží, (případně) podnikového kódového čísla výrobku (Company Product Code Number – CPC),

   — kódu KN.

7. Přesné množství v jednotkách vyjádřených ve wattech.

8. Číslo a datum ukončení platnosti osvědčení (tři měsíce od vydání).

9. Jméno zástupce CCCME, která osvědčení vystavila, a toto podepsané prohlášení:

   „Já, níže podepsaný, potvrzuji, že toto osvědčení se vydává pro zboží uvedené na této obchodní faktuře doprovázející prodej podléhající závazku pro jeho přímý vývoz do Evropské unie a že toto osvědčení se vydává v rámci a podle podmínek závazku nabídnutého [společností] a přijatého Evropskou komisí na základě prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU. Prohlašuji, že informace uvedené v tomto osvědčení jsou správné a že množství, na které se toto osvědčení vztahuje, nepřesahuje limit závazku.“

10. Datum.

11. Podpis a razítko CCCME.

▼B

PŘÍLOHA 4

Obchodní faktura doprovázející zboží, které prodává společnost do Evropské unie a které podléhá antisubvenčnímu clu, musí obsahovat tyto prvky:

1. Nadpis „OBCHODNÍ FAKTURA DOPROVÁZEJÍCÍ ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍ ANTIDUMPINGOVÉMU A VYROVNÁVACÍMU CLU“.

2. Název společnosti, která obchodní fakturu vystavila.

3. Číslo obchodní faktury.

4. Datum vystavení obchodní faktury.

5. Doplňkový kód TARIC, pod kterým má být zboží uvedené na faktuře celně odbaveno na hranicích Evropské unie.

6. Přesný a srozumitelný popis zboží, včetně:

   — kódového čísla výrobku (Product Code Number – PCN),

   — technické specifikace PCN,

   — podnikového kódového čísla výrobku (Company Product Code Number – CPC),

   — kódu KN,

   — množství (uvedeného v jednotkách vyjádřených ve wattech).

7. Popis podmínek prodeje, včetně:

   — ceny za jednotku (ve wattech),

   — použitelných platebních podmínek,

   — použitelných dodacích podmínek,

   — celkových slev a rabatů.

8. Jméno a podpis zástupce společnosti, která obchodní fakturu vystavila.